

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ر: به‌دران نه‌همه‌د هه‌بیب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

زه‌ویی چاک

پیرل باک

زهوی چاک

وهرگپرانى له فارسىبهوه
محهمهد بههرهوه

ناوى كتيپ: زهوى چاك - رومان
نووسينى: پيرل باك

وهرگپرانى له فارسىبهوه: محهمهد بههرهوه
بلاوكراوهى ئاراس- ژماره: ٣٥٢
دهرهينانى هونهرى ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهكرهم
پيت ليدان: شيوهن شيرزاد
ههلهگرى: دلشاد مستهفا

ههلهگرى سهركۆمپيوتهر: عهزىز عهبدوخالىق
سهرپهرشتى چاپ: ئاورهجمانى حاجى مهحموود
چاپى دووهم، ههولير- ٢٠٠٥

له كتيپخانهى بهرپوههراپهتبي گشتى رۆشنبىرى و هونهر له ههولير ژماره (٧١)ى سالى
٢٠٠٥ى دراوته

پیشکش به پرووچی به رزی هیمن و هه ژار

ئهم کتیبه به سه رهاتی خه لکیکی به ههست و داماره که نه داری و سه روهت و سامان بۆ وان وهک بهک وایه. و اچاکه ئه و خه لکه به سه رهاتی خۆیان بخویننه وه. ئه گهر له گه ل دهرد و ئیشی قاره مانه کانی هاتنه وه... له بهر دلی وان یا له بهر خاتری خۆیان تۆزیک بگرین و دلۆپیک فرمیسک هه لوه رین.

پیرل باک

چاوی مال و ناشپه‌زخانه که بیان وهک مالی هممو گوندیتیکی تر به‌خشت و گل و پووش و په‌لاش نووسانده‌بوو. هممو که ره‌سه‌که بیان له زهوی خویان پی‌که‌پیتنا‌بوو. ئەو تهن‌دووره‌ی له ناشپه‌زخانه دایاننا‌بوو ده‌ست‌کردی با‌پیری بوو. به‌لاوی له گلی مووچه‌ی خویان دروستی کرد‌بوو. ئەوه‌نده‌یان ناشپه‌زی له‌سه‌ر ئەو تهن‌دووره کرد‌بوو، به‌ته‌واوی خارابوو و ره‌ش هه‌لگه‌را‌بوو؛ ده‌رخۆنه‌که‌شیان سی‌لیتیکی ناسن بوو.

به‌کوله‌که سه‌راوی که‌میکی ئاو له کوپه‌یه‌ک کرد و له‌سه‌ر تهن‌دووره‌که‌ی دانا، له پاشان زۆر به‌ئارامی ئاو‌ه‌که‌ی به‌تال د‌کرد، چونکه ئاو وه‌ده‌ست نه‌ده‌کوت، ئەوه‌نده به‌قیمه‌ت بوو له زێر و زیو نه‌ده‌ماوه. هیندی‌ک راوه‌ستا، له پاشان کوپه‌که‌ی هه‌لگرت و ئاو‌ه‌که‌ی له سی‌له‌که کرد؛ ده‌یوست به‌و ئاو خۆ بشوا.

له‌و رۆژه‌وه که له دایکی جو‌ی بی‌وه‌وه تا ئیستا که‌س به‌رووتی نه‌یدی‌بوو به‌لام ئەم‌رۆ قه‌راو بوو یه‌کی‌ک به‌رووتی بی‌ینی، بۆیه که‌وت‌بووه خۆ خاوتین کرد‌نه‌وه! باوه‌ش‌تیکی ته‌لاش و چیلکه هه‌لگرت و ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ گلی چنی. ئەوه ئاخ‌رین به‌یان‌بیه‌ک بوو به‌ده‌ستی وی تهن‌دوور داده‌خرا. به‌دریژایی سا‌ل هم‌مو به‌یانان کاری ئەوه بوو که ئاور هه‌لکا، ئاو بکو‌لینی و قاپی‌ک ئاوی شیله‌وگه‌رم بۆ باوکه پیر و په‌ککه‌وته‌که‌ی دانی؛ چونکه باوکی جگه له دانیشتن و کو‌خین چی له ده‌ست نه‌ده‌هات.

کاتی ئەوه هات باوک و کوپ به‌سه‌ینه‌وه و کار نه‌که‌ن؛ ژنی‌ک هاته ماله‌که‌یان، به‌دوای ئەوه‌دا وه‌نگ لانگ هیندی دیکه هه‌ساوه و ناچار نه‌بوو که له‌به‌ر سه‌رما و گه‌رمای هاوین و زستان خه‌وی شیرنی به‌یانان له‌خۆی تال بکا و خه‌ریکی تهن‌دوور و ئاور بچ. له‌مه‌وبه‌دوا ده‌یتوانی له جی‌گاو‌بانی گه‌رم و نه‌رمدا یه‌ک به‌مه‌یدانی راکشی و دیمه‌نی جوانی ئاوابوون و هه‌لاتنی رۆژ چاو لی بکا، هه‌روه‌ها له هۆده‌ی خۆیدا بمی‌نیت‌ه‌وه به‌بچ ئەوه‌ی که‌س پی‌یه‌وه ماندوو بچ. به‌کورتی، ورده ورده له خه‌م رست و به‌خته‌وه‌ری رووی تیکرد. ئەگه‌ر حاس‌ل و داهات چاک با ده‌یتوانی به‌جی‌گای قه‌نداغ خوار‌دنه‌وه چه‌ند گه‌لای چا له ئاو‌ه‌که‌ بکا. ده‌بچ ئەوه‌ش بزانی‌ن که زه‌ویوزار هه‌ر به‌چه‌ند سا‌ل جار‌یک به‌روبووی چاک ده‌بوو. له‌لایه‌کی تریشه‌وه ئەگه‌ر ژنه ماندوو ده‌بوو، منداله‌کانی ده‌یان‌توانی یارمه‌تی بدهن و ئاوره‌که‌ی بۆ هه‌لگه‌ن.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا وا باو بوو که ژن هه‌زی به‌مندالی زۆر ده‌کرد و پی‌اویش زۆری پی‌توه ماندوو و نار‌ه‌حه‌ت بوو. به‌لام کاتی‌ک بی‌ری له مندال کرده‌وه له جی‌گای خۆی هه‌په‌سا،

رۆژی ژن ماره‌کردنی وه‌نگ لانگ بوو، له سه‌ره‌تاوه هه‌ردوو‌ک چاوی له بن جی‌گاکه‌یه‌وه هه‌لینا و ته‌ماشای ده‌ورو‌به‌ری خۆی کرد. نه‌یده‌توانی هه‌ست به‌وه بکا بۆچی به‌ره‌به‌یانی ئەم‌رۆ وه‌ک رۆژانی دیکه نییه! جگه له نه‌رمه‌کو‌خه و هه‌ناسه‌بر‌کی‌ی با‌به‌پیره‌که‌ی که له ژووره‌که‌ی به‌ران‌به‌ری دانیشت‌بوو، سه‌یوه نه‌ده‌هات. هم‌مو به‌یانان یه‌که‌م شتی‌کی که له‌و ماله‌ ده‌بیسرا ده‌نگی کو‌خه‌ی ئەو پیره‌پیاوه بوو.

وه‌نگ لانگ کاتی‌ک را‌ده‌کشا گو‌ی له کو‌خه‌ کو‌خ و ناله‌نالی باوکی ده‌بوو، به‌لام ئەو رۆژه چاوه‌روانی رووداویکی ئەوتۆ نه‌بوو. هه‌ستا و په‌رده‌ی ژووره‌که‌ی لا‌دا، به‌یان‌تیکی رووناک بوو، له ده‌لاقه‌ی ژووره‌که‌یه‌وه ئاسمانی سه‌پی و شینی لی وه‌ده‌ر که‌وت، به‌و ده‌لاقه‌دا با ده‌هاته ژوور و ورده‌کاغه‌زی ده‌ورو‌به‌ری وه‌جو‌وله‌ جو‌ول ده‌خست. هه‌ستا ورده‌کاغه‌زه‌کانی کو‌ کرده‌وه و تووری هه‌ل‌دان، له حال‌یک‌دا له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌بی‌ولاند، گو‌ی: «به‌هاره و نیازم به‌و کاغه‌زانه نییه». هه‌روه‌ها هه‌زی ده‌کرد ماله‌که‌ی له‌و رۆژه‌دا خاوتین را‌بگری، به‌لام زۆری شه‌رم ده‌کرد.

ده‌لاقه‌که ئەوه‌نده ته‌نگ بوو زۆر به‌ناره‌حه‌تی ده‌یتوانی ده‌ستی به‌ریت‌ه‌ ده‌ر و هه‌وا تا‌قی بکا‌ته‌وه. له‌لای رۆژه‌لا‌ته‌وه با‌یه‌کی ئارام و فی‌ینک ده‌هات، لای ا‌بوو ئەوه سه‌ره‌تای کاریکی سه‌ره‌وخ‌یه‌ر. زه‌ویوزار پی‌یوستی به‌باران بوو، به‌لام باران نه‌ده‌باری! له‌لایه‌کی دیکه‌وه هاتنی ئەو با‌یه‌ دل‌نیای ده‌کرد له چه‌ند رۆژی دا‌هات‌و‌دا باران ده‌باری و زه‌ویوزاره‌که نیازیکیان به‌ئاودان نابچ. له پی‌شدا به‌باوکی گو‌ت‌بوو: «ئ‌گه‌ر ئەو تاو و ساوه گه‌رمه هه‌روا به‌رده‌وام بچ، بی‌گومان ده‌غ‌لودان گو‌ل نا‌کا و له ئا‌کامدا تووشی گرانی و قاتی و قری و وشکه‌سالی ده‌بن». به‌لام زه‌مانه رووی خو‌شی پچ نیشان دا و زه‌وی خه‌ریک بوو ده‌بو‌وزاوه. خیرا پانتۆله‌ شینه‌که‌ی هه‌ل‌کیت‌شا، پشت‌یندی به‌ست و رووی کرده هۆده‌یه‌ک. له نیوکی به‌ره‌ژوور رووت بوو! ده‌یوست ئاو گه‌رم بکا و ده‌ستی‌ک به‌سه‌ر و سینگی‌دا بی‌نی؛ چووه نیو که‌پر‌ت‌که‌وه که به‌جی‌گای ناشپه‌زخانه که‌ل‌کیان لی وه‌رده‌گرت. له سوو‌چی‌کی هه‌وشه‌که‌ش مان‌گایه‌ک به‌سه‌ترا‌بووه‌وه، مان‌گاکه رووی له وه‌نگ لانگ کرد و بو‌راندی.

به‌خه‌يال مندالنه‌كاني ده‌هاته به‌رچاو كه له‌م هۆده بۆ ئه‌و هۆده هاتوچۆيان ده‌كرد. سێ هۆده‌يان لێ زباد بوو، جگه له‌وه‌ش له‌و رۆژه‌وه كه داكي مرده‌بوو ماله‌كه‌يان ئه‌و گهرم و گورپيه‌ي جاراني نه‌مابوو. خزم و كه‌سوکار زۆريان سهر خسته‌نه سهر و ئه‌وانيش له به‌رابه‌رياندا راوه‌ستان. مامي هه‌ميشه و به‌رده‌وام وه‌نگ لانگ و باوكي ده‌دا به‌ر ته‌وس و توانج و ده‌يگوت:

- چلۆن ده‌كړئ دوو ئينسان ئه‌ويش سه‌لت و ره‌به‌ن ئه‌و هه‌موو جينگايه‌يان هه‌بێ؟! ناكړئ باب و كوړ له‌لای يه‌كه‌تر بخه‌ون؟ ئاخ‌ر له‌شي گهرم و گورپي لاو ده‌توانی تين و ته‌وژمي‌ك بدا به‌و پياوه پيره.

به‌لام باب هه‌ميشه وه‌لامی ده‌داوه و ده‌يگوت:

- من ئه‌و جينگايه‌م بۆ نه‌وه‌كه‌م راگرتوو، چونكه له‌كاتي پيريدا هه‌ر ئه‌و له هانام دئ و له‌شم گهرم دادێ.

كاتي ئه‌وه هات و نه‌وه به‌دواي نه‌وه‌دا سه‌ريان وه‌ده‌ر نا؛ بيگومان ئه‌وجار ده‌بوايه له‌بيري جينگادا بان و نويني زياديان له وه‌تاغي نيوه‌راستدا راخستبا.

له‌ حالتيكدا وه‌نگ لانگ بييري له مندالنه‌كان و جينگاوبان ده‌كرده‌وه، ورده ورده ته‌ندوو‌ره‌كه‌ش رۆمرا و سارد بووه‌وه. پيره‌ش وه‌ك تارمايي له‌به‌ر ده‌رگا به‌جلويه‌رگيكي تيتۆل تيتۆله‌وه، به‌كوخه كوچ و تف فريدان وه‌ده‌ركه‌وت و گوتي:

- ئاوه گهرمه‌كه‌شم چوو، چابوو جاروبار سينگي گهرم دادێنام.

وه‌نگ لانگ كه‌ميكي تيوه‌رواني و به‌لاره‌ملي له‌به‌ر خوڤيه‌وه گوتي: «ئاخ‌ر ئه‌و پووش و چيلكه و چاله بۆ ته‌ندوو‌ر و ئاور نابێ، هه‌ر ده‌بيسته دوكه‌ل و ئاوي پێ گهرم نابێ. چ بكه‌م؟ چلۆن وه‌لامی باوكم بده‌مه‌وه و حالتي بكه‌م كه له‌به‌ر بي ئاوردوويي له‌كاتي خوڤيدا ئاوم بۆ گهرم نه‌كردوو؟». سه‌ره‌نجام دواي ماوه‌يه‌كي زۆر ئاوه‌كه هاته كوڵ. وه‌نگ لانگ كه‌ميكي ئاوه له‌ قاپتيك كرد و چه‌ند گه‌لاچاي وشكي تتيكرد و له پيش باوكي دانا. باوكي زۆر تامه‌زرۆي چا و قه‌نداغ بوو؛ له خوڤيان گه‌شاوه. به‌لام ده‌ست به‌جێ ده‌ستي كرد به‌ سكالاكردن و گوتي:

- ئه‌تۆ بۆچي وا ده‌ست بلاوي؟! ده‌ست پتوه بگره؛ نازاني چا و زيو له قيمه‌تتيك دان؟ وه‌نگ لانگ به‌پتيكه‌نينيكي پر له ماناوه وه‌لامی داوه و گوتي:

- ئه‌م‌رۆ بيخۆ تا به‌لكو كوخه‌كه‌ت له كوڵ بيته‌وه، بۆ سه‌به‌ش خودا گه‌وره‌يه.

پيره‌باب به‌ده‌سته قه‌لشي‌و و چلكنه‌كه‌ي پياله چايه‌كه‌ي گرت، به‌لام له‌به‌رخوڤيه‌وه هه‌ر ده‌بيولاند و ده‌يگوت: «ئه‌و گه‌لا چايه‌ي بۆ تتيكردوو؟» وا دياربوو چه‌زي نه‌ده‌كرد چايه‌كي بخواته‌وه كه پوولي زۆر تي بچي.

وه‌نگ لانگ له حالتيكدا بزهي له‌سه‌ر ليتو بوو گوتي:

- بيخۆوه سارد ده‌بيته‌وه.

بابي له وه‌لامدا گوتي:

- به‌لتي ده‌بخۆمه‌وه، په‌له‌م چيبه‌.

دواي ئه‌وه‌ي چايه‌كه‌ي خوارده‌وه وه‌ك ترياك كيش بوژاوه. ئاگاي له وه‌نگ لانگيش بوو كه ئاوي گهرمي به‌تال ده‌كرد. سه‌ري هه‌لتيئا، له كورپه‌كه‌ي خوړي و گوتي:

- كورپم! به‌و ئاوه دارتيك وه‌به‌ردئ، كه‌ميك ده‌ست پتوه بگره.

وه‌نگ لانگ گوتي نه‌دايه و ته‌شته‌كه‌ي پر كرد له ئاو. بابي به‌سه‌ريدا گوراندا و گوتي:

- من نازانم تۆچ ده‌كه‌ي؟

وه‌نگ لانگ له وه‌لامدا گوتي:

- له سه‌ره‌تاي سالي تازه‌وه تا ئيستا هه‌ر نبوه و نبوه‌چل خۆم شتوو.

هه‌روه‌ها شه‌رمي ده‌كرد له رتوه به‌باوكي بلتي له‌به‌ر خاتري ژنيك به‌خوڤيدا دئ.

به‌په‌له ته‌شته ئاوه‌كه‌ي هه‌لگرت و چوو هۆده‌كه‌ي خوڤي. هۆده‌ش چ هۆده، ده‌رگا‌كه‌شي كيپ نه‌ده‌بوو! پيره‌باب گوتي به‌كوني ده‌رگا‌كه‌وه نا و گوتي:

- ئه‌گه‌ر بمانه‌وي هه‌ر له ئيستاوه ئه‌و ژنه وا بار بينين، ده‌رنابه‌ين.

وه‌نگ لانگ گوتي:

- له‌مه‌به‌دوا ئه‌گه‌ر خۆم شوت ئاوه‌كه‌ي خه‌سار ناكه‌م.

پيره‌باب به‌و قسه كه‌ميك هاته‌وه سه‌رخۆ. له پاشان وه‌نگ لانگ پشتيني‌ده‌كه‌ي كرده‌وه و ليباسه‌كاني داكه‌ند. هه‌رچه‌ند هه‌وا گهرم بوو فۆته‌كه‌ي ته‌ر كرد و ره‌خۆي خست. له‌سه‌رمان ته‌زروي به‌له‌شيدا هات و وه‌په‌له كه‌وت تا له‌شي گهرم داها.

له پاشان رووي كرده به‌روبوخچه‌كه‌ي داكي؛ ليباسينيكي خاوتي شيني هينا ده‌ر. ليباسه‌كاني خوڤي دانا، هه‌رچه‌ند له‌وانه‌بوو به‌و ليباسانه‌وه سه‌رماي بي به‌لام چه‌زي

نەدە کرد دووبارە بەو جلوبەرگە چلکن و پینەکراوەی پیتشوی لەشی خۆی چلکن کاتەو. لەلایەکی دیکەشەو نەیدەویست هەر بەو بەرگەو لەگەڵ ژنیک رووبەر و بی که بناغە ی ژین پیکەو دادەمریتن. کۆت و شالوارەکی لەبەر کرد و عەباکە ی لەسەر و انەو بەسەر خۆی دادا، ئەو کەوا داوین درێژە ی تەنیا بۆ دە روژە ی جیژنی سالی لەبەر دەکرد و خۆی پیتو دادەنا. لە دواییدا شانە یەکی هینادەر و سەر و کاکۆلە ئالۆزاو کە ی شانە کرد. باوکی دیسانیش لە کونی دەرگا کەو تاشای کرد و گوتی:

- من نابێ ئەمڕۆ هیچ بخۆم؟ بەو تەمەنەو لە جیات ی ئەو ی زیاترم پین پابگەن لە بەیانییەو جگە لە ئاو روژووم لە هیچ شتیک نەشکاوه، بۆ دەبێ کەس ئاو پم وئ نەدا؟

وہنگ لانگ گوتی:

- ہەر ئیستا دیم.

دوای ئەو ی کەوا درێژە کە ی دانا و قژی بەست، تەشتە ئاو کە ی هەلگرت و ویستی کەمیک سەرداری لە ئاو کا و بیدا بەباوکی؛ بەلام بۆخۆی ئیشتیای لە هیچ نەبوو. هەرچۆنیک بوو تەشتە ئاو کە ی تا بەر دەرگا برد و قلپی کردەو. کاتییک ئاو کە ی رشت وەبیری هاتەو کە ئاو گەرمە کە ی هەموو خەسار کردوو و دەبێ دووبارە ئاو ی دیکە گەرم بکاتەو. لەو کاتەدا زۆر لە باوکی توورە بوو، لەبەر خۆبەو بۆلە ی دەهات و دەبگوت: «ئەم پیرە پیاو تەنیا لەبیری خواردن دا بە».

ئەو ئەخرین بەیانی بوو کە خۆراکی بۆ ئەو پیرە پیاو دروست دەکرد. کەمیک ی ئاو لە دیزە یەک کرد، دوای ئەو ی ئاو کە کولی ورتکە نانی تیکوشی و لە پیتش باوکی دانا و گوتی:

- بابە ئەوشۆ برینج دەخۆین بەوندە تلته بیگوزەرینە.

باوکی گوتی:

- خۆ هیندەمان برینج نەماو؟

وہنگ لانگ لە وەلامدا گوتی:

- تۆلە ی دەکەینەو. لە جیژنی بەھاردا برینج کەم دەخۆین.

بەلام باوکی لەبەر خواردن ئاگای لە قسەکانی نەبوو. وەنگ لانگ گەراو وەتاغە کە ی خۆی، یەک دوو جار کەوا کە ی لەبەر کرد و دایکەندەو. کاکۆلەکانی بەرداو و پەیتا پەیتا

دەستی بەسەر و ردینی تازە تاشراویدا دینا؛ نەیدەهیشت سەر و دەرنی. روژتیک بەر لەو ی بچی بۆ لای ژنە کە تەمای گرت لە هەوڵین هەل کەلک وەربگێ و سەریک لە گوزەری سەلمانییەکان بدا و ردینی بتاشی، بەلام لە گیرفانی رانەدەدی ئەو کارە بکا. کیسە یەکی چلکن و بۆری لە قەدی پشتیندە کە ی هینا دەر و پوولەکانی حیساب کرد، شەش پوولی زیو و لالۆچتیک پوولی مس بوو. هینتاش بەباوکی نەگوتبوو کە چەند کەسی لە دۆستەکانی بانگ هیشتوو. کورە مامە کە ی و سێ کەسی دیکە لە وەرزی رانی گوندی خۆیانی بۆ شینو دەعوەت کردبوو. لە پاشان گوتی: وا چاکە لەبەر خاتری باوکم مامیشم بەسەرکەمەو. تەمای گرت لە کاتی گەرانەو لە شار کەمیک گۆشتی بەراز، ماسییەکی چووک، هیندیک بەروو و چەند لق دارحە یزەران و بریک گۆشتی گوتلک بکری، ئەویش بەومەر جە ی کە پوولی بۆ مینیتەو. بەلام ئەگەر ردینی تاشیا ریسە کە ی دەبوو خوری و تەنانت گۆشتی گوتلکیشی بۆ نەدەکردا.

بێ ئەو ی لەگەڵ پیرەباب قسە بکا و دەدرکەوت. هیشتا بەیان بوو، بەیانیک ی تاریک کە بەرە بەرە دەهات و ئاسمان سوور هەلدەگەرا، تاو لەسەر ووی هەوران سەری و دەدرنا بوو، ئاونگی سەر گەلای گەنم و جۆی وەک زێر و ترووسکە ترووسک خستبوو. بەچاوپیکەوتنی ئەو دیمەنە دلرفینە کە دللیک و هەزار دل ناشقی دەبوو وردە وردە هەستی وەرزی رانی بزوو و کەوتەو بیری مووچە و مەزراکە ی. داھاتەو و دوو سێ گولە گەنمی لێ کردەو، بەلام بەتەواوی پرنەبوون و پیتووسیان بەباران بوو. هەوا یەکی زۆر خۆش بوو، سەری بەرز کردەو و تەماشای ئاسمانی کرد. هەر هەتا دەهات ولاتی زیاتر تاریک دەکرد لە لایەکی دیکەشەو شە ی با مزگینی بارینی پین بوو.

کاتییک پیتی لەناو شار نا، وەبیری هاتەو کە دەبێ لقیک عود بکری و لە پەرەسگای بچوکی خودای خاک هەللی بکا، چونکە پیتی وابوو ئاگای لە هەموو شتیکە. سەری خۆی داخست و ملی رینگای گرت. دوای ماوہیەک دیواری تۆزگرتووی شاری لێ و دەدرکەوت، ئەو جیگایە ی کە دەبوست بچی دەوران دەوری حەوشە بوو. نەیدەزانی چۆن بچیتە ژوور، زۆری لەبەر گران بوو، هەر دەبا چووباش، چونکە ئەو ژنە ی دەبوست بیھیتنی هەر لە سەرەتای مندالییەو بەکلفەتی لەو مالدەدا گورە ببوو. ئەو مالدە، مالدی هوانگ بوو.

تاقمیک لاتاویان داویشت و دەیانگوت:

پیاو بەتەنیا بژی چاکترە لەو ی کلفەتیک بپین.

به لّام کاتیک نهو به باوکی گوتبوو من نابجی ژن بینم، باوکی گوتبووی:

- کورم! ژنهینان هینده ساده نییبه و خهرجیکی زور هه لده گری، ههر که سییک دهستی لهسهر دانیتی نهنگوستیللهی نه لّماس و پارچهی ئاوریشمی دهوی! که و ابو نییبهی نه دار و هه ژار جگه لهو کلفه تانه ناتوانین ژنی دیکه بخوازین.

باوکی وهک داواکاریک قوئی هه لّمالی و چوو بو مالی هوانگ و پرسی:

- کلفه تتان زورن؟

له بهینی نهو قسانه شدا که یاندی که کلفه ته که نه زور جوان بی و نه زور ناحهز. گوتی:

- بابه تی نییبه مانان بی.

به لّام وهنگ لانگ به دلّ نهیده ویست ژنیکی ناحهز بینجی. له بهر نهوه پیی خوش بوو جوان بی که خه لک بهو بژنهوه تاریفی بکه ن. له حالیکدا بهو ژنهی گوتبوو ژنی ژیکه له و جوان بو نهو نابجی، گوتی:

- ده بی نهوهش بزاین که ژنیکی بو نییبه ده بی که به کاروباران رابگا، مندالی بیی، ههروه ها له کاروباری موچهش رانه وهستی.

له پاشان گوتی:

- بلجی بزائم ژنی جوان له بهر به خوداهاتن ده توانی بهو کارانه رابگا؟ که و ابوو ژنی جوان و به پوز و نیفاده، به که لکی مالی نییبه نایه، نییبه جوتیارین، نییبه و نهو قسانه! جگه له وهش تا کو نییستا نه بیستراوه کلفه تی جوان له مالیکی و اگه وره به ساغی نه جاتی بووی و به کچیتی مابیتتهوه! نهوه شتیکی حاشا هه لّنه گره که کوره دهره به گه کان به ته و اوای مانا له کلفه ته کان که لک و درده گرن و دوا ی نهوهی لییان تیر بوون و دهریان ده نین و پییان ده لّین و ه شوین کاری خوتان که ون. به بروای من ژنیکی جلوه رگ پینه کراو هه زار مهر ته به چاکتره لهو ژنهی که خو به زل ده زانی. تو پییت وایه ژنیکی خوخول و نهرمونول و دلتهر، دهسته چلکن و قه لشیوه که ی باوکت که له بهر تاو سووتاره، له گه ل نهوه دهسته سپیی و سوئل و قه له وانهی کوره دهوله مه ندیک - که پییکه وه خهریکی دهست بازی و گالته و گه پن - به چاو یک ته ماشا دهکا؟

وهنگ لانگ دهیزانی قسه کانی باوکی راستن، به لّام پییش نهوهی وه لّامی بداته وه له دهروونی خویدا زور نارحهت بوو. سه ره نجام به دلّیکی پر له په ژاره و خه مه وه گوتی:

- زور چاک با زور جوان نه بی، به لّام لانی کم پروزه و لیوکت نه بی.

باوکی زور له سه ره خو وه لّامی داوه و گوتی:

- با بزاین چمان به سه ر دی، و ا بزانه ژنه که ت جوانه و هیج عه بیی نییبه.

باوک و کور دوو نهنگوستیلله و جووتیک گواره ی زیویان کری و به ناوی دیاری بردیان بو ژریابی کلفه ته که.

وهنگ لانگ سه باره ت بهو ژنه ی که بریار بوو ماره ی بکا، جگه له وهی که بچی و له نه ریابه که ی و هر بگری شتیکی دیکه ی نه ده زانی. ورده ورده له حه وشه ی مالی نه ریاب نزیک بووه وه. له پشت دهره و اهوه چند ناوکی شتی چاوی پییکه وت که به چهرخی دهستی و کووپه ی زل زل ناویان ده کیشا.

دیواری حه وشه ی مالی نه ریاب نه وهنده نه ستور بوو ته نانه ت هاوینانیش پییا و ههستی به گه رما نه ده کرد! بهم هویبه کاله ک فرۆشه کان نهو بن دیواره یان کرد بووه بازاری خویان له لایه کی دیکه شه وه سه رتاسه ری دیواره که یان به قه رتاله ی هولوی کال و نه گه یشتوو چنیبوو و بی پسانه وه هه رایان ده کرد و ده یانگوت:

- نۆیره به هولوو، هولوی به هاره هولوو، بکره و بیخو دهرمانی زهردوویه هولوو!

وهنگ لانگ له بهر خویبه وه گوتی: «کاتیک گه راینه وه نه گه ر پیی خوش بوو که میکی بوو ده کرم». هیشتا باوه ری به وه نه کرد بوو کاتی گه رانه وه، به دهستی به تال ده گه ریتته وه یا دهست پر و ژنیکی به داوه.

کاتیک گه یشته دهره و اه ی شار رووی کرده گوزه ری سه لمانییه کان. ته مای گرت نوره بگریته وه، به لّام زیاتر له دوو سی که سی له پییش نه بوو. نهو دوو سی که سه ش لهو جوتیاره روح سووکانه بوون که سه ر له شه وی و هر ی که وتبوون، بو نه وهی بهر له وهی تاو بکه وی شته که یان خورد که نه وه و بگه ریتته وه موچه که یان و به کاروباری رۆژانه یان رابگه ن. به شه و هه ر به لای قه رتاله کانی خویانه وه هه لّده له رزین و خه ونوچه ده بیردنه وه.

وهنگ لانگ به نانه سه ت خوی له وان دزییبه وه و به لایه کی دیکه دا رۆیشت، چونکه نهیده ویست لهو رۆژه تایبه تیبه دا تووشیان بی و لاتاوی پیداده ن.

سه لمانییه کان هه موو له په نا مه کینه کانی خویان راوه ستا بوون و چاوه روانی مشتته ری بوون. وهنگ لانگ راسته وخو چووه لای ئاخیرین سه لمانی و له سه ر کورسییه ک دانیشته.

سهلمانی له گه‌ل جیرانه‌که‌ی خه‌ریکی ده‌مه‌قالی و چه‌قه بوو! به‌په‌له هاته پیتش و چادانه‌که‌ی له‌سه‌ر مه‌نقه‌له‌که هه‌لگرت و که‌میکی ناوی گه‌رم له جامیک کرد. له پاشان به‌زمانیکی لووس و مشتته‌ری په‌سندانه‌ گوتی:

- هه‌مووی بتاشم؟

وه‌نگ لانگ گوتی:

- نه‌خیر ته‌نیا سه‌ر و پيشم.

کابرای سهلمانی گوتی:

- گوئ و که‌پوشت خاوین بکه‌مه‌وه؟

وه‌نگ لانگ به‌دوودلی گوتی:

- ده‌بئ چه‌ندت زیادی بده‌می؟

سهلمانی گوتی:

- چوار شایی.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- دوو شایی چاکه؟

کابرای سهلمانی گوتی:

- که‌وابوو منیش گوتیه‌ک و لایه‌کی کونه‌لووتت بۆ خاوین ده‌که‌مه‌وه، جا ئه‌وجار بۆ خۆت سه‌رپشک به، کام لایان؟

کابرای سهلمانی به‌شوتین ئه‌و قسانه‌دا چاوی له ه‌اوسیکه‌ی هه‌لته‌کاند و له قاقای پیتکه‌نینیان دا. وه‌نگ لانگ هه‌ستی به‌وه کرد که سهلمانی پیاویکی فیلباز و به‌و زوانه ده‌ست به‌رداری نابئ. جگه له‌وه‌ش له به‌را به‌ر شاره‌بیه‌کاندا شه‌رمی ده‌کرد و به‌خۆیدا ده‌شکاوه، نه‌شی ده‌زانی هۆیه‌که‌ی چیبیه! به‌تایبه‌ت له به‌را به‌ر سهلمانییه‌که‌دا زمانی به‌سترا و تووشی چه‌شنیک دل‌ه‌کوته و پشوو‌سواری بوو! پاشان زۆر به‌ناپه‌رحه‌تیبیه‌وه گوتی:

- هه‌رجۆریک پیت خۆشه‌ و ا بکه.

کابرای سهلمانی دواي تاشینی سه‌ر و ریشی به‌بیانوی خاوین‌کرده‌وه، دوو سین نه‌قورچی له وه‌نگ لانگ گرت و داخی خۆی پین رشت. له‌به‌رخۆشیه‌وه ده‌یگوت:

- ئه‌م وه‌رزیرانه ئه‌گه‌ر مووی سه‌ریان به‌گویتزانیش لی دهن ناحه‌ز نابن تیک ناچن، که‌چی وه‌ک لاوانی شار دینه سهلمانی و به‌مۆدی تازه سه‌ریان کورت ده‌که‌نه‌وه.

کابرای سهلمانی ورده ورده تا نیتوچاوانی هات. وه‌نگ لانگ گوتی:

- ده‌ست رابگره، به‌بئ ئیجازه‌ی باوکم نابئ کاکۆلم بتاشم.

سهلمانییه‌که له قاقای پیتکه‌نینی دا و نیتوچاوانیشی دامالی.

وه‌نگ لانگ دواي ئه‌وه‌ی پووله‌که‌ی له ده‌سته چه‌رچه‌کانی سهلمانی کرد، مات بوو و گوتی: «سه‌رتاشینیک و ئه‌و هه‌موو پووله؟» به‌لام دواي ئه‌وه‌ی وه‌ده‌رکه‌وت و با له سه‌روسه‌که‌تی دا، فینک بووه‌وه و هاته‌وه سه‌رخۆ. گوتی: «هیچ نیسه، خۆ دووپات نابیته‌وه؟». له پاشان راسته‌وخۆ به‌ره‌و بازار پویشت و کیلۆیه‌ک گۆشتی به‌راز، هیندی‌ک گۆشتی گوتیلک، بریک شیرنی و دوو لقی عودی کرپی و به‌ره‌و مالی هوانگ وه‌رپی که‌وت.

کاتیک گه‌یشته به‌ر ده‌رگا، له ترسان هه‌موو له‌شی ده‌له‌رزی؛ چونکه قه‌ت نه‌چوو بووه جیتگای وا. جگه له‌وه‌ش ده‌بوو مامی یا که‌سیکی دیکه‌ی له‌گه‌ل خۆی بردبا. جا بۆیه شه‌رمی ده‌کرد که به‌خۆی و قه‌رتاله‌یه‌کی پر له شتومه‌که‌وه له بنه‌ماله‌یه‌کی وا ماقوول و گه‌وره وه‌ژووور که‌وئ و بلئی هاتووم بۆژن. دواي ماوه‌یه‌ک راوه‌ستان له‌به‌ر ده‌رگا و ته‌ماشاکردنی وینه‌کانی هه‌لکه‌ندراوی سه‌ر ده‌رگا، سه‌ری سوپامبوو و نه‌یده‌زانی چ بکا! جگه له‌و دوو وینه‌ی که وه‌ک نیگابانی به‌سام به‌رچاو ده‌که‌وتن که‌سی دیکه‌ی لی دیار نه‌بوو، خیرا گه‌راوه و گوتی: «نه‌خیر خراب حالی بووم من و ئیره؟».

له پاشان برسبه‌تی هیرشی بۆ هینا و که‌وته بییری په‌یداکردنی خوارده‌مه‌نییه‌ک. به‌یانیش نانی نه‌خواردبوو، چوو قه‌وه‌خانه‌به‌کی بچووک و له په‌نا میتزیک دانیشت، دوو شایی له پشتینده‌که‌ی ده‌رهینا و له‌سه‌ر میتزه‌که‌ی دانا. مندالیک پیس و پۆختی لی هاته پیتش و گوتی:

- دوو قاپ هه‌ریشه‌ت بۆ بیتیم؟

دواي ئه‌وه‌ی خۆراکه‌که‌ی له پیتش دانا به‌قامیش بریک وهدا و ملی لینا. منداله‌که له سووچیتک راوه‌ستا و به‌رامبه‌ر به وه‌نگ لانگ پووله‌که‌ی هه‌لداویشت و بییری له بئ خه‌یالی وی ده‌کرده‌وه، دواي ماوه‌یه‌ک پرسی:

- ده‌خۆی بۆت بیتیم؟

وهنگ لانگ بهسهر وهلامی داوه نهخیر. ئاخیرین پارووی که خوارد سه‌ری هه‌لینا و ته‌ماشایه‌کی ده‌وربه‌ری خۆی کرد. چاوی به‌ناسیاویک کهوت که له‌گه‌ل چهند که‌سی دیکه خه‌ریکی نان و چا خواردن بوون.

ئه‌و قاوه‌خانه جینگای خه‌لکی فه‌قیر و ده‌ست کورت بوو. وهنگ لانگ که له‌وانی دیکه به‌رچاوتر و پاک و خاوتنتر بوو سه‌رنجی سوآلکه‌ریکی بۆ لای خۆی راکیشا، لیتی نزیک بووه‌وه و گوتی:

- مامۆستا زۆر برسی و هیلاکم، پوولتیک، شتتیکم بده‌یه.

ئه‌وه یه‌که‌م جار بوو که وهنگ لانگ داوایه‌کی ئه‌وتۆی له‌ فه‌قیرتیک ده‌بیست، به‌لام زۆری پی خۆشحال بوو که به‌نیوی پیاویکی پوولدار یا مامۆستا ده‌یناسن.

ده‌ستی برد بۆ گیرفانی و دوو شایی دایه. کابرای سوآلکه‌ریش ده‌ستی ره‌ش و چرچی راداشت و پاره‌که‌ی وه‌رگرت و له‌ گیرفانی هاویشت.

وهنگ لانگ هه‌ر له‌وئ دانیششت تا رۆژ هاته‌ دهر. هینده‌ی پی نه‌چوو مندالتیک لیتی هاته‌ پیش و گوتی:

- ئه‌گه‌ر ته‌واو بووی فه‌رموو ده‌نا ده‌بی کړتی ئه‌و چوارپایه‌ش بده‌ی که له‌سه‌ری دانیشتووی.

وهنگ لانگ له‌ قسه‌ی ئه‌و کورپه‌ زۆر ناره‌حه‌ت بوو، به‌لام له‌به‌ر کاره‌که‌ی هه‌چی نه‌گوت. زیاتر له‌ بی‌ری ئه‌وه‌دا‌بوو که چلۆن به‌چیتته‌ مآلی ئه‌ریاب و ژنه‌که‌یان لی وه‌ریگری. هه‌موو جاریک ئاره‌قه‌ی ره‌ش و شینی ده‌رده‌کرد! له‌ پاشان به‌کوره‌که‌ی گوت:

- چایه‌کم بۆ بیته.

چایه‌کی بۆ دانا و گوتی:

- پوولته‌که‌ی؟

وهنگ لانگ به‌بۆله‌بۆل شاییه‌کی دایه و گوتی:

- ئه‌وه شت فرۆشتن نییه، دزییه.

له‌و ماوه‌یه‌دا یه‌کیک له‌و جیرانانه‌ی که بۆ زه‌ماوه‌ند بانگی هه‌شتبوو له‌و قاوه‌خانه‌یه په‌یدا‌بوو، به‌په‌له‌ پوولتی چایه‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا، جایه‌که‌ی خوآرده‌وه و وه‌ده‌رکه‌وت.

کاتیک پیتی له‌ شه‌قام نا به‌داماوی له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی:

کار له‌ پیاوان ده‌قه‌ومنی هه‌چ نییه. له‌ پاشان ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و مآلی خان وه‌رئ که‌وت. کاتیک له‌ دهرگا نزیک بووه‌وه ته‌ماشای کرد لایه‌کی دهرگا ئاوه‌لایه‌ و دهرکه‌وان خه‌ریکی پیاسه و قه‌ده‌م لیدانه. جار‌جاریش به‌ چیلکه‌یه‌ک که‌لینی ددانی ده‌کۆلییه‌وه.

دهرکه‌وان پیاویکی بالابه‌رزی شله‌ی چاو و برۆ ره‌ش و سه‌ر و قژ لوول بوو. کاتیک وهنگ لانگ لیتی نزیک بووه‌وه دهرکه‌وان پیتی و ابوو ئه‌و پیاوه‌ قه‌رتاله‌ به‌ده‌سته‌ چهرچیه‌ و بۆ شت فرۆشتن هاتوه‌! به‌سه‌ریدا گوران و گوتی:

- ها چ خه‌به‌ره‌؟

وهنگ لانگ گوتی:

- من وهنگ لانگی جوتیارم.

دهرکه‌وانه‌که‌ له‌ حالیکدا جگه‌ له‌ دۆستانی ده‌وله‌مه‌ندی خان ئیحتیرامی که‌سی نه‌ده‌گرت به‌لالوتی و لاتاوه‌وه گوتی:

- زۆر چاکه‌ بلتی بزانه‌م وهنگ لانگی جوتیار یانی چی؟

وهنگ لانگ له‌ شه‌رمان زمانی تیک هالا و گوتی:

- هاتووم... هاتووم...

دهرکه‌وان ده‌ستی به‌سه‌ر و قژی داهینا و گوتی:

- ده‌زانم هاتووی...

وهنگ لانگ له‌ شه‌رمان ئاره‌قه‌ی کرد و گوتی:

- له‌به‌ر مه‌سه‌له‌ی ژنه‌که‌ هاتووم.

دهرکه‌وان قاقایه‌کی لیدا و گوتی:

- ئه‌تۆ هه‌وی؟ پیتیان گوتبووم که ئه‌ورۆ چاوه‌روانی زاوایه‌ک بم، به‌لام به‌و قه‌رتاله‌وه نه‌مناسیت.

وهنگ لانگ گوتی:

- ببوره‌ له‌ چهند پل گوشت زیاتر شتتیک تاییه‌تی له‌و قه‌رتاله‌دا نییه.

له‌ پاشان وهنگ لانگ چاوه‌روان بوو که دهرکه‌وان ببباته‌ ژوور، که‌چی هه‌ست و خوستی له‌ خۆی بری. وهنگ لانگ پرسی:

- بۆخۆم به تهنی پرۆم؟

دهرکه وان به توور په بیه وه گوتی:

- خانی پیر ده تکزۆئی.

دوای ئه وهی دهرکه وان ههستی به وه کرد که وهنگ لانگ زۆر ساده و بێ پیچ و په نایه و

سه ری له هیچ دهرناچی گوتی:

- به بریک پوولی زبو کاره که ت جیبه چی ده بی.

وهنگ لانگ تیگه یشت که دهرکه وان پاره ی گهر که، به گریانه وه گوتی:

- من ئینسانیکی هه ژار و نه دارم.

دهرکه وان گوتی:

- بزانه بهر پشتینده که ت چندی پوول تیدایه؟

وهنگ لانگ قهرتاله که ی له سه ر سه کۆی بهرده رگاکه دانا و کیسه یه کی بچووک ی له بهر

پشتینده که ی هیتا دهر و ئه و بره پووله ی که بریتی بوو له سه که یه کی زبو و هه ژده شایی

مس له سه ر دهستی دانا. دهرکه وان پیکه نی و گوتی:

- زیوه که بۆ من.

بهر له وهی وهنگ لانگ به و سه و دایه رازی بی. دهرکه وان پووله زیوه که ی له قوولی

کراسه که یدا شارده وه، به وهش رازی نه بوو، ئه و جار په یتا په یتا هه رای ده کرد.

- زاوا... زاوا...

وهنگ لانگ له داخان نه یده زانی چ ده کا، به لام چاره شی نه بوو. سه رجه م قهرتاله که ی

هه لگرت و وه دوای که وت. ئه وه یه که م جار بوو که چو ی به مالتیکی ئاوا گه وره و خوش

ده که وت، نه یده زانی روو له کوئی بکا، له حالیکدا سه ری له بهر خۆی نابوو جار جار له

دهور به ری خۆی گوتی له دهنگه دهنگ و پیکه نین ده بوو. دوای ئه وهی له چهند هه وشه

چوونه ژوور ده که وان که به وهنگ لانگی گوت:

- لیتره پاره سه ته.

دهرکه وان چووه دیوه خان و دوای چهند ده قیقه گه پاره و گوتی:

- خاتوونی پیر فه رموویه تی به خزمه تیان بگه ی.

وهنگ لانگ ویستی وه پۆی که وی، به لام دهرکه وان رایگرت و به ته و سه وه گوتی:

- به و قهرتاله وه نابی بچییه خزمه ت خاتوونی گه وره، چونکه ده ستت ده گیری و

ناتوانی پیزی بۆ دانیتی.

وهنگ لانگ به ترس و له رز له بهر خۆیه وه گوتی:

- به سه رچاو قوریان بمووره.

به لام له دلێ نه ده بووه وه قهرتاله که ی به چی بیلی، پپی وابوو شتیکی لی

ده دن: نه یده زانی خه لک وه ک وی چاویان له و کیلو گوشته نییه. دهرکه وان که ههستی به و

مه سه له کرد به چاویکی سووک و پر له بیزار بیه وه گوراندی و گوتی:

- پرۆ ئاسوده به، ئه و گوشته خوار دنی ئیمه نییه. ئیمه ئه و جوهره گوشتانه ناده ی

به سه گیش.

له پاشان دهرکه وان که قهرتاله که ی له پشت دهرگا دانا و وهنگ لانگی نارده ژووره وه.

کاتیک چووه ژوور له بهر نه قش و نیگار چاوی هه لنه ده هات! جگه له وهش له عومریدا

ژووری وا گه وره ی نه دیوو! بیست مالتی وه ک مالتی خۆی تیدا چی ده بووه وه، ئه گه ر

پرتنوتنییان نه کردیا له وان به و سه ری لی بشیوی و پریگا ون بکا.

سه ره رای ئه وهی ماله که زۆر گه وره بوو، هه موو ولات وه ک ئاوتنه ده دره وشاوه! پیاو

ویستبای چاو له میچی بکا ئه گه ر ئاگای له خۆی نه با ته پلتی سه ری وه عهرزی ده که وت.

دهرکه وان گوتی:

- ئه و جار ده توانی راست برۆی و له به رابه ر خاتوونی پیردا به رنه بییه وه.

وهنگ لانگ زۆر به نارچه تی هه ستا رویشت، له نیو ئه و کۆشکه دا چاوی به ژنیکی پیر

و به سالآچوو که وت، که به لیباسیکی ئاوریشمی و جوان خۆی رازاند بووه وه. له لایه کی

دیکه شه وه تریاکی ئاماده کراوی له سه ر چرایه کی بچووک دانا بوو و جاروبار مژتیکی لی

ده دا، ئه وه نده ی تریاک کیشابوو چاوه کانی له قووله وه چووبوون و زۆر وه ک مه میون ده چوو.

به لام له بهر ئه وهی ده وله مه ند بوو هیچی پیوه دیار نه بوو. وهنگ لانگ کاتیک لی پی نزیک

بووه وه، چۆکی دادا و کرینۆشی بۆ برد. خانمی به سالآچوو به پۆز و ئیفاده یه کی خانمانه وه

به دهرکه وان که ی گوت:

- راستی که وه، ئیمه نیازمان به و چه شنه ره فتاره نییه، بزانه ئه و ژنه هاتووه؟

دەرکه وانه که وهلامی داوه و گوتی:

- بهلئ خاتوونی گه وره.

خاتوون گوتی:

- ئەدی بۆ بۆخۆی قسه ناکا؟

دەرکه وان له وهلامدا گوتی:

- دهبی بیبووری خاتوونی گه وره، هەر ئەوهنده تی دهگا.

کاتییک وهنگ لانگ ئەو قسهی گوئی لئ بوو. زۆر نارەحەت بوو به چاویکی پر له رق و بیزاریبه وه ته ماشای دەرکه وانی کرد و گوتی:

- ئەی خاتوونی به پرێز. من ئینسانیکی ساویلکه و ساکارم و نازانم له خزمەت گه وره یه کی وهک تودا به چ شپوهیهک قسه کانم دەست پێ بکه م.

خاتوونی پیر له حالیکدا حۆقه کهی به دهسته وه بوو، به پروالته خۆی گیل کرد! هەرچه ند دهیویست قسه بکا و وهلامی وهنگ لانگ بداته وه به لام وای خۆ نواند که هیچ کهسی له لا نییه. له پاشان کلّفه تیک هات و کهمیکی دیکه ی تریاک بۆ له سه ر حۆقه کهی دانا و دهستی کرد به مژ لیدان، دوا ی ماوه یهک ئاگای له خۆی پرا. به لام وهنگ لانگ هه روا دهسته ونه زهر له به رابه ریدا پراوه ستابوو تا خانم چاوی هه لئنا و پرسی:

- ئەو پیاوه بۆ لپه ره پراوه ستاوه، چ کاریکی هه یه؟

ده تگوت هه موو شتیکی له بیر چۆته وه! دەرکه وانیس هیچی نه گوت.

وهنگ لانگ به سه رسورمانه وه گوتی:

- خاتوونی به پرێز من چاوه پروانی ئەو ژنه م.

- ژن؟ کام ژن؟

به ر له وهی خاتوونی پیر درپه به قسه کانی خۆی بدا، کلّفه تیک چوه بن گوئی و به سه رته شتیکی پێ گوت. خاتوون پرێک پاما و گوتی:

- ئەها به لئ به لئ... بۆ له حزه یهک تووشی فه رامووشی بووم، کاریک نییه، زۆر هاسانه. ده زانم تۆ به شوپن ئەو کلّفه ته دا هاتووی که نیوی ئولانه. وه بیرم هاته وه که بریارم دا بوو بیده م به جوتیاریک، تۆ هه مان جوتیاری؟

وهنگ لانگ وهلامی داوه:

- به لئ من ئەوم.

خاتوون به کلّفه ته کهی خۆی گوت:

- داده ی ئولانی بانگ که.

ئوهنده به په له بوو، پیاو پیتی وابوو ده یه وی هه رچی زووتر ئەو مه سه له راپه رپینی و ده ست بکاته وه به تریاک کیشان. دوا ی ماوه یهک کلّفه ته که ئولانی له گه ل خۆی هینا. ژنه که کۆت و شالواریکی مه یله و شینی له به ر دا بوو. وهنگ لانگ به سیله ی چاو ته ماشای کرد و پاشان پرووی خۆی وه رگێرا و وه دلّه کوته کهوت. خاتوونی پیر زۆر بێ په رده سه ری هه لئنا و گوتی:

- وهره پینش کلّفه ت! ئەو پیاوه له به ر تۆ هاتوه.

ژنه پرووی کرده خاتوونی پیر و دهسته ونه زهر پراوه ستا. خاتوون پرسی:

- تۆ ئاماده ی؟

ژنه که له سه ره خۆ وه لامی داوه:

- به لئ ئاماده م.

ئوه هه وه لئ جار بوو که وهنگ لانگ گوئی له دهنگی ده بوو. له پاشان ته ماشای قه د و بالای کرد، ژنیکی دهنگ خۆش بوو، نه زۆر که له گه ت و نه زۆر کورته بالا، ژنیکی زۆر ئارام و له سه ره خۆ و بێ دهنگ بوو، ساکاری و بێ فرۆفیللی له قسه کانی را دیار بوو، سه ر و قریشی جوان جوان شاننه کردبوو. به لام کاتییک وهنگ لانگ چاوی به پێ و پلی کهوت، بۆ له حزه یهک تووشی ناهومیدی بوو، چونکه پیلای له پیدای نه بوو، به لام ماوه ی ئەوهی نه بوو بیر له و شتانه بکاته وه. خاتوونی پیر به دەرکه وانه کهی گوت:

- پرۆ بوخچه کهی تا به ر ده رگا بۆ به ره و به رتی که.

له پاشان خاتوونی پیر بانگی وهنگ لانگی کرد و پیتی گوت:

- له لای کلّفه ته که پراوه سته و بزانه ده لئیم چی؟

وهنگ لانگ له لای ئولان پراوه ستا. خاتوون پرووی تی کرد و گوتی:

- ئەو ژنه م له ته مه نی ده سالییدا کړیوه و ماوه ی ده ساله له ماله منه، ئەوهش بزانه له سالیکی قاتی و قریدا، دایک و باوکی له به ر نه داری ئەو کچه یان به من فرۆشت. دایک و

باوکی ئەو کچه دانیشتووی «شان تۆنگ» بوون، دوو جار گه‌رانه‌وه ولاتی خو‌بان و له پاشان نه‌مزانی چیان لی هات، به‌کورتی بلتیم زۆر جوان و له‌به‌ر دلان نییبه، ره‌نگه تۆش زۆر به‌وه ماندوو نه‌بی. چونکه ئەوه ویستی پیاوی خو‌شگوزهران و پوولداره که ژنی جوانیان گه‌ره‌که، ئەویش بۆ ئەوه‌یانه که سه‌رگه‌رمیان بکه‌ن. زیه‌ک نییبه به‌لام هه‌ر کارێکی پیتی بسپیتری چاکی ئەنجام ده‌دا. ئینسانێکی دهم به‌پیکه‌نن و سه‌ر و روو خو‌ش نییبه، به‌لام تا ئەو جیگایه‌ی بزانه‌م کچه و ده‌ستی لی نه‌دراوه، چونکه ئەوه‌نده له‌به‌ردلان نه‌بووه که کوپ و نه‌وه‌کانی ئیمه‌ ته‌ماحی تی بکه‌ن. ئەگه‌ر وه‌ک کلفه‌ته‌ جوانه‌کانی دیکه هه‌میشه به‌به‌رچاوانه‌وه با، یا هات و چۆی هه‌وشه و هۆده‌کانیشی کردبا که‌س پیتی وانه‌بوو سه‌ری پتیه‌یه، چونکه نه‌زه‌ری هه‌رام نه‌بوو. ها ئەوه خو‌ت و ژنت به‌چاکی که‌لکی لی وه‌رگه‌ره. گوتم که‌می‌ک که‌م زه‌ینه دره‌نگ حالێ ده‌بی به‌لام ئەوه‌نده‌ی خودا هه‌ز ده‌کا کلفه‌تێکی چاک و له‌سه‌ره‌خۆیه. ئەوه‌ش بزانه‌ بۆیه به‌می‌ردی ده‌ده‌م که خودا له‌قیامه‌تدا بۆم به‌کارێکی چاک بنووسی و ئیوه‌ش مندالتان لی بکه‌ویته‌وه. ئەگه‌ر له‌به‌ر ئەوه نه‌با بۆخۆم رام ده‌گرت، چونکه زۆر کابانه. ده‌بی ئەوه‌ش بلتیم من به‌وه مه‌رحه کلفه‌ته‌کانم به‌می‌رد ده‌ده‌م، یه‌که‌م داواکاریان هه‌بی، دووهم ئەریابه جحیله‌کان نه‌یانه‌وین.

له پاشان رووی له کلفه‌ته‌که کرد و گوتی:

– له قسه‌ی می‌رده‌که‌ت ده‌رمه‌چۆ، دوا‌به‌دوای یه‌ک کوپت بیی و هه‌وه‌لین مندالیش بیته لای من چاوم پیتی بکه‌وی.

ژنه‌که گوتی:

– به‌سه‌ر چا و خاتوونی به‌ریز.

وه‌نگ لانگ ئەوه‌نده نیگه‌ران بوو ده‌ست و پیتی خۆی لی گوم بوو، نه‌یده‌زانی چ بکا. له پاشان خاتوونی پیر تووره‌ بوو و گوتی:

– برۆن، بۆچی راوه‌ستاون؟

وه‌نگ لانگ دوای ئەوه‌ی ریزی خاتوونی گرت وه‌ده‌رکه‌وت و ژنه‌که‌ی به‌دوایدا رۆیشت. ده‌رکه‌وانه‌که‌ش به‌ر و بوخچه‌که‌ی به‌کوژ دادا و بریدییه هۆده‌یه‌ک که وه‌نگ لانگ قه‌رتاله‌که‌ی له‌وی دانا‌بوو. له‌ دواییدا به‌بی ئەوه‌ی یارمه‌تیان بکا به‌جیتی هیشتن. وه‌نگ لانگ گه‌راوه لای ژنه‌که‌ی و بۆ یه‌که‌م جار به‌چاکی ته‌ماشای کرد و بۆی ده‌رکه‌وت که ژنیکی بی پینچ و په‌نا و ئەم لا و ئەولایه، چی له‌ دلدا نییبه و زۆر بی فر و فیله. ژنیکی

بوو سه‌ر و دهم و چاوپان و که‌پۆ کورت و فش، ره‌نگ ره‌ش و زار زه‌لام و چا و چکوژله. سه‌ره‌رای ئەوانه‌ش زۆر خه‌مناک. هه‌ر به‌وه چا و پیکه‌وته‌ بۆی ده‌رکه‌وت که ئینسانێکی تارام و له‌سه‌ره‌خۆیه. وه‌ک په‌یکه‌ر ده‌چوو، ده‌نگی لی نه‌ده‌هات! وه‌نگ لانگ ته‌ماشای ده‌کرد و ئەو هه‌یچی نه‌ده‌گوت.

وه‌نگ لانگ پاش ئەوه‌ی زۆری تیه‌وه‌روانی حالێ بوو که دهم و چاوی جوان نییبه و ره‌نگی نامال به‌قاوه‌یی سووتاوه، بۆیه هه‌ینه‌ ته‌ماشای ده‌کرد تا بزانی لی‌توکه‌ت و گروی نییبه، چونکه له‌ پێشدا گوتبووی لانی که‌م لی‌توکه‌ت نه‌بی، ته‌نیا شتیکی زۆر جیگای سه‌رنج بوو، گواره و ئەنگوستیله‌یه‌ک بوو، که پێشتر وه‌نگ لانگ بۆی کرپبوو. وه‌نگ لانگ له‌ حالێکدا نه‌یده‌ویست خو‌شحالی خۆی ده‌رپری گوتی: «ئیمه‌ش بووین به‌پیاو و خاوه‌ن ژن و مال». له‌ پاشان گوتی: «ئوه‌ به‌ر و بوخچه‌ی خه‌زانم و ئەوه‌ش قه‌رتاله‌که‌ی من».

تۆلان بی ئەوه‌ی قسه‌ بکا به‌ر و بوخچه‌که‌ی به‌کوژیدا‌دا.

وه‌نگ لانگ بریکی ته‌ماشای کرد و گوتی:

– بیده به‌من کاری تۆ نییبه قورسه، تۆ وه‌ره قه‌رتاله‌که هه‌لگه‌ره.

وه‌نگ لانگ به‌بی ئەوه‌ی بی‌ره‌ له‌وه بکاته‌وه که لی‌باسه‌کانی تازهن و چلکن ده‌بن چه‌مدانی ژنه‌که‌ی به‌کوژیدا‌دا و ژنه‌که‌شی قه‌رتاله‌که‌ی هه‌لگرت. وه‌نگ لانگ بی‌ری له‌وه هه‌موو هه‌وشه‌ ده‌کرده‌وه که به‌جییان هه‌یشتیبوو، چونکه تا گه‌یشتبووه به‌ر ده‌رگا زیاتر له‌ سه‌د هه‌وشه‌یان ئەژمارد، ده‌ستی به‌ پرته‌ویۆله کرد و گوتی:

– خۆزگه له‌ که‌لینیکه‌وه خۆمان ده‌گه‌یاندە به‌ر ده‌رگا و چاومان به‌وه هه‌موو هه‌وشه نه‌ده‌که‌وت.

ژنه‌که زۆری بی‌ره له‌وه قسه‌ کرده‌وه، به‌لام له‌ مه‌به‌ستی وه‌نگ لانگ حالێ نه‌بوو. له‌ پاشان می‌رده‌که‌ی به‌حه‌وشه‌یه‌کی بچووکدا رینۆینی کرد و هاتنه سه‌ر شه‌قام. وه‌نگ لانگ دوو سی جار ناو‌ری داوه و ته‌ماشای ژنه‌که‌ی کرد.

گوتمان ژنه زۆر جوان نه‌بوو به‌لام پی و پلی زۆر زل و خروخو‌ل و گوشتن بوو، ریگا رۆیشتنه‌که‌شی وه‌ک خه‌لک نه‌ده‌چوو، نه‌یده‌زانی پی هه‌لینیته‌وه هه‌ر ده‌تگوت قه‌ت به‌ریگادا نه‌رۆیشتوه.

کاتیکی گه‌یشتنه ناو شار وه‌نگ لانگ ده‌ستی برد بۆ پشتینده‌که‌ی و باقی پاره‌که‌ی که

بریتی بوو له چهنډ شایې دهرهیتنا و دای بهشش هولوی کال و گوتی:

- هانې ئه هولوانه بخو.

ژنه که وهک مندال هولوهکانی لی وهرگرت و هیچی نه گوت. کاتیک گه یشتنه مووچه، وهنگ لانگ یهک دوو جار ته ماشای کرد بزانی ژنه که چ دهکا؟ ژنه خه ربیک بوو گازی له هولوه که دهگرت بهلام که چاوی بهمپرده کهی کهوت وهپه نا خوئی دا و راوهستا. ورده ورده رویشتن تا گه یشتنه چیگایهک بهنیتوی پهرهسگای خاک، ئه و پهرسگایه له نیتو مووچه یه کدا بوو و باپیری به دهستی خوئی داینا بوو. که رهسه کهشی له شاروه به چهرخی دهستی هینا بوو. پروکاری دیواره که هه موو گپچکاری کرابوو. کاتیک بهرهم زیاد ده بوو نه قاشی گونده که یان به کریی دهگرت و وینهی جوړاو جوړیان ده کیشاوه که دلنیک و هه زار دل ناشقی ده بوو. بهلام به هوئی باران و دلنپوهه زورهی ئه و شتانه پاک بیوونه وه.

له نیتو پهرسگاکه دا دوو په یکه ری گل به نیتوی خودای خاک و خیزانی له سووچتیک داندرا بوون و به کاغزی سوور و زرد رازاند بوویانه وه. له گه ل سال تازه ده بووه وه، وهنگ لانگ به کاغزی رهنگا ورهنگ لیباسه کانی بو تازه ده کرده وه، ئه وه کاری هه موو سالیکی بوو؛ چونکه به هوئی به فر و باران و تینی روژوه لیباسه کانیان کون و کال ده بوونه وه. بهلام چونکو تازه سال نوئی بیووه لیباسه کانیان هر وهک خوئی مابووه وه. وهنگ لانگ پاک و خاوینی وانی پخ خوشبه ختیبه کی گوره بوو و شانازی پتوه ده کرد.

قهرتاله کهی له ژنه کهی وهرگرت و عووده کهی دهرهیتنا. ده ترسا له وهی که عوده کهی شکابې چونکه پیتی و ابوو ته گهر عووده کهی بشکی تووشی به دبه ختی ده بی، بهلام خوشبه ختانه هیچی لی نه هاتبوو. ئه وهنده یان عوود له په نا ئه و پهرسگایه سووتاند بوو ته پوکتیک خو له میتش کهوتبووه سهر یهک.

وهنگ لانگ وهک هه موو جوتیاره کانی دیکه ی ئه و دوروبه ره، له بهر اهر ئه و پهرهسگایه دا به ملکه چی و لاره ملی چوکی دادا و له پاشان ئه و عووده ی که نه زری وانی کردبوو له سووچتیک چه قاند و هه لیکرد. له پاشان ژن و میتد له بهر اهر خودای مووچه دا راوهستان تا عووده که سووتا و بوو به خو له میتش. ژنه به قامکی شاده ی خو له میتشی سهر عووده کهی لادا، بهلام پیتی و ابوو کاریکی دروستی نه کرده وه، له ترسان ته ماشای وهنگ لانگی کرد. به پیچه وانه ی پروای خوئی وهنگ لانگ به و ته ماشا کرده ی زور خوشحال بوو. ژنه که ههستی به وه کرد که ئه و لقه عووده ئی ههردو کیانه. لیک نزدیک بوونه وه و ژن و

میتد زور ساده و ساکار پتوهندی سهره تاییان دامه زراند. ورده ورده روژ درهنگ بوو، وهنگ لانگ چه مه دانه کهی به کولدادا و به ره و ناوی وهری کهوتن.

پیره باب له بهر بهر بهر روچکه ی ماله که راوهستا بوو و خوئی له بهر تاو هه لختی بوو. کاتیک وهنگ لانگ و ژنه کهی لی نزدیک بوونه وه قسه ی له گه ل نه کردن؛ چونکه خوئی له وه به زیاتر ده زانی قسه له گه ل ژن بکا. به بیانوی ته ماشا کردنی په له هور له ناسمان خوئی خافلاندا و گوتی:

- ته ماشای ئه و په له هه ورا نه ی په نا مانگه کهن چهنډ جوان شوپرا به یان هاتووه ته خواری! مزگینی بارانیان پتوهیه و دهباری.

دوای ئه وهی وهنگ لانگ قهرتاله کهی له ژنه وهرگرت، پیره باب به دهنگیکی بهرز گوتی:

- دیسانیش پارهت خه رج کرده وه؟

وهنگ لانگ قهرتاله کهی دانا و گوتی:

- ئه مشه و میوانمان ههیه.

له پاشان چه مه دانه کهی برده هو دده یهک که بو خوئی له وی ده خهوت له په نا سندو وقی لیباسه کانی خوئی دانا. له حالیکدا به سهر سورمانه وه ته ماشای ده کردن پیره باب هاته بهر دهرگا، دهستی کرد به منگه منگ و گوتی:

- له م ماله دا پوول خه رج کردن ته و او نابې و بنه ی نایه.

پیره باب سهره رای ئه وهی له قولایی دلوه به میوانداری کوره کهی خوشحال بوو، بهلام بو ئه وهی بوو که کهی ههر له سهره تاوه عادهت بگری که دست بلاو نه بی، له بهر خو به وه ههر دهیولاند و ئیرادی دهگرت.

وهنگ لانگ هیچی نه گوت، قهرتاله کهی برده ناشپه زخانه. شته کانی یهک یهک هینا دهر و به ژنه کهی گوت:

- ئه وه گوشتی بهراز، ئه وهش گوشتی گوپلک و ماسی، حهوت نانخورمان میوانه. دهتوانی شتیکی چاکمان بو ساز کهی؟

وهنگ لانگ له کاتی قسه کردندا ته ماشای ژنه کهی نه کرد، چونکه داب نه بوو، جگه له وهش پیتی و ابوو ژنه کهی سامی لیتی دهشکی. ژنه به دهنگیکی نه رم و نارام گوتی:

- لهو رۆژوهه که چوومه مالى هوانگ تا ئهم له حزهى که لیهره ده بیینی ههر له نایشه زخانه کارم کردوو و هیچ خۆراکیکی مالى ئه رباب بئ گوشت نه بووه.

وهنگ لانگ سه ری له قانده و وه ده رکه وت. ئییدی چاوی به ژنه نه که وت تا هه موو میوانه کان هاتن. میوانه کان هه موو فه قیر و هاوشانی خۆی بوون. مامی پیاویکی شوخ و قسه خویش و برسی بوو، کورپه که میومندال بوو به لام هه تا بلایی بئ چاو و روو و قوشمه و زۆرزان بوو. باقی میوانه کانی دیکه که بریتی بوون له چهند جوتیاری ده ست و پئ زل، دوو که سیان جیرانه گوندی خۆیان بوون، که له کاتی گیره و کیشه و خه له و خه رمان هه لگرتن به ده سه ته و یارمه تی یه کتریان ده کرد و به ده رد و مه رگی یه که وه بوون. یه کیکیشیان چینگ بوو، ئه ویش پیاویکی کورته بالا و بئ ده نگ و نه دوئ بوو.

دوای ئه وهی میوانه کان دانیشتن وهنگ لانگ چوو له لای ژنه که ی له نایشه زخانه و پئی گو ت نانی دانئ. ژنه که ی گو تی:

- من شته کانت بو دینم ئه توش سفره که راخه، جوان نییه من به به رده می میوانه کاندایم و بچم.

وهنگ لانگ به و ژنه زۆری پۆز و ئیفا ده لی په یدا بسوو. هه رچه ند سامی شکا بوو و شه رمی نه ده کرد، به لام نه یده ویست له لای پیاوه کان ئاشکرای بکا. دوای ئه وهی قاپ و که وچکه کانی له بهر ده رگای نایشه زخانه لی وه رگرت و سفره که ی دانا به ده نگیکی به رز گو تی:

- مامه گیان! برا گیان! بخۆن با سارد نه بیته وه.

مامی به پیکه نینه وه پرسى:

- ئیمه نابئ چاومان به بووک بکه وئ؟

وهنگ لانگ له وه لامدا گو تی:

- ئیمه هیشتا نه بوینه ژن و میرد تا رپوره سمی ماره کردن پیک نه یه جوان نییه بیته له لای ئیوه.

له پاشان به میوانه کانی گو ت:

- فه رموون نان حازره.

ده ست به نان خواردن کرا و بیده نگی هه موو ولاتی داگرت. دوای ماوه یه ک ده ست به قسه

کرا و ههر که سه له بهر خۆیه وه شتیکی ده گو ت. یه ک ده یگو ت سۆسه که ی جوان سوور کرا وه ته وه، یه کی دیکه ده یگو ت ماسییه که ی زۆر جوان لی ناوه، ده ست و چاوی خویش بئ. وهنگ لانگیش ده یگو ت:

- مالى خۆتانه شتیکی نییه، ئیوه چاوتان جوان ده بیینی.

زۆری شانازی به کابانه تی ژنه که ی ده کرد و ده یزانی که دۆسته کانی تا کو ئیستا نان و چیشتی وا چاکیان نه دیوه و نه خواردوو. دوای ئه وهی نان خورا ده ستیان کرد به جه فه نگ لیدان و گالته و گه پ.

وهنگ لانگ پاش به ری کردنی میوانه کانی گه راوه لای ژنه که ی، ته ماشای کرد له په نا مانگا که ی به لادا هاتوو و خه وی لی که وتوو! کاتیکی وه خه بری هینا کا و کو تیکی زۆری لی نیشته سوو! به نیو بانگی کرد، ژنه که به خه والووی چاوی هه لئینا و چاوه روان بوو شتیکی بئ بلئ.

به لام وهنگ لانگ کاتیکی چاوی پئ که وت، به زه بی په یدا هات، ده ستی گرت و بر دییه ئه و وه تاغه ی که له بهر خاتری وی خۆی له وئ شوتبوو، شه میکی سوور له سه ر میزه که بوو. شه مچه یه کی لیدا، کاتیکی خۆی و ژنه که ی له به رابه ر رووناکی ئه و شه مه دیت شه رمی ده کرد له وهی له گیا له گه ل ژنیک پیکه وه دانیشن، ماوه یه کی زۆر شه رم گرتی، سه ره نجام ناچار بوو ئه وه قه بوول بکا که ئه و ژنه حه لالی خۆیه تی و حه رامی هه موو که سه. وهنگ لانگ ورده ورده لیبا سه کانی خۆی دا که ند، ژنه که شی به ناز و شه رمه وه له پشت په رده خۆی شارده وه و هه ست و خوستی له خۆی بری. دوای ماوه یه ک خۆی ئاماده کرد و خزییه نیو جیگاوبانی بووک و زاوا یه تی.

وهنگ لانگ به ده نگیکی پیاوانه گو تی:

- ئه گه ر ویستت بخه وی شه مه که بکو ژئینه وه، له بیرت نه چی.

له پاشان له سه ر ته خت را کشا، لیفه یه کی ئه ستووری له خۆیه وه پئچا و خۆی مه لاس کرد. له بن لیفه که وه چاوی ههر زیته زیتی بوو، له ته پلی سه ری را تا به ری پئی ده له رزی و هه موو گیانی به خه بهر بوو! ئه و ماوه ی تا ژنه که هاته لای و را کشا پئی به سه د سا ل ده بوو. له خو شیان ههر جینگلی ددها و حه جمینی نه بوو. کاتیکی شه مه که ته واو بوو و ولات تاریک دا هات، وهنگ لانگ به حاله تیکی نیوه پیکه نین و نیوه تووره بییه وه ژنه که ی له باوه ش گرت و پیک شاد بوون.

وهنگ لانگ بهیانی رۆژی دوابی له حالتیکدا بهدهم خهوهوه لهسههر جینگای خۆی دهتلاوه، لهبن لیفتهوه تهماشای خیزانی دهکرد و له ژبانی خۆی رازی بوو.

ژنهکه قۆلنجی شکاند و ههستا خۆی کو کردهوه و پیلارهوهکهی له پێ توند کرد. له کهلینی پهنجهره تاو بهسههری کشابوو، ئالوگۆرپیکه بهسهردا نههاتبوو، تیک نهچووو.

وهنگ لانگ لهو مهسهله سههری سورمابوو، پیتی وابوو شهوی رابردوو له ههموو باریکهوه ئالوگۆری بهسهردا هیناوه. بهلام ژنهکه وهک ئهوه دهچوو که چهند ساله لهگهڵ ئهوه پیاوه ههستاه و دانیشتوه، دهستهویهجی دهست بهکار بوو. دهنگی کوخهه پیرهباب بهیانی زوو له ههموو لاره دهییسرا. وهنگ لانگ بهژنهکهی گوت:

- جارێ ههیه مهکه بریک ئاو بۆ سینگی باوکم گهرم که.

ژنه پرسى:

- گه لای چای تیکه م یا ههروا؟

وهنگ لانگ بهو پرسیاره نارهبهت بوو، بهلام ژنهکه مه بهستهی خرابی لهو قسه نهبوو. وهنگ لانگ گوتی:

- دياره بێ گه لا نابێ. بۆ پیت وایه ئیمه فهقییر و دهس تهنگین؟

زۆری پێ خۆش بوو ژنهکهشی وهک خۆیان وا بییر بکاتهوه که چا له لای وان شتیکی بێ که لک و بێ بایهخه. ئهوهشی دهزانی که له مالتی هوانگ ئاوی بێ چا نهبوو، تهنا نهت رهنجبههر و کلفه تهکانیش بهقه نداغ رازی نهبوون. بییری لهوه دهکردهوه که ئهگهر خیزانی له رۆژی ههوه لهوه له جیاتی قه نداغ چای بدا به باوکی نارهبهت ده بێ. بێجگه له وهش به راستی ئهوه بیان بۆ نه دهکرا، چونکه نه یانبوو ههتا خۆی پێ رانین. له پاشان بۆ ئهوهی مهسهله کهی بگۆرێ و خۆ نهشکینیتتهوه، وهلامی داوه.

- چا؟ نانا نهکهی؛ بۆ کوخهه باوکم خرابه.

ئهو دهمهی ژنهکه له ناشپه زخانه خه ربکی ئاور کردنهوه و ئاو گهرم کردن بوو وهنگ

لانگ له نیو جینگاوبانی گهرم و نهرمدا لهسههر پشت راکشابوو. پیتی خۆش بوو دیسان بخه ویتتهوه بهلام له بهر ئهوهی عاده تی به زوو ههستان گرتبوو نه ههساوه. هیتشتا شهرمی دهکرد له بارهی ژنهکهیدا بییر بکاتهوه. بییری له مووچه و مهززا و خهله و خهران و دهغلووان دهکردهوه و دهیگوت: «ئهگهر خودا بکا باران بیاری و تاو و ساو بێ ههروهها چینگى جیرانم سهودام لهگهڵ بکا هیندیک ده بوو ژیمهوه و دیمهوه سههر حال». جار جاریش دهکهوته سههر بییری ژبانی تازه بهسهردا کهوتوو، کاتیک شهوی رابردوو و هه بییر کهوتهوه گوتی: «ده بێ ژنهکهشم منی خۆش بوی؟ یا بهسهرجیبی و ماله من رازی بێ؟».

سههره پای ههموو ئهوه فیکر و خهیا لانه لهشی قه لهو و خروخۆل و نهخاراوی خیزانی له بییر نه دهچوووه. ههر که وه بییری دههاتهوه پیکه نین دایده گرت و شهوی زاویه تی دههاتهوه بهرچاوی؛ چونکه ئهوه شهوه کاتیک شهمه کهی کوژاوه له بهر پیکه نین خۆی بۆ رانهگیرا. له پاشان بۆی روون بووهوه که بهچکه ئه ربابه کان جگه له دهم و چاوی ناحهز ههیه دیکه بیان لهو کلفه ته چا پێ نهکهوتوه. کهچی لهشی زۆر جوان و گوشتن و سهرنج راکیش بوو.

وهنگ لانگ ئاره زووی ئهوهی دهکرد که ژنهکهشی وهک مێردیکی چاک خۆشی بوی، کاتیک ئهوهی به دلداهات شهرم دا بگرت.

له پاشان ده رگای وهتاغه که کراوه و ژنهکهی به جامیک ئاوی گهرمهوه وهژوور کهوت. له نیو جینگا ههستا سههر قوون و جامه کهی لێ وه رگرت و تهماشای کرد گه لا چا له سههری ئهم لا و ئه ولای دهکرد.

وهنگ لانگ سههری هه لپنا و تهماشای ژنهکهی کرد. ژنه به ترس و له رزهوه گوتی:

- چام بۆ پیره باب نه بردوو، ههروهک تو گوتت وام کرد، بهلام بۆتۆ...

وهنگ لانگ پیتی خۆش بوو ژنهکهی لیبی ده ترسێ، بهر له وهی ژنهکهی قسه کهی تهواو بکا گوتی:

- مهسه له یهک نیبه من چام پێ خۆشه و زۆریشی ههز پێ دهکه م.

دواى ئهوهی چایه کهی خواردوه، دهیویست شتیکی بلێ، بهلام له رووی هه لئنه دههات ئاشکرای کا. ئه ویش ئهوه بوو که پیتی وابوو ژنهکهی زۆری خۆش دهوی.

دواى ئهوهی ژنهکهی هینا مالتی ههساوه و دهستی له رهش و سپی نه دهدا. ته نیا کاری ئهوه بوو له سووچیک تهماشای ژنهکهی بکا و بهس! بهلام ورده ورده هه وسه لهی

به‌سه‌رچوو، وهك جارن ده‌ستی داوه پیمه‌ریه‌یه‌ك و به‌رهو مووچه وه‌ری كهوت. راوه‌ستانی نه‌بوو، جاریتك به‌پیمه‌ریه‌یه‌كه‌ردوو هی‌له‌ده‌دا و جاریتك به‌گاسن زه‌وی شیتو ده‌كرد. هیچ ماندوو نه‌ده‌بوو؛ جار له‌گه‌ل جاریش خۆش‌حالت‌تر ده‌بوو. تا سه‌عاتی دوازه‌ده‌كاره‌كاني ته‌واو ده‌كرد و ده‌گه‌راوه‌مالتی و له‌سه‌ر حازری و بزری داده‌نیشت و ده‌ستی ده‌كرد به‌خواردن، له‌حالتی‌كدا له‌پیشدا جگه‌له‌وه‌ی ته‌و كارانه‌ی ده‌كرد و خوارده‌مه‌نی دروست ده‌كرد؛ خزمه‌تی باوكیشی به‌ئه‌ستو بوو. به‌لام ئیستا ژنه‌كه‌ی ته‌و كارانه‌ی هه‌موو له‌كۆل كرده‌بووه‌وه.

لیته‌دا پیتویسته‌ بلتین كه له‌خۆرا نیانگوتوو ژن و مالت، به‌راستی ژن وه‌ك وه‌ستایه‌کی چاك وایه كه ناهیتلی هیچ كه‌ره‌سه‌یه‌ك خه‌سار و زایه‌ بئ؛ جگه‌له‌وه‌ش وه‌نگ لانگ كاتیتك ده‌گه‌راوه و چاوی به‌ئاوپرژینی هه‌وشه و ده‌ركه و بان و وه‌تاغی گه‌سك لی دراو و سوپه‌ی پر له‌دار ده‌كه‌وت له‌خۆشیان هه‌ر بزهی سمیتلی ده‌هات. سه‌ره‌رای ته‌وه‌ش هه‌موو به‌یانان و پیرای وه‌نگ لانگ ده‌ستی ده‌دا درمغیتکی دار و ده‌رۆیشته‌به‌ندنه‌و خه‌ریکی كۆ كرده‌وه‌ی چیلکه و چال و كیتوبلکه و شتی وا ده‌بوو. له‌پاشان ده‌وربه‌ری نیسه‌رۆ خۆی ده‌گه‌یاندوه‌ه مالتی نه‌هاری ئاماده‌ ده‌كرد. وه‌نگ لانگ به‌و كاره‌ زۆر خۆش‌حال بوو، چونكه له‌مه‌وبه‌دوا ئاوردوو‌ه‌كه‌شی بۆ كه‌وتبووه‌ خۆرای.

ژنه‌كه‌ی زۆر به‌كار و ئازا و هه‌لسووراو بوو. دوا نیسه‌رۆیانیش بێكار دانه‌ده‌نیشت؛ ده‌ستی ده‌دا پیمه‌ریه‌یه‌ك و ده‌چوو سه‌ر ریگای مه‌رو مالات، ریخی كۆ ده‌كرده‌وه و ده‌یكرده ته‌پاله. به‌م چه‌شنه‌قه‌لاغیتکی گه‌وره‌ی پیتکه‌وه‌ نا. به‌بئ ته‌وه‌ی كه‌سیتك بیی بلتی ته‌و كارانه‌ی ته‌نجام ده‌دا، شه‌وانه‌ش بێكار دانه‌ده‌نیشت! ئیواران كه‌ مالات به‌ره‌و مالتی ده‌بوونه‌وه و داده‌كران، تفاقی له‌به‌ر ولاغه‌كان ده‌كرد و ئاوی بۆ داده‌نان. له‌پاشان ده‌ستی ده‌دا ده‌زری و ده‌زوو و پینه‌وپه‌رۆی ده‌كرد. یا له‌به‌ر ده‌رگا لیغه‌ی راده‌خست و به‌شوولیتك لۆكه‌كه‌ی ده‌كرده‌وه. مه‌لافه‌ی ده‌شوت و لۆكه‌كه‌شی له‌به‌ر تاو هه‌له‌ده‌خست تا زیندوو تییدا نه‌مینئ. به‌كورتی هه‌موو رۆژیتك كاریکی تازه‌ی ده‌كرد تا سه‌ره‌نجام هه‌ر سیتك هۆده‌كه‌ی وه‌ك ئاوتینه‌ خاوتین كرده‌وه.

ورده‌ورده‌ كۆخه‌ی پیره‌بابیش كه‌م بووه‌وه و به‌پیتی خۆی ده‌رۆیشت و خۆی له‌به‌ر به‌ریه‌رۆچكه‌ هه‌له‌ده‌خست. له‌به‌ر تینی خۆر گه‌رم داده‌هات، ده‌وتیرینكا و سه‌رخه‌ویکی ده‌شكاند.

ژنه‌كه‌ی زۆر بئ ده‌نگ بوو، له‌خۆرا قسه‌ی نه‌ده‌كرد و خه‌ریکی كاروباری خۆی ده‌بوو.

كاتیتك ده‌هات و ده‌چوو و كاری ده‌كرد، وه‌نگ لانگ وه‌ك مشته‌ری چاك چاوی لی نه‌ده‌ترووكاند و له‌لاق و له‌ته‌ری ده‌روانی! به‌لام هیچی لی حالی نه‌ده‌بوو و نه‌یده‌زانی چ جۆره‌ ژنیتکه.

شه‌وانه‌ له‌گه‌ل له‌شی پته و نه‌رمی راهاتبوو، به‌لام به‌رۆژ ته‌وه‌نده‌ی لیباس له‌به‌ر ده‌كرد له‌گه‌ل كلفه‌ت لیكت نه‌ده‌كرده‌وه! بئ ده‌نگ كاری خۆی ده‌كرد؛ وه‌نگ لانگیش به‌پیتویستی نه‌ده‌زانی بلتی بۆ قسه‌ ناکه‌ی؟ ته‌وه‌نده‌ بۆی به‌س بوو كه‌ به‌چاکی به‌كاروباری ماله‌كه‌ی راده‌گه‌یشت.

وه‌نگ لانگ كاتیتك له‌مووچه‌ش كاری ده‌كرد بیی له‌و سه‌د هه‌وشه‌ی مالتی ته‌رباب ده‌كرده‌وه كه‌ له‌وی چ قه‌وماوه؟ هه‌زی نه‌ده‌كرد راسته‌وخۆ چۆنیه‌تی ژبان‌ی رابردوو ژنه‌كه‌ی له‌خۆی بپرسی. ژنه‌كه‌ی زۆر خۆش ده‌ویست به‌لام له‌رووی هه‌له‌نه‌ده‌هات هه‌موو شتیکی له‌گه‌ل باس بكا، جارجاریش ده‌یگوت: «ژن بۆوه‌ نابئ پیاو هیتنده‌ی خۆ پیتوه‌ ماندوو بكا». بیی له‌كاره‌كاني ده‌كرده‌وه و ده‌یگوت: «بۆژنیتکی كه‌ له‌به‌یان‌ی را تاكو شه‌و له‌بنه‌ماله‌یه‌کی وا گه‌وره‌دا كلفه‌تی كرده‌وه، پاك و خاوتین كرتی سی وه‌تاغ و سازكردنی دوو ژهم نان و چیشته‌ كاریکی سه‌خت و گران نییه‌».

له‌لایه‌ك ده‌غلتودان فه‌ریكه‌ بیسون و له‌لایه‌كیش بژار هیتیشی هینابوو. له‌حالتی‌كدا وه‌نگ لانگ پشتی هه‌له‌نه‌ده‌هاته‌وه، پیمه‌ریه‌ی ده‌ست دایه و ده‌ستی كرد به‌بژار كردن. كاتیتك سه‌ری هه‌لینا چاوی به‌ژنه‌كه‌ی كه‌وت، له‌حالتی‌كدا پیمه‌ریه‌یه‌کی له‌سه‌ر شانی بوو گوتی:

- هاتووم یارمه‌تیت بده‌م.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- ته‌دی ماله‌كه‌ت بۆ كئ به‌جئ هیتشتوو؟

- كاره‌كانم هه‌موو ته‌نجام داوه و تا شه‌و كارم نییه‌.

له‌پاشان بئ ته‌وه‌ی له‌وه‌نگ لانگ بپرسی چ بکه‌م، له‌په‌نا میترده‌كه‌ی له‌دیروایتك دامه‌زرا و ده‌ستی كرد به‌بژار كردن. دوا ته‌وه‌ی كه‌میتکی كار كرد تاره‌قه‌ی به‌نیوچاوانیدا هاته‌ خوار و لیباسه‌كاني هه‌موو خووسان و به‌له‌شیه‌وه‌ نووسان. وه‌نگ لانگ هه‌ستی به‌یه‌كه‌تی و هاوده‌نگی ژنه‌كه‌ی كرد و هه‌موو شتیکی له‌بیر چوووه‌وه. بیی له‌شتیکی تایبه‌تی نه‌كرده‌وه، جگه‌له‌و مووچه‌ی كه‌ هۆی به‌ریتچوون و ژبانیان بوو.

خاکه‌که‌ی خاکیتی چاک و به‌قه‌وه‌ت و نهرم بوو، به‌پیمه‌ره‌ش ده‌یتوانی کاری له‌سه‌ر بکا و خۆی به‌رێ ببا. جارو بار دار و خشتیان له‌ژێر خاک ده‌دۆزییه‌وه، چونکه له رابردوو به‌کی زۆر دووردا ئه‌و مووچه گۆرستان بوو. وه‌نگ لانگ بی‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه که رۆژتیک ماله‌که‌ی وانیش تیک ده‌ته‌پێ و ده‌بیته‌وه گۆرستان. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌ی به‌دلگه‌رمییه‌کی زۆر کاریان له‌سه‌ر مووچه‌که ده‌کرد و رانه‌ده‌وه‌ستان.

رۆژتیک وه‌نگ لانگ ته‌ماشای کرد ژنه‌که‌ی به‌ له‌شی ئاره‌قاوی هاته لای و زۆر ساده و بی‌په‌رده گوتی:

- من زگم پره!

وه‌نگ لانگ له جیگای خۆی راوه‌ستا، نه‌یده‌زانی وه‌لامی ئه‌و قسه‌ چ بداته‌وه. به‌لام بۆ ژنه‌که‌ی شتیکی عادی بوو. له پاشان وه‌نگ لانگ گوتی:

- با برۆین ئه‌و مه‌سه‌له به‌باوکم بلێین.

به‌ره‌و مال وه‌رێ که‌وتن. ژنه‌که دوو سه‌ هه‌نگاو دوور له‌ می‌ترده‌که‌ی ده‌رۆیشت؛ چونکه باو نه‌بوو ژن شان به‌شانی می‌ردی بره‌وا. کاتیگ گه‌یشته‌وه، ته‌ماشایان کرد پیره‌باب زۆر برسی و بی‌حه‌وسه‌له چاوه‌رێیانه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی وه‌نگ لانگ ئه‌و ژنه‌ی هینابوو که‌س ده‌ستی له‌ ره‌ش و سپی نه‌ده‌دا. پیره‌باب گۆراندی و گوتی:

- پیتان وایه هه‌ره‌تی جوانیمه؟! نازانن پیرم و بی‌خۆراک خۆم بۆ راناگیرێ؟

وه‌نگ لانگ چووه په‌نای و گوتی:

- ده‌بی سه‌برت بی‌خیزانم زگی پره.

باوکی دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بی‌رکردنه‌وه تیگه‌یشت که کورپه‌که‌ی ده‌لی چی، بزهی هاته سه‌ر لێو و به‌بووکه‌که‌ی گوت:

- که‌وابوو نزیکه ژانت بیتێ.

له‌ حالیکدا ژنه‌که له شه‌رمان سه‌ری هه‌ڵ نه‌ده‌هات گوتی:

- جاری زۆر نارپه‌حت نیم، هه‌ر ئیستا نان و چات بۆ ئاماده ده‌که‌م.

دوا‌ی ئه‌و قسه‌نه پیره‌باب وه‌ک مندال به‌شوین بووکه‌که‌یدا چووه ئاشپه‌زخانه. بی‌ری نه‌وه، خۆراکی له‌بیر برده‌وه. وه‌نگ لانگ له‌سه‌ر می‌زیک دانیشته‌ و بی‌ری له‌ چۆنیه‌تی له‌دایکبوونی منداله‌که‌ی ده‌کرده‌وه.

ده‌وربه‌ری مندال بوون وه‌نگ لانگ به‌ ژنه‌که‌ی گوت:

- ئیمه‌ ده‌بی له‌ بی‌ری مامان یا که‌سیکی دیکه‌ دابین یارمه‌تیمان بدا.

ژنه‌که له‌ حالیکدا خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی ولات بوو، به‌سه‌ر هه‌لته‌کاندن تیبی گه‌یاند پیوست نا‌کا. پیره‌باب خۆی بۆ رانه‌گیرا و چوو راکشا، به‌لام ژن و می‌رد هه‌روا به‌ده‌م فی‌کر و خه‌بالی مندال بوونه‌وه له‌به‌ر رووناکایی فتیله‌ دانیشته‌بوون. وه‌نگ لانگ به‌نیگه‌رانییبه‌وه پرسى:

- مامانت ناوی؟

ژنه هه‌ر له‌بی‌ری ئه‌وه‌دا بوو که‌نگی رۆژ ده‌بیته‌وه. وه‌نگ لانگ درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا و گوتی:

- ئه‌و کاره به‌من و باوکم نا‌کری، چونکه ئه‌وه کاری تاییه‌تی ژنانه. راستییه‌که‌ی سه‌رم له‌و کارانه‌ ده‌رناچی. له‌ مالی ئه‌رباییش که‌سیکی وا نییه‌ یارمه‌تیمان بدا.

ئه‌وه هه‌وه‌لین جار بوو که وه‌نگ لانگ باسی مالی ئه‌ربایی له‌ لای ژنه‌که‌ی ده‌کرد. ژنه‌ په‌نگ و رووی گۆرابوو، ته‌ماشای می‌ترده‌که‌ی کرد و گوتی:

- باسی مالی ئه‌رباب مه‌که.

وه‌نگ لانگ ئه‌وه‌ی که بیست سه‌بیله‌که‌ی دانا و به‌سه‌ر سوپمانه‌وه رووبه‌رووی ژنه‌که‌ی راوه‌ستا. به‌لام ژنه‌که‌ی دوا‌ی ماوه‌یه‌ک هاته‌وه سه‌ر حال و ده‌ستی کرد به‌ کۆکردنه‌وه‌ی چیلکه و چال. وه‌نگ لانگ گوتی:

- زۆر سه‌یره به‌پراستی سه‌یره!

ژنه‌که‌ی هیچی نه‌گوت.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- من و باوکم له‌باره‌ی مندال بووندا هیچ شتی‌کمان له‌ ده‌ست نایه و خزمه‌تیکمان پێ نا‌کری. جگه له‌وه‌ش باوکم بۆ خیزانم نامه‌هره‌مه و نابێ بچیتته‌ وه‌تاغی وی، بۆخۆشم

تهنانهت چاوم له زانی مانگاش نه بووه. ههروهه ها ئه و دهسته قهله و ناله بار و ئهستوروهی من زیان به منداله که دهگه یه نئ، ئه وه کاری من نییه. ئه گهر که سیک له مائی خاتوونی پیر هاتبا زۆر چاک ده بوو، چونکه ئه وان له و کارانه دا شاره زان و رۆژ نییه کلفه تیک مندالی نه بئ.

ژنه که له حالیکدا ته لاشی برینج خۆری له سه ر میتز داده نا ته ماشای میتز ده که ی کرد و گوتی:

- من وهختیک ده گه ریمه وه مائی خاتوونی پیر که منداله که م به باوه شه وه بئ و لیباسی جوانم له به ر کردبئ و خۆشم پازاند بیتته وه. له پاشان یه کسه ر روو ده که مه ئه و ئاشپه زخانه ی که ته مه نیکم تیدا رابردوو. له و پیرا ده چمه لای خاتوونی پیر و خۆم و کورپه که م پیتشانی هه موو لایه ک دده م.

ئه وه هه وه لاین جار بوو که وهنگ لانگ ئه وه نده قسه ی له ژنه که ی ده بیست. وهنگ لانگ له سه ره تا وه لای و ابوو که ئه و ژنه ئه وه ی له بیری دا نه بئ منداله که یه تی، گوتی بۆ راکرت تا قسه که ی خۆی کرد. له پاشان سیغاره که ی داگیرساند و به ژنه که ی گوت:

- ده زانم پیتوستت به پاره هه یه.

ژنه که ی به ترس و له رزه وه وه لامی داوه.

- سئ پوولی زیو، ده زانم پوولیکێ زۆریشه به لام ئه وه ش بزانه زۆری ده ست پیتوه ده گرم، نابه جئ خه رجی ناکه م. هه موو شتیکم لیک داوه ته وه به پارچه فرۆشیش ده لیم پارچه که م زردایکانه بۆ لئ نه کاته وه.

وهنگ لانگ رۆژی پیتشوو بار و نیوکی دار حه یزه ران له بازار فرۆشتبوو؛ پوولته که ی هینا ده ر و دای به ژنه که ی. هه رچه ند ژنه که ی داوای سئ پوولی لیکردبوو، بۆی کرده چوار پوول و له دهستی نا.

ئه و پوولته ی له میتز بوو له گیرفانیدا بوو. به ته مابوو رۆژیک بچیتته شار و له قاوه خانه قوماری پئ بکا به لام له وه ده ترسا که پاره که ی له ده ست ده ره یان و بیدۆرینئ، ناچار له سووچیک داده نیشت و ته ماشای ده کردن؛ یا ده چوو له لای چیرۆک بیتز و گوتی دده یه قسه کانی، به م چه شنه خۆی رازی ده کرد. له پاشان مژیکێ له سیغاره که ی دا و گوتی:

- ئیستا که ئه و ته مه یه ت گرتوو ئه و پاره ش هه لگره و کوئی منداله که له کوته پارچه ی ئاوریشم بدروو. نابئ دلمان زۆر به شته وه بئ؛ نۆیه ره یه.

ژنه که له هه لگرتنی پاره که، زۆر به په له نه بوو! ماوه یه ک چاوی تی بری، له پاشان بئ ئه وه ی ئالوگۆرینکی به سه ردا بئ به ئارامی گوتی:

- ئه وه هه وه لاین جار که پوولی زیو به خۆمه وه ده بینم!

پوولته که ی توند له مستی گرت و به په له چوو وه وه تاغه که ی خۆی. وهنگ لانگ دانیشتبوو سه بیله که ی داده گرتته وه؛ بیری له و پوولته ده کرده وه و ده یگوت: «ئه و پوولته به ره مه می ئه و خاکه یه، خاکیکێ که ته مه نیک زه حمه تی له سه ر کیتشاوه و هه ر دلۆپه ئاویکێ که له سه ر ئه و خاکه رشتوو یه تی به خه سار نه چوو، ئه وه نده پوولته زیوه به ره مه می ئه و زه حمه ته یه.»

له به ر ئه وه ی زۆری زه حمه ت له سه ر ئه و خاکه ده کیتشا ده تگوت له گه ل قرائیک گیانی ده کیشن و له چنگی نه ده هاته ده ر. به لام ئه و پوولته ی که ئیستا ده یدا به ژنه که ی زۆری پیتوه نارحمت نه بوو، چونکه ئه و پوولته ی له ده ست تاجریکی شار نه کردبوو، به لکو پیتی و ابوو پوولته که ی بۆته شتیک چاکتر له زیویانی لیباسیک که کورپه که ی له به ری کردوو.

ژنه که ی بئ ئه وه ی شتیک بلئ به م لا و ئه ولادا هه لده سوورا و کاری ده کرد، ئه و ژنه هه وه لاین که سیک بوو که به خه یال خه ریک بوو لیباسی له به ر منداله که ی ده کرد.

وهختی ئه وه هات که مندالی بئ، به لام ژنه که نه یه یشت ه یچ که س بچیتته لای! له به ره به ری رۆژتا و ابووندا ژان دایگرت، به و حاله شه وه له گه ل میتز ده که ی له مووچه دا کاری ده کرد.

له لایه ک گه مه کان فه ریکه بیوون، له لایه کیش به چه قانندی شه تلئ برینج مووچه که یان پازابوووه. ورده ورده برینچه که شیان ره سیده بوو، ژن و میتز ده ستیان دا داس و ملیان له دروینه نا. به لام ژنی بیتچاره له به ر زگی دانه ده هاته وه و نه ده گه یشته میتز ده که ی. دوو سئ که رخ وه دوو که وتبوو. له پاشان وهنگ لانگیش حالی بوو که له کورتی داوه و به جئ ماوه گه رپاوه سه ری و ته ماشای کرد ئه وه ژنه که ی به پیتوه رپاوه ستاوه و داسه که ی له ده ست که وتۆته خواری. دیاربوو ژانی ده هاتئ و خه ریک بوو مندالی بئ. ژنه که گوتی:

- من ده چمه وه خۆم بۆ راناگیرئ، مه یه لاشم تا بانگت ده که م؛ به لام له پیتشدا قامیشیکم بۆ په یداکه نیوکی منداله که ی پئ بپرم.

دوای ئه و قسانه به ره و مال بووه وه، هه ر ده تگوت ه یچ نه قه و ماوه و وه سه ر خۆی نه هیتنا.

وهنگ لانگ دواى ماوهيهك چاو تيبيرين قاميشيكي بهداس دوو لهت كرد و له پيشى دانا.

ههوا تاريخك داهات و ئهويش داسهكهى لهسه شانى دانا و بهرهو مال بووهوه. كاتييك گهيشتهوه تهماشاي كرد ورك جاران شيو نامادهيه و باوكى خهريكى نان خوارده. سهير ئهوه بوو بهو حالهش ژنهكهى خوړاكى بو ناماده كرديون له بهر خوښهوه گوتى: «بهراستى كهس ژنى واى نيبه». له پاشان چوهوه وهتاغهكهى خو و ههراى كرد:

- قاميش نامادهيه.

چاوهروان بوو ژنهكهى وهلام بداتهوه و قاميشهكهى لى ودر بگرى، بهلام نهيتوانى له جىگاي خوښى بجووليتتهوه. بوخوښى چوهوه بهر درگا و ژنهكهى له كه ليتيكيهوه قاميشهكهى لى ودرگرت و هيچى نهگوت: له حالتيكدا وهنگ لانگ گوتى له هانكه هانكى ژنهكهى بوو كه ورك حيوانيتكى ماندوو پشوروى سوار ببوو، پيرهباب سهري ههليتينا و گوتى:

- شوږباوهكوت سارد مهكهوه، خوښت نارحمت مهكه لهبیرمه خيزانم ههوه لى مندالى كه دهبوو تا بهيانى بهژانانوه بوو. كورم نيمه ده دوازده مندالمان بووه، ههه تو ماوى. جارئ له كوښته، ورده ورده حالى دهى كه بو دهبى ژن مندالى زور بى؟

له پاشان گوتى:

- ږهنگه سبهى ئهوهدهمانه بيمه باپيره گهوره پياويك.

له ناكاو پيكيهنى و دهستى له خواردن كيشاوه. بهلام وهنگ لانگ ههروا له پشت درگا ږاوهستا، تاكو بزانتى چاره نووسى ژنهكهى به كوښى دهگا. دواى ماوهيهك بوښى خوښيكي گهرمى له كه ليتى دهرگاكهوه بو هات و خهريك بوو برشيتتهوه. دهنگى ههناسه سواري خيزانى ههه دههات و زياتر دهبوو بهلام دهتگوت هاوارپكه له گهروودا گيرى كردهوه. وهنگ لانگ له تاوان حهجمينى لى هه لگيرا و خهريك بوو به پيتلاقه دهرگاكه بشكيتنى و بچيته زور بزانتى چ خه بهره. هيتدى پى نه چوو، دهنگى گريانى مندالتيكى بيست. ئهوه دهنگه هه موو شتيكى له بېر بردهوه ته نيا ئه وهندهى قسه كرد و گوتى:

- كوره؟

ديسانيش دهنگى گريانيتكى ناخوش بهرز بووهوه، وهنگ لانگ پرسى:

- كوره؟ لانى كه م ئه وهندهم پى بلتى كوره؟

ژنهكه له حالتيكدا نوزهى نه دههاته دهر گوتى:

- خاترجهم به كوره!

له پاشان وهنگ لانگ چوو له سووچييك دانيشت، لهو ماوهدا باوكيشى له سههه كورسييهك خرپ خهوى لى كه وتبوو! شانى باوكى گرت و به حاله تىكى سهركه وتوانه گوتى:

- منداله كه كوره، من بوومه باوك و توښ بوويه بابه گوره.

پيره باب له ناكاو له خهوه ههستا، دهستى كرد به پيكيه نين و گوتى:

- به لى به لى، دروسته، بووم به بابه گوره.

له حالتيكدا له بهر خوښهوه قسهى ده كرد و پيندهكهنى؛ چوهوه وهتاغهكهى خوښى. وهنگ لانگ له برسان قاپه برينجهكهى ههروا به ساردى له پيش خوښى دانا، بهلام له بهر نالهى ژنهكهى و زيقه زيقى مندالهكهى به گياني نه كهوت. له بهر خوښهوه گوتى: «تازه ئهوه ماله ږووى ناسايش و هيمنى به خوښهوه نابيينى». كاتييك نانهكهى خوارد و زگى تير بوو، دووباره چوهوه لاي خيزانى. ئهه مجار ژنهكهى گوتى:

- ودره زورور.

ته ماشاي كرد بوښى خوښى دى، بهلام هيچى وه بهرچاو نه كهوت. ژنهكه دواى ئهوهى مندالهكهى بوو، به پيى داب و دهستوروى خوښان له كوښه بانتيولى باوكيهيهوه پيچا و له پهنا خوښى دريښى كرد. وهنگ لانگ ورده ورده لى نزيك بووهوه، بهلام هيچى نه گوت. ماوهيهك له خوښيان نه يده زانى چ بكا، داهاتهوه مندالهكهى ته ماشا بكا چاوى بهدهم و چاويكى خر و نيوچاوان گنجاوى و ږهش كهوت كه چاوى له سهريهك دانا بوو و خهوتبوو. ژن و ميترد ته ماشاي به كترين ده كرد و نه يانده زانى چ بكن. ژنه له نارحمتيان چاوى له قوولوه چووبوو. وهنگ لانگ له حالتيكدا هوښى به سههه ئهوه دووانهوه بوو نه يده زانى چ بلتى، دواى ماوهيهك گوتى:

- سبهى دهچمه بازار و برپكت شه كر بو دهكرم، له ناوى بكه و بيخووه بو تو زور چاكه.

له پاشان جاريكى ديكهش ته ماشاي كورهكهى كرد و گوتى:

- ده بى قهرتاله يه كيش هيلكهى گهوره بكرم و سووربان بكن چونكه خه لكى ناوايى دين. ده بى به مجوره پييان ږا بگه يه نم كه كورمان بووه.

دوای ماوه‌یه‌کی کورت ژنه‌که‌ی گه‌راوه مووچه و وه‌ک جاران ملی له کارکردن نا، به‌لام دروینه ته‌واو ببوو. ئەم‌جار نۆیه‌ی جه‌نجه‌ر و شه‌ن کردن، باله‌که‌و و قوونه‌که‌و هات و ئەویشیان به‌رێک‌و‌پێکی ئەنجام دا. زمهه‌ری زستانیان داخست و له پاشان ده‌ستیان کرد به شێو‌برین و تۆو چاندن.

ژنه‌که‌ی هه‌موو کارێکی له‌گه‌ڵ ده‌کرد، کاتێک وه‌نگ لانگ ده‌یویست جوت و گا دابه‌ستی و شێورد بیری خیزانی ده‌ستی ده‌دا پیمه‌رپه و که‌سه‌که‌کانی ده‌شکاند، که‌ردووی هه‌لده‌دا و بنه‌ی ده‌ناوه. ژنی بیچاره له کاتی کارکردنیشدا منداله‌کی هه‌ر له لایبوو. له لیفیه‌یه‌کی کۆنی ده‌پێچاوه و له‌سه‌ر عه‌ززی درێژی ده‌کرد! هه‌ر که ده‌گریا یا له‌خه‌و هه‌لده‌ستا تۆزێکی مه‌مک ده‌دایه و که ده‌خه‌وته‌وه ده‌چووه‌وه سه‌ر کاره‌که‌ی. له‌به‌ر ئەو تاوه گه‌رمه‌ی ئاخری مانگی پایز تاوێک نه‌ده‌حه‌ساوه! دایک و کو‌ر له‌به‌ر تاو وه‌ک ئەو خاکه‌ر هه‌ش هه‌لگه‌ر‌ابوون.

منداله‌که له باری خۆراکه‌وه زۆر خۆشه‌خت بوو، چونکه مه‌مکی دایکی وه‌ک‌کانی هه‌لده‌قولی! کاتێک یه‌کێک له مه‌مکه‌کانی ده‌مژت، ئەوی دیکه‌ی راده‌سا. جاری وابوو به‌ئه‌نقه‌ست شیره‌که‌ی داده‌دۆشی تا کراسه‌که‌ی ته‌ر نه‌کا؛ هیندیک جار عه‌رزیشی ته‌ر ده‌کرد.

منداله‌که ورده ورده وه‌ گروگال‌که‌وت. زۆر خوی‌ن شیرین ببوو، پیاو له‌وانه‌بوو بیخوا! چونکه شیرێ دایکی پێده‌که‌وت زۆر جوان و خه‌په‌تۆله‌ بوو.

پایز ته‌واو بوو، زستان به‌سه‌رداهات. ژن و می‌رد زۆر خۆش‌حال بوون، له زستان نه‌ده‌ترسان، چونکه به‌ته‌واوی خۆیان بۆ ته‌یار کردبوو. حاسل و به‌ره‌می ئەو ساله‌یان ئەوه‌نده زۆر بوو، ته‌نانه‌ت وه‌تا‌غه‌کانیشیان پر کردبوو له گه‌نم! هه‌روه‌ها بۆ رۆژی مه‌بادا کووپه‌حه‌سیریان بۆ فرۆشتن پر کردبوون له گه‌نم. وه‌نگ لانگ له‌و پیاوه‌ ده‌ست بلاوانه نه‌بوو و پوول و به‌ره‌می خۆی وه‌ک جوتیاره‌کانی دیکه به‌فیرۆ له قوما‌رخانه یا به‌کرپنی خۆراکی جۆربه‌جۆر خه‌رج بکا. هه‌روه‌ها مه‌جبوو نه‌بوو به‌ره‌م و حاسلی خۆی شین خۆر کا. وه‌نگ لانگ له‌جیاتیی ئەوه‌ی به‌ره‌می خۆی شین خۆر بکا، پاشه‌که‌وتی ده‌کرد و ئاخری زستانان به‌گرانتر ده‌یفروشت.

مامی زۆر جاران هه‌ر به‌شینی سه‌له‌می ده‌کرد و ده‌یفروشت، خۆشی نه‌ده‌شکانده‌وه و ده‌یگوت بۆیه به‌پێوه ده‌یفروشم زه‌حمه‌تی دروینه‌که‌م له‌کۆل ده‌بیته‌وه. ده‌توانین بلتین که

ژنه‌که رۆژێک دوای ئەوه‌ی مندالی بوو، له‌سه‌ر ئەوه‌ رانه‌وه‌ستا هه‌وتوی بچیی، هه‌ر به‌ زه‌یستانی وه‌ک هه‌میشه نان و چیشتی بۆ هه‌مووان دروست کرد، به‌لام نه‌یتوانی له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌ی بچته دروینه و یارمه‌تی بدات.

وه‌نگ لانگ رۆژێک به‌ته‌نیا کاری کرد و له پاشان لیباسه‌ تازه‌کانی له‌به‌ر کرد و رۆبشت بۆ شار. له بازار په‌نجای هیلکه‌ی گه‌وره‌ی له‌گه‌ڵ که‌میک کاغه‌زی سوور کړی، له ئاودا کولاندنی تا جوان سوور بوون. له دوو‌کانیکیش نیوکیلوی شه‌کر کړی و به‌کابرای گوت بۆم له کاغه‌زێکی قاوه‌یییه‌وه پێچه. دوکانداره‌که به‌پێکه‌نینه‌وه گوتی:

- بۆ ژنی زه‌یستانه‌؟

وه‌نگ لانگ زۆر به‌پۆز و ئیفا‌ده‌وه ته‌ماشای کرد و گوتی:

- بۆ نۆیه‌ره‌مه.

کابرای دوکاندار ته‌ماشای مشتبه‌ریه‌که‌ی کرد و گوتی:

- به‌ه به‌ه! پێ و قه‌ده‌می پیرۆز بێ.

کابرای دوکاندار رۆژ نه‌بوو ئەو قسه‌ی دووپات نه‌کاته‌وه، به‌لام وه‌نگ لانگ پێی وابوو ته‌نیا له‌گه‌ڵ وی ئاوا سه‌ر و روو خۆشه! هه‌ر بۆیه‌ش کاتیک وه‌ده‌رکه‌وت رێزێکی زۆری لێ گرت.

وه‌نگ لانگ له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌بگوت: «ده‌بێ که‌سێک له من خۆشه‌ختتر و خۆش‌حالتر هه‌بێ؟». له سه‌ره‌تاوه زۆری بێر له‌و مه‌سه‌له‌ کرده‌وه، به‌لام له پاشان ترس و له‌رز دایگرت و گوتی: «پیاو نابێ دل به‌و ژبان‌ه‌ خۆش بکا، شه‌یتان و دووزمان زۆرن و پێیان خۆش نییه‌ چاویان به‌خۆشه‌ختی ئیمه‌ی هه‌ژار بکه‌وی».

له پاشان چوار لقی عوودی کړی و به‌ره‌و په‌رسگای خوداکان وه‌رێ که‌وت، عووده‌کانی له به‌رابه‌ر خوداکاندا چه‌قاند و ئاوری دان. دوای ئەوه‌ی عووده‌کانی سووتاند پێی وابوو ئەرکی خۆی سه‌رکه‌وتووانه به‌جێ هیناوه و به‌خاتره‌می گه‌راوه. ئەو دوو خودایانه‌ی زۆر لا گه‌وره‌ بوو و رێزی بۆ داده‌نان.

زیاتر پۆز و ئیفا دهی ژنه کهی ئەو کارانهی پێ دهکرد، چونکه له پاده به دهر خهرجی دهکرد و لاسای ژبانی خه لکی شاری ده کردهوه، سه ره پرای ئەوهش له پرته و پۆله نه ده کهوت. داوای شتی سهیر سهیری دهکرد، بۆ وینه شیرنی و پیتلاوی پانیه بلیند، کهس نه بوو بلتی دپهاتی و شیرنی؟ دپهاتی و پیتلاوی پانیه بلیند؟

له بهر ابهردا خیزانی وهنگ لانگ سه ره پرای ئەوهی پیتلاوی میرد و خه زوور و منداله کهی بۆخۆی ده درووی کارتیکی وای نه ده کرد بۆ پیتلاوی خۆی میرده کهی تووشی خه رج بکا.

مالی مامی بهر ژه وهندی کارانیان نه ده کرد، به پیتچه وانه وهنگ لانگ و خیزانی زۆر به مشوور بوون و له هه موو شتیکی که لکیان وه درده گرت. جیرانه که بیان چینگ به رازه کهی نه خۆش کهوت و سه ری بری. وهنگ لانگ رانیکی کرپی و بر دیه وه مالی، ژنه کهی له گه ل دوو مامری خۆیان که نیوزگی ده ره پیتا بوون خۆیی کردن و هه لیسو سین تا بۆ زستان وشک بن و کاتی سه رما و سۆل ده ست بۆ ئەم و ئەو درێژ نه کهن. زستان له بهر ئەوهی زۆر دوور و درێژ و سارد بوو، ده بایه له بهیری پاشه پۆژدا بن. ژن و میرد له گه ل یه ک زۆر ته با بوون و که موکو رپی به کیان نه بوو، جگه له وهش به گرو گالی منداله که یانه وه سه رگه رم بوون.

مانگیکی دواي له دایکبوونی منداله که بیان خه لکیکی زۆریان بانگه یشت و دۆکلیویان دانن، بۆ ئەوهی عومری منداله که بیان درێژ بێ. وهنگ لانگ به وانهی که له ژن گوێزته وه دا به شدارییان کردبوو، هیلکه یه ک و به وانیه که له ئاوی را بۆ پیرۆزیایی هاتبوون دوو هیلکه ی دانن. میوانه کان سه ره پرای ئەوهی کوره که بیان زۆر پێ خه په تۆله و جوان بوو، ئیره ییشیان پێ ده برد...

کاتیکی گه نم سه ری وه در دهن و له خه م دره ست، خه لک به شوکرانهی ئەو به ره که ته ده چونه مالی یه کتر. وه رزیره کان ده یانگوت ئەم جار ده بی ئاسمان مووچه که مان بۆ پاراو بکا، چونکه به ره له وهی باران بیاری به سه تلان زه وییه کانیان ده داشت. پیاوه کان لیک کۆ ده بوونه وه و ده ستیان ده کرد به قسه و یاس و چا خوار دهنه وه. ژنه کانی به کاروباری نیومال، پیتلاو دروون و پینه و په پۆ و ههروه ها ته داره کی جیژنی سالی تازه وه خه ریک بوون. به لام وهنگ لانگ و ژنه کهی خۆیان له و شتانه نه ده گه یاند.

له و پینج شه ش ماله ی که له و گونده دا بوون ژبانی وهنگ لانگ و بنه ماله کهی له هه مووان خۆشتر بوو. وهنگ لانگ پیتی وابوو ئەگه ر سلاویان لی بکا و له گه لیان سه ر و روو خۆش بێ دیسانیش تووشی قه رز و قۆله ده بیته وه. به ره به ری سالی تازه خه لک

پیتوستان به لیباسی تازه بوو، به لام پوولیان نه بوو! وهنگ لانگ بۆ ئەوهی داوای پوولی لی نه کهن، وه در نه ده کهوت. ژنه کهی خه ریکی پینه و په پۆ بوو، وهنگ لانگ گوتی: «وا چاکه منیش بیکار دانه نیشم و چاوتیک له شه نه و درمغ و بیژینگ و ئەو جوړه شتانه بکه م و ئاماده یان که م».

ژنه کهی زۆر به مشوور بوو، نه یده هیشت هیچ شتیکی به فیرو پرا، ته نانه ت نه گه ر گۆزه یه ک ئاوی لی چووبا وه ک ژبانی دیکه فرپی نه ده دا و بیسانووی گۆزه ی تازه ی نه ده گرت. به لکو پنجه ی ده کرده وه. به م چه شه نه پیتکه وه ده ژبان و له کاروباری یه کتر رازی بوون. به راستی شه ریکی ژبانی یه کتر بوون و قسه یان له هه موو شتیکی ده کرد، بۆ وینه له ئاوردوورا بگه ر تا ده غلۆدان و خوار دهنه ی، باسیان له سه ر ده کرد و به مه سه له حه تی یه کتر ئەنجامیان ده دا. جاری وابوو وهنگ لانگ ده یگوت:

- چیشتی ئەورۆ زۆر به تام بوو، ده ستت خۆش بێ.

ژنه کهی هه رچه ند ئەو قسانه ی زۆر پیتخۆش بوو، به لام ئاشکرای نه ده کرد و ده یگوت:

- نه خیر ئەوه ده ست و پوختی من نییه به لکو ئی ئارده که یه به چاکی ره عه مه ل هاتوه.

وهنگ لانگ زۆر چاک به مووچه و مه زراکه ی پاده گه یشت، شته کانی به وه خت ده فروشت و ده یکرد به پوولی زیو. به لام نه یده و پرا وه ک جار ان له قه دی پشتینده که ی بنی. جگه له ژنه کهی کهس نه یده زانی چی هه یه و چی نییه. رۆژتیک له گه ل ژنه کهی دانیشت و گوتی:

- به پروای تو چ بکه یین؟

سه ره نجام ژنه کهی پیتنیاری پیتکرد و گوتی:

- کونیک له دیواری و تاغه که ده که یین، له وی ده یشارینه وه، پیت چۆنه؟

وهنگ لانگ گوتی:

- زۆرم پیت چاکه.

به لتی پووله که بیان له که لینیکی دیواری و تاغه که ناو سه ریان سواغ دا. ئەو پووله بووه هۆی ئەوه که وهنگ لانگ و ژنه کهی لافی ده وله مه ندی لی دهن. وهنگ لانگ قه تی وا به خۆیه وه نه دیبوو، هه رچه ندی ئاره زووی لی با خه رگی ده کرد. ئەوه شی کاتیکی هه ست پین ده کرد که له گه ل دۆستان هه لده ستا و داده نیشت.

سالی تازه ورده ورده نزيك بووه وه و خه لکی ئاوايي خه ريك بوون خويان بو نه و جيژنه ناماده ده کرد.

وهنگ لانگ که يه کيک بو له وه که سانه ي له بييري به رتوه بردني جيژن دابوو، بو شت کرين چوو بو شار. له سه ره تاوه چوو دوکانتيکی شه مساز و برتيکی کاغه زي سووري چوارگوشه کري، که به خه تيکی جوان وشه ي خوشبه ختي له سه ر کيشرا بووه وه. دوو سي دانه ي له سه ر نير و ئاموور و بيژينگ و که و و شته که ي دانا، تا له سالی داهاتوودا به ره مه که ي زور بي و پيت و به ره که تي تي بکه وي. به کورتي دهرک و بان و هه وشه ي به و کاغه زانه رازانده وه و دروشي له سه ر نووسين. بو جلويه رگی خودا کانبش هه ر له و کاغه زانه که لکی وهرگرت. هيئديکی دا به باوکی و پي گوت نه وه ش کاری تو. پيره بابيش سه ره راي بييري نه رکی خو ي به جيژن هينا. دواي نه وه ي لیباسه کان ناماده بوون، وهنگ لانگ له به ري کردن و عوودي بو سووتانندن. هه روه ها بو خودا که ي مالى خو شيان دوو شه مي کري، تا شه وي جيژن بو ي هه لکا.

وهنگ لانگ جاريکی ديکه ش چوو وه شار، برتيکی پيوي به راز و شه کري کري. ژنه که ي له گه ل تاردی برينج تيکه لي کرد و وه ک مالى هوانگ شيرنييه کی تاييه تي به ويته ي مانگ لي دروست کرد. کاتيک وهنگ لانگ چاوي به ده سه ردي ژنه که ي که وت، له خوشيان له وانه بوو بال بگري! چونکه تهنيا ژنيک بوو که ده يتواني له ئاواييدا نه و جوړه کارانه بکا! نه و شيرنييه يانه تاييه تي پياوه ماقو له کان بوو که بو شه وي جيژن بويان دروست ده کردن. ده تگوت له شيرنيخانه کاری کردوه، ميوه ي له نيو شيرنييه کان دنا و ويته ي جوړيه جوړي له سه ر ده کيشانه وه. وهنگ لانگ گوتي:

- حه يفه پياو نه وانه بخوا.

پيره بابيش وهک خول خوله به ده ورو به ري ميژه که دا هه لده سوورا و ته ماشاي شيرنييه کاني ده کرد و زاري پر ببوو له ئاو! گوتي:

- روله گيان مامت و منداله کانبشي بانگکه با نه وانيش بين و نه و شتانه ته ماشا کهن.

وهنگ لانگ به و ئالوگوره ي ژباني له زور شت خو ي ده پاراست و کاره کاني هه موو له رووي حيساب و کيتابه وه بوو پتي و ابوو نابي خه لکی نه دي و بدی بو ته ماشا کردني شيرني ده عوه ت بکا، بو به له به ر خو به وه گوتي:

- نابي پيش نه وه ي سال تازه بيته وه شيرنييه کان ته ماشا بکه ين، دنا بي به ره که ت ده بي و خي و خوشي له خو مان نابيين.

خيژانيشي گوتي:

- ئيمه نابي نه وانه بخوين، ميوانه کانبش بو تام کردن يه ک دوو دانه يان به سه. جگه له وه ش ئيمه نه وه نده ده و له مهنده و ده ست رو يو نين که بتوانين شه کري سي و پيوي به راز بخوين. ده بي له قه دهر به ري خو مان بي رابکيشين. هه روه ها نه وانه م بو خاتووني پير ناماده کردوه، روژي دوو مه ي جيژن له گه ل منداله که م ده چمه لاي خاتوون و نه و شيرنييه ي به دياري بو ده به م.

وهنگ لانگ نه وه ي که بيست هيئده ي ديکه، شيرنييه که ي لا گه وره بوو، به دل خوشحال بوو له وه ي که ژنه که ي به ده ستي پر و مندال به ئاميتزه وه به نيوي ميوان ده گه ريته وه نه و ته لار و کوشکه ي که روژتيک به ناوي کلفه ت کاری تييدا ده کرد. چون بو مالى خاتووني پير له سالی تازه دا بو وان له هه موو شتيکی ديکه گرینگتر بوو. وهنگ لانگ کاتيک جلويه رگی ده سه ردي ژنه که ي له به ر کرد و گوتي:

- نه گه ر ژن و منداله که م برده مالى خاتووني پير، بو خوشم نه و لیباسانه له به ر ده که م.

روژي هه وه لي سالی تازه مامی و جيرانه کان بو پيروزبايي سالی تازه له مالى وهنگ لانگ کو ببوونه وه ده ستيان کرد به مه شرووب خوار دنه وه و هه را و هوريا. به لام وهنگ لانگ هه ر له بييري نه وده دا بوو نه هيلتي ميوانه کان چاويان به شيرنييه کان بکه وي، چونکه پي خوش نه بوو بيانداتي. ده يويست به ده ستي پر و سه ر بليندي له مالى خاتووني پير وه ژوور که وي.

روژي هه وه لي سالی تازه تاييه تي پياوان بوو. روژي دوو م ژن ماله و مال ده گه ران و جيژنه پيروزه يان ليکتر ده کرد.

ژن و ميترد به ياني زوو هه ستان و خو يان رازانده وه. له پاشان وهنگ لانگ کوره که ي له باوه ش کرد، ژنه که شي قه رتاله شيرنييه که ي هه لگرت و به ره و شار وه ري که وتن. کاتيک گه يشتنه به ر ده رگاي هوانگ ده رکه وان گوتي:

- وهنگ لانگی جوتیار، تا ئیستا یهک بوو ئەمجار بۆته سێ کەس.

دوای ئەوەی دەرکەوان سەرنجی لیباسەکانی دا قسەکەى گۆری و گوتی:

- ئەمجار پتیبست ناکا پیاو بلتی ئیشاللا ئەمسال له سالی پیتشوو چاکترن، تەماشاشا چەند کۆک و پۆشتهن!

وهنگ لانگ زۆر بە پۆز و ئیفا دەوه، وهک له گەڵ یهکێک له ژێردەستانی خۆی قسە بکا گوتی:

- بەلێ بەرھەم و حاصل و داھاتە کەمان زۆر چاک بوو.

له پاشان بێ ئەوەی ئیجازە له دەرکەوانەکە وەر بگرێ چوو ژووری. دەرکەوان گوتی:

- دەرکری تەکات لێ بکەم لێرە دانیشی تا بچمە دیوێخان و بلێم وهنگ لانگ ژن و کورپەکەى هیناوه؟

وهنگ لانگ راوێستا تا دەرکەوان گەراوه و گوتی:

- فەرموون!

وهنگ لانگ له حالیکدا تەماشای ژن و کورپەکەى دەرکەرد و بیری لهوه دەرکەوه که ژنەکەى دیاری بۆ خاتوونی پیر دەبا، شانازی بەخۆی دەرکەرد. چونکە له پیتشدا جگە لهوهی بەچاویکی سووک تەماشایان دەرکەرد، پینگایان نەدەدا بچیتە ژووریش! دوای ئەوەی ژن و مندالەکەى له پیتش چاوی ون بوو، چوووه وهتاغی دەرکەوانەکە و لهسەر سەندەلێک دانیشت. ژنە دەرکەوان که له پیتشدا قسە و سەدقە نیشی له گەڵ نەدەرکەرد، زۆری ئیحترام لێ نا و بەدووریدا دەهات و دەچوو، چای بۆ دینا و له لای سەررووی خۆیەوه دایدەنا. وهنگ لانگ چایەکەى لێ وەرگرت و سپاسی کرد، بەلام لهبەر ئەوەی بەئیشتیای نەبوو نەبخواردەوه. راست دەرکەن که دەلێن: «کەواى سوور پلاو دەخوا!». سەفەری پیتشوو بەسەد حال پینگایان دا بچیتە لای خاتوونی پیر، ئەمجار ئەو ئیحتیرامەشى بێ کەم بوو!

لهو ماوهدا که ژن و مندالەکەى چوونه لای خاتوونی پیر، وهنگ لانگ بیری لهوه دەرکەوه که ژنەکەى رازی دەرکەوتەوه یا وهک جارێن بەچاوی کلفەتیک وەری دەرگرن؟ بەلام بەپیتچەوانەى پروای وهنگ لانگ زۆر رازی و خۆشحال گەراوه. وهنگ لانگ مندالەکەى لێ وەرگرت و گوتی:

- بلێ بزائم چیت دیوه؟

ئۆلان گوتی:

- ئەو پۆز و ئیفا دەى جارانیان نەماوه و دەس تەنگ دینە بەرچاوه.

له قسەکانی ئۆلان وا دەرکەوت ئەوانه که وهک خوداکان له ناز و نیعمەتدا بوون، ئیستا وهزعیکی خراپیان بەسەر هاتوووه. وهنگ لانگ گوتی:

- یانی چی؟ ئەو قسانه چن دەیانکەى؟ خەونت دیوه؟

ئۆلان گوتی:

- بۆ خەونم دیوه؟ خاتوونی پیر رۆژ نەبوو لیباس نەگۆرێ! کەچی هەر لیباسی سالی پیتشووی لهبەردایه! ئەوه نیشانەى چیبیه؟ مندالەکەى ئیمه له هەموو مندالەکانی مالی ئەریاب کۆک و پۆشته تر و پاک و خاوینتر بوو!

له پاشان وهنگ لانگ بەپیکە نینەوه مندالەکەى بەخۆیەوه کوشی و گوتی:

- چەندە مندالێکی خۆشبهخت و جوانه.

له خۆشیان نەیدەزانى چ دەکا، بەلام لهناکا و ترس دایگرت و گوتی: «ئەوه چ کارێکی ناشیانە بوو من کردم؟! بۆ دەبێ من وا ساده و ساکار بێم و بیری لهوه نەکەمەوه که لهباوێش گرتنی مندالێکی وا جوان و ژن بەدواوه پرە له مەترسی؟!». وهنگ لانگ لهوه دەرکەوه دوو زمان و شەبتانێک تووشیان بێ و مندالەکەى لێ بستینێ. بۆ ئەوەى شوێنەونکەى لێ بکا، بەپەله ئاتەکی کۆتەکەى هەلداوه و سەری مندالەکەى له بن کۆتەکەى نا و بەدەنگێکی بەرز گوتی:

- بەراستی جیگای داخه، مندالێمان ههیه و ئەویش کچه! سەرەرای ئەوهش هەموو لەشى خولپێرکەیه! خودایه بەناشکوری مەزانه لیتمان بستینەوه.

ژنەکەى که له مێردەکەى حالی بوو مەبەستی لهو قسانه چیبیه گوتی:

- خودا له زارت پرواتی مێردەکه.

دوای ئەوەى له هەموو بارێکەوه خەیاڵیان ئاسودە بوو، وهنگ لانگ دووبارە له گەڵ ژنەکەى دەستی کرد بە وتووێژ تا قەسەى لێ دەرکیشی. گوتی:

- بلێ بزائم تێگەیشتی بۆ وهزعیان خراپتر بووه؟

ئۆلان گوتی:

- من هەر ئهوهندهم له دهست هات كه بچمه ناشپهزخانه و سهريك له و ناشپهزه بدهم كه ماوهيهك له بهر دهستيدا كارم دهکرد. ليم پرسى چۆن؟ ئه و ماله ناتوانن ههتا سهر به و شيوه برۆنه پيش و دهست پيوه نهگرن، له وهش خراپتر دهبن، دهزانی ئه و ئهريابه جحيلانه له ولاتانی دهرهوه به ليشاو پوول خهرج دهكهن و خوښگوزهرانی له سهر دهكهن، بنيشی له ئاودا بى رۆژتيك تهواو دهبن. جگه له وهش خانى پير سالى دوو سيغهى تازه دهكا. خاتونى پيريش خهرجى ترياك كيشانه كهى بارته قاي هه موويانه. له هه موو شتيك خراپتر ئه و ئهريابه جحيلانه دوای ئه وهى كه يفى خويان له گه ل ژنه كان دهكهن و ليشان تير دهبن دهياننيزنه مالى باوكيان.

وهنگ لانگ به بيستنى ئه و قسانه سهرى سورما و گوتى:

- به راستى ئه وانه ئه و كارانهش دهكهن؟

ئۆلان له دريژهى قسه كانيدا گوتى:

- به هارى ئه مسال برپاره سببه مين كچيان شوو بكا، خودا دهزانی جيازی چهند دهوى؟ وهك ده ليش قيمه تى خوینی پادشايه كى دهوى؟ پياو به و پووله ده توانی يه كيك له كاربه دهستانى پايه به رزی دهوله تى له شارى كى گه وره بكری. حه قه ن ده بى لیباسه كانيشی له هه ره چاكه كان بى و ته رح و نه خشه ی تايبه تى لى چنדרابى، هه ره ها خه ياتيش له «شانگ هاى» بيتن، نه كا لیباسه كانى خانم له مۆدى خانمه كانى دهره وه دو اكه و توتر بى و ئابرووى بچى.

وهنگ لانگ له و هه موو خه رج و سه روه ت به فيرۆدانه سهرى سورما و گوتى:

- به و هه موو خه رجه وه ده بيته ژنى كى؟

ئۆلان گوتى:

- ده بيته بووكى كورى دو وه مى قازيبه كى خه لكى «شانگ هاى».

له پاشان گوتى:

- ده بى وه زعيان چاك نه بى، چونكه خاتونى پير بوخوى به منى گوت ده مه وى كه ميك زهوى بفرۆشم.

وهنگ لانگ گوتى:

- زهوى ده فرۆشن؟ كه وابوو فه قير و بيتچاره بوون! چونكه زهوى وهك گوشت و خوینی

ئاده ميزاد وايه، ده بى پياو ئاگای لى بى.

دوای ماوه يهك بيري كرده وه به ژنه كهى گوت:

- ئيمه ئه و مووچه يان لى ده كرين.

له حالتيكدا ئۆلان له و قسه سهرى سورما بوو به خوښ حالتيه وه گوتى:

- مووچه... تو مووچه ده كرى؟

وهنگ لانگ وهك ئه ريبان ده ستى له لاکه له كهى نا و گوتى:

- به لى زهوى ده كرم و له مالى ئه ريبايش ده كرم، بو ئيمه نه هه و؟

ئۆلان به نيه گه رانيه وه گوتى:

- ئه و مووچه ی ده ته وى بيكرى زۆر دووره، لانی كه م ده بى دوو سى سه عات به رپوه بى تا ده گه يه سه ر كار.

وهنگ لانگ ده تگوت منداله و قسه ی داىكى ناييسى و ده بى شتيكى دوو سى جار بو دووپات كاته وه، نيوچاوانى تيك نا و گوتى:

- من ئه و مووچه ده كرم.

خيزانى گوتى:

- زهوى كرين كارى كى چاكه هه رچى بى له وه چاكتره، پياو پووله كهى له كه ليش ديواردا بشاريتته وه. به لام بو پارچه يهك زهوى له مامت ناكرى؟ خو زورى پيخوشه كه ئيمه ئه و مووچه ی به نا مووچه ی خو مانى لى بكرين.

وهنگ لانگ به دهنگيكي به رز گوتى:

- مووچه ی مامم به خو راييش ناوى، چونكه بيست ساله له سه ريه ك دايده چين و كووتيان لى نه داوه، له وانه يه به م زووانه بيته وه به يار. نه خير مووچه ی هوانگ ده كرم.

ئه وهنده ساده گوتى هوانگ ده تگوت ده لى زهوى چينگى هاوسيمان ده كرم. وهنگ لانگ پيى وابوو له پياوه كانى مالى ئه ريباب كه متر نيه هيج، به لكو خوښى پى زياتر بوو. هه ره ها له بهر خو يه وه ده يگوت: «من كه پوولم هه يه، باكم له هيج كه س نيه. ده ليم ئه و مووچه ی ده تانه وى بيفرۆشن قيمه تى چنده؟». به خه يال پيى وابوو له گه ل خانى گه وره و كو يخا قسه ده كا. ده يگوت: «ئه منيش وهك خه لكى ديكه، ناليم به خو زرايى، قيمه ته كه م

پچ بلتین ها ئەوێش پوول». ژنه‌که‌ی زۆری شانازی به‌میرده‌که‌ی ده‌کرد، چونکه‌ چه‌ندین ساڵ بوو کاره‌که‌ری بنه‌ماله‌یه‌کی وا خۆ به‌زۆرزان و قۆرده‌ماغ بوو. هه‌روه‌ها خۆش‌حال بوو له‌وه‌ی که‌ می‌رده‌که‌ی ده‌بیته‌ خاوه‌نی پارچه‌ زه‌وییه‌ک که‌ چه‌ند وه‌چه‌یه‌ بنه‌ماله‌ی هوانگ نا‌غایه‌تی به‌سه‌روه‌ه‌ ده‌که‌ن. ئۆلان ورده‌ ورده‌ له‌ مه‌به‌ستی می‌رده‌که‌ی حاله‌ی بوو و گوته‌ی:

- ئەو مووچه‌ بکپه‌، بۆ برینج چاکه‌ و له‌ جۆگه‌ی ئاویش نزیکه‌؛ جیتی نیگه‌رانی نییه‌.

له‌ پاشان یه‌ک دوو جار بزه‌ی هاته‌ سه‌ر لیتو و گوته‌ی:

- پاره‌که‌ ئەو وه‌ختانه‌ من کلغه‌تی ئەو ماله‌ بووم.

دوای ئەوه‌ی بیران له‌ مانای واقعی ئەو وشه‌ کرده‌وه‌ له‌سه‌رخۆ و ئارام وه‌رێ که‌وتن.

٦

وه‌نگ لانگ به‌ کرپنی ئەو پارچه‌ زه‌وییه‌ی ماله‌ی ئه‌ریاب ئالوگۆرپکی زۆری به‌سه‌ردا هات. دوای ئەوه‌ی پوولته‌که‌ی له‌ که‌لینی دیوار هیناده‌ر، رۆشت بۆ ماله‌ی ئه‌ریاب و شانازی چاوپتیکه‌وتنی له‌گه‌ڵ پله‌یه‌کی به‌رزى وه‌ک ئه‌ریابی گه‌وره‌ بۆ هاته‌ پیش. پیتی وابوو له‌مه‌ودوا ده‌بچ شان به‌شانی وان دانیشی و شه‌رم نه‌کا به‌لام به‌و حاله‌ش خۆش‌حال نه‌بوو. هه‌رکه‌ چاوی به‌که‌لینی دیواره‌که‌ که‌وت پوولته‌که‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌. هه‌رچه‌ند نیازی به‌و پوولته‌ نه‌بوو به‌لام پیتی خۆش بوو بیده‌نه‌وه‌؛ چونکه‌ قسه‌که‌ی ئۆلانی لی وه‌راست گه‌را و ده‌یزانی مووچه‌که‌ زۆر دووره‌ و پیاو تا ده‌گاته‌ سه‌ر کار ده‌بیته‌ نیوه‌رۆ. ریتورسمی سه‌وداکه‌ش وه‌ک وه‌نگ لانگ خۆی بۆ ناماده‌ کردبوو و شانازی پیتوه‌ ده‌کرد وانه‌بوو. به‌یانی زوو که‌ گه‌یشته‌ به‌ر ده‌رگای ماله‌ی ئه‌ریاب، خانی پیر هیشتا له‌خه‌و هه‌لنه‌ستابوو. سه‌ره‌رای ئەو ریگا دوور و درێژه‌ی که‌ پیتوایه‌ی کاتییک گه‌یشته‌ جی، گوته‌ی:

- به‌ خانی پیر بلتی ئەوه‌ هاتومه‌ خزمه‌تی و مه‌سه‌له‌ی پوول له‌ گۆرپدایه‌.

ده‌رکه‌وان به‌سه‌ریدا گوراندا و گوته‌ی:

- ئەگه‌ر ته‌واوی پوولتی ئەم دونیایه‌م بده‌یه‌ی خانی پیر وه‌خه‌به‌ر ناھیتیم، چونکه‌ ده‌زانم له‌گه‌ڵ ژنه‌ تازه‌که‌ی که‌ سێ رۆژه‌ کرپوبه‌تی ده‌سته‌ملان بووه‌ و له‌ خه‌وی شیریندایه‌ و نامه‌وی بۆ کارتیکی وا بچ بایه‌خ گیان و ژیانی خۆم بخه‌مه‌ مه‌ترسییه‌وه‌. له‌ پاشان ده‌رکه‌وانه‌که‌ نیتوچاوانی تیک نا و گوته‌ی:

- ئەو بیره‌ له‌ میتشکت ده‌راوی که‌ پوول و پله‌، خان له‌ خه‌و هه‌ستیتنی. چونکه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ له‌دایک بووه‌ هه‌ر له‌سه‌ر پارچه‌وتوووه‌ و نه‌بوونی نه‌کیتشاهه‌. که‌وابوو بۆ وی پوول و په‌ین وه‌ک یه‌ک وایه‌.

سه‌ره‌نجام وه‌نگ لانگ ناچار بوو له‌گه‌ڵ کوپخا قسه‌ بکا، کوپخاش چ کوپخا! له‌وانی هه‌ره‌ زۆرزان و زیره‌ک و فیلباز بوو! له‌ زۆرزانیدا له‌ کل هاتبووه‌ ده‌ر و که‌س ده‌سکی له‌ دوا نه‌ده‌کرد. کوپخا ئەوه‌نده‌ی به‌م لا و ئەو لا دادا، ماندووی کرد و له‌وانه‌بوو په‌شیمان بیته‌وه‌. پیتی ناخۆش نه‌بوو؛ چونکه‌ به‌ته‌ماشاکردنی پوولته‌که‌ی زیاتر خۆش‌حال ده‌بوو

به‌لام تازه سه‌ودا که یان ببوو و هیچی بو نده‌کرا.

وهنگ لانگ رۆژتیک چوو سه‌ر مووچه‌که‌ی و به شه‌قاو دریتایی و پاناییه‌که‌ی که بریتی بو له سێ سه‌د شه‌قاو دریتایی و سه‌د و بیست شه‌قاو پانایی پیتوا. سنوره‌که‌شیان به‌چار گاشه به‌رد دیاری کرد، ناوی بنه‌ماله‌ی هوانگ له‌سه‌ر به‌رده‌کان هه‌لکه‌ندرابوو. وهنگ لانگ گوتی: «ئه‌گه‌ر پوولم بوو ئه‌و ناوه‌ش له‌سه‌ر به‌رده‌کان ده‌گۆرم و ناوی خۆم ده‌نووسم». چونکه نه‌یده‌ویست زاری خه‌لکی له‌خۆی بکاته‌وه و بلتین چ زوو ده‌وله‌مه‌ند بووه که بتوانی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی وا گه‌وره و به‌ناویانگ زه‌وی بکړی. کاتییک ته‌ماشای پارچه زه‌وییه‌که‌ی ده‌کرد گوتی: «هه‌رچه‌نده ئه‌و زه‌وییه بو مائی ئه‌ریاب شتییک نییه، به‌لام بووم زۆر گرینگه». له پاشان خۆی زۆر چکۆله هاته به‌رچاو و گوتی: «بو ده‌بی پارچه‌زه‌وییه‌کی وا چووک لای من هینده گرینگ بی و به‌که‌وچکییک ئاو وه‌مه‌له که‌وم؟ ئه‌وه هه‌موو ئیشی فه‌قییرییه!» سه‌ودا که یان سه‌ری گرت و پوولته‌که‌ی دا به‌کوپخا. کوپخا گوتی:

- هه‌رچه‌ند که‌میشه به‌لام به‌شی چه‌ند رۆژی تریاک کیشانی خاتوونی پیر ده‌کا.

وهنگ لانگ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی پوولی زۆر بوو، به‌و حاله‌ش له به‌ره‌و‌روو بوون له‌گه‌ل بنه‌ماله‌ی ئه‌ریاب خۆی ده‌پاراست و شه‌رمی ده‌کرد. له پاشان ته‌مای گرت ئه‌وه‌نده زه‌وی له ئه‌ریاب بکړی تا له پیش چاوی ده‌که‌وی.

با و بو‌ران و ته‌روتووشی به‌هار په‌یدا بوو و هه‌ور به‌ری ئاسمانی گرت، وهنگ لانگ له‌کۆل بیکاری بووه‌وه، کار و کوپه‌وه‌ری رۆژه‌رۆژ زیاتر ده‌بوو. وهختی ئه‌وه هاتبوو که باوکی ئاگای له منداله‌که‌ی بی، چونکه ژنه‌که‌ی وپرای ئه‌و ده‌چوو مووچه و کاری ده‌کرد. کاتییک وهنگ لانگ له زگ پرپوونی خیتزانی ئاگادار بوو به‌ناپه‌ه‌تییه‌وه گوتی:

- جا ئیستا وهختی زگ پر بوونه؟ مه‌گه‌ر نازانی کاتی دروینه‌یه و یه‌ک ته‌نم؟ نه‌ده‌کرا وهختیکی دیکه‌ت هه‌لپه‌ژارده‌با؟
ژنه‌که‌ی له وه‌لامدا گوتی:

- ناپه‌ه‌تی ناوی، ئه‌وه نۆبه‌ره نییه، تووشی گپه‌ر و کیشه‌ت ناکه‌م.

دوای ئه‌وه‌ی زانی کار له‌کار ترازاو و چی بو ناکری مه‌سه‌له‌که‌ی وه‌پشت گوئی دا و باسیان نه‌کرده‌وه.

له‌به‌ر هه‌ور و باو و بو‌ران چاوت به‌ئاسمان نه‌ده‌که‌وت! ورده ورده تاو و ساو په‌یدا بوو و دروینه‌گه‌یشتی. به‌ر له‌وه‌ی تاو بپه‌ری، ژنه‌که‌ی به‌ زگی پووچاوه‌وه گه‌راوه لای وهنگ لانگ و گوتی:

- ئه‌تۆ ئه‌ورۆ زۆرت زه‌حمه‌ت کیشاوه برۆ به‌سه‌یتوه.

له‌ حالیکه‌دا هه‌ردووکیان ماندوو ببوون وهنگ لانگ گوتی:

- بلتی بزائم نی‌ره یا می؟

ئۆلان له‌سه‌ره‌خۆ و ئارام وه‌لامی داوه:

- ئه‌وه‌ش نی‌ره.

وهنگ لانگ زۆر خۆش‌حال بوو. هیچی دیکه‌یان نه‌گوت. ژن و می‌رد ئه‌مجاریش وه‌ک هه‌میشه شان به‌شانی یه‌ک کاریان ده‌کرد تا سه‌ره‌نجام مانگ له هه‌وران سه‌ری وه‌ده‌رنا. ده‌ستیان له‌کار کیشاوه و به‌ره‌و مآل بوونه‌وه. وهنگ لانگ دوای شیو خواردن، خۆ شوشتن هه‌ستا چوو وه‌تاغی ژنه‌که‌ی تا دووه‌مین کوری خۆی چاو پی بکه‌وی. ئۆلان دوای ئه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی خوارد و خۆی شوشت راکشا. منداله‌که‌ی کرده مه‌لوته‌که و له په‌نا خۆی درپژی کرد. منداله‌که‌ی زۆر خه‌په‌تۆله و ئارام بوو، به‌لام نه‌ده‌گه‌یشه‌ مندالی پیشوویان و زۆر ورد بوو. وهنگ لانگ زۆر رازی و خۆش‌حال گه‌راوه وه‌تاغه‌که‌ی خۆی و گوتی:

- ئیستا که ئیمه هه‌موو سالی کوریکمان ده‌بی پتویست به‌هیلکه سوور کردن نییه. جگه له‌وه‌ی بو‌مان ده‌ست نادا رهنگه ئه‌و ره‌سمه هه‌ر بو نۆبه‌ره بی!

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئۆلان هۆی خۆشبه‌ختی وهنگ لانگ بوو له نیو مآلیشدا زۆر ته‌با بوون. له پاشان وهنگ لانگ گوتی:

- باببه‌ه‌رت هه‌یه نه‌وه‌کان بوونه دوو؟ ده‌بی یه‌کیان له‌گه‌ل تو بخه‌وی جیگامان نابیته‌وه.

پیره‌باییش له‌و پیشنیاره زۆر خۆش‌حال بوو، چونکه له‌میژبوو به‌ئاواته‌وه بوو ئه‌و منداله له‌گه‌ل خۆی بخه‌وتی تا به‌لکو له‌شی گه‌رم دایینی. هه‌رچی ده‌یانکرد منداله‌که له دایکی نه‌ده‌بووه‌وه، به‌لام کاتییک خۆی گه‌یانه‌ دایکی و چاوی به‌ براکه‌ی که‌وت حالی بوو که جیگاکه‌ی گیراوه‌ته‌وه. له پاشان رازی بوو له‌گه‌ل باپیری بخه‌وی. دیسانیش به‌ره‌م زۆر چاک بوو. وهنگ لانگ به‌ره‌مه‌که‌ی فرۆشت و پوولته‌که‌ی له‌ که‌لینی دیواریدا شارده‌وه.

ئەو زەوویییهی له هوانگی کربوو دوو بهرابهری زهویییهکهی خۆی پوول دهرهینا، چونکه خاکهکهی نمدار و بهقهوهت بوو. قهت شتی وانهبوو بۆ برینج کردن. دواى ئەوهی خهله و خهرمانی کۆ کردوه خهڵک زانیان که وهنگ لانگ ئەو مووچهی کربوه. له ئاوایدا دهنگی داوه و له ههموو کۆلانییک باس، باسی وهنگ لانگ بوو. لهسهه ئهوه ساغ بوونهوه که بیکهن به کویخای ئاواپی.

۷

وهنگ لانگ ههر وهک له پیتشدا بیری لێ کردبووهوه مامی واته برا چوکهی باوکی زۆری نارهحهت دهکرد و نهیدههیتشت نانیکی به ئاسوودهیی بخوا. به پیتی داب و دهستووری نیتوخیان ئهگهر مامی خۆی پێ به پێ نهچووبا دهبا وهنگ لانگ بهختیوی کردبا.

تا ئەو رۆژهی که وهنگ لانگ و باوکی نه دار و دهستکورت بوون، مامی کاری پیتیان نه بوو، پیاویکی زۆر دهسته وهستان و بیکاره بوو! هیچی له دهست نه دههات. جاری وابوو له خۆی دنوو سا و نانیکی نه مر نهژی له زهویییهکهی بۆ حهوت سهه خیتزانه کهی پیکه وه دهنا. به لام ههر که زگیان تیر ده بوو دهستیان له رهش و سپی نه دهدا.

ئامۆژنی ئه وهنده ته مبهل و ته وه زهل بوو ته نانهت ئاوپرژینی دهرک و بان و گهسک لیدانی وه تاغه کهشی له دهست نه دههات. منداله کانیش له دایکیان ته مبهلتر بوون، دم و چاوی خۆشیان بۆ نه ده شووردرا! به راستی شهرم و شوورهیی بوو له بنه ماله یهکی ئه وتۆدا کهس خهتی کهسی نه ده خوینده وه! کچه کانیشیان که له سهه مراد و حازهب بوون، به لینگی پرووت و سهه ری شان نه کراوه وه له کوچه و کۆلانه کانی ئاوایدا ده خولانه وه و ههلبه ز ههلبه زیان ده کرد. به وهش رازی نه بوون هیندییک جار له گه ل پیاوی بیگانه راده وهستان و قسه بیان ده کرد.

وهنگ لانگ رۆژتیک ته ماشای کرد ئه وه کچی مامی خه ربکی کۆلان گه ربیه! زۆری پێ ناخۆش بوو. له بهر خۆیه وه گوتی: «ئاخری ئه و کچانه تووشی ئابروو چوونمان ده کهن». یه کسه ره چوو له ئامۆژنی و گوتی:

- بلێ بزانه بۆ و پیتشی ئه و کچانهت به رله لالا کردوه، هیچ ده زانی ئه و کچهی شه و رۆژ به کووچه و کۆلانا ندا بگه ری، کهس نا یخوازی؟ سێ سالی ته واوه بۆ میترد ده بی به لام هیتشتا خه ربکی کۆلانگه ربیه و به م لا و ئه ولادا ده سوور پیتته وه! بۆخۆشی نازانی چ ده کا! ئه مرۆ ته ماشا ده که م له گه ل یه کییک له و هه تیوه بی دایک و بابانه قو لیان تیک کردوه و به قاقا لیدان قه ده م لێ ده دن.

ئامۆژنی جگه له زمان دریتی هیچ هونه ربکی دیکه ی نه بوو! وهنگ لانگیش ببا نووی

دایه دست و زاری ئهو زمان دریژهی له خوئی کردهوه. وهنگ لانگ گوتی:

- کاتییک کچه کانت به شوو دان، کی جیازیان بو ده کړی؟

ناموژنی گوتی:

- ئهو کهسانه ی که مووچه و مه زرایه کی زوریان هه به و نازانن چی لی بکه ن و له گهل بنه مالیه گه وره تهرهفن ده بی ئهو قسانه ش بکه ن، به لام مامی تو که پیاویکی فه قیبر و چاره رهش و به دبه خته، چاره نووسی خوئی به ده ست خوئی نییه، جگه له وه زه مانه ش پی پی نه یاره، ده توانی چ بکا؟ له گهل قهزا و قه دهر چ ناکری. ههر شتییک دهستی بو ده با به ده ستییه وه نایه! مووچه ی خهلک به رهه می زور چاک دینی به لام به رهه می مووچه که ی وی ده بیته چیتودان و فریزوو.

دوای ئهو قسانه دهستی کرد به شین و گریان و گوتی:

- کهس له دهردی کهس ناگادار نییه! تو نازانی چاره رهش بوون یانی چی؟ مووچه ی خهلک برینج و گه فی لی شین ده بی و مووچه ی نیمه فریزوو. خانووبه ره ی خهلک سه د سال ته منن ده کا به لام خانووی نیمه وه ک تره که له که وایه و ههر روزه ی لایه کی دپته خوار! به راستی چاره ره شین! ژنی خهلکی کوری ده بی به لام سه ره رای ئه وه ی ده زانم زگم به کور پر ده بی که چی کاتی مندال بوون ده بیته کچ! به دبه ختی و چاره ره شی له وه زیاتر چی؟

له پاشان دهنگی هه لیتنا و ته وای ژن و مندالی کووچه ی له خوئی کو کرده وه، به لام وهنگ لانگ گوپی بو راکرت تا ته و او بوو. له پاشان گوتی:

- ئه من کارم به و گوره گوپ و شین و واوه یلایه نییه. حه دی ئه وه شم نییه مام ناموژگاری بکه م به لام ده مه وی ئه وه بلیم که کچ به کچی و ده ست لی نه دراوی میرد بکا چاکتره. کچ نابج به ری به ره لالا بکری، وه ک داری به ری وایه هه موو کهس ته ماحی تی ده کا. جگه له وه ش سه گی به ره لالا هه موو کهس به ردی پیدا ددها و چه غه ی ده کا تی.

دوای ئه وه ی بی په رده قسه ی خوئی کرد گه راوه مالی. به لام ناموژنی ههر به خویدا ددها و هات و هاواری بوو.

وهنگ لانگ له لایه ک بییری له وه ده کرده وه که ئه مسال یا سالیکی دیکه هیندیکی دیکه ش زوی له بنه مالیه هوانگ بکری و وه تاغیکی دیکه دروست بکا. له لایه کی دیکه شه وه که ورده ورده ده وله مه ند ده بوون و بنه مالیه به کی خاوه ن ملک و ماشیان پیک دپنا، ناموزاکانی پی نهنگی بنه مالیه بوو که وه ک توله سه گی به ره لالا ده خولانه وه.

روژتیک مامی له مووچه به سه ر و وه زعیکی شپزه و دووگمه دانه خراو چوه لای وهنگ

لانگ. وهنگ لانگ خه ربکی دپراو هه لدان و بژار بوو. له بهر خو به وه به لومه گوتی:

- ده مپووری که ناتوانم له گه لت راوه ستم، خیزانم زگی پره و ته نیام. بژاریشم زور ماوه، حه تمه ن ئیوه ته و او بوون. من زور له سه رخو کار ده کم. وه رزتیکی هه ژار و فه قیبرم کاره کانم له وه ختی خویدا بو ته و او نابج، نازانم چی بکه م بریک به سه سیمه وه؟ مامی تیگه یشته که وهنگ لانگ به ته شه ر ئه و قسانه ده کا. زور نارام و له سه رخو وه لامی داوه و گوتی:

- من ئیسانیکی چاره ره ش و به دبه ختم. ئه و سال له ته وای ئه و باقله ی که چاندوومه ته نیا یه کیان شین بووه. وه ختییک حاسل و خراب بی پیمه ره له عه رز وه ژاننن بی هوده یه.

له پاشان ناخیکی هه لکیشا و گوتی:

- هپچ کهس لایه نگری لی قه و ماو نییه.

وهنگ لانگ خوئی بو شل نه کرد، چونکه ده یزانی که مامی له خو شه ویستی نه هاتوته لای و ده یه وی شتیکی بداتی. خوئی هاویشته سه ر پیمه ره که ی تا کو بزانی مامی ده لی چی؟ سه ره نجام مامی قسه که ی درکاند و گوتی:

- خیزانم ئه و قسانه ی تو ی له باره ی کچه گه وره که مدا بو گپرامه وه. قسه کانی تو م هه موو قه بو له، راسته ده بی ئه و کچه به شوو به دین چونکه ته مه نی پازده سال زیاتره و ئه گه ر شووی کردبا ئیستا مندالی یه ک ساله ی له بهر ده بوو. هه روا منیش له و ماوه دا ترسی ئه وه م هه بووه که له نا کاو له سه گیکی به ره لالا زگی پر بی و بیته هوی نهنگ و ئاپروو چوونی بنه مالیه که مان. بییری لی بکه وه که ئه گه ر شتیکی ئه و تو له بنه مالیه نیمه و له مالی من روو بدا ئاپرووی به هه زار سالمان ده چی.

وهنگ لانگ له حه یفان پیمه ره که ی به عه رزی دادا و به رچاوی تاریک بوو. حه زی ده کرد دهردی دلی هه لرتیژی و بلتی: «که و ده زانی بو به رت به ره لالا کردووه؟ وه ک باوکی چاک ناگاداری لی بکه با نه بیته هوی ئاپروو چوون. بوخوت تاوانباری، نابج پیشی به ره لالا بکه ی. ده بی مه جبووری که ی به کاروباری مالی رابگا، دهرک و بان گه سک لیدا، چیشته لی بنی و لیباسی هه موو لایه ک بدروئ». به لام جوان نه بوو لایکی که م سین و سال به م جوړه له به رابه ر له خوئی گه وره تر ئه ویش له بنه مالیه خوئی به م چه شنه قسه بکا. مامی به په ریشانی و ناره حه تییه وه دریژه ی به قسه کانی دا و گوتی:

- ئەگەر منىش شانسىم ھەبا ژىنىكم دىنا ۋەك ژنى باوكت. ژنىك كە كارى كرديا، كورى بىا ۋەك ژنەكەى تو؛ ئەك ئەو ژنەى من كە جگە لە تەمبەلى و بەخوداھاتن و كچ بوون ھىچى لە دەست نايە. ئەگەر كوريشى بىي ھىندە سالىخ ناپن، لە رادەبەدەر بەدەفەر دەبن و دەبى بلىي سەد خوزگە بە ميبەكان. ھەر ۋەك گوتم ئەگەر خا و خىزانىكى چاكم ھەبا منىش دەولەمەند دەبووم. ئەو ۋەختە دار و نەدارى خۆم لەگەل تو نيوە دەكرد. مېردى چاكم بو كچەكانت پەيدا دەكرد. كورەكەتم دەكرده شاگردى تاجرېك و زەمانەتم دەكرد. جگە لەوھش لەگەل خۆم توفيرم دانەدەنا؛ چونكە ئىمە ھەموومان خوين گر و خوين ئەستىنى بەكترين.

ۋەنگ لانگ لە ۋەلامدا گوتى:

- بوخوت دەزانى كە من ئىنسانىكى پولدار و دەولەمەند نىم. جگە لەوھش بەك تەنم، باوكىكى پىرم ھەبە و پىنج نانخور و يەكى دىكەش بەرپوئەبە.

مامى بە قەلسى گوتى:

- ئەتو پىاويكى دەولەمەندى و پولدار. ناتوانى لىمان بشارىبەوہ. چونكە سەودا لەگەل بنەمالەبەكى ۋەك مالى ھوانگ بە پوللى زور دەكرى، دەزانم مووچەت لى كرپون! جگە لەتو كەس لەخو رانابىنى دەست بو كارىكى وا بەرى.

كاتىك مامى ئەو قسانەى كرد ۋەنگ لانگ بەتورەبى پىمەرەكەى بەعەرزى دادا و گوتى:

- ئەگەر من ئىستا پولم ھەبە و زەوى پى دەكرم لەبەر ئەوہبە كە خۆم و خىزانم وچان نادەين و كار دەكەين؛ بو نەتبىستووہ دەلېن: «دەستى ماندوو لەسەر زگى تىرە؟». ئىمە ۋەك ھىندىك كەس ۋەختى خۆمان بە قومار كردن و تەمبەلى رانابوئىن، ھەرۋەھا لەبەر دەرگای ئاوپرژىن نەكراو و گەسك لى نەدراوى مالەكەمان دانانىشىن قسەى بىھوودە بەكەين و گالتە بەخەلكى بەكەين. ناتوانىن بىكار دانىشىن و مووچەكەمان ۋەبن بژار كەوى و مندالەكافمان توونى و برسى و لە پاشان دەست بولاي ئەم و ئەو رادىرن و بپارېنەوہ.

مامى كاتىك ئەو قسانەى بىست لە ھەيفان بەرچاوى تارىك بوو! وردە وردە خزى و بو لاي ۋەنگ لانگ دوو شەپەلاغەى توندى تى سرەواند و گوتى:

- بگرە بزەنم لەگەل خزمى باوكت ئاوا قسە دەكەى؟ بى ھەيا گەورە و چكۆلەبىت لەبىر

چۆتەوہ؟ مەگەر نازانى لە قانونى پىرۆزدا ھاتووہ كە پىاوا ناپى عەيب و ئىراد لە خۆى گەورەتر بگرى؟

ۋەنگ لانگ سەرەراى ئەوہى دەيزانى ھەلەى كرددوہ و بەپىچەوانەى قانون جوولادەتەوہ، بەلام بەدل پىي خۆش بوو دوورى لە مامى بكا. مامى بەدەنگىكى لەرزوك نەپراندى و گوتى:

- تەواوى ئەو قسانەى تو بو خەلكى ئاوابى دەگىرمەوہ و دەلېم دوئىنى چووبە مالە من و نامبازى خىزانم بووى و پىت گوتووہ كچەكەت كچىنى نەماوہ و ئەمروش لۆمەى من دەكەى. كاتىك باوكت مرد من بوئو دەبە باوك، شەرمى بەكە. رەنگە كچەكانى من كچىنىيان نەمايى بەلام ئەو قسە لە ھىچ كام لەوان نابىسم.

ھەر دەروئىشت و دەيگوت:

- ئەوہى گوتووہ بو خەلكى ئاوابى دەگىرمەوہ.

سەرەنجام ۋەنگ لانگ ۋەدەنگ ھات و گوتى:

- دەتەوى چ بەكى؟

ۋەنگ لانگ ھەزى نەدەكرد ئەو قسانەى بەگوئى خەلكى ئاوابى بگاتەوہ چونكە نەدەكرا خو لە خزمایەتى مامى بشواتەوہ. مامى خىرا رەفتارى گوزا، ھاتەوہ سەرخو و رقى نىشتەوہ، بەپىكەنىنەوہ باسكى ۋەنگ لانگى گرت و گوتى:

- من لە سەرەتاوہ دەمزانى تو ئىنسانىكى چاك و پاكى، مامت لە تو رازىبە و ۋەك كورى خۆم واى رۆلەگىيان ئەگەر كەمىكم پوللى زىو بەدەستەوہ با دەمتوانى بىدەم بە دەلالىك و مېردىكى بو كچەكەم پەيدا بەكەم. ئاخىر لەگەل نەبوونى دەلېنى چى؟ فەرموو لىرە چەوئەندەرىكم بو ھەلكەنە، بزەنم دەتوانى؟

لە پاشان ۋەك ئىنسانىكى خوداپەرست ناخىكى ھەلكىشا و دەستە و دوعا پرووى لە ئاسمان كرد. ۋەنگ لانگ پىمەرەكەى دانا و گوتى:

- فەرموو با بچىنەوہ بزەنم چ شك دەبەم؟ خو من شازادە نىم پولم لەگەل خۆم بگىرم.

بەرەو مال ۋەپىش مامى كەوت، زورى پى ناخوش بوو پوللىكى كە بو زەوى كرپن پاشەكەوتى كرددبوو بىدا بەمامى، بەلام ناچار بوو، ئەوہشى دەزانى كە مامى لەجىياتى ئەوہى لە دەرد و مەرگ خۆى خەرج كا دەيكاتە قومار.

کاتییک گه یشته وه ته ماشای کرد کوره کانی به لینگی پروت و پیتی پیخواس خه ربیکی کایه و گالتن. مامی له حالیکدا خۆی کز و داماو و فهقیر پیشان ده دا کوره کانی بانگ کرده لای خۆی و به کی پوولتیکی مسی دانئ. له پاشان به خۆبه وه کوشین و گوتی:

- بئ خه بهر نه بن ئیوه دوو پیاوی چکۆلن و هیوا و ئاواتی دوا رۆژی ئیمه ن.

وهنگ لانگ رانه وه ستا، به کسه ر چوو وه تاغه که ی خۆبان، ماوه یه ک راره ستا و له پاشان گوتی:

- چ خه بهر ديسان؟ بۆنی خوینی گهرم بۆ دئ.

ژنه که ی له نئبو جینگا و بانه که ی هاته دهر و گوتی:

- جاریکی دیکه ش لئ بوومه وه، چت لئ وه شارم قهره واشیکی تۆم بوو.

وهنگ لانگ له جینگای خۆ وشک بوو، خیرا کچه کانی مامی وه بیر که وته وه و گوتی: «تازه به دبه خت بووین جا من چ بکه م؟». له دوا بیدا چوو وه لای ئه و دیواره ی که پووله که ی تیدا شار دبو وه وه، دهستی له که لئینی دیواره که ناو و به ئه ژمار که میکی پوول هه لگرت. ژنه که ی گوتی:

- ئه و زیوانه بۆ هه لده گری؟

وهنگ لانگ وه لامي داوه و گوتی:

- به قهرز ده یده م به مام.

ژنه که ی دوا ی ماوه یه ک گوتی:

- ههرچی بئ خزمه ت، چاک نییه نئوی قهرزی لئ بنیتی.

وهنگ لانگ سه ره رای ئه وه به و مه سه له وه زۆر ماندوو بوو گوتی:

- ئه وه چاک ده زانم به لام ده لئیی گۆشت له به دهنم ده که مه وه و دیدم به مام!

هیچ چاره شم نییه، به قه ولی تۆ خزمه و چی له گه ل ناکرئ.

له پاشان وه دهر که وت و له بهر دهرگا پووله که ی له ده ست مامی ناو گه رابه وه بۆ مووچه .

وهنگ لانگ وه ک په پوله ههر به ده وری پووله کانییه وه بوو، بییری له وه ده کرده وه و ده یگوت: «بلایی چ دهستیکی خو پیری له سه ر میزی قومار هه لیگرئ؟ نازانی ئه وه به ره می زه ویه که مه که به خوینی خۆم و خیزانم وه سه ریه کمان ناوه.»

سه ره تای شه و بوو، ورده ورده رقه که ی نیشته وه، دهستی له کار کیشا وه و که وته بییری مال و ژیان و شتیو خواردن. له پاشان بییری له و نان خۆزه کرده وه که تازه له دایک ببوو. گوتی: «ناخر کچیک که بۆ دایک و باب که لکی نییه و ده بی بۆ خه لکی گه وره بکه ی به کاری چ دئ؟». له حه یفی مامی نه ده پرژا ته ماشای کچه که شی بکا، له گۆشه یه ک راره ستا خۆی هاویشته سه ر پیتمه ره که ی و غه م و په ژاره وه ک نۆیه تی دایگرت. به لام نه یده توانی هیچ بکا ده بوو راره سستی تا دروینه ده گاتی تا به لکو بتوانی که میکی پوولتی دیکه په یدا بکا و ئه و مووچه ی په نا مووچه که ی خۆی بکرئ. سه ره رای ئه وه ش بییری له و نان خۆزی جئ گره ده کرده وه که تازه له دایک ببوو. کاتییک رۆژ ئاوا بوو وهنگ لانگ چاوی به دهسته یه ک قه له سا بوونی که وت که به قاره قار به سه ر ویدا دئین و ده چن؛ پیتی وابوو گالتیه ی پنده که ن. دهستی دا پیتمه ره که ی و بۆ لایان چوو. قه له کان هه لفرین و دوور که وته وه، وهنگ لانگ گوتی: «ئه وانه شومیان خراپه خودا بمانباریزی.»

پیتیان و ابوو ئەگەر خوداكان له هەر كهسێك روو وەرگێرن تازه دانی به خێری پێدا ناهێنن و ئاوری و ئی نادەن.

باران كه له كاتی خۆیدا نهباری هیچ، ئاسمانیش رۆژبه رۆژ سافتر دهبوو زهوی له توونیان له وانه بوو و شك بێ و بفهوتی به لām ئاسمان گوتی له وانه نه بوو. ئەو خەڵكە ههژاره له بهیانی را تا رۆژ ئاوا دهبوو، چاویان له ئاسمان دهبری، به لām بۆ وینه پهله ههورتیکیان وه بهر چاوه نه دهكەوت. شه وانهش نهستییهكان به ئاسمانهوه وهك دور دهردهوشانهوه و هیندهی دیکهیان خەڵك تازیه بار دهکرد.

سه ره رای ئەوهش وهنگ لانگ له وپه ری دامایی و دەس تهنگیدا پیمه ری له دەست نه دهكەوت و له مووچه کاری دهکرد و پیتی رادهگه یشت به لām ئەو ته لاشه شی بووه وه هیچ و خاكه كه یان وشك و قه لاش قه لاش بوو. بپه رده پسته یه كی كه تازه سه ری هینابووه ده، ئەویش زهره هه لگه را و وشك بوو. ئەو زهویبانهی كه كردهوونی به شیوه رد و ئامادهی كردهوونی له دوروه هه ر ترووسكه ترووسکیان بوو. وهنگ لانگ دواي ئەوهی له گه مەكان ناهوێد بوو گوتی: «واچاكه دەست له سه ر دهست دانەنیم و تا باران دهباری بۆخۆم خه ریكی ئاودانیان بێ». دهستی دا دار حه یزه رانیك و دوو سه تلی به و سه ره و سه ریدا كرد. ورده ورده له چالاوێك ئاوی هه لده كیشا و برینجه كهی ئاوا، به لām باران هه ر نهباری. سه ره نجام ئەو چالاوێش وشك بوو. ئۆلان گوتی:

- ئەگەر بمانه وێ منداله كان لیویان ته ر كه ن و باوكت ئاوی گه رم بخواته وه ده بی زهویبیه كه مان بفه وتی.

وهنگ لانگ له حالێكدا گریانی له ئەوكیدا قه تیس ببوو گوتی:

- ئەگەر بریار بێ مووچه كه مان بفه وتی ئەوان بۆ مینن؟ نازانی ژبانی ئیمه په یوه ندی به و خاكه وه هیه؟ ئەگەر خاك نه بی ژیا مان هه لئاسووړی.

له و هه موو زهویبانه ته نیا پارچه زهویبیه كه به ره می دا، چونكه باران نهباری وهنگ لانگیش به دهستی هه ر ئەو پارچه زهویبیهی بۆ ئاوا درا. وهنگ لانگ به ره می ئەو وشكه

سالییهی فرۆشت و وهك ئەسپیتی دهست كوێری توند له مستی گرت، پیتی وابوو به و پووله به ره ره كانی له گه ل دونهیا دهكا! به خۆی دهگوت: «سه ره رای ئیراده و ویستی خوداكان، هه ره ها ئەو وشكه سالییه ناخۆشه له سه ر خۆم واته كړینی زهوی سوورم». به كورتی خه و و خۆراکی له خۆی هه لگرت تا سه ره نجام مستیكی پوولتی زیو و ده دهست هینا و به په له به ره و مائی هوانگ وهری كه وت. كوێخای دینه وه و گوتی:

- ئەو مووچهی په نا مووچهی خۆم دهكړم.

ئوه له كاتیكدا بوو كه وهنگ لانگ له خه لکی بیستبوو كه مائی هوانگ چی چاکیان بۆ نایه و له وانه یه سه گ و شوانیشیان بینه وه. خاتوونی پیریش له و چنه د رۆژهی ئاخردا نیوه و نیوه چل به شه تریا كه كهی خۆی وهرگرتبوو، به لām وهك به بری برسی شالای بۆ كوێخا دهبرد و جنیوی پێده دا و به باوه شین له سه ر و سه كوتی ده دا و ده بیگوت:

- پیم بلتی بزانیم له زهویبیه كان چ خه به ر، هیچ ماوه یان نا؟

ئوه وندهی ئەو قسه له كوێخا دووپات كرده وه، كوێخا له وانه بوو دهست له ده لالییه كهی خۆشی هه لگرتی. جگه له وه خانی پیریش تازه كلفه تێکی هینابوو، هه ر جاره ی بیانووی شتیکی پێده گرت. دایکی كلفه ته كهی ژنی یه كێك له ره نجه ره كانی مائی ئه رباب بوو. كچه كه تازهی خۆ ناسیبوو به لām خانی پیر هیچی له باردا نه ماوو.

هه موومان ده زانین تیپه ر بوونی زه مان له هه موو باریكه وه شوێن ده كاته سه ر ئینسان و خانی پیریش یه كێك بوو له و ئینسانانه كه رۆژ له گه ل رۆژ له كه می ده دا، به لām زۆر دلته ر بوو، هه میشه له بییری ئەوه دا بوو ژنیکی جوان بیتی و خۆی پێوه بخافلینی.

هه ره ها خاتوونی پیر له وه ختی تریا ك لیپرا ندا شالای بۆ هه موو شتیك ده برد. خانی پیریش بۆ خۆشگوزهرانی خۆی هیچ كاریکی نا حه ز نه ماوو نه یكا، كه سیش نه یده وێرا پیتی بلتی دهست له خۆشگوزهرانی هه لگه ره، پوول نه ماوه شت كړین بۆ گراوییه كان و وێل كه.

كوپه ئه ربابه كانیك كه ره فتاری خان و خاتوونیان به م جوژه چاوه پێده كه وت شانیان هه لده ته كاند و ده یانگوت حه مهن ئەوه نده پوول و سه ره وت ماوه كه ته مه نیک پیتی بژین. ته نیا له یه ك شتدا بیر و باوه ریان یه ك بوو ئەویش ئەوه بوو كه به سه ر كوێخادا ده هاتن و ده یانگوت به چاکی به ملک و ماله كه مان راناگا. ئەوه نده یان كوێخا وه ته نگ هه لئینابوو، ئەو كوێخا قه له و و زمان لووسه رۆژ له گه ل رۆژ كزتر و لاوازتر ده بوو.

مووچهی مائی هوانگیش یه کییک بوو لهو مووچانهی که له بهر بی بارانی هیچی لی پیدا نه بوو، وهنگ لانگ پتی هلیکی چاک بوو چوووه لای کوپخا و گوتی:
- زیوم هه یه.

وهک نهوه دهچوو یه کییک بچیته لای ئینسانیکی برسی و بلتی چ دهخوی؟ کوپخا خیرا به پیچه وانهی جارن زوری به خیر هینا و دهستیان کرد به قسه کردن. بهر له وهی قسه کانیان ته و او بی، سه ودا که یان پراوه و وهنگ لانگ کاغه زی مۆرکراوی زهوییه که هی وهرگرت.

ههروهک پیشتر گوتمان وهنگ لانگ پوولته که هی خوی خوشتر دهویست، ناهه قیشی نه بوو چونکه به خوی جهرگ پهیدای دهکرد. به لام نه مجار زوری پیوه ماندوو نه بوو. له بهر نهوهی به ناواتی خوی گهیشته بوو و زهوی کپیوو.

وهنگ لانگ به کرینی نهوه مووچه زور خوشحال بوو، چونکه دوو به راهری نهوه زهوییهی بوو که له پیشدا کپیوو، گرینگتر له وهش نهوه بوو که بیرو به خاوهن پارچه زهوییه که له زهوییه کانی ئه رباب به لام نهوهی ته نانهت به ئولانیش نهگوت.

چهند مانگ تیپه ری و باران هه نه باری! بهر بهری پایز په له په له هه وری چوک به ری ئاسمانیان گرت. خه لک له کووچه و کولانه کانی ناوایی لیک کویونه وه. هه ریبه کی شتیکیان دهگوت؛ یهک دهیگوت نهوه هه وره، هه وری بارانه و یهک دهیگوت ناباری. به لام بهر له وهی په له هه وره کان ویک که ون و مزگینی باران بدن، گپته لوه که یهک هات و هه موو هه وره کانی رامالی و له گه ل خوی بردن و خه ونه که یان لی پووچه ل بووه وه. بهم چه شنه شه و رۆژ چاویان پریووئه ئاسمان که چی جار له گه ل جار ئاسمان سافتتر و روناکتر ده بوو.

وهنگ لانگ نهوه ساله جگه له که مییک باقله و گه نه شانی که مدان به ره می زور که م بوون. کاتی به ره م هه لگرتن ته نانهت نه بهیشت دنکیکیش به فیرو پروا! دوی نهوهی له گپته بوونه وه، منداله کانی به پریزه کانداهه گه ران. دنکه دنکه گه نه شانیه کانیان دیتنا دهر. پاش نهوهی لاسکه کانیان روتانده وه، ته مای گرت نه وانیش بکا به ئوردوو به لام ژنه که ی گوتی:

- له بهر خاتری ئوردوو خه ساریان مه که، نه وانهش رۆژی خویان به کار دین. له بیرمه سالییک له "شان تونگ" قاتی و قری بوو، لاسکی سه رداریه کانیان ده کولاند و ده مانخوارد. چونکه بیمان و ابوو هیچ نه بی له گیا چاکتره.

کاتییک نهوه قسانه ی ده کرد هه موو بیده نگ بوون، چونکه زهوییه کانیش شتیکی وایان لی پیدا نه بوو. چاوه روانی روادویکی شووم بوون. هه موو نارحهت بوون، جگه له کچه چکوله که یان، چونکه نهوه نیده توانی بیرو لهو جوره شتانه بکاته وه. هه ر له بیرو مه میکی دایکی دابوو، وهختی خوی؛ نه ویش وهک کانی هه لده قولی. دایکی مه میکی له زاری دنا و دهیگوت.

- بخو چاره رهش، بخو تا ده توانی.

له پاشان ئولان دووباره زگی پری بوو، مه میکی ئیشکی کرد له برسان منداله کانیان دهستیان کرد به گریان و گرووگرتن و نووکه نووک. هینده ی دیکه ماله که یان ناخوش بوو. نه گه ر لهو کاته دا یه کییک له وهنگ لانگی پرسیا پاییز چ دهخون؟ بی شک وه لامی دده اوه نازانم؟ به لام کهس نه بوو نهوه پرسیا ری لی بکا، چونکه جگه له خوی کهس له بیرو نه ودا نه بوو. قسه ی هه مووان نهوه بوو که نه ورۆ چ بخوین؟

وهنگ لانگ هلی بو هاته پیش که له گایه که ی ناگاداری بکا و نه هلی برسی بی. له مووچه کای له بهر کرد و له دهر وهش گه لی بو ده کرد. سه ره نجام زستان به سه ردا هات و گه لیش ته و او بوو.

جگه له وهش زهوییه که نه مابوو بیکین. نه گه ر شتیکیان به عه ززی وهر کردبا شین نه ده بوو! بنه توه که شیان خوارد بوو! ناچار گایه که یان بهر له لاک کرد تا بوخوی له دهری کروکاشی بکا. به لام کوره که ی بو ترخان کرد ناگای لیبی نه کا بیدزن.

لهو ناخریانه دا مه ترسی نه وهش هاته پیش که خه لکی ناوایی گایه که له دست کوره که بیینه دهر و به خزمه تی بگه ن. لهو ترسانه سینگیکی له بهر دهرگا داکوتا و گایه که ی بهسته وه، سه ره نجام گای بهسته زمان له برسان و له توونیان نه وهنده کز بوو جگه له ئیسک و پیست هیچی پیوه نه ما. له لایه کی دیکه شه وه زمهه ریشیان به ره و ته و او بوون دهچوو. بهشی یهک دوو رۆژیان باقله و سه رداری له عه مباردا مابوو. گایه که ش له برسان هه ر دهیپه ژراند. پیره باب گوتی:

- دوی نهوهی باقله و سه رداریه که ته و او بوو گایه که ش دهخوین.

وهنگ لانگ کاتییک نهوهی بیست دنگی بهرز بووه وه، چونکه نهوه قسه بووی وهک نهوه دهچوو که یه کییک بلتی له مه و به دوا ئینسان دهخوین! نهوه گایه بو وهنگ لانگ وهک دۆست و هاو دهم و ابوو. هه میسه به لایه وه بوو؛ جاری و ابوو تاریفی ده کرد. هیندییک جار

لیتی توورده دهبوو و باری دهکرد. لهو وهخته که به گوتیلپاری کرېبووی تا بېووه گا به چاکی دهیناسی؛ بویه گوتی:

- چلون دهکړئ نهو گایه بخوین؟ خو نیمه به بی نهو گایه بهرپتچوونمان نابی؟
بهلام بیره باب له وهلامدا گوتی:

- یو خوت سهریشک به یا دهې نیمه بېن یا گایه که، کامانت دهوئ؟ پیاو دهتوانئ زور ساده گایه کی دیکه بکړئ بهلام له دهست دانی ئینسان زور چه تونونه و ههرگیزا و ههرگیز نابیتته وه.

ههر جوړتیک بوو وهنگ لانگ ملی نهدا گایه که بکووژنه وه. بهم جوړه یهک دوو رۆژ تپسه پری. بهلام منداله کان هاواری نانیان لئ بهرز بوووه و بیددنهنگ نهدهبوون. ئولان بهزیی به منداله کانداهات و داوینئ وهنگ لانگی بادا و بهرۆکی له بهر دارنی. وهنگ لانگ دهستیکی کهوته ئەملا و یهک نهولا، سهره نجام تیگه یشت که ده بی گایه که بخون، نیوچاوانی تیک نا و گوتی:

- زور چاکه سهری بېن بهلام من نهو کاره ناکه م.

چووه وه وده تاغه کهی خوئی پاکشا و لیفیه کی له سهروچاوی خوئی هالاند بو نهوهی له کاتی سهر بېندا بورهی گایه کهی گوئ لئ نه بی. له پاشان ئولان وده رکهوت له ناشپه زخانه گاکووژتیک هیئا و سهری گایه کهی پری. بهم چه شنه دواپی به ژیان هیئا! بهلام نه هیشت خوئنه که شی به فیرو پروا. کاسه یه کی وه بهرگرت و بو چیشت دروست کردن له سووچتیک دانا. له پاشان دهست به جئ نه ونددهی بلئی یهک دوو گایه کهی لهت و پت کرد. وهنگ لانگ نه هاته دهر تا سفره داندر و گوشت سوورکراوه، بهلام له گهروی نه ده چو خوار، ته نیا که میکی له ناوه کهی خوارده وه. ئولان که میکی دلخوئی داوه و گوتی:

- کابرا هیئده خوت نارحهت مه که، خودا تا سهر بدا رۆزیش دهدا. بو خویمان سهلامهت بېن گا ههر ده بیتته وه، جگه له وهش زور پیر بېووه بهو نیه تهی که رۆژتیک گایه کی زور له وه چاکتر بکړی.

وهنگ لانگ بهو قسه یه که میکی هاته وه سهرخو و ملی له خواردن نا. سهره نجام ههرچی بوویان خواردیان، نه گوشت ما نه ئیسک، ته نیا چه رمه کهی ماوه ئولان نه ویشی له سهر چه یزه رانیک پان کرده وه تا نه ویش بکا به کاله.

له سهره تاوه له ناواییدا کردبوویانه چاووړاو که وهنگ لانگ پوولی زبوی زوره و شار دوویه ته وه! له بهر نه وه پتی به دبین بوون و سهد خهونیان بو ددهیت به تاییه تی دواي نه وهی که به درۆ بیستبوویان نازووخه و خوړاکی هه یه و بو رۆژی مه بادا عه مباری کردوه.

مامی هه وه لئین برسییه ک بوو که زور بئ شهرمانه خوئی به مالی وهنگ لانگ داگرد. به خوئی و ههشت سهر خیزانه وه هیچیان شک نه ده برد بیخون! وهنگ لانگ ناچار دوو سئ لالوئیچی باقله و سهرداری بو دانا، بهلام پتی و ابوو له جهرگی خوئی ده کاته وه، له پاشان گوتی:

- له وه زایا ترم نییه چونکه بو خو شم که رکیتکم خیزان هه یه و ده بی له بیریاندا بم.

وهنگ لانگ بو جاری دوو مامی دهنگ دا و گوتی:

- مام نه بی برپه ی پشتیش بی، چم له دهست هه لئاوهرئ.

بهم چه شنه مامی به ناهومیدی و دهستی خالی گتپراوه. مامی وهک سهگی هار و دار له سهر دراو ههر خوئی بهم لا و نهولا داده دا و له ناواییدا ئالای دژایه تی دژی وهنگ لانگ هه لگرت! قسه ی بو هه لده به ست و ده یگوت:

- برازاکه م سهره رای نهو هه مووه پوول و نازووخه ی که هه یه تی، نه وندده مان ناداتی له سهر چاومانی دانئین! ناچار ده بی به برسیایه تی سهر بنیینه وه و بمرین.

له حالیکدا نهو مالانه به دوازده سهر خیزانه وه هیچیان نه مابوو، سهرمای زستانیش لییان بېووه براگه وره و لای ژووروی لئ گرتبوون. خه لکی ناوایی له برسان هه موو زگیان به پشتیان وه نووسابوو! زاق و زروقی مندالی برسیش سهر باری دهردان بوو!

مامی وهنگ لانگ زور کز بېوو؛ سهگ کلکی لییدا ده کهوت! بهلام بهو حاله ش به کوچه و کولانه کانی ناواییدا ده سووړاوه و ده یگوت:

- ئی و امان هه یه له گوند زور تیر و ته سه له و منداله کانی خه په تو له و به که یفن.

سهره نجام خه لکی ناوایی شه ویتیک په یاغ به دهست رژانه مالی وهنگ لانگ و دهرگیان وه بهر پیتلاقان دا. وهنگ لانگ به هات و هاواری دراوسیکان دهرگای کرده وه، هه موویان رژانه سهری و به پاله ستو وده دریان نا و ته نانهت به زه ییان به منداله کانیشدا نه هات، که لئین و قوژنی مالی هه موو گه ران و ته واری نازووخه کهی که بریتی بوو له چه ند دهنک

باقله و کاسه یهک سهرداری دۆزبیهوه، کاتیک به ناهومیدی گه رانهوه، له نوین و بانی پیره بابرا بگره تا میز و نیمکته هه چچی وه بهر دهستیان کهوت به تالانیان برد. له پاشان ئۆلان خۆی پێ رانه گیرا، دهستی کرد به هات و هاوار و گوتی:

- بۆ شهرم ناکهن و دانارزن ئه و شتانه بۆ ده بهن؟! بۆ ئیمه له چا و ئیوه شاین؟! خۆ هیشتا واتان لێ نه هاتوووه شته کانی ئیمه بهرن. تا ئیره ئیمهش وهک ئیوه هیچ نابهین ده توانم بلیم له ئیمهش چاکترن! ئیمه تان له سهر ساجی عهلی داناوه! ئه وهش بزانه ئه گهر که لویه لی ماله که مان بهرن رۆژگار په تتان له مل دهکا و خه لک سینگتان لێ ده کوتی:

ئۆلان له حالیکدا دهستی له سهر زگی له ژیللا هاتووی داناوو درێژه ی به قسه کانی دا. پیاوه کان به بیستی ئه و قسانه خه جالهت بوونه وه، سه ربان له بهر خۆیان نا و یهک یهک ده رکه وتن. ده بی ئه وهش بلین که برسبیه تی ببوه هۆی ئه و کرده وه ناحهزه، ده نا خه لک کیتی خراب نه بوون.

جگه له چینگ هه موویان وه ده رکه وتن ئه ویش بۆ ما یه ماوه که سه بارهت به په شیمانی خۆی قسه بکا و بلتی دهردی نه بوونی تووشی ئه و رۆژه ی کردم. ئه و دوو سی دهنکه باقله شم له دهستی ر فاندوووه. ده ترسا له وهی قسه یهک بکا و مه جبوور بی ئه و دوو سی دهنکهش بداته وه به خاوه نه که ی! چاوتیکی له وهنگ لانگ کرد و وه ده رکه وت.

وهنگ لانگ له حالیکدا زۆر ناره حهت بوو له بهر خۆیه وه ده یگوت: «خۆ هیه چمان له مایدا نه ماوه بیده م به باو کم و منداله کانم! خیزانم به زگی پره وه چ لێ بکه م؟ هه ر نه بی له بهر منداله که ی ده بی شتیکی بۆ په یدا بکه م، چونکه ئه و منداله ی له زگی دایه به خوینی دایکی ده ژی».

بۆ ماوه یهک ترس سه راسه ری و جوودی داگرت و پاشان له بهر خۆیه وه گوتی: «خۆ ئه وانه ناتوانن زه و یوزاره که م لێ بستین، به لام ئه گه ر زه و یبه که م کردبا پوول هه موویان لێ ده ستاندم، خۆ شیه ختانه زه و یبه که م ماوه و ئی خۆمه».

وهنگ لانگ له بهر دهرگای ماله که ی خۆیان دانیشتیوو، جار جار بۆ له یه کی لێ ده هات و ده یگوت: «ئه و که رکه خیزانه بی نان و ئاو به ری ناچن له وانه یه بمرن ده بی له بی ربان دایم و په له قاژه یه ک بکه م». هه رچه ند رۆژ به رۆژ کزتر و بی تا قهت تر ده بوو به لام وره ی به رنه دا، چونکه هه سته ی به وه کردبوو که به ره و ئه وه ده چی ببیته پیاو و خه لک حیسابی له سه ر بکه ن. له و سه رده مه دا جاری وابوو ئه وه نده قه لس ده بوو که س نه یده و تیرا خۆی لیدا!! که سیکی نه یناسیبا ده یگوت شیتته و له که لله ی داوه. له سه ر چی خرمانی به ر دهرگای ماله که یان وهک شیتان ده سته ده قوو چاند و به م لا و ئه ولادا هه لده هات و جینیوی به عه رز و ئاسمان ده دا! یا له خۆرا هاواری ده کرد و ده یگوت:

- ئه ی پیاوه پیره ی ئاسمانه کان به راستی له راده به ده ر په ست و شه رانی و به دفه ر و خوی خۆری!

هیئدییک جاریش به ده نگیتی به رزتر ده یگو راند و ده یگوت:

- له و رۆژه ره شتر تووش ده بم؟

له حالیکدا له برسان هه نگاوی هه لنه ده هاته وه رووی کرده په رستگای خاک. له و په ری بیزاریدا تفیکی له سه ر و سه کوتی خودا که ی کرد. ماوه ی چه ند مانگییک بوو هیه چ که س ئاوری وی نه ده دان؛ لیبا سه کانیان درابوو و له پاشان وه ده رکه وتبوو. به لام ئه و دوو خودایه به بی ئه وه ی نیگه ران بن یا خۆ سل بکه ن هه ست و خوستیان له خۆیان بری. وهنگ لانگ دوا ی ئه وه ی له به رامبه ر خودا کاند ا رق و توور په یی خۆی پرشت، به شیوه ن و واوه یلا گه راره مالتی و له سه ر جیتگا و بانه که ی راکشا. وهک جارن پرکار نه بوون و خودا خودایان بوو شتییک بی و خۆی پیوه بخافلین. جاری وابوو له به ره ئه وه ی هیه چیان نه بوو بیخۆن خۆیان له خه و ده کرد!

برسیا یه تی هیرشی بۆ هینا و له برسان شالاوی برده سه ر لاسکه سه رداری وشک و گه لا و پیستی داره کان. ته نانه ت ته پۆلکه کانی ده و روبه ری گونده که شیان رووتانده بووه و هه رچی پیوه ی بوو خوارده بوویان! چاوت به هیه چ مالتییک نه ده که وت. مندال له برسان

زگیان به پشتیانوه نووسابوو و برسییه تی برستی لی بریبوون. تهنیا سه رگهرمی کورپه کانی وهنگ لانگ ئه وه بوو که بیته بهر دهرگا، تاویک خویان هه لخنه و تاو بیانسوتینی. کچه که ی سهره رای ئه وه ی دهبوو گاگولکه بکا و دابنیشی زور بی هیز بوو و هه میسه ده کوروزاوه! کاتیک برسییه تی هیرشی بو دینا پیاو ئاوری بو تیهه ده بوو! به لام ئه وه ی ناهومید ده بوو که هیچ له گوریدا نییه له حاست خوی بیته ده بوو. ئه و دیمه نه دلته زینه شتیک نه بوو له بیر بچیتته وه، به لکو سهره رای هه موو نارحه تیهه کی دیکه زوری پیوه ماندوو بوون؛ به تاییه تی وهنگ لانگ. به لام هیچی له ده ست نه ده هات، جاری وابوو به دم ته ماشا کردنه وه ده یگوت:

- شیتته که! بچکولانه ی چاره رهش! جگهر گوشه کهم! به سته زمانی هیچ نه زان!

هیندیک جار چاوی هه لدینا و بزیه ده هاته لیتو، باوکی کول دایده گرت و چاوی پر ده بوو له ئاو. په نجه نهرم و نوله کانی له نیو ده سته زوره کانی خوی دهنه و ده یلاوانده وه، یا له باوه شی ده کرد و دوو سی سه عات روویه رووی موچه فه وتا و بی حاسله که ی راده وه ستا. له و نیوه دا وه زعی پیره باب تا راده یه ک له وانی دیکه چاکتر بوو، چونکه ههر شتیک په یدا یان کردبا بهر له هه مووان بو ئه ویان داده نا. وهنگ لانگ به لینی دابوو سه باره ت به باوکی لومه ی نه یه ته وه سهر و ئهرکی کوریه تی خوی به جی بینی و ته نانه ت ئه گهر گوشتی خوشی بداتی نه هیلی برسی بی.

کار و پیسه ی پیره بابیش شه و رۆژ خه و خواردن بوو، جاری جاریش له خوی دهنوسا و نیوه رۆیانه ده وریکی حه وشه ی دده ا و خوی له بهر تاوی هه لده خست. پیره باب له هه موویان هیوادارتر بوو، رۆژیک به دهنگیکی له رزۆک و پیرانه وه گوتی:

- من بیرم له نیوه زیاتره و دهور و زهمانی زور ناخوشرتم چاوپیکه وتوو. بیرم دی ژن و میرد، مندالی خویان خواردوو.

وهنگ لانگ کاتیک ئه وه ی له باوکی بیست به یه ک دونیا سهری سورمانه وه هاواری کرد و گوتی:

- ئه و مه سه له له مالی من روو نادا.

رۆژیک چینی دراوسیتیان به لاکه لاکه خوی گه یانده مالی وهنگ لانگ و له بهر خوی وه ده یگوت:

- خه لک له نیو شاردا ده ستیان کردوو به ئه سپ و بالنده خواردن و ته نانه ت له سه گیش راناوه ستن و نیمه ش لیره گوشتی مالات و گیا و پیستی داره کان ده خوین، به راستی چ ماوه بیخوین؟

وهنگ لانگ له حالیکدا کچه که ی له ئامیزدا بوو به خوی وه ده کوشی، جگه له وه ی زوری ناهومید بوو بیری له چاره ره شی و چاره نووسی خویان ده کرده وه. چینگ لیتی نزیک بووه وه و گوتی:

- هیچ ده زانی له نیو ئاوییدا گوشتی ئینسان ده خون؟ ده لئین مام و ماموژنیش ههر به وه بهر پی ده چن. ئه گهر ئه وه بیان نه کردبا تا ئیستا له حه وت سالان راست ده بوونه وه، چونکه هه موو که س ئه وه ده زانی که له عهرز و ئاسمان هیچ شک نابه ن.

چینگ رهنگی مردووی لینیشتبوو جگه له وه ش ئه گهر له گه ل یه کیک قسه ی ده کرد وه ک چه قه پیوه ی دهنوسا و بهری نه دده ا. وهنگ لانگ به ههر جوریک بوو له کول خوی کرده وه، به لام له پر ههستی به وه کرد که ده ترسی! نه شیده زانی هوی چیه! پاش ماوه یه کی گوتی:

- نیمه ئیره به جی دپلین و به ره و جنوب دهرۆین، خو له و سه رزه وییه پان و به رینه هه موو له برسان نامرین؟ رۆژگار هه رچه ند په ست و بی روحمیش بی وا ههر نییه بنه چه که یه ک له ناو به ری.

پیره بابیش به و قسانه چاوی پی زه ق بوو و دونیای لی بووه چه رمی چوله که و ترسی برسییه تی هیرشی بو هینا. نا هه قیشی نه بوو چونکه وهنگ لانگ بو هه وه لئین جار بهر له باوکی چیشتی بو ژنه که ی دانا.

ژنه که ی له بهر ئه وه ی له سه ر مانگ و رۆژی خوی بوو به بی مه یلی چیشته که ی کیشا پیش خوی و بریکی خوارد، چونکه پیی وابوو ئه گهر شتیک ناویته بهر دلی به ژانی منداله وه ده مرئ.

وهنگ لانگ بو خوشی دوو سی دهنکی وه پاش قولی دا، دوا ی ئه وه بریکی له زاریدا هینا و برد وه ک له گ له گ زاری به زاری کچه که یه وه نا و ده زاری هاویشت! کاتیک دیتی کچه که ی لیتی ده بزوی، له خو شیان پیی وابوو بو خوی شت ده خوا! ئه و شه وه وهنگ لانگ تا به یانی له وه تاغه که ی خوی نه هاته دهر. کورپه کان له لای پیاوه پیره خه وتن، ژنه که شی له وه تاغیکی دیکه به ژانانه وه بوو.

تۆلان دواى سى منداليش له پروى هه لئه دههات هيج كهس بئيتته لاي خوئى، به بئيدهنگى داده نيشت تا لى ده بووه. وهنگ لانگ وهك جار ان چاوى له وه نه بووه كه ژنه كهى كچى ده بئى، يا كور به لكو بئيرى له وه ده كرده وه كه نان خوئىكى ديكه له داىك ده بئى و ده بئى به خئوى بكا. له بهر خوئيه وه گوئى:

- خودا بكا به مردووى له داىك بئى، ئاسووده ده بئى بلئى خودا ئه وهنده پروه مه مان بئى نه كا؟

له پاشان گوئى له دهنگىك بووه كه به ناچارى ده يگوت:

- ئه و رۆژانه پروه و پياوه تى نه ماوه.

دواى ماوه بهك گوئى هه لئه خستىن گوئى له هيج نه بووه، ده يگوت قه برستانه سربوه نه دههات! له بهر ئه وهى ده ستبان وه هيج كوئى رانه ده كه يشت هه موو چاوه روانى مه رگ بوون. وهنگ لانگ سه ره راي ئه وهى زور ده ترسا و ناره حهت بوو خوئى كه يانده وه تاغه كهى تۆلان و له كه لئىنى ده رگاوه ژنه كهى به نئبو بانگ كرد و گوئى:

- چۆن ده خۆت ده گهى؟ چاكي؟

وهنگ لانگ له وه ده ترسا كه ژنه كهى مر دبئى، به للام جار جار گوئى له خشپه خشپىك ده بووه، سه ره نجام ژنه كهى به دهنگىكى زور په رۆش و ناره حه ته وه گوئى:

- وه ره ژوور.

وهنگ لانگ كاتىك چوه ژوور، ژنه كهى به جئى و بان راكشابوو. هئىزى له به ردا نه ما بووه؛ ده تگوت مردووه! پرسى ئه دى منداله كه كوا؟ به ده ست ئىشاره ي به تهر مى منداله كه كرد، وهنگ لانگ چاوى به تهر مى منداله كه كه وت و هاوارى كرد.

- مردووه؟

ژنه كهى له سه ره خو گوئى:

- به لئى مردووه.

وهنگ لانگ دواى ئه وهى بوئى پروون بووه وه منداله كه كچه ده بوست بلئى خو گوئى له دهنگى بووه. ژنه كهى ئه وه نده كز و بئى تا قهت بووه په راسووى هه موو به ده ره وه بوون. وهنگ لانگ بئيرى له وه كرده وه كه چ بكا تا به لكو كه ميئك ژنه كهى بئيتته وه سه ر حال و ناره حه تى منداله كهى له بئير به ر يتته وه؛ چى له ده ست نه دههات. له پاشان تهر مى منداله كهى له

هه سئيرى كه وه پئچا و بر دئيه گۆرستانىكى قه دئى و كوئره وه بووه له رۆژ ناوى مووچه كهى. هئيشتا ته سلئيم به خاكي نه كرده بووه سه گئىكى برسى وهك گورگ لئى په يدا بووه، وهنگ لانگ سه ره راي ربه بئى نان و به رد پئدادان كه ميئك دوور كه وه وه و راوه ستا. سه ره نجام وهنگ لانگ له حه بئيه تان ده ستى به چاوى گرت، خوئى بو رانه گئيرا و تهر مى منداله كهى به جئى هئيشت. به للام ئىستاش زمانى هه لئه پچرا كه بلئى كار وه هاتو ته پئيش، زور ناره حهت و نا هومئيد بووه، به للام هئىچى بو نه كرا.

به يانئى رۆژى دواى هاته سه ر ئه و پروا به كه: «سه فسه له گه ل ئه و پياوه بئيره و ئه و مندالانه خه ونه و به زگى برسئيه وه ناتوانن سه د مايل به ر ئىگادا برون. بئىجگه له وه ش ئه گه ر بگه نه جئى گاهه كى پر له نئعمهت و به ره كهت پئيم وانئيه تازووخه يان وه ده ست كه وئى». هئىندىك جار دههاته سه ر ئه و پروا به كه: «ئاسمان هه ر ئه وه به كه هه به؛ بگه بئنه جنووبئيش تووشى خه لئىكى له خو مان برسئير و توونئير ده بئى و ناشئاناسئىن كه و ابووه چا كتر ئه وه به كه لئره بئئئنه وه، له مالى خو مان بمرئىن نهك له خو رئا ئاواره ي و لاتان بئى».

وهنگ لانگ دهسته و ئه ژنۆ له بهر ده رگا دانئىشتوو و له وه پرى ناره حه تى و نا هومئيد بيدا چاوى برئبووه مووچه وشك و بئى حاسله كانى. چونكه هؤى به ر ئىچوونئىان ته نئا ئه و خاكه بووه. پوئى هئىچ نه ما بووه ماوه بهك له مه و پئيش ئاخري ن شايى خوئى خه رج كرده بووه تازه به پوولئيش هئىچ كارىك نه ده كرا، چونكه شتئىك له گۆرئيدا نه بووه بئىكرن. هه رچه نده له پئيشدا بئىستبووى كه پوولداره كانى شار تازووخه ي زئادئىيان هه به و ده يفرۆشن به للام به وه ش ناره حهت نه بووه، چونكه به خئىراتئيش شتئىان دابا خه لئىك نه يده توانئى به پئىيان بچئته شار.

دواى ماوه بهك هاته سه ر ئه و باوه ربه كه ته نانهت به ده رخوارد دانئى خاكي مووچه ش بئى، منداله كانئى له مه ترسى مه رگ نه جات دا و نه هئىلئى بمرن. ماوه ي چهنه رۆژ خاكي مووچه كه يان له گه ل ئا و ده خوساند و ده يانخوارد، له بهر ئه وهى ئه و خاكه ماده به كى خو راكئى تئيدا بووه پئىيان ده گوت «خوداى رعه حهت». هه رچه نده به خوار دئى ئه و خاكه مه ترسى مه رگ نه جاتئىان بووه، و تا راده بهك هاتنه وه سه ر حال و بوورانه وه، به كور تئى چا و گوئى منداله كانئى ده نووساند و بو ماوه به كى كور ت برسئيا به تئىيان له بئير ده چوو وه.

له حالئىكدا نانئىك به حه وت برائىان په يدا نه ده بووه تۆلان چهنه دهنكى لووبئيا به دهسته وه بووه جار جار دهنگئىكى له زارى داوئيشت. وهنگ لانگ وه سه رخوئى نه هئىنا و

زۆرىشى پى خوشحال بوو، چونكه دهيزانى زهستانه و پىوستى به خوراك ههيه.

دواى ماوهيهك تهماشاي كرد له دوورهه چهند كهس ديارن، راوهستا تا نزيك بوونهوه، يهكيك له وان مامى بوو، بهلام سى كهسهكهى ديكهى نهناسين. مامى به روالهت خوشحالي خۆى دهبرى و گوتى:

- وهك ئهوه دهچى خوشت رابورادى، بلى بزائم براگهورهى من واته باوكت چلونه؟ چاكه؟

وهنگ لانگ پى سهر بوو كه مامى له وقاتى و قريبهدا وا چاك ماوه. جگه لهوهش له هيفان مووى لى گرژ بوون و به دهنگىكى لهرزوك گوتى:

- زۆر چاكت خواردوه و چاك به خۆت راگهيشتوى.

له داخان بىرى لهوه نهكردبووهوه كه له لاي پىگانه نابى قسهى وا بكا چونكه چاوى ههر مامى دهديت. مامى دهسته و دوعا راوهستا و گوتى:

- چاكم خواردوه، خۆ سوتىدى كهسم لهسهر نىبه، وهلاهي زهوادمان له مالىدا نىبه، خبزامت دىبوو چهند قهلهو و پتهو بوو؟ ئىستا ئىسك و پىست! مندالهكانىش تهنيا چواربان ماون، سى چكولهكان عومرى درىشان دا بهئيه، بو خوشم ئهوهم كه دهمىنى.

دواى ئهوه قسانه به قۆلى كراسهكهى فرمىسكى چاوهكانى پاك كردهوه و بىدنگ بوو. وهنگ لانگ گوتى:

- وانىبه شتىكت پهيدا كردوه بىخۆى.

مامى گوتى:

- من بىجگه له تو و باوكت بىرم له هىچ شتىكى ديكه نهكردوهتهوه، ئىستاش پىت سابىت دهكم. بهلى شتم لهو پىاوه چاكانه قهرز كردوه، شهرتىشمان ئهوهبوو پرىك له زهوى دهوروبهرى گوندى ئىمه بكرن. بو ئهوه مهبهستهش زهوى تووم له بهر چاو گرتوه. ئىستاش ئهوانه هاتوون زهوى تو بكرن و پوولت بدنهى، پوول بوژبان و خوراك.

مامى دواى ئهوه قسانه پاشهوپاش كشاوه زۆر به ئهدهب دهستى لهسهر سىنگى دانا و راوهستا. بهلام وهنگ لانگ ههست و خوستى له خۆى برى و پىاوهكانى به هپند نهگرت. تهنيا كارىكى كردى ئهوهبوو كه سهرى ههلىنا و تى يانهوه روانى بزانتى چ كهسن؟ تىگهيشت كه خهلكى شارن و له خۆرا نههاتوون و دهنگيان له كهلهيانهوه دى. وهنگ

لانگ هزى نهدهكرد لىيان نزيك بىتهوه چونكه ئهوان تىر و تهسهل بوون و مندالهكانى وىش له برسان خاكى زهوييهكهيان دهخوارد، بهو حالهش هاتبوون زهوييهكان له دهست وهنگ لانگ دهريبن. بهلام وهنگ لانگ گوتى:

- زهوييهكهم نافرۆشم.

له حالىكدا وهنگ لانگ قسهى دهكرد، كورپه چكولهكهى به گاگۆلكه خزى و خۆى گهيانده بهر دهركا، ههرچهند پى ههنگرتبوو، بهلام وهك مندالى بهرمهكانى لىهاتبووه. مامى هاته پىشهوه و گوتى:

- ئهوه مندالى تۆيه؟ ئهوه كورپه خهپهتۆلهى هاوینى رابردوو نىبه كه پوولىكى مسم دايه؟

كاتىك ئهوه قسهى كرد ههموو تهماشاي مندالهكهيان كرد. وهنگ لانگ خۆى بو رانهگىرا و دهستى كرد به گريان. سهرهنجام پرسى:

- بهچهند دهيكرن؟

دواى ماوهيهك بىركردنهوه، بهو ئاكامه گهيشت تهگهر زهوييهكهى نهفرۆشى بهرى ناچن، دهكرا بو خۆبان دان به جهرگى خۆباندا بگرن، بهلام مندالهكان نهبوونىان نهدهزانى و بى شت بهرى نهدهچوون. يهكيك له پىاوهكان به زمانىكى لووس دهستى كرد به قسه و گوتى:

- ئىمه دلّمان بهو مندالانهت دهسووتى له بهر خاترى وان كه خهريكن له برسان دهمرن به قىمهتى رۆژ لىت دهكرين. كهمىك بىدنگ بوو و له پاشان گوتى:

- ههر دههزار مىترى چوارگۆشه و پازده تمهنت دهدهينى.

وهنگ لانگ به پىكهنىنهوه گوتى:

- وهلا با بام تهواوم كرد، تهگهر به خۆراى بدهم بهو پوولانهى نافرۆشم دياره ئىيه زهوى كر نين؛ له باب مردوو دهگهريتن! من تهگهر زهويم كرپىا، بىست بهرابهرى ئهوه پوولم پىدهدا.

يهكى ديكه له پىاوهكانى گوتى:

- راست دهكهى بهلام تو زهوى لهو كهسانه ناكړى كه خهريكن له برسان دهمرن.

وهنگ لانگ بهوردى تهماشاي ئهوه سى كهسهى كرد و خهريك بوو مل بدا، بهلام ورهى

بهرنه دا. وهك سه گيتكى چوست و چالاک نامبازی دوژمنه كانی بوو، به سه ريدا گوراندا و گوتی:

- دلنیا بن زهوییه کهم نافرۆشم و دهیده م به مندالّه کانم بیخۆن و ئه گهر مردیشن ههر لیتره دهیاننیتیم. باوکیشم لیتره له دایک بووه، پیکه وه ده مرین.

وهنگ لانگ له داخان چاوی بهر پیتی خۆی نه ده دی، زۆر تووره بوو! وهك مه نجه ل هه لده چوو و ده نیشته وه! جگه له وهش ده گریا و وهك میژۆکه ده له رزی. ئه و سنج کهسه و مامیشی راوه ستابوون و ته ماشایان ده کرد، ده تگوت ره گی به زهیی و پیاوه تییان له لهش دانیه، پیتی پینده که نین و ده یانگوت شیت بوو! راوه ستان تا تیر و پر گریا و بیده نگ بوو. له پاشان ئۆلان هاته بهر ده رگا، زۆر به ئارامی و له سه ره خۆیی مه سه له که ی گۆزی گوتی:

- ئیمه زهوی نافرۆشین، چونکه دواي گه رانه وه له جنووب، جگه له زهوی شتیتکی دیکه مان نییه پیتی به ری بچین. به لام بریکمان میز و نیمکه ت و تهخت و پیتخه ف هه یه و ده یفرۆشین. که لوپه ل و نامرازی فه لایی وهك درمغ، پیمه ره و نیر و ناموور نافرۆشین، به لئ زه ویش نافرۆشین.

ئۆلان به و دهنگه نه رم و ئارامه ی خۆی باشتر له وهنگ لانگ قسه ی کرد. له پاشان مامی وهنگ لانگ به دوو دلئ گوتی:

- راست ده که ی ده تانه وی بچن بۆ جنووب؟

دواي ماوه به ک پیاوه کویره که له گه ل ئه و دوو کهسه ی دیکه سرته به کی کرد و گوتی:

- ئه و شتانه بۆ سووتانن نه بی، بۆ لای هیچی دیکه نابن، به دوو پوولئ زیو هه موویانم ده وی، ههر ئه وه ندهش دینن.

دواي ئه و قسانه رووی له ئۆلان کرد. ئۆلان له وه لامدا گوتی:

- ئه وه ههر پوولئ تهخت و خابه که یه! به لام زۆر چاکه پوولئه کهم ده یه و بیانه.

به لئ به م چه شنه سه ودا که یان براره و پیاوه یه ک چاره که دهستی برد بۆ بهر پشتینده که ی و دوو پوولئ زیوی دا به ژنه. له پاشان سنج کهسه که وهك چه ته لوور بوونه ژوور، له سه ره تاوه میز و تهخت و خاب و نیمکه ته کانی وه تاغی وهنگ لانگ و سیلئ سهر ته ندووره که یان گرچیک تیکه وه پیچا. به لام کاتیک چوونه وه تاغی پیره باب، مامی وهنگ لانگ له ده ره وه راوه ستا، چونکه نه یده ویست له و حاله دا که تهخت و خابه که ی

له بن براگه وره که ی ده ردینن چاوی به کاکي بکه وی، به کورتی شته کانیان هه موو پیچاوه و گه سکیان له ولات دا! له پاشان ئۆلان گوتی:

- کابرا هینده ساوه ساو مه که، وه ره تا ئه و دوو پوولئه زیوه مان هه یه و نامراز و دار و دیواره که شمان نه فرۆشتوو وه پیکه وین.

وهنگ لانگ به دل پری گوتی:

- ده رۆین.

دواي ئه وه ی مامی و وان رویشتن چاوی له زهوییه که ی بری، له بهر خۆیه وه گوتی: «چاک بوو زهوییه کهم له دهست نه بووه وه».

پیتویست بهوه نه بوو خوځيان ناماده بکن، تهنيا کاره که بیان نهوه بوو که دهرکه پیتوهدن و نالقه ریزی پیداکن، لیباسه کانیشیان هر نه وهنده بوو که له بهریان ده کرد. ئولان هر منداله ی کاسه یهک برینج و دوو ته لاشی پلاو خوځوری دانی، دوو منداله چکوله کهش وهک چهغه پیتانه وه نووسا بوون! پیاو پیتی و ابوو ده یانه وئی له و ریگایه وه خوځاکی خوځیان دابین بکن.

سه ره نجام له مووچه را وهریکه وتن. نهو سه فهره بو وان زور سهخت بوو، کهس پیتی وانه بوو ده گنه دیواری شار. وهنگ لانگ له حالیکدا کچه چکوله که ی به باو ه شه وه بوو، سه ری هه لیتنا و تهماشای کرد و باوکی له و لاوه که وتوه، منداله که ی دا به ئولان و باوکی له کول کرد. هه رچه ند پیره باب وهک په له پووشی لیها تپوو، به لام وهنگ لانگیش له وی به تاقه تتر نه بوو، نه ژنوی ده له رزین و هر جارهی به لایه کدا ده کهوت. له پاشان له بهر ابر په رسگای خودای خاک به ریز و حورمهت تپه رین. سه ره پای نه وهی هه و ا سارد بوو وهنگ لانگ له بهر بی تاقه تی هه مسو له شی بوو به ناره قه! جگه له وهش بایه کی ده هات تفت هه لا ویشته ده یبه ست، منداله کان له حه یبه تان ده ستیان کرد به گریان. وهنگ لانگ له حالیکدا به پیکه نینه وه دلخوشتی منداله کانی ده داوه گوتی:

- تازه نیوه گه وره بوون و بوونه پیاو، ده زانن که سه فهری جنوب ده که یین. له وئی هه موو شتتیک به که یفی نیمه یه، هه م گهرمه و هه م خوارده مهنی زور. هه موو روژتیک برینجی ده خوین و نیوهش هر ده خوین و ده خه ون.

دوای ماوه یه کی زور ریگا برین و پشوودانی جاروبار گه یشته دیواری ده روازه ی شار، نهو جیگایه ی که روژتیک وهنگ لانگ بو پشوودان په نای برده بوو بهر سینه ره فینکه که ی، به لام نیستا له سه رمان ددانیان نه ده گرت. له لایه کی دیکه وه ئولانیش منداله که ی لی ببوو بار و نه یده توانی پی هه لیتنه وه. وهنگ لانگ هر چو نیک بوو باوکی و منداله کانی له سووچیک دانا، به لام نه وهنده ماندوو ببوو چاوی ره شکه و پیشکه ی ده کرد و ناره قه ی له بهری پیتی ده رویشته! وهه ناسه برکه که وتبوو، بهو حالهش نهو کهرکه خیزانه له سه رمان هه لده له رزین و چاویان له دهستی نهو بوو.

به کورتی به هر فیل و ته له که یه ک بوو، له مالی نه ریاب نریک بوونه وه، به لام دهرگا به قفلتیک زه لام گاله درابوو. له ولا و نه ولای دهرگا که وینه ی شتیریان کیشا بووه وه، به لام به هو ی باو بوژان و تاو و ساو کویر ببوونه وه. له سه ر پلیکانه کان هه یکه لی چهنه د پیاو و ژنی داماو بهرچاو ده کهوت که وهک نیسنانیکه برسی و قاتی دیتوو چاویان بریبوووه دهرگای گاله دراو. کاتیک له بهر ابر نهو وینانه تپه رین دهنگیکه له روزک و نیوه گیان گوتی:

- دللی نهو پیاوه پوولدارانهش وهک دللی خوداکان سهخت و مردووه! سه ره پای نه وهی برینجیان هه یه و ده یخون زیادیه که شی ده کهن به شه راب! له حالیکدا نیمه له برسان خه ریکین ده مرین.

یه کی دیکه ده ینالاند و ده یگوت:

- خوژگه ده سه لاتم ده بوو، ته و او ی نهو دهرک و ده روازه و حهوشانه م ناور تپه رده دا، با بو خو شم سوو تا با م. له عننهت لهو دایک و بابه ی که بنه ماله ی هوانگی لی بووه.

به لام وهنگ لانگ گوتی نه دا نهو تووک و دو عایه، زور به نارامی به ره و جنوب درتیه ی به ریگای خو ی دا. وهختیک گه یشته نهو سه ری شار، هه و ا تاریک بوو، تووشی تاقمیکه زور بوون که وهک وان له بیری جیگا و ریگا دابوون، به لام خه لکه که نه وهنده زور بوون دهرزیت هه لا ویشته و ده عهرزی نه ده کهوت. یه کینک هاته پینش و گوتی:

- نهو خه لکه بو کو ی دهر و ن؟

پیاو نیک وه لامی دایه وه و گوتی:

- خه لکیکه ناو ا ره و برسی و لیتقه و ماوین؛ به سواری قه تار پروین بو جنوب.

- نه دی بو و سواری سه ری یه ک بوون؟

- له بهر نه وهی پوولمان نیسه، ده مانه وئی خو بگه یه نینه قه تاری هه رزان بایی و به جی نه مینین.

له باره ی قه تاردا خه لک شتیان زور بیستبوو. وهنگ لانگ ماوه یه ک له مه وه بهر له قاوه خانه دا بیستبووی خه لک ده یانگوت:

- نهو قه تارانه پیکه وه زنجیر کراون و به بی نه وهی نیسنان یا حه یوانیک له دووی خوځیان بکیشی، دهر و ن!

هه روه ها ده یانگوت:

- ئەو ماشىنىچىكە ۋەك ئەژدىبھا ئاۋ و ئاۋرى لە زار دېتە دەر و ئەو قەتارانە بە دوۋى خۇيدا دەكىشى.

ۋەنگ لانگ زۆر جارن ۋەعدەى دابو بەخۆى كە لە رۆژتېكى تەعتىلدا لە نېكەۋە تەماشاش ئەو قەتارانە بكا، بەلام لەبەر كاروبارى موچە لە دەستى نەدەھات.

سەرەراى ئەوھش دەترسا و ترسەكەشى لەبەرئەۋە بوو دەيگوت: «ئىنسان شتېكى پېى شارهزا نەبى، نابى لېى نېك بېتەۋە». جگە لەوھش دەيگوت: «ئىنسان شتېكى لە ژيانى رۆژانەدا كارى پېى نېيە، پېويست بەۋە ناكە خۆى زۆر پېتە مانوۋ بكا». لە پاشان بە دوۋ دلى روى لە ژنەكەى كرد و گوتى:

- كە ۋابو ئېمەش بەو قەتارە دەپۆين.

باۋكى مندالەكانيان لە نېو خەلكەكە دوور كردهۋە و بە حالەتېكى نېگەرانى و پەرۆش تەماشاش يەكتريان دەكرد. پېرەباب كە خۆى بۆ رانەدەگېرا، لەسەر عەرز تخیل بوو، مندالەكانىش لەبەر پېى دا راکېشان. ورده ورده خەلكېش لە پەنايان دانېشتن. مندالە چكۆلەش لە ئامېزى داىكېدا چاۋى لەسەر يەك دانابو، ھەر دەتگوت مردوۋە! ۋەنگ لانگ كاتېك چاۋى بە مندالەكەى كەوت ھەمو شتېكى لە بېر چوۋەۋە و پرسی:

- كچە چكۆلەكەمان مردوۋە؟

ئۇلان ۋەلامى داۋە و گوتى:

- نەمردوۋە، نەفەس دەكىشى، بەلام ئەمشەۋ ئەويش و ئېمەش دەمرېن، مەگەر ئەۋە كە...

لە پاشان تف لە زارېدا وشك بوو، ھەر ئەۋەندەى بۆكرا تەماشاش مېردەكەى بكا. ۋەنگ لانگېش ۋەلامى نەداۋە، بەلام لەبەر خۆبەۋە دەيگوت: «ئەگەر بېتو رۆژتېكى دېكە پېادەپروى بکەين ناگەنە شەۋ و ھەمو دەمرن». لە پاشان دلخۆشى دانەۋە و گوتى:

- ھەستن دەپۆين سوارى قەتار دەبېن.

ھېندەى نەخايند گوتيان قەتار ھات. بە بېستنى ئەو قسە كەمېك ھاتنەۋە سەر حال و وپراى خەلكەكە بەرەۋ ئېستېگى قەتار ۋەپرى كەوتن. بەلام نەياندەۋېرا لېك جوئى بنەۋە، تا سەرەنجام بە ھۆى پالەستۆى خەلك، گەيشتنە بەر دەرگايەك و لە وپوۋە چوۋنە ۋەتاغېكى چووك، دواى ماۋەبەك ئەو شتەى كە سوارى بېوون بە دەنگېكى سەرسورھېنەر لە جېى خۆى ھەلكەندرا و ۋەپرى كەوت.

۱۱

ۋەنگ لانگ دوۋ پوۋلى زېۋى بوو، لەو پوۋلەى كرى سەد مايلى دا بە مەئموورى قەتارەكە. بە باقىيەكەشى كەمېك وردكە نان و كاسەبەكى برىنج بۆ كچە چكۆلەكەى كرى. ماۋەى چەند رۆژ بوو رۆژوويان نەشكابوۋ و چاويان بە نان نەكەوتېوۋ لەبەر ئەۋە زاربان ھەلنەدەپچرا و لە ئەوكيان نەدەچوۋە خوار، بە سەد ھەرەشە و گورەشە پاروۋبەكيان دەرخوارد دان. پېرەباب زۆر بە ئېشتىا پاروۋى دەكرد و بە پوۋكى ئەم لا و ئەولاي پېدەكرد؛ جگە لەوھش گالته و جەفەنگى خۆى پەك نەدەخست و دەيگوت:

- پېاۋ دەبى تا دەتوانى بخوا، كارم بەۋە نېبە كە ئەۋە چەند رۆژە زگم بە ھۆى كەم كارى تەمبەل بوۋە! دەبى شتېكى پېى بگا. من لەۋانە نېم سەر بەردەمەۋە و بېرم، تا ماوم پەلەقاژى خۆم ھەر دەكەم.

ئەۋانەى لە دەۋرۋبەرى بوون ھەموۋ لە قاقاي پېكەنېيان دا. ۋەنگ لانگ لېرەشدا دوارپۆزى لەبەر چاۋ گرت و پوۋلەكانى ھەموۋ خەرج نەكرد، كەمېكى ۋەپاش قولى دا. بۆ ئەۋەى ئەگەر گەيشتە جنوب دوۋ سى حەسېر بېرى و كەپرۆكېك دروست بكا.

قەتارەكە ژن و پېاۋى جۆرەجۆرى تېدا بوو، ئى ۋابوۋ چەند سال لە مەۋبەر سەفەرى جنوبى كردهۋو، ژمارەبەكېش كارى ھەموۋ سالىيان بوو و بۆ ئەۋەى دەچوون كە كارېك پەيدا بکەن، يا دەست بکەن بە سوال و لەو رېگايەرا شتېك پاشەكەوت بکەن. ۋەنگ لانگ لە سەرەتاۋە ھەر بۆى دەكرا تەماشاش شتى سەير و دېمەنى جۆرەجۆر بكا و گوئى بداتە و توپزى خەلك و لېيان حالى بې. بەلام خەلكەكە كاتېك ئەۋەيان دەزانى ھېندەى دېكە لووتيان ھەلدەمساند و خۆيان ۋا ھەلدەخست كە زانا قسە بۆ نەزان دەكا. يەكېك لە پېاۋەكان كە لېۋەكانى ۋەك لېۋى و شتر بەرېۋونەۋە گوتى:

- بەر لە ھەموۋ شتېك دەبى شەش حەسېر بېرى، نرخى ھەركام لەۋان دوۋ پوۋلى مسە! ئەويش بەۋ شەرتهى كە نەتناسن دېھاتى، دەنا زياترت بۆ حېساب دەكەن. ۋەنگ لانگ گوتى:

- بەۋە نارەحەت نابم، جگە لەوھش لەۋانە نېم تەنانەت پوۋلدارەكانى جنوبېش بتوانن كلاوم لەسەر نېن.

پیاوه که له درېژې قسه کانیدا چاوه پروانی نه وه بوو ته شویقی بکه ن. وهنگ لانگ که
گوټی بۆ قسه کانی شل کردبوو پرسى:

- زور چاک، له پاشان چی؟

هرچه ند دوتېژېنکا و به توز و خوټی نیتو قه تاره که ی دتگوت ناشیږه و تازه له ناشی
گه پراوه ته وه، به لام نه دترسا له وهی که له و قه تاره دا چی به سهر دى. کابرا له درېژې
قسه کانیدا به دهنگیکی توند گوټی:

- دهبې نه و هسیرانه له سهر یه ک که یه وه و که پرۆکیکی بۆ خوټان دروست بکه ی و
دهست بکه ی به سوال کردن، نه وهش بزنان بۆ نه وهی سهرنجی خه لک راکیشن دهبې سهر و
چاوی خوټ خوټاوی که ی و خوټ فه قیر و بیچاره پیشان دهی.

به لام وهنگ لانگ نه سوالی کردبوو، نه له رووی هه لدهات سوال بکا! له بهر نه وه
پرسیاری کرد و گوټی:

- بۆ؛ پیاو دهبې سوال بکا؟

کابرا وه لامی داوه و گوټی:

- به لى دهبې سوال بکه ی، به لام دواى نه وهی پوولت لى برا. خه لکی جنوب
نه وه ندهیان برینج هه یه وه بهر چاویان نایه، پیاو ده توانی به پوولتیکی که م تا به یانان
بچیتته ناشیږه خانه ی گشتی و تا ده توانی دۆکلیوی به برینج بخوا و له پاشان به زگی تیر
دهست بکا به سوال و نه وهی په یدای ده کا بیدا به لووبیا و که له م و سیر.

وهنگ لانگ که میک له خه لک دوور که و ته وه و پوولته که ی بژارد، ده یتوانی به و پوولته
شه ش هسیر و خوټاکی چوارکه س بکړی و سى پوولیشی بۆ ده ماوه، به وه زور خوټحال
بوو که بتوانی به م چه شنه ژیانى خوټی درېژه بدا. به لام کاتیک بیړی له وه ده کرده وه، که
کاسه یه ک به ده سته وه بگړی و له م و له و سوال بکا، زور نارحمت ده بوو. بۆ پیره باب و
منداله کان مه سه له یه ک نه بوو، چونکه چیان له دهست نه ده هات به لام بۆ خوټی حه زی به
کارکردن ده کرد و سوالی له بهر گران بوو، رووی له کابرا کرد و پرسى:

- کاریک نییه پیاو بیکا؟

کابرا به گمه پینکردن گوټی:

- دیسان کار! نه گهر بته وى کار زوره، بۆ وینه ده توانی پیاوه پیره کان سواری گالیسه که
بکه ی و بیانگیږی.

وهنگ لانگ گوټی:

- که و ابو سوال کردنه که م چاکتره.

له پاشان پیاوه که ده سستی کرد به جنیو و قسه ی ناحه ز، به لام وهنگ لانگ ناچار بوو تا
قه تار گه یشته چی گوټی بۆ بگړی.

وهنگ لانگ بهر له وهی بگه نه چی، به برنامه ی کاره که ی خوټی دارشتبوو، پیاوه پیره و
منداله کانی له په نا مالیک دانا و به ژنه که ی نه سپاردن. له پاشان بۆ خوټی وه شوین
هسیر کړین که وت و به پرسیار خوټی گه یانده بازار، به لام له قسه کانیان حالى نه بوو
چونکه له هجه ی جنووبییه کان شیتو یه کی تایهت به خوټی هه بوو. جگه له وهش له بهر
پرکاری خوټان نه دپرژانه سهر نه وهی به چاکى وه لامی پرسیارى خه لک بده نه وه. وهنگ
لانگ تینگه یشت. که دهبې چاو و گوټی خوټی پاک بکاته وه و بریک بۆ حالى خوټی وریا
بى. تیده کوټا له گه ل نه و که سانه قسه بکا که سهر و روو خوټ بوون؛ چونکه ده یزانی که
نه و جنووبییه زور زوو هه لده چن.

سهره نجام دووکانی هسیر فرۆشى له گوشه یه کی شار دۆزییه وه، له رتوه شه ش هسیری
لوله کرد و پوولته که ی له پینش کابرا دانا؛ ده تگوت بۆ خوټی هسیر فرۆشه و قیسه ته که ی له
دهست دایه؛ گه پراوه لای منداله کان. کاتیک منداله کان چاویان به باوکیان که وت له
خوټشیان ده ستیان کرد به چه قلّه سه ما؛ چونکه خوټان به غه رب و بى سهر په رشت ده زانی.
ته نیا پیره باب نه بى زور خوټحال بهر چاو ده که وت به وهنگ لانگی ده گوت:

- چاوت لیکردوه نه و جنووبییه چه ند قه له ون؟ پیسته که یان چه ند چه ور و زرده؟
حه تمه ن هه موو روژی گشتی به راز ده خون؟

هرچه ند له سهر رتی خه لک بوون، به لام خوټان تی نه ده گه یانندن. جاری واشبوو
ژماره یه کی زور که به باره وه به په نایاندا ده هاتن، کاروانچییه کان له بهر به دفه ری که
ده گه یشتنه ئاستی وان، به قامچی ولاغه کانیان داده گرت و نه وانى وه خه بهر دینا، یا به
چاوټیکی زور سووک ته ماشای وهنگ لانگیان ده کرد و وهک سوال که ریک چاویان لى
ده کرد و ده تگوت شازاده ن لافیان به سهر دا لیده دا.

وهنگ لانگ کاتیک نه وهی چاوټیکه وت گه پراوه لای منداله کان. تا به لکو بتوانی
چیگایه ک بۆ که پرۆکه که ی خوټان دیاری بکا. وهنگ لانگ دواى نه وهی چاوی له
که پرۆکه کانی دیکه کرد به ههر جوړیک بوو هسیره کانی له سهر یه ک دانا. به لام ورده ورده

خەریک بوو ناھومید بئی ئۆلان دلخۆشی داوہ گوتی:

- من لەو کارەدا شارەزام بە مندالی فیر بووم، مندالەکەى دانا و ھەسیرەکانى راست و چەپ کرد، بە نێو پەسیتۆیکیان دروست کرد و تیتیدا دانیشتن. ئەوئەندە گەرم و گور پیکەوہ دانیشتبوون پیاو پیتی و انەبوو ئاوارەن و لە ولاتی غەربیاہ تین.

مەودای ئەو ولاتەى خۆیان تا دەگاتە جنووب ئەوئەندە زۆر بوو لە توانای پیاوہەدا نەبوو، ھێچ شتیک لەوہدا نەبوو بە پیتیان نەدەگەشتنە جی و دەمردن ئەگەر ھەمووشیان نەمردبان یەک دوویەکیان لە پێ دەکەوتن. کاتیک گەشتنە جی و دامەزران قاتی و قریبان لە بیر چووہوہ، ھەر کە وەنگ لانگ گوتی با برۆین بو ئاشپەزخانەى گشتی ھەموو بە خۆشحالی ھەستان و وەرپێ کەوتن. مندالەکان بەو خەبەرە تا رادەیک بووژانەوہ و لە خۆشی چیشت کاسە و کەوچکەکانیان لیک دەدا و ھەرا ھەرایەکیان ساز کرد و وەرە سەیری!

سەرتاسەرى ئەو دیوارە بە کەپرۆکە گیرابووہوہ و پر بوو لە خەلک! ھەر کە رۆژ دەبووہوہ دەستیان دەدا کاسە و کەوچک و بەرەو ئاشپەزخانەى تاییەتى لیتقەوماوان دەرۆیشتن. وەنگ لانگ ویرای خەلکەکە وەرپێ کەوت تا گەیشتە دوو خانووی گەورە کە لە ھەسیر دروست کرابوون. ھەرکەسەى لە کونیکى خانووەکەوہ دەستى کرد بە ھات و ھاوار. پشت خانووەکان ژمارەیکە کورەى گلی لى بوو، وەنگ لانگ لە عومرى دا شتى وای نەدیوو! لەسەر ئەو کورانەرا دەرخۆنەیان دانابوو، ھەموو گەورە و بە قەدەر ھەوزیکى چوو! کاتیک دەرخۆنەکانیان ھەلگرت، چاویان بە برینجیکى سپى کەوت کە قولتەقولت دەکولتى و بۆن و بەرامەى ئەو ناوہى داگرتبوو. ھەموو دەستە دەستە خۆیان دەکوئا بۆ پێشەوہ، جگە لەوہش ژمارەیکە لە خۆراھات و ھاواریان بوو، لە لایەکى دیکەشەوہ دایکەکان لە ترسى ئەوہى کە مندالەکانیان وەبەر پیتیان بکەون دەیانزیراند. پیتجگە لەوہى زاق و زووقى مندانیش گوتى پیاوی کەر دەکرد. ئەوانەى دەیانویست دەرخۆنەکان ھەلگرن یەک بە خۆیان دەیانگوراند و دەیانگوت:

- لەسەرخۆ بن بەشى ھەمووتان دەکا.

بەلام ھێچ کەس نەیدەتوانى بەر بە لافاوى ئەو خەلکە برسپیہ بگرى، وەک مالالت تیک بەربسوون و دەچوونە سەر شانى یەکتر. وەنگ لانگ لە حالیکدا دەرەتانى بۆ ھێچ جیتگیەک نەبوو، تەنیا لە بیری ئەوہدابوو ئاگای لە مندالەکانى بى. سەرەنجام بە ھۆى پالپیتوہنانى خەلک لە دەرخۆنەکە نزیک بووہوہ، کاسەکەى بردە پیتش، دواى ئەوہى پر بوو

پولتیکى بۆ دانان، لە پاشان ھەولتى ئەوہى بوو کە چیشتەکەى لى نەریژن. وەنگ لانگ برتیکى لە چیشتەکەى خۆى لەبەرماوہ و گوتى:

- ئەوہش لەگەل خۆم دەبەمەوہ بۆ شەوى.

بەلام نیگابانەکە بە سەربدا گوراندى و گوتى:

- ھەرچەند دەخۆن لیرە بخۆن، نابى ھێچ لەگەل خۆتان بەرنەوہ.

وەنگ لانگ لەو قسەى سەرى سورما و گوتى:

- ئەمن پوولى خۆم داوہ؛ بە تۆ چى لە زگى دەکەم یا دەیبەمەوہ مالى؟

نیگابانەکە لە وەلامدا گوتى:

- ئەوہ قانونە و دەبى بەرپوہ بچى، چونکە ھیتدیک ئینسانى ھەل پەرسى لەو ھەلە کەلک وەردەگرن و بە ئیوہى فەقیر و ھەژار خۆراک وەردەگرن و دەیدەن بە بەرازەکانیان، ئەوہش بزانی ئەو پوولەى تۆ لە دەرەوہ ھێچ ناکا.

وەنگ لانگ لە حالیکدا بە چاکى گوتى دابووہ قسەکانى بیزارى خۆى لەو چەشنە کەسانە دەرپرى و گوتى:

- بەراستى ئینسانى واش ھەیہ؟

لە پاشان درتێزى بە قسەکانى دا و گوتى:

- تیناگەم ئەو خۆراکە بۆ دەدەن بە فەقیران؟ بلینى ئەم کارە کارى کى بى؟

نیگابان وەلامى داوہ و گوتى:

- ئەو کارە لە لایەن پوولدار و گەورە گەورەکانى شارەوہ بەرپوہ دەچى بۆ ئەوہى لەو دنیا پاداشتیان بدريتەوہ، ھەر وەھا پیتیان وایە بەم جۆرە کارانە دەتوانن بەھەشت بکرن.

وەنگ لانگ گوتى:

- بە ھەر مەبەستیک بى کاریکى چاکە، ھێچ شک لەوہ دا نەیبە کە مەبەستى ھیتدیک لەوان چاکەىہ و بەس.

دواى ئەوہى کابرا ھێچى نەگوت وەنگ لانگ بۆ دیفاع لە قسەى خۆى گوتى:

- ئەگەر ھەمووشیان وانەبن خۆ چەند کەسیان مەبەستیان ھەر ئەوہیہ.

بەلام کابرا بۆ ئەوہى لە کۆل خۆى بکاتەوہ، لەبەرخۆیەوہ دەستى کرد بە ورتە ورت. لە

لایه کی دیکه شهوه مندالنه کانی بهربینگیان پیگرت و مهجبووریان کرد بگه پیتته وه. ههره موویان هاتنه وه نیو که پرۆکه کهی خوڤان، تا به یانی راکشان. به یانی رۆژی دوابی له بهرته وهی پوولنه که یان هه موو دابوو به برینج ناچار بوون له بییری پوولتی دیکه دا بن. وهنگ لانگ له حالیکدا چاوی له ئۆلان ده کرد نه ییده زانی بلتی چی؟ دیاره ئه و چاوی لئ کردنه ی له گه ل چاوی لئ کردنی مووچه توفیری زۆر بوو، چونکه لیره له شار بوون و چاویان به پیاوی ماقوول و گه وره ده کهوت. پیاده ره و شه قامه کان پر بوون له گوشت و سه وزه ی و ماسی تازه؛ نه ده کرا مندال له برسان و له توونیان بمری. ئیره وهک ولاته که ی خوڤان نه بوو که به پاره شت وه ده ست نه که وئ! بهم هۆبه ئۆلان وهک هه همیشه له سه ره خو و ئارام گوتی:

- من و مندالنه کان ده ست ده که یین به سوالکردن، و ایزانم پی ره بابیش بتوانی نه گهر ئاوریش وه ئیمه نه دهن لانی کهم به زه ییان به مووی سپی ویدا دئ.

له حالیکدا مندالنه کانی وهک هه موو مندالنیکی هاوته مهنی خوڤان زگیان تیر بیوو، هه موو شتیکیان له بییر چوو بووه وه. به لام له شارنیکی غه رب بوون و چاوی له ده ست.

ئۆلان به نیو بانگی کردن و گوتی:

- کوره کانم! هه ره که ی کاسه یه ک ده ست دهنی، من چم کرد ئیوه ش چاوی له من بکه ن.

له پاشان بو ئه وه ی فییریان بکا چ بکه ن جامنیکی ده ست دایه، چوو ه نیو خه لک و گوتی:

- ئاغایان! خانمه کان! لیم قه و ماوه یارمه تیم بدن، به زه ییه کتان به ئیمه ی هه ژاردابن. خودا له دنیا و قیامه ت چاکه تان بداته وه. نه گهر فریامان نه که ون له وانه یه مندالنه کانم له برسان بمرن به هاوارمه وه وهرن خودا به هاوارتانه وه بن.

وهنگ لانگ و دوو کوره که ی زاریان کرد بووه وه و ته ماشای ئۆلانیان ده کرد! ده یانگوت ئه و سوال کردنه له کوئی فیر بووه؟ ئۆلان زۆر شتی دیکه شی ده زانی که وهنگ لانگ له وان بنی خه بهر بوو. کاتییک که می ره ده که ی ته ماشای ده کا و گوتی:

- من له کاتی مندالیدا بهم جو ره پوولم کو ده کرده وه و زگی خو م تیر ده کرد! له و سه رده مه دا بوو که منیان به که نیزی فرۆشت.

به لئ پی ره بابیان هه ستاند و جامنیکیان له ده ستی ناو هه رچواریان له نیو شه قام

ده ستیان کرد به سوالکردن. ژنه له حالیکدا کچه که ی به کو له وه بوو ده ستی کرد به دوعا و پاران ه وه له م و له و به ده نگیکی ئارام ده یگوت ئه ی ئاغا! ئه ی خانم! وهرن شتییکم بده نی، خودا بو تان به حج بنووسن، به زه بیستان به و مندالنه دابی خه ربکه له برسان و له توونیان گیان ده دا، نه گهر ده ستمان نه گرن هه موو ده مرین.

مندالنه که شی به راستی ده تگوت مردووه، نه وه نده کز بوو سه ری خو ی بو رانه ده وه ستا! کاتییک خه لک چاویان به و مندالنه ده کهوت به نابه دلئ پوولتی خو ردیان بو ده کاسه که ی داویشت. به لام مندالنه کان سوال کردنه که یان پین به جه فه نگ و شوخی بوو. پی ره بابیش هه رچه ند به رواله ت یزه ی له سه ر لئو بوو، به لام زۆری شه رم ده کرد. ئۆلان هه ر مندالنه کانی به م چه شنه چاوی پیکه وت، به پالنه ستو له نیو که پرۆکه که ی کردنه وه و زۆریان به سه ر داها ت. له پاشان به نه قورچ و شه پلاغان دایگرتن و گوتی:

- ئیوه به گیانی ناخیرتان قسه له برسیه تی و مردن ده که ن و قاقاش پیده که نن! که وا بوو ده بی له برسان بمرن.

نه وه نده ی به شه په لاغه لیدان، جگه له وه ی بو خو شی ده ستی ته زی مندالنه کانیشی وه گریان خست. له پاشان هه ر دوو کی برده دهر و گوتی:

- نه و جاره بو سوالکردن دهن، نه وه نده ش بزائن نه گهر نه و جار پین بکه نن تا مردن ده تانکوتم.

وهنگ لانگیش بن کار دانه نیشتبوو، به پرسیار خو ی گه یانده شو تینیک که له وئ گالیسکه و فایتوونیان به کرئ ده دا، فایتوونیکی رۆژی به نیو سکه ی زیو به کرئ گرت، به و شه رته ی شه و او شه و کرپی خو ی بداتی. له هه وه له وه پیتی و ابوو هه موو که س ته ماشای ده که ن و پیتیان شیتته، جگه له وه ش ده تگوت گای تۆره و به نییر و ئاموور نار ه حه ته! نه ییده زانی به چاکی به ریتگادا بروا، به کورتی فایتوونه که ی به دوا ی خویدا کیتشا و چوو ه شه قامنیکی ته نگ و باریک، که نه دوو کانی لئ بوو نه بازار. تۆزی له ولاتر چه ند مالی لئ بوو که نه وانیش ده رگیان گاله دابوو و که س به ده ره وه نه بوو. پاش ماوه یه ک ها توچو فکر دایگرت و گوتی: «سوالکردن له و کاره چاکتره». له و قسانه دا بوو که چی ده رگایه ک کراوه و ماموستایه کی چاویلکه له چاوی بانگی کرد. وهنگ لانگ له بهرته وه ی تازه کار بوو ده ستی کرد به قسه کردن، به لام کابرا وهک گوتی له هیچ نه بنی و ابوو! زۆر ئارام و له سه ره خو وهنگ لانگی حالی کرد که سه ری فایتوونه که ی دانیتته سه ر عه رز و سوار بن.

وهنگ لانگ چاوی له زاری کابرا بوو، چونکه بۆ خۆی نهیده زانی چ بکا! پیاویتیکی زۆر ویچوو بوو، دانیششت و گوتی:

- ببه پهرسگای "کۆنفۆسی یووس".

له پاشان پیاوه که وهک میر له سهر جیگای خۆی دانیششت، خۆی وا هه له نخست که هیچ پرسپاریکی لێ نهکا. وهنگ لانگ ناچار ملی رینگای گرت، به لام نیتوینیشانی پهرستگای "کۆنفۆسی یووس" ی نه ده زانی. ههر چه ند قه ده م ده رۆیشت و پرسپاری ده کرد، سهره نجام گه یشته شه قامیتیکی پر له خه لک و بازاریکی گه وره، ته ماشای کرد پر له داشقه ی نه سپ و کالیسه کی وهک ئی خۆی که خه ریکی بار لیدانن. ههر که سه ی له بیبری خۆیدا بوو، ده با به زۆر خه لکی دردا با و جیگای خۆی کرد با وه! نه ویش له رووی هه لنه ده هات. جگه له وهش ده ستی هه موو ببوه بلۆق؛ چونکه ههر به کۆل کاری کرد بوو. کاتیکی گه یشته پهرستگای کابرا سکه به کی بچووکی زبوی دایه و گوتی:

- له وه زیاترت ناده می نه گهر شکایه تیش بکه ی.

نه وه ی گوت و چووه ژوور. وهنگ لانگ گوتی: «نه وه ده لئیی چی، شکایه ت بۆ؟». چونکه له میتر بوو پوولتی وای چاو پت نه که وتبوو له بیبری نه وه دا بوو چۆن بیکا به پوولتی مس، جگه له وهش نه یده زانی کریتی نه وه مه ودا به چهنده؛ به کورتی سکه که ی له لای ده لالئیکی به بیست و شهش پوول خورد کرده وه. وهنگ لانگ سه ری سورما بوو که وا به هاسانی پوول په یدا ده پت! خه ریک بوو پوولنه که ی حیساب ده کرد، فایتوونچیه که لئیی په یدا بوو و گوتی:

- ته نیا بیست و شهش پوول؟ نه وه پیاوه پیره ت تا کوئ بردوو؟

کاتیکی وهنگ لانگ وه لامی داوه، فایتوونچیه که گوتی:

- به راستی پیریکی له خودا نه ترس و بی روح بووه! خۆ مائه ته نیا نیوه ی کرته که ی پیدای، چهنده قه رار کرد بوو؟

وهنگ لانگ گوتی:

- قه رار و مه داریکمان له به یندا نه بووه، نه وه بانگی کردم و منیش چووم.

فایتوونچیه که له حالیکدا به زه یی به وهنگ لانگ دا هات به دنه گیتیکی به رز به ده وره بی خۆی گوت:

- وهرن ته ماشا که ن، که ده لئین دیهاتی نه زانن نه وه یه! ته ماشای سه ر و کاکۆلی بکه ن؛ ده لئیی کلکی به رازه و به پشتدا هاتوته خواری! وهک شیت و ماخولیا ده چی.

له درتیه ی قسه کانیدا گوتی:

- نه فام بۆ له خۆرا هه لده کوتیه به سه رشتی؟ که لله که ر هه رکه س بانگی کردی بپرسه چهنده ده ده به ی؟ خۆ تو لال نی؟! له بیرت نه چی ته نیا له گه ل سپی پیسته کان قسه مه که، دروسته زۆر زوو تووره ده بن و هه لده چن به لام پوولتی چاکیش ده ده ن. چونکه نه وه نده نه زانن گوئ ناده نه کار و وهک خیز پوول خه رج ده که ن.

نه وانه ی له ده وره بیان کۆبوونه وه هه موو له قاقای پتکه نینیا ندا. وهنگ لانگ هیچی نه گوت چونکه له به ر شارییه کاندای سه ری هه لنه ده هات. فایتوونه که ی به دوا ی خۆیدا راکتیشا و به جیتی هیشتن.

به یانی نه و رۆژه ته نیا مشته رییه کی بوو، دوانیوه رۆش دوو که سی دیکه ی سوار کرد. دوا ی نه وه ی شه وی پوولتی کریتی فایتوونه که ی له لایه ک دانا، ته ماشای کرد پوولتیکی بۆ ماوه ته وه. له پاشان زۆر به پهرتیشانی گوتی: «رۆژی پوولتیکی مس زۆر که مه». له پاشان که وه ته بیبری نه و زه ویوزاره ی که له پاشی به جت ما بوو. کاتیکی گه راوه که پرۆکه که ی خۆی، ته ماشای کرد تۆلان به رۆژتیک سوالت کردن چل پوول، کوره گه وره که ی هه شت پوول و کوره چکۆله که ی سپرده پوولتی هینا بووه وه، که له سه ر یه ک پوولتی رۆژتیک برینجی پت ته وا و ده بوو! وهختیک پوولتی کوره چکۆله که بیان تیکه ل ئی خۆیان کرد، ده ستی کرد به گریان و پوولنه که ی خۆی تا به یانی له مستی نا و که س نه ی توانی فریوی بدا تا سه ره نجام بۆ خۆی پوولتی برینجی خۆی دا. پیره بابیش هه رچه ند به نیوی سوالت کردن وه ده رکه وتبوو، به لام هیچی په یدا نه کرد بوو، چونکه پیره تر له وه بوو بتوانی خۆی له سه ر لاق رابگری؛ تازه بۆ شتی واش نه ده بوو، هه روه ها بۆ لۆمه ش نه ده بوو. کاتیکی به ده ستی خالی گه راوه گوتی:

- کوا نه وه کاری منه! من له و رۆژه وه که ده ستی راست و چه پی خۆم ناسیوه ته نیا به کشتو کاله وه خه ریک بووم! نه ویش زۆر چاک ده زانم، بۆ وینه جووت و گا، تو و چاندن، که شاو، دروینه و... به و کارانه کاسه ی خۆم پر کرده وه له برینج و یه ک دوو کوریشم گه یان دۆتی.

پیره باب به و قسانه وهک مندالیک خۆی دلنیا کرد که زگی تیر ده که ن، ده بی نه وه بلئین که به پشت نه ستوری کوره که ی و سی نه وه که ی نه و قسانه ی ده کرد.

وهنگ لانگ کاتیک بوی پروون بووه وه که هه موو پوژئی به کرئی خوی و سوالکهری ئولان دهتوانی مندالکانی له برسیه تی نه جات بدا، دلئی ناسووده بوو. هاته سه ر ئه و پروایه که ورده ورده بگه ری و بزانی ئه و شاره چلون جیگایه که. هه لسوورانی پوژانه ی به و فایتونه، بوو به هوی ئه وه که تا رادهیه ک چاو و گوئی بگریته وه و به که لئین و قوژینی شار ناشنا بی. هه ر ده هات و شت فیر ده بوو، بو وینه ئه گه ر موسافیره که ی ژن با، بی پرس و را ده بیرده بازار، ئه گه ر پیباو با ده یزانی ده چته قوتابخانه یا تجاره تخانه. به لام نه یده زانی ئه و قوتابخانه چن و چلون به ریته ده چن! جگه له وه ی که جاری و ابوو پیبان ده گوت قوتابخانه ی گه وره ی باره ی تان و فیرکردنی غه ربی یا قوتابخانه ی گه وره ی چین چیدیکه ی نه ده زانی.

وهنگ لانگ له نزیکه وه قوتابخانه کانی نه دیبوو، چونکه ده یزانی ئه گه ر له خوړا مل پیوه نی و بچیته ژوور پیتی پیده گرن و زوړیش خوی به و جوړه شتانه وه ماندوو نه ده کرد، ئه وه ی که به چاک ی پیتی ناشنا بوو ته نیا پوول بوو. وهنگ لانگ ههستی به وه ده کرد که خه لک شه وانه ده چنه گازینو و جیگای خوژگوزهرانی. هه روه ها خه ریکی عه یش و نو ش و قومار و گوژانی و ره قس و سه ما دهن. به لام ئه وانه بو وه ی وه ک خه ون و ابو.

جگه له وه ش له و شاره گه وره دا زوړ غه رب و بیگانه بوو! ئه ویش چو ن بیگانه یه ک! ده تگوت مشکه خو له خاوه ن مال ده شاریتته وه؛ که سیش وه خوی نه ده گرت. له شت حالی بوو، ده یزانی که ریگای ناوی ریگای وشکی وه ک یه ک نین. هه روه ها سه د مایل له گه ل هه زار مایل تو فیریان زوړه.

وهنگ لانگ و بنه ماله که شی به و نه دازه له خه لکی ئه و شاره دوور بوون له هیچ بابه تیکه وه یه کتریان نه ده گرتته وه، به تاییه ت له باری زمانه وه؛ بو وینه له "ئهن هوی" که مه وته نی وهنگ لانگ بوو خه لک نارام و نه رم و به بن گه روو قسه یان ده کرد، به لام له شاری "کی یانگ سو" ئه و شاره ی که ئیستا لئی گیرسا بوونه وه خه لک دانه دانه به لئو و زمان قسه یان ده کرد. مووچه کانیسیان وه ک یه ک نه ده چو! وهنگ لانگ له مووچه ی خوی

هه موو سالی دوو جاری به ره هم هه لده گرت به لام له و شاره دا به سه د فیل و ته له که و کود و ئه م لا و ئه ولا جگه له برینج که میکیان سه وزی داده چاند. له ناوایی وهنگ لانگ پیباو به له تیک نان لقیق سیر تیری ده خوارد و مه یلی هیچ شتیکی دیکه ی نه ده ما به لام خه لکی ئیره ده بی ئه و شتانه یان له سه ر سفره بی؛ کفته ی به راز، گوشتا و، جه رگ و دلئی مریشک؛ هه روه ها هه موو چه شنه سه وزی و میوه یه ک. ئه وه نه ده به هه و! و ئیفا ده بوون، چاویان له عه رزی نه ده کرد. به بوئی سیریش زوړ نارحه ت بوون، ئه گه ر به لای یه کیکدا رویش تان و بوئی سیری لیها تبا جگه له لووت گرتن به لاتا و و قسه ی سووک ده یانگوت:

- ته ماشای مووی ده لئی کلکی به رازه به ریوته وه! ئه وه له شیماله وه هاتوه.

هه ر ئه و بوته ده بووه هوی ئه وه که پارچه فرو شه کانیس وه ک مشتته ری خاریجی به دوو به رابه ر شتیان بی بفروشن.

که پروکه کانیان زوړ له شار دوور بوو، پوژتیک وهنگ لانگ بیستی که لاویک له په رستگه ی "کوئفوسی یوس" قسه ده کا، به هه ر جوړتیک بوو خوی گه یاندی. کاتیک لاوه که گوتی ده بی له چین ئینقلاب بگری و خاریجیه کان دژی بیگانه کان راپه رن، وهنگ لانگ به بیستنی ئه و قسه خوی دزیبه وه و هه لات، چونکه پیتی و ابوو مه بهستی لاوه که له بیگانه ئه وه و ده یه وی خه لک دژی وی راپه رن. پوژتیک دیکه لاویکی دیکه له سه ر قسه ی لاوه که ی پینشو رویش و گوتی:

- ده بی خه لکی چین له کارتیک ئه و تو دا ده ست بده نه دهستی یه ک و خو بان له جه هل و نه خوینده واری نه جات دهن و با سه ودا بن.

یه لام وهنگ لانگ ئه و جار هه لنه به زیوه و حالی بوو که مه به ست ئه و نییه سه رنجام بوی پروون بووه وه که ئه و شاره له ویشی بیگانه تر تیدا.

پوژتیک به په نا دوو کانیکی ئاوریشم فرو شیدا رویش، مشتته رییک بانگی کرد کاتیک ئاوری داوه شتیکی سه یری چاو پیکه وت نه یده زانی ژنه یا پیباو به لام هه تا ده ست هه لئینی که له گه ت بوو! لیبا سیکی ره ش و شالگه ر دنیکی له ملی هالا ندبوو، کاتیک وهنگ لانگ لئی نزیک بووه وه، پیتی گوت راره سته، وهنگ لانگ راره سته و گوتی:

- ئه وه ده بی چ جانه وهرتیک بی ئه و رو تووشی من بووه؟

به له هجه یه کی تیکه ل و پیکه ل گوتی:

- ده چم بو شه قامی پردان.

وهنگ لانگ بئی ئه وهی بزانی چ دهکا دواى ماوهیهک ریگا رۆیشتن تووشی
فایتوو نچییه کی ناشنای بوو گوتی:

- ته ماشاکه چم سوار کردوه!

ناشناکهی له وهلامدا گوتی:

- ئه وه خاربیجیه، ژنه و ئه مریکایی، خۆزگه م به خۆت پوولدار بووی.

بهلام وهنگ لانگ له ترسی موسافیره کهی ئه وهی له بیرى نه بئ پوول بوو! ئه وهندهی له
توانایدا بوو ههلات تا گه یشته شه قامی پردان. زۆر ماندوو بوو تارهقهی له بهری پیتی
دهرۆیشت و له وانه بوو له پشوو بکهوئ. ژنه که دابهزی و به دهنگه ناخۆشه کهی خۆی
گوتی:

- پتویست نه بوو وا خۆتان ماندوو کهن.

له پاشان دوو سکهی زبوی دایه که دوو بهرابهری کرتی ئاسایی بوو. ئه و جار وهنگ
لانگ دلنیا بوو که خاربیجیه. وهنگ لانگ شهوئ که چووه وه مالتی مهسه له کهی بۆ ئۆلان
باس کرد ئۆلان له وهلامدا گوتی:

- منیش ئه وانهم زۆر چاوپێکهوتوو، سوالیشم لیکردون. دهزانم جگه له وان کهس
پوولی زبو نادا به سوالکههه.

بهلام نه وهنگ لانگ و نه ژنه کهی باوهریان نه ده کرد که به دل ئه پوولهی دهدهن به
سوالکههه، به لکو له رووی نه زانی ئه و کارهی ده کهن. جگه له وهش وهنگ لانگ تهجره به
بۆی روون بووه که لاوهکان له و کۆبوونه وانهدا مه بهستیان کتی بووه.

وهنگ لانگ به وهی که به پهنا دیواری شار گیرسا بوونه وه زۆر خۆش حال بوو چونکه
له گه ل و لاتى خۆیان عهرز و ئاسمانی فهرق بوو. له ولاتی خۆیان پوولیش به کار نه دههات؛
چونکه ههچ شتییک وه گیر نه ده کهوت. به پێچهوانه له و شاره رووت له ههه جیههک ده کرد
شت به پیتی فیلان بوو، له سهه ههچ شتییک په کت نه ده کهوت! تا چاوه تههری ده کرد ماسی
فروش دانیشتبوو و ماسیان ده فروشت. قرژالیش یهک بوو له و شتانهی که له سهه یهک
داندرابوون و دهیان فروشتن. هیندیکیش ماسیان ده فروشت، به کورتی پیاو له و بازارهدا
له وانه بوو خۆی لئ گوم بئ. له برینجیرا بگره تا گهنم، لووبیای چینی، لووبیای سوور،
باقلهی شین و ههرز؛ بۆ ههچ شتییک په کت نه ده کهوت. جگه له وهش له بازاری
قهسابه کانیش بۆ ههچ چه شه گوشتییک مه حتهل نه ده بووی؛ بۆ وینه گوشتی به راز، مراوی،

جهرگ و دل و سیکه تۆره و قاز. به کورتی دهستت بۆ هه رشتیکی بردبا حازر بوو. خۆ
سهوزیش بۆ قسه لیکردن نابئی که چه ند زۆر بوو! بۆ وینه شتییک نه بوو پیاو داواى بکا و
نه بئی!

دهست فروشهکان باراریان گهرم بوو پیاو لاقی نه بوو بیته دهه، له لایهک ئاجیلی
رهنگاو رهنگ و شیرینی و میوه هه لدرابوه وه! له لایهک یه ره لماسی گهرم و کولاو،
کولیچهی به راز و نانی برینج، ههروهه زۆر شتی تر. به سه دان مندال ده وریان دابوو،
ئه وهنده قه له و بوون له دووره وه پیتستیان بریقهی ده ده. به کورتی ده توانین بلتین که له و
شارهدا کهس له برسان نه ده مرد. به لام وهنگ لانگ و بنه ماله کهی هه موو رۆژی پیتش
ئه وهی تاو بکهوئ له که پرۆکه کهی خۆیان دههاتنه دهه و دهستیان دهه کاسه و که وچک و
هاوړی له گه ل خه لک به ره و ئاشپه زخانهی گشتی وهړی ده کهوتن.

ئاو و هه وای ئه و شاره ئه وهنده سارد بوو هه موو له سه رمان هه لده له رزین جگه له وهش
لیباسی تازهیان له به ردا نه بوو تا کو سه رما بگپرتیه وه. هه ره وهک گوتمان وهنگ لانگ هه م
بۆ خۆی کاری ده کرد و هه م ژنه کهی سوال. به لام به شی ئه وهنده یان په یدا نه ده کرد که له
که پرۆکه کهی خۆیان بیخۆن، چونکه هه ره پوولکه نه بوو، ده با له بیرى چیلکه وچالیشدا بان
ئه وهشیان بۆ نه ده کرا. ئه گه ر زیاتر له خۆیان په یدا کردبا ده یاندا به که له م و ده یانخوارد،
به لام که له م خواردنه کهش بۆ ئه وان گران ته واو ده بوو، چونکه پتویستی به چیلکه و چال
بوو، ئه وهش ئه رکی منداله کان بوو. ئه وانیش له به ره ئه وهی نه یانده وه پرا له که پرۆکه کهی
خۆیان دوور که ونه وه ده چوونه زگ منداله دیهاتی یا کاروانچییه کان، که چربی و
دارحه یزه رانیان دینا بۆ بازار، هیندیکیان لئ ده دزین و هه لدههاتن. به لام جاری وابوو
تووش ده بوون و خوری شور ده یان کوتان. جاریکی زۆریان له کوره گه وره کهی دا و به چاوی
هه لمه ساو گه پراوه مالتی و زۆر له کرده وهی خۆی په شیمان بووه وه. به پێچهوانه برا
چکۆله کهی زۆری پێخۆش بوو. ئه و رووداوه بۆ ئۆلان مه سه له یه کی تاییه ت نه بوو چونکه
ده یویست منداله کانی خۆ به خپوکه ن. سوال کردنه که یان له به ره پیتکه نین بۆ نه ده کرا؛ چ
ده ماوه؟ دزی! وهنگ لانگ وه لامیکی ئه وتۆی نه بوو که ئۆلان رازی بکا، ههروهه به و
کارهی منداله کانیش نارحه ت و په رۆش بوو. جاری وابوو له عه بیه تان به ر چاوی تاریک
ده بوو. به لام ئیستاش کوره گه وره کهی له سه ره ئه و کاره لۆمه نه کرد. وهنگ لانگ ژیا نی ئه و
په نا دیواره دوور و درێژهی پێ ناخۆش نه بوو، حه زی ده کرد زه و بییه ک هه بئ کاسی له سه ره
بکا.

شهویک که هاتهوه نیو مال و منداله‌که‌ی چاوی به پلیک گۆشتی به‌راز کهوت که له مه‌نجه‌لیکدا وه‌سه‌ر ئاوریان نابوو. ئەو هه‌وه‌لین جار بوو که دوا‌ی گایه‌که‌ی خۆیان گۆشتیان ده‌خوارد. وه‌نگ لانگ به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه تهماشای ئۆلانی کرد و گوتی:

- حه‌مه‌ن ئەورۆ خاریجیبه‌کت له‌ داو خستۆ و پوولت لی وه‌رگرتوه.

به‌لام ژنه‌که‌ی وه‌ک هه‌میشه وه‌لامی نه‌داوه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک کوربه‌ چکۆله‌که‌ی گوتی:

- من ئەوهم دزیوه، ئەو گۆشته ئی منه، کاتیکی قه‌سابه‌که‌ی روی وه‌رگیترا به‌ بن پیلای پیریتینیکدا رۆیشتم، ئەو پله‌ گۆشته‌م دزی و هه‌لاتم! خۆم له‌ په‌نا بۆشکه‌یه‌ک شارده‌وه تا کاکم هات.

وه‌نگ لانگ زۆر ناره‌حه‌ت بوو، قیژاندی و گوتی:

من دهم له‌و گۆشته‌م ناده‌م، گۆشتیکی که‌ ده‌خۆم که‌ به‌ پوولتی خۆمان کێدرا‌ین؛ نه‌ک دزی. ده‌کرئ سو‌الکه‌ر بین به‌لام دز هه‌ر نا.

هه‌رچه‌ند کوربه‌که‌ی ده‌ستی کرد به‌ هاوار و زیر و هه‌ر گۆشته‌که‌ی به‌ دوو قامکان هه‌لگرت و فرتی دا.

له‌ پاشان ئۆلان گۆشته‌که‌ی هه‌لگرتوه‌ه، دوا‌ی دوو ئاوی شوته‌وه له‌ دیزه‌یه‌کی هاویشت و گوتی:

- گۆشت هه‌ر گۆشته، خۆت ناره‌حه‌ت مه‌که.

وه‌نگ لانگ هه‌رچه‌ند زۆر ناره‌حه‌ت بوو به‌لام هه‌یچی نه‌گوت. زۆر ده‌ترسا، چونکه‌ به‌و کاره‌ی منداله‌کانی نارازی بوو. ئۆلان دوا‌ی ئەوه‌ی گۆشته‌که‌ی له‌ دیزه‌ هه‌ینا دهر کردی به‌ چهند کوتی بچووک و دای به‌ پیره‌باب و منداله‌کان. پلیکی له‌ زاری کچه‌که‌ی هاویشت و بۆ خۆشی که‌میکی خوارد. به‌لام وه‌نگ لانگ به‌ که‌میکی که‌له‌م گوزه‌راندی.

دوا‌ی ئەوه‌ی شتیویان خوارد، کوربه‌ چکۆله‌که‌ی برده‌ دهر و به‌ مست و شه‌په‌لاغان دایگرت. هه‌رچه‌نده‌ ده‌ستی کرد به‌ هات و هاوار و گریان به‌لام وه‌نگ لانگ هه‌ر لینی ده‌دا و ده‌یگوت:

- هه‌قی خۆته، فیر ده‌بی و دزی ده‌که‌ی.

دوا‌ی ئەوه‌ی منداله‌که‌ی به‌ره‌للا کرد له‌ به‌رخۆبه‌وه گوتی: «ده‌بی بگه‌ریتینه‌وه ولاتی خۆمان».

رۆژگار ده‌گوزه‌ران و وه‌نگ لانگ وه‌ک هه‌میشه سه‌ره‌رای ئەوه‌ی شار پر بوو له‌ نیعمه‌ت له‌وه‌ی فه‌قیری و ده‌س کورتیدا ده‌ژیا. ده‌بی ئەوه‌ش بلتین که‌ زۆریه‌ی زۆری دانیشتیوانی شاره‌که‌ هه‌ژار و ده‌س ته‌نگ بوون.

جگه‌ له‌وه‌ی دووکان و بازار پر بوون له‌ که‌لوپه‌ل، پارچه‌ی ره‌ش و سوور و نارنجی، وه‌ک ئالا به‌ دار و دیواری پارچه‌ فرۆشه‌کانه‌وه هه‌لاوه‌سرابوو. پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان خۆیان به‌ لیباسی ئاوریشمی ده‌رازانده‌وه و به‌ پت خۆیان ده‌ته‌کاند و بۆ هه‌یج شتیکی دانده‌مان.

به‌لام وه‌نگ لانگ سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو ناز و نیعمه‌ته، چاو له‌ ده‌ست و په‌رۆش له‌ سووچیک جیگای خۆی کردبووه و نه‌مر نه‌ژی ده‌ژیا. جگه‌ له‌ خواردمه‌نی لیباسیشیان ئەوه‌نده‌ له‌به‌ردا نه‌بوو که‌ ئیسکی سارد و سپیان گه‌رم دا‌ینتی. ئەو خه‌لکه‌ بێ په‌نا و هه‌ژاره‌ له‌ به‌یانی را تا رۆژ ده‌په‌ری پشوویان نه‌ده‌دا و هه‌دادانیان نه‌بوو! کاریان ده‌کرد و ئاره‌قه‌یان ده‌رشت بۆ ئەوه‌ی نان و شیرنی بۆ میوانی ئەشرفه‌کان دروست که‌ن و ئەوانیش پیاوه‌تی به‌سه‌روه‌ه بکه‌ن. جگه‌ له‌ خۆیان منداله‌کانیشیان سه‌ره‌رای ئەوه‌ی کاریکی زۆریان لی ده‌کیشان، هه‌ر به‌و لیباسه‌ چه‌ور و بۆرانه‌وه له‌سه‌ر کا یا پووش و په‌لاش بۆ ماوه‌یه‌کی کورت خۆیان مات ده‌کرد! ئەوه‌نده‌ ماندوو ده‌بوون رۆژی دوا‌یی وه‌ک مندالیک که‌ تازه داره‌ داره‌ ده‌کا به‌ که‌وتن و هه‌ستانه‌وه خۆیان ده‌گه‌یانه‌ ئاشپه‌زخانه‌ی گشتی. زۆر به‌ ئاوات بوون پاروویه‌ک له‌ نانی تایبه‌تی ئەشرفه‌کان بخۆن، به‌لام ئیستاش ئەو ئاواته‌یان وه‌دی نه‌هات، چونکه‌ ئەوه‌نده‌یان پوول و ده‌ده‌ست نه‌ده‌که‌وت که‌ بتوانن ئەو کاره‌ بکه‌ن.

ژن و پیاوه‌کان سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو هه‌ژاری و چاره‌ ره‌شیه‌ خۆیان به‌ دار و به‌رد داده‌دا، تا به‌لکو لیباسی هاوین و زستان بۆ ئەو ده‌وله‌مه‌نده‌نی که‌ له‌ ناز و نیعمه‌ت دا ده‌ژین پیک بینن! له‌ به‌رابه‌ردا رووتی و ره‌جالی خۆشیان به‌ هه‌یندیک جاو داده‌پۆشی.

وه‌نگ لانگ له‌ نیو ئەو خه‌لکه‌دا ده‌ژیا که‌ بۆ شه‌ونشینی و خۆشگوزه‌رانی ئەعیان و ئەشرفه‌کان هه‌دادانیان نه‌بوو، به‌لام وه‌سه‌ره‌ خۆی نه‌دینا. هه‌رچه‌ند ژن و پیاوه‌ پیره‌کان کاریکیان به‌و کارانه‌ نه‌بوو و خۆیان پێوه‌ ماندوو نه‌ده‌کرد، به‌لام ر‌دین سپیبه‌کان به‌

گالیسکه بهرده خه لوز و چرییان بو دهوله مه نده کان و دوو کانه کان دهرد. بهم چه شنه دانیان به جهرگی خوئیاندا دهگرت و نانیتیکی نهمر نهژی و فه قیرانه یان ده خوارد. شهوانهش نه وهنده ماندوو دهبوون چاویان له سهر یهک داده نا و بیدهنگ دهبوون. رهنگ و روویان وهک ئولان پهژاره ی لی دهباری و روونا کایی تیدا نه بوو. ههروه ها قسه کان یان زیاتر له باره ی ورده پوولدار بوو، که متمر هه لده کهوت که سه بارهت به پوولی زیو قسه یان کردبا، چونکه کهم و ابوو پوولی زیویان وهدهست کهوئی. ته نانهت له وهختی پشوودان و هسانه وهشدا و کینه یان له نیو چاوان دهباری! چونکه ته مه نیتیک بوو له نارچه تیدا بوون و خهریکی کالیسکه کیشان بوون؛ چرچی ملیان داکه وتبوو و هیچی له سهر شکل و وینه ی خوئیان نه مابوون. ده تگوت کتیبون، ته نانهت بو خوشیان بیزیان له خوئیان ده کرد و نه یان ده زانی چ مه وجود یکن؟!

رۆژتیک یه کتیک له وان ته ماشا دهکا ئاوینه یهک له باره که ی دایه، دهست دهب و ته ماشای خوئی دهکا، کاتتیک چاوی به خوئی ده کهوئی خوئی له پیش چاو ده کهوئی و ده لئی نهو شکل و قه لافه ته وهک ئینسان نه بی وهک هه موو شتتیک ده چی! له پیشدا نه ییده زانی بو خه لک گه پی پیده دهن و پیده که نن، به للام دوا ی نه وه ی خوئی له بهر ئاوینه چاو پیکهوت ههقی پیدان.

ههروهک له پیشدا گوتمان وهنگ لانگ یه کتیک بوو لهو ئاوارانه ی که به هه سیر و جه گهن که پرۆکتیکی پیکه وه نابوو و له ویدا ده ژیا. ژنه کانیش بو داپوشینی عه یب و عاری خوئیان مه لو تکه کردنی یهک له دوا ی یه کی منداله کان یان کوته پارچه یان له ولاتی بریبوو. دیتها تیبیه کانیش له وان خراپتریان لبقه و ما بوو، بو نه وه ی له برسان نه مرن له مووچه و بازار دهستیان کرد به دزی، له کاتی دروینه شدا وهک چوله که به شوین پاله و دروینه وان هه بوون؛ نه یان ده هیتشت دهنکه گه نمیک زایه بی و هه لیان ده گرت هه.

لهو که پرۆکانه دا بی پسانه وه مندال دهبوون، به للام هینده یان خو نه ده گرت و ده مردن، له بهر نه وه ی حیساب و کیتابتیک نه بوو، دایکه کان نه یان ده زانی چه ند مندالیان بووه، چه ندیان ناشتوو، چه ندیان بو ماوه ته وه. بیریان له چاره نووسی منداله که یان نه ده کرده وه و دوارۆژیان له بهر چاو نه ده گرت، کهس نه بوو بلئی ئیوه که خو تان بو بهر ئی ناچی، نهو هه موو منداله تان بو چیبه؟

له ئاکامدا نهو ژن و پیانو و مندالانه بو بهر ئیچوون ناچار بوون هه میشه به قوون دهرک و

کووچه و دووکان و بازاردا ویل و سهر گهردان بن. چاک بوو پیانو کهان به کار کردن شتتیکیان پهیدا ده کرد، به للام ژن و منداله کان دزییان ده کرد و لهم و لهو شتیان دهر فاند. وهنگ لانگیش به خوئی و خاو و خیزانی له گه ل نهو خه لکه ده ژیا.

ژن و پیانو به سالانچوو ناچار بوون به هه موو شتتیک رازی بن، به للام ورده ورده منداله کان یان گه وره دهبوون. له نیو پیانو کهاندا لاهکان زور نارچهت و قه لیس بوون، به للام دوا ی نه وه ی ژنیان دینا؛ نه وانیش گرفتاری مال و مندال دهبوون و هه موو شتتیکیان له بیرو دهبوو وه. رقه که یان دهبوو به ناهومیدی و ده کهوتنه بیرو بهر ئیچوون و فریای شتی دیکه نه ده کهوتن.

وهنگ لانگ رۆژتیک ته ماشای کرد له پشت نهو دیواره ی که که پرۆکه که یان پیوه هه لوه سیبوو، دهنکه دهنگ دی. دوا ی ماوه یهک گوئی گرتن حالی بوو که چ ده گوزه ری.

شهوتیکی ئاخرو ئوخری زستان خه لک لیک کو بوونه وه و گوئیان به هار نزیکه و ورده ورده دهورو بهرمان ده بیته قور و لیته و دهرناچین. که و ابوو بهر له وه ی زستان ته واو بی، ده بی کارتیک و ابکه یین که نه گهر به فر توانه وه جیگامان پی لیژ نه بی. به للام بهر له وه ی قه ول و قه راره که یان بهر پیوه بهرن دهورو بهریان هه موو بوو به ئاو. وهنگ لانگ زور نارچهت بوو، دوا ی نه وه ی شتیه که ی خوارد، هه ستا وه دهر کهوت و چوه وه سهر شه قامتیک راوه ستا؛ پیره بابیش له چهنگ مندالان به قاپه چیشته وه چوو بوو له سهر شه قام راوه ستا بوو! جگه له وهش کچه چکوله که ی به له تیک له پشتتینده که ی ئولان له خوئی به ستبوو و ئاگاداری لی ده کرد و به دوا ی خویدا ده کیشا. کچه که شی نه وه ی پی ناخوش بوو، چونکه له باوه شی دایکی هاتبووه خوار. له بهر نه وه ی ئولان دوو باره زگی پر بوو پیره باب نهو منداله شی لی بوو به سه ربار و دهبان ئاگاداری لیکردبا. منداله که لیکدا لیکدا هه لده ستا و ده کهوتنه وه، چونکه به چاکی خوئی نه گرتبوو. پیره بابیش نه ییده و پیرا چاوی له سهر هه لبرئی و بهر له لالی کا.

وهنگ لانگ له حالیکدا ته ماشای نهو دیمه نه ی ده کرد، هه وایه کی زور فیتنک و خوش له دم و چاوی ددها، کهوته بیرو مووچه و مه زراکه ی و غوربهت هه لیگرت. سه ره نجام به دهنگیکی بهرز به باوکی گوت:

- له مه وه دوا ده بی بجمه سهر زه وییه کانم و دایانچینم.

پیره باب زور به ئارامی و له سه رخو له وه لامدا گوتی:

- رۆلّه گیان! دهزانم بېر له چی دهکه یتهوه، سهبرت بې، منیش دوو جار تووشی دهرهدهری بووم و له مالّ و حالّی خۆم بووم. دوورکه وتوومهوه و مووچه و مهزرام بهجی هیشتووه، بهلام تۆ دهزانی وړینه دهکهی و خهون دهبینی؟! چاو بقووچینه بزانه ئیستا تۆ له کوتی؟

وهنگ لانگ گوتی:

- باب به تۆ دهگهراپهوه؟

پیرهباب زۆر به ساکاری گوتی:

- رۆلّه گیان! زهویوزاره که دهستی لی نهدهدرا.

وهنگ لانگ دهیگوت سهرهنجام ئیمهش دهگه پیننهوه، نهوسال یا سالیکی دیکه. بهلام بیری لهوه دهکردهوه که نهو ماوهی مووچه که یان بهجی هیشتووه، بهفر و باران به سهربدا باریوه و کهس نهبووه به سهری رابگا. له دلّی خویدا پیتی وابوو زهوییهکان چاوه پروانن بگه پیننهوه. به دم نهو خهیا لانهوه به ژنه کهی گوت:

- نهگه رشتی کمان ههبا سبه پینی دهمانفرۆشت و دهگه راپینهوه. دهستی نهو پیرهباب بهم کورته دهنه له برسانیش مردبان به پیتیان دهرویشتین و خۆمان دهگه باندوهه ولاتی خۆمان. بهلام نهو پیرهبابه و منداله سهرو پیتچکانه چیان له گه ل ناکری؟ جگه لهوه تۆش زگت پره! ئۆلان دواي نهوهی قاپ و کهوچکه کانی شوت له گوشه یهک هه لپه ساردن و به وهنگ لانگی گوت:

- مهگه کچه که بفرۆشین.

وهنگ لانگ بهو قسه یه زۆر نارپهحت بوو گوتی:

- من حازر بهو کاره نیم کچ بفرۆشم.

ژنه که له وهلامدا گوتی:

- نهو مهسه له له خۆم رووی داوه، دایک و باوکم له کاتی خویدا به پوولی من گه رانهوه سهر مالّ و حالّی خۆیان. به پروای من تۆش نهگه رتهوی بگه پیننهوه ده بی منداله کهت بفرۆشی.

ئۆلان درپژدهی به قسه کانیدا و گوتی:

- دهزانم مندال کوشتن ناخۆشه، بهلام کلفه تیش هیچ هه ر نییه، دیسانیش لهو

هه لومه رجه دا پووله که بو ئیمه چاکتره تا ئینسانیکی مردوو، من حه زده کهم نهو کچه به خاتری تۆ بفرۆشم و بگه پیننهوه سهر زهویوزاری خۆت. وهنگ لانگ گوتی:

- نانا، من هه رگیز رازی نیم له بهر خاتری من نهو کاره بکهی؛ ته نانهت نهگه ر بریار بی ته وای ژبانم لهو شاره غه ربیه بمینمه وه مل بهو کاره نادهم و رازی نیم.

بهلام کاتیک له که پرۆکه کهی ودهر کهوت فکر دایگرت و حالّی شتوا، چونکه دیمه نی کچه کهی به دهست باوکی هینا بهر چاو، که ده کهوت و هه لده ستاوه، موچرکیکی پیتا هات و گوتی: «چلۆن ده کری پیاو دهست له جگه ر گوشه ی خۆی هه لگری و بیفرۆشی! نهویش لهو پله له ژباندا که مندال گروگال دهکا له هه موو وهختیک خۆشه ویستتره». هه رچه ند منداله که قسه ی نه ده کرد به لام کاتیک چاوی به باوکی ده کهوت بزهی ده هاته سهر لیو و پیتده که نی. وهنگ لانگ له حالّیکدا زۆر نارپهحت بوو، له بهر خو به وه گوتی: «نهگه ر له باوه شمدنا نه خه وتبا و نه یناسی بام رهنگ بوو له دلّم بیته وه بیفرۆشم به لام زهحمهت تازه بتوانم بیفرۆشم». له پاشان کهوته بیری زهویوزاره کهی، به قه لسی قیزاندی و گوتی:

- من نابی دووباره چاوم به زهوی و مووچه و مهزراکه م بکهوی؟ خو لهو شاره دا که دیمه نی شاری سوال که رانی به خو به وه گرتووه، نه به سوال و نه به کارکردن، ته نانهت نه وهنده مان وده دهست ناکه وی زگمان تیر که یین! که وابوو هیچ وهختیک پاشه که وتمان بو ناکری.

لهو قسانه دا بوو که دهنگیکی نهرم و ناسک وهلامی داوه و گوتی:

- تۆ لهو شاره دا ته نیانی، به سه دان که سی وهک تۆ چاره رهش هه ن.

نهوه دهنگه دهنگی هاوسییه کی وهنگ لانگ بوو، به رۆژ که متر ده هاته دهر، چونکه داشقه کهی زۆر گه وره بوو بازاریش شلوغ ناچار شه وانه کاری ده کرد جاروباره له گه ل وهنگ لانگ تووشی به کتر ده بوون و دهردی دلّیان ده کرد.

وهنگ لانگ پیتش نهوهی کاری شه وانه ی دهست پی بکا، له گه ل خه لک راده وهستا و قسه ی ده کرد، رۆژیک گوتی:

- تاکه ی ئیمه ده بی واپین؟ نهو کاره هه مپشه مان ده بی؟

کابرا پیره مژیکى له قه‌ننه‌که‌ی دا، تفتیکى له عه‌رزى کرد و گوتى:

- دونیا هه‌روا نامینى و به‌رخ هه‌ر له بن سه‌وه‌ته‌دا نابى، خاترجه‌م به ئیمه‌ش هه‌روا هه‌ژار نامینین. کاتیک فه‌قیر و هه‌ژار زۆر بوون و پوولداره‌کان گیرفانیان پر بوو، ئه‌وجار نۆرى ئیمه‌ دى. زستانی رابردو دوو کچمان بوو، فرۆشتنمان و سه‌رى خۆمان پى راکرت. ئه‌وسالیش خیزانم زگى پره، ئه‌گه‌ر دیسان کچى بى ده‌یفرۆشم. کچى هه‌وه‌لم راکرتوه، به‌لام ئه‌وانى دیکه‌م فرۆشتوه، چونکه‌ فرۆشتنه‌که‌یان به‌ قازانجتره‌ تا ئه‌وه‌ی که بیانکۆژم. هه‌رچه‌نده‌ تاقمیک پىیان وایه‌ به‌ر له‌وه‌ی نه‌فه‌س بکیشن بکۆژرین چاکتره، هه‌رچیک بى ئه‌وه‌ش رینگایه‌ که بۆ بژتوی فه‌قیران. هه‌روه‌ک گوتمان کاتیک پوولداره‌کان چاویان سوور بوو و گیرفانیان پر بوو گلۆله‌یان ده‌که‌ویتته‌ لیژى! ئیستاش ئه‌گه‌ر به‌ هه‌له‌ نه‌چووم، کاتى ئه‌وه‌ هاتوه‌ خۆ خر کهنه‌وه‌.

له پاشان به‌ سه‌ر له‌قاندن ته‌ماشای دیواری پشتى خۆیان کرد و گوتى:

نیو ئه‌وه‌ دیواره‌ت چا و لیکردوه‌؟

وه‌نگ لانگ چاویکی له‌ دیواره‌که‌ کرد و گوتى:

- نه‌خیر بۆ ده‌فه‌رمووی؟

کابرا درێژه‌ی به‌ قسه‌کانیدا و گوتى:

- من ده‌زانم چ خه‌به‌ره. جاریک یه‌کێک له‌ کچه‌کانم برد له‌ لای وى بیفرۆشم، ته‌ماشام کرد ره‌نجبه‌ره‌کانیان به‌ ئیسکی فیلى ده‌سک زیوان ده‌خۆن، کله‌ته‌کانیشیان گواره‌ی یاقوتیان له‌ گوئ دایه! مرواریان له‌ پیتلاوه‌کانیان داوه! جگه‌ له‌وه‌ش ئه‌گه‌ر پیتلاوه‌کانیان قورای بوو، یا درای به‌وه‌ هه‌موو خشل و زینه‌ته‌وه‌ فریى ده‌ده‌ن؛ که‌چى ئه‌گه‌ر ئیمه‌مانان بى دلمان نایه‌ له‌ پىشى که‌ین.

کابرا لیکدا لیکدا مژى له‌ قه‌ننه‌که‌ی ده‌دا. وه‌نگ لانگیش به‌ سه‌ر سوپمانه‌وه‌ زارى داچرپوو، له‌ حالیکدا گوتى دا‌بووه‌ قسه‌کانى له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت:

- ده‌بى ئه‌وه‌ قسانه‌ راست بن و شتى وا هه‌بى؟

کابرا گوتى:

- بۆ ئینسانی ده‌وله‌مه‌ند و پوولداریش رینگا زۆرن. پیاو نابى ناھومید بى، دنیا هه‌ر شه‌و و رۆژیک نییه، که‌سیکی نه‌مرى رۆژى ئیمه‌ش دیته‌وه‌.

دوای ئه‌وه‌ قسانه‌ گوتى:

- واچاکه‌ وه‌دوای کار و کاسبى بکه‌وین.

ئه‌وه‌ی گوت و ون بوو. به‌لام وه‌نگ لانگ ئه‌وه‌ شه‌وه‌ خه‌وى لى نه‌ده‌که‌وت، بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که له‌ دیوی ئه‌وه‌ دیواره‌ چ ده‌گوزهرى؟ وه‌نگ لانگ زۆر رووت و ره‌جال بوو، لیباسى تازه‌ی نه‌بوو هه‌یچ؛ رایه‌خیشى خشت و هه‌سیر بوو! دوای ماوه‌یه‌ک که‌وته‌ بیری ئه‌وه‌ که منداله‌که‌ی بفرۆش، سه‌ره‌نجام به‌ خۆی گوت: «وا مه‌سله‌حه‌ته‌ به‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندی بفرۆشم، به‌شکوو خودا بکا ئه‌ربابه‌که‌ی په‌سندی بکا و له‌ خۆراکی خۆش و زێر و زبو بى به‌ش نه‌بى». به‌لام دووباره‌ به‌ پىچه‌وانه‌ی مه‌یلی خۆی وه‌لامى خۆی داوه‌ و گوتى: «واى دانین ئه‌وه‌ کاره‌مان کرد، خۆ ئه‌وه‌نده‌ پوول ناكا پىی بگه‌ینه‌وه‌ ولاتى خۆمان! دامنا گه‌یشته‌ینه‌وه‌، ئه‌دی گا و مێز و نوین و بان و ئه‌وه‌ خرته‌ و پرتانه‌ به‌ چى بکړین. من بۆیه‌ منداله‌که‌م ده‌فرۆشم که له‌ غه‌ریبى، له‌ برسان نه‌مرم و بچمه‌وه‌ ولاتى خۆم. به‌ ده‌ستی به‌تال چمان بۆ ناکړی».

وه‌نگ لانگ هۆشى هه‌ر له‌سه‌ر قسه‌ی کابرا پیره‌ بوو که‌ گوتبووی: «ئه‌گه‌ر پوولداره‌کان گیرفانیان پر بوو رینگاچاره‌ هه‌یه». به‌لام نه‌یده‌زانى مه‌به‌ستى چىیه‌؟

وهنگ لانگيش له وان چاكتړ نه بوو، به لآم خۆى نه دينا ريزى وان و ده يگوت:

«من خاوهن زهويم، پيشى و ابو زهوييه كه چاوه روانيه تى».

خه لكه كهى ديكه به پيچه وان هى وهنگ لانگ زياتر بيرى له وه ده كرده وه، كه سبه ينى چلون پارووه نانتيك په يداكهن، جگه له وهش وه ختى خويان به قومار كردن ده گوزهراند، چونكه له بهر بيكارى و دهس كورتى هيچ هيو و هوميديكي ديكه يان له دلدا نه بوو. ناهه قيشيان نه بوو؛ چونكه له هه لومه رجيتكى نه وتودا ته نيا هوى سرگه رمى بز نينسان قومار و سرگه رميتره.

به لآم وهنگ لانگ سره رپاى نه وهى بيكار بوو، بيرى له مووچه كهى ده كرده وه، هه ميشه لهم ده رگا و نهو ده رگاي ددها، ده چوه لاي هم و نهو تا به لكو رتيگا چاره يهك بدوزيته وه و ده ستى بگاتوه مووچه كهى. هه ستى به وه ده كرد كه لهو چينه به رهللا و ريش و پروته جيايه وهك وان بهو ديواره وه نه نووساوه، هه روه ها له بنه ماله ماقوول و گه وره كانيش نيبه.

وهنگ لانگ ته نيا له گهل زهوييه كهى ده هاته وه، كه ئى خوى بوو، ته نيا نه وهى به ژيان ده زانى، كه له سه زوى خوى بي و له گهل نير و ناموور و جووت و گا و درويته و داس، سه رو كه له ليكدا. بهم هويه هه ميشه دوور له خه لك راده وه ستا و جاروبار گوتى ددها قسه كانيان.

هه رچه ند بو خوى زوى هه بوو، بريكيشى زوى باوكى بي برابوو. جگه له وهش به كرينى زوى نهو بنه ماله دهوله مهنده، هيندهى ديكه پشت نه ستوور بوو. پياوه كانى ديكه زياتر له بيرى پوولدا بوون و سه بارهت بهو مه سه له قسه يان ده كرد و ده يانگوت: «نه وه ندهم پوول داوه به نيو گه ز پارچه، يا ماسيكي چكوله، هه روه ها نه ورؤ نه وه نده كاسب بووم». به كورتى سه ره نجامى قسه كانيان نه وه بوو كه نه گه ر پوولى نه شرافه كانيان به ده ستوه با، چونيان بهم لا و نه ولادا ددها. به تاواتى زير و زبوى فلان و فيسار، هه ربه كهى ناره زوويه كى ده كرد. بو ويته يهك ده يگوت: «نه گه ر نهو سيغانه ي گه ر دن پر له مروارى و ياقوتى ژنه كانم به ده ستوه با و و وام ده كرد».

وهنگ لانگ له ته واوى نهو قسه انه دا ته نيا نه وهى گوى لي ده بوو كه ده ليين وا ده كه ين، وا ده خوين، وا له به رده كه ين، وا ده خه وين، وا له قاوه خانه قومار ده كه ين و ژنى جوان جوان ده كرين.

بوني به هار ورده ورده له ناوايى گه رپا و مزگيى هه واى خوشى هينا. نهو كه سانه ي كه تا نه ورؤ به سوال و سوال كه رى به رى ده چوون، له خه م رستن و ده يان توانى به مه زرا و ده ست و كيو وه رين و بزيوى خويان له گيا و گولي جوربه جور وه ده ست بيتن و له كول دزى بنه وه. بهم جوره، هه موو رؤژى به يانى ده سه ته ده سه ته ژن و مندال كه له كه پرؤكه كانى خويان ده هاتنه ده ر، به كيرد و چه قو و قاميشى تيژ به سه حرا و به ندهن وه رده بوون، تا به لكو له كول سوال كردن بنه وه. ئولان و دوو كوره كه شى و رپاى نهو خه لكه ده چوون بو سه حرا و شتيان دينا. به لآم پياوه كان خه ريكى كاروبارى خويان ده بوون. وهنگ لانگيش زور به نارچه تى و دلپرى له بهر نهو سووره تا وهى هاوينى كارى ده كرد.

هه ر چونتيك بوو، كاره كانى زستانيش به رپوه چوو به لآم له و په رى بي ده سه لاني و رووتى و ره جاليدا له بهر به فر و بوزان و سه رما و كريتوه هه لده له رزين! رايه خيشيان هيچ نه بوو! ناچار دانيان به جه رگى خويان داده گرت بو نه وهى كه س ده نكيان لي نه زانى پشوودانيان نه بوو. به كورتى به سه د سوال و سه ده قه و به دبه ختى به پارووه نانتيك، چاوى خويان دنووساند و ده خه وتن. بهو هيوايه كه خه ونى خوش ببين، به لآم خوراكه كه نه وه نده نه بوو به رى دلان بگرى و خه ونى خوش ببين. وهنگ لانگيش له مالؤچكه كهى خويدا، هه ر بهم شپوه ده ژيا.

ورده ورده به هار نزيك بووه وه، تا راده يهك بووژانه وه و خوش حال بوون. له كه پرؤكه كانيان ده هاتنه ده ر و ليك كو ده بوونه وه. نهو هه ليك بوو كه وهنگ لانگ له گهل هاوسيتكانى بي به ناشنا، چونكه له ماوهى زستاندا چاوى پييان نه كه وتبوو. ئولان وهك ژنه كانى ديكه قسه ي پياوانى نه ده هينا و نه ده برد و قسه ي بو ميترده كهى نه ده گيراوه. كارى به وه نه بوو كن له ژنه كهى خوى داوه، يا فلان كه س گول بووه، خوره لى داوه و... جگه له قسه ي ناسايى شتيكى ديكه له گهل ميترده كهى باس نه ده كرد. وهنگ لانگ له سووچييك راده وه ستا و گوتى ددها قسه ي هم و نهو.

زوريه ي خه لكه كه فه قبر و هه ژار بوون و نه وهى به سوال كردن په يدايان نه كردبا نه يانبوو!

به کورتی دهیانویست جیگای ئه‌عیان و ئه‌شرافه‌کان بگرنه‌وه ده‌ست له هیج نه‌دهن و ئاسووده بخۆن و بخه‌ون. له‌و کاته‌دا بوو که وه‌نگ لانگ به‌ ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

- ئه‌گه‌ر زێر و زیو و جه‌وه‌هیراتم هه‌با، هه‌مووم ده‌دا به‌ زه‌وی و به‌ره‌مم لێ هه‌لده‌گرت.

به‌ بیستنی ئه‌و قسانه‌ هه‌موو گه‌رانه‌وه، روویان له‌ وه‌نگ لانگ کرد و گوتیان:

- وه‌رن ته‌ماشای ئه‌و کابرایه‌ دێهاتییه‌ که‌ن، هه‌شتا کووچه‌ و کۆلانی شار شار‌ه‌زا نییه‌ ده‌یه‌وی پوول خه‌رج کا! ئه‌وه‌ش له‌و بیچارانه‌یه‌ که‌ وه‌ک سه‌گ به‌ شوین که‌ر و گاوه‌ن و ده‌ستیش هه‌لناگرن.

هه‌ر کام له‌وان لایان وابوو ئه‌وان زیاتر له‌ وه‌نگ لانگ ده‌وله‌مه‌ندیان لێ ده‌وه‌شیتته‌وه‌ و ده‌زانن چلۆن پوول خه‌رج که‌ن! به‌لام ئه‌و لۆمه‌ و گه‌پ پێدانه‌ ته‌ئسیری له‌سه‌ر وه‌نگ لانگ دانه‌نا، ته‌نیا بووه، هۆی ئه‌وه‌ که‌ تۆزیک ئارامتر قسه‌ بکا، سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش قسه‌ی خۆی نه‌ده‌خواردوه‌وه‌ و ده‌یگوت:

- ئه‌گه‌ر زێر و زیو و جه‌وه‌هیراتم هه‌با، هه‌مووم له‌ زه‌ویوزاره‌که‌م خه‌رج ده‌کرد.

سه‌عات به‌ سه‌عات سه‌باره‌ت به‌ مووچه‌ و مه‌زراکه‌ی زیاتر عه‌لاقه‌مه‌ند ده‌بوو. وه‌نگ لانگ شته‌کانی ئه‌و شاره‌ی وه‌ک خه‌وه‌ن ده‌هاته‌ به‌ر چاو، ئه‌و شته‌ سه‌یرانه‌ی که‌ به‌ بێ قسه‌ لێکردنی وی پێک ده‌هات، بێ ئه‌م لا و ئه‌ولا قه‌بوولی ده‌کرد. بۆ وینه‌ کاتییک خه‌لک لێره‌ و له‌وی کاغه‌زیان ده‌دا به‌ یه‌کتر و هه‌ندیک جار ئه‌ویش و ده‌هستی ده‌که‌وت نه‌یده‌زانی مه‌به‌ست له‌و کاغه‌ز بلاو کردنه‌وه‌ چیه‌؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی کاغه‌زه‌کانی بۆ نه‌ده‌خویندراوه، له‌ مه‌به‌ست و ئامانج و ناوه‌ڕۆکی نووسراوه‌کان حاڵی نه‌ده‌بوو. هه‌روه‌ها نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی ده‌ست به‌ ده‌ست ده‌یگێرن و له‌ دهر و دیواری ده‌ده‌ن یان ده‌یفرۆشن و به‌خۆراییی ده‌یده‌ن به‌ خه‌لک.

دوو جار له‌و کاغه‌زانه‌یان دا به‌ وه‌نگ لانگ. جاری یه‌که‌م پیاویکی خاریجی بالا‌به‌رز و چولاواز و لووت زه‌لام هاته‌ لای و کاغه‌زیکی دا‌یه. وه‌نگ لانگ دوای ئه‌وه‌ی کابرا رۆیشت، کاغه‌زه‌که‌ی لێک کرده‌وه‌ و چاوی به‌ وینه‌ی پیاویکی سپی که‌وت که‌ سه‌ری لار بۆته‌وه‌ و چاوی له‌سه‌ر یه‌ک داناوه. وه‌نگ لانگ به‌ سه‌ر سو‌رمان و عه‌لاقه‌یه‌کی تایبه‌ت، ته‌ماشای وینه‌ی سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ی کرد، له‌ ژێر وینه‌که‌ چه‌ند دێرێک نووسرابوو، به‌لام بۆی نه‌ده‌خویندراوه. شه‌و وینه‌که‌ی برده‌وه‌ که‌ پرۆکه‌که‌ی خۆیان و به‌ باوکی نیشاندان، ئه‌ویش لێی حاڵی نه‌بوو، له‌گه‌ڵ دوو نه‌وه‌که‌ی سه‌ریان پێکه‌وه‌نا و هه‌ریه‌که‌ی مانایه‌کیان لێ

ده‌داوه. دوای ماوه‌یه‌ک منداله‌کان به‌ خۆشحاڵی و سه‌ر سو‌رمانه‌وه‌ قیژاندیان و گوتیان ته‌ماشای خه‌ریکه‌ خۆینی له‌به‌ر ده‌روا! پیره‌باب گوتی:

- حه‌قه‌ن پیاویکی خراپ بووه، که‌ به‌م چه‌شنه‌ هه‌لیان واسیوه.

به‌لام وه‌نگ لانگ له‌ حاڵیکدا له‌ کابرای خاریجی ده‌ترسا، ده‌یگوت ره‌نگه‌ یه‌کییک له‌ براکانی خۆی بێ و براکانی دیکه‌ی به‌ تۆله‌ی خۆینی وی راپه‌ریون. له‌به‌رئه‌وه‌ ته‌مای گرت تازه‌ تخوون ئه‌و شه‌قامه‌ نه‌که‌وتته‌وه‌ که‌ کاغه‌زیان ده‌اوه‌تی.

دوای ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی کوته‌ کاغه‌ره‌که‌، له‌بیرچوووه‌ ئۆلان کاغه‌زه‌که‌ی پێچاوه‌ و له‌گه‌ڵ کاغه‌زی دیکه‌ له‌ بن که‌وشه‌که‌ی دروو، بۆ ئه‌وه‌ی لاقی نه‌ی گرت. به‌لام ئه‌وجار لاویکی شار کاغه‌زیکی وینه‌داری دا‌یه که‌ خوین و مه‌رگی لێ ده‌باری، به‌و تۆفیره‌ که‌ ئه‌و شکلی پیاویکی سپی نه‌بوو، به‌لکو پیاویک بوو وه‌ک خۆی چاو و برۆ ره‌ش و لیباس دراو. له‌سه‌ر تهرمی ئه‌و پیاوه‌، وینه‌ی پیاویکی قه‌له‌و و چوارشانه‌ کیشرابوووه، که‌ به‌ خه‌نجهر له‌شی ئه‌و بیچاره‌ی هه‌موو ئه‌نجیبوو! دیمه‌نیکی زۆر دلته‌زینی هه‌بوو، وه‌نگ لانگ له‌ حاڵیکدا خه‌ریک بوو ئه‌و دیمه‌نه‌ی ته‌ماشای ده‌کرد ده‌یگوت:

- خۆزگه‌ ده‌متوانی کاغه‌زه‌که‌ بخوینمه‌وه.

که‌ ئاویری داوه‌ پیاویک له‌ په‌نای راوه‌ستا بوو، رووی تینکرد و گوتی:

- ده‌توانی ئه‌و دوو سێ دیره‌م بۆ بخوینیه‌وه‌ و پێم بلێی ئه‌و شتانه‌ یانی چی؟ پیاوه‌که‌ گوتی:

- بێده‌نگ به‌ و گوێ راگره‌، مامۆستا هه‌موومان بۆ ده‌خوینیتته‌وه‌.

وه‌نگ لانگ دانیشته‌ و گوێی گرت هه‌رچی ده‌ییبیست بۆ وی زۆر تازه‌ بوو. مامۆستاکه‌ یه‌ک به‌ خۆی ده‌ی قیژاند و ده‌یگوت:

- ئه‌و وینه‌ مردوووه‌، ئیوه‌ن و ئه‌و پیاوه‌ خوین خۆره‌ش که‌ به‌ کێرد له‌ گیانتان به‌ریووه‌ و به‌زیی به‌ ته‌رمه‌که‌شتان دانا‌یه، وینه‌ی سه‌رمایه‌دار و پوولداره‌کانه‌؛ ته‌نانه‌ت به‌ مردوو‌ییش ده‌ستتان له‌ کۆل ناکه‌نه‌وه‌.

له‌ دێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی:

- هیج ده‌زانن که‌ بۆ ئیوه‌ فه‌قییر و بیچاره‌ و چاره‌ ره‌شن؟ هۆی بنه‌رته‌تی ئه‌و سه‌رمایه‌دارانه‌ن، چونکه‌ ده‌ستیان به‌ سه‌ر هه‌موو شتیکی ئیوه‌ داگرتوه‌وه‌. بۆ ئه‌وه‌ی

همیشه له ژیر شوق و زلله ی وان دابن و نه توانن سهر هه لاین.

وهنگ لانگ تینگه بی که بو فقه قیر و بی نه نوایه. بهر له وهی لای و ابو که هو ی فقه قیری وی رۆژگار؛ که له کاتی خویدا باران نابارتینی یا نه وهنده دباری له تام ده چیتته ده ری. به کورتی کاتیک حالی بو که هو ی هه ژاری و دهس تهنگی وی پوولداره کانن، گوتی با بزنام نه گهر باران له وهختی خویدا نه باری سهرمایه داره کان چ ده کهن؟ دوا ی نه وهی نه و لاوه له قسه کانی خویدا مه بهستی وهنگ لانگی باس نه کرد و وهلامی نه داوه. وهنگ لانگ غیره تی دا به خو ی و پرس ی:

- ناغا! نه و پوولدارانه ی نیمه ده چه وسیننه وه، له دهستیان دی باران ببارینن و نیمه ش له سهر زهوی خو مان کار بکهین؟

کاتیک نه وه قسه ی کرد لاوه که گه مه ی پیکرد و گوتی:

- نه تو پیاویکی ناحالی که هیشتا بونی شیر ی خاوت له زاری دی و خهریکی پرچ داهیتانی. باران نه گهر بو خو ی نه باری، کهس ناتوانی بیبارینن، تازه نه وه مه سه له به نیمه چی؟ نه گهر سهرمایه داره کان سهروه تی خو بان له گه ل نیمه نیوه بکهن، نه وه حه له کهس پیوستی به باران ناب، چونکه هه موو لایه ک پوول و خو راکیان ده بی.

دوا ی نه وهی خه لکه که نالۆز بوون و دهنگه دهنگ بهرز بووه وه، وهنگ لانگ به نارپه حه تی گه راوه و گوتی:

- نه وانه به جیگای خو ی، نه دی چ له زهوییه کهم بکه م؟ خو نه وه هر ماوه. خو سهروه ته که شیان له گه ل نیمه نیوه کهن، نه گهر باران نه باری نه ویش ته واو ده بی و تووشی برسیایه تی ده بین.

له پاشان نه وه کاغه زانه ی که له لاوه که ی وهر گرتبوو هینایه وه بو نۆلان و گوتی:

- ها نه وه ش پرکی دیکه کاغه ز بو نیو فهرشی که وشه کهت.

وهنگ لانگ له حالیکدا سوور بو له سهر بیر و پروای خو ی، تا قمیکی دیکه له هاوسیه کانی راوه ستابوون و گو بیان دابووه وه قسه ی لاوه که. بو یه قسه ی نه و لاوه بان به که یفی بو، که له گه ل پیاوه ده وه مه نده که ته نیا دیوار تکیان له به تین دابوو پییان و ابوو ناخری رۆژتیک به دهست و به دار دیواره که ده روختن و لیبی وه ژوور ده که ون.

نه بوونی باران له لایه ک و قسه و باسی دژ به سهرمایه داره کان له لایه ن لاوه کانه وه،

نارپه حه تی نه وانی دوو به راهه ر کردبوو. هو یه که شی نه وه بوو که شه و رۆژ کاربان ده کرد به لام قرانیک به پوول که یان زیاد نه ده بوو و ههر له جیگای خو بان بوون و چاو له دهست! ورده ورده دلای لاوه کان وهک ده ریا مه و جی ددها و کهس خو ی له بهر رانه ده گرت. به لام وهنگ لانگ سهره رای نه وه هه موو هاوار و توور په ییه ی خه لک جگه له موو چه و مه زراکه ی خو ی بیری له هیچی دیکه نه ده کرده وه.

وهنگ لانگ له پیشدا هه موو شتیکی نه و شاره ی پی سهر و غه رب بو! نه و جار شتیکی تازه سهرنجی راده کیتشا که به چاکی لیبی حالی نه بوو. رۆژتیک به دوا ی مشتته ریدا ده گه را، ته ماشای کرد که نه وه به چند سهر باز پیاویکیان گرتوه. کاتیک پیاوه که ره خنه ی گرت، هه لیا نکیتشا سه ره نیزه و هه ره شه یان لیکرد. وهنگ لانگ خهریک بوو ته ماشای نه و دیمه نه ی ده کرد، که چی تا قمیکی زۆریان گرت و وه پیش خو بانان. یه کیکی له و گرتووانه هاوسیه کی وهنگ لانگ بوو که نه ویش وهک هه زاران لیتقه و ماوی دیکه، به سه د حه وه له ولا، له سوو چتیکی دیواری گه وره ی شار که پرۆکیکی بو خو ی پیکه وه نابوو. وهنگ لانگ تینگه بی که نه و چاره ره شان وهک خو ی له هه موو شتیکی بی خه بهر و بی تاوان گیرا. کاتیک نه وهی چاو پیکه وت به په له داشقه که ی برده کوو چه یه ک و خو ی له ناوردانی حه مامیکدا حه شاردا تا سهر بازه کان رۆیشتن. له پاشان له کر تیکاری حه مامه که ی پرس ی:

- نه وه چ خه به ره و بو خه لک ده گرن؟

پیاوه که له حالیکدا له بهر دو که ل و هه لم و گه رما له شی هه موو ره ش و چرچ ببوو گوتی:

- ده بی له جیگایه ک شه ر دهستی پیکرد بی، که سیش نازانی نه و شه ره له بهر چیه؟

به لام له مندالییه وه وه بیرم دی، که تا کو نیستا ههر شه ر و شوور و نیقلاب و بگره و به رده بووه و دلنیام تا ده مر م وه زع هه روا ده بی.

وهنگ لانگ به سهر سو رمانه وه پرس ی:

- نه دی بو نیمه ی بی تاوان ده گرن؟! خو له باره ی نه و شه رده له هیچ جیگایه ک هیچمان نه بیستوه.

پیاوه پیره که گوتی:

- نیوه بو یه ده گرن تا تفهنگ و شتومه کی نیزامیتان پی هه لگرن. نه تو خه لکی کوتی؟

ئەو شتیکی تازە نییە لەو شارەدا!

وەنگ لانگ گوتی:

- ناکامەکی چیبە و چ سوودیکی هەیه؟ چەند کرێ دەدەن؟

کابرای حەمامچی کە لەبەر کاروباری خۆی نەدەپڕا سەر ئەو شتانە بە حالەتییکی بێ تەفاوت گوتی:

- وا چاکە قسە لە کرێ نەکە، خوداخودات بێ زگت تیر کەن و بتوانی بە پێیان بگەرێتەوه.

وەنگ لانگ گوتی:

- ئەدی ژن و مندالە کەمان چی؟

کابرای حەمامچی لە حالیکدا ملی خوار کردبوو و تەماشای مەنجه‌لەکە دەکرد گوتی:

- ئەوانە بەزەبیبیان بەکەس دا نایە.

هەرچەندە ئەو پیاوێ سەر و چاوی بە دوکەڵ داپۆشرا، زۆر ساکار و لەسەردلان بوو. دواى ماوێک سەربازەکان دووبارە گەرانەوه و دەستیان کرد بە رەش بگێر. وەنگ لانگ پیتی وابوو مەسەلە تەواو بوو بەلام پیاوێکە گوتی:

- راوێستە دووبارە دەگەرێتەوه.

وەنگ لانگ لە ترسان خۆی شارەوه تا سەربازەکان رۆیشتن. لە پاشان هاتە دەر، داشقەکە دەست دایە و بە غاردان خۆی گەیاندهوه کە پرۆکەکە خۆی. رووداوهکە لە نوکەوه بۆ ئۆلان گێراوه کە بە چ فیتل و تەلەیهک خۆی نەجات داوه. وەنگ لانگ بە گێرانەوهی رووداوهکەش لە ترسان دەلەرزى، چونکە پیتی وابوو ئەگەر بچى بۆ شەر بنەمالەکە لە برسان دەمرن و چاوی پێیان ناکەوێتەوه! هەرودها بۆ خۆشی لە ولاتی غەربیی دەمرى و چاوی بە زەوییهکە ناکەوێتەوه، زۆر نارەحەت بوو، بە ژنەکەى گوت:

- دەلێم مندالەکەم بفرۆشم و بگەرێمەوه سەر مووچە و مەزراکەى خۆم.

ژنەکەى گوتی:

- چەند رۆژى دیکەش دەست راگر، بزانی ناکە خۆت بە کوێ دەگا.

وەنگ لانگ بە قسەى ژنەکەى ئەو رۆژە وەدەر نەکەوت بەلام داشقەکەى بە کورەکەیدا ناردەوه بۆ خواوەنەکەى. لە پاشان بۆ خۆشی بە نیوێ ئەو پوولەى کە لە داشقەکەى وەدەستی کەوتبوو لە حەمبارەکان دەستی بە کار کرد. کارى ئەو جارەى زۆر قورس و گران بوو، لەگەڵ هاوکارەکانى لە بەیانى را تا بە تلێک لە شەو دەچوو واگۆنییان بە دواى خۆیاندا دەکێشا. تۆپە پارچە و تا لۆکەى تاجرەکانیان دەگۆتێتەوه. سەرەنجام لە نارەحەتیان دەنگیان بەرز بوووه و وهگیان هاتن. بە شەویش رانەدەوهستان بە رووتى و پێخواسى فانووسیکیان لە دەست مندالێکى دەنا و بۆخۆشیان داشقەکەیان بە کەندریک لە خۆ دەبەست وەرێ دەکەوتن.

وەنگ لانگ مەلابانگدان ماندوو مردوو دەگەرێ کە پرۆکەکەى خۆی! ئەوێندە ماندوو دەبوو نانیشى بۆ نەدەخورا! ناچار دواى کەمێک خەوتن هەلەدەستا و کەمێکى نان دەخوارد. بە رۆژیش لە ترسى سەربازەکان لە گوێشەیهکى کە پرۆکەکەى خۆی دەشاردەوه و دەخەوت. وەنگ لانگ لە بارى چۆنیەتى ئەو شەرە کە لە کوێیەو بۆچی و چلۆن دەرواتە پێش و کۆ و لەگەڵ کۆ بەشەر دى، بێ خەبەر بوو!

بە هاتنى بەهار ترس و لەرز شارى داگرت رۆژ تا کو ئیوارى بە داشقە و کالیسکە شتومەک و کەلوپەل و نوێن و بانى ئەعبان و ئەشەرەفەکانیان رادەگۆتێت. وەنگ لانگ بە رۆژ وەدەر نەدەکەوت بەلام کورەکانى دەچونە شەقامەکان و بەسەر سورمان دەگەرێتەوه کە پرۆکەکەى خۆیان و دەیانگوت:

- فلان و فلانمان لە شەقامەکان چاوپێکەوتوو! تووشى پیاویک بووین قەلەو وەک خودای نیو پەرسگە بە دوو سێ گەز پارچە ئاوریشمی زەرد خۆی داپۆشیبوو! قامکەکانیشى پر بوون لە ئەنگوستیلە و شتى دیکەى زینەتى! هەرودها ئەوێندە قەلەو بوو پێستەکەى لە دوورەوه ترووسکەى دەهات.

کورە گەرەکەى دەیگوت:

- ئەوێندەم پرتسکە و چەمەدان چاوپێکەوتوو مەپرسە! پرسیم ئەوانە چیان تێدايه؟ یەکیک گوتى پرل لە زێر و زبو! بەلام پوولدارەکان ناتوانن هەموویان لەگەڵ خۆیان بەرن، رۆژێک ئەوانە دەبنە ئى ئیئمە.

بە باوکی گوت:

- پێم بلێ بزانی مەبەست لەو قسە چ بوو؟

دوای ئهوهی کوره‌که‌ی به پرسپاران باوکی داگرت، وهنگ لانگ به توندی وهلامی داوه و گوتی:

- من چوزانم کابرایه‌کی لوتی و به‌په‌للا چی گوتوه؟

کوره‌که به خوشحالییه‌وه گوتی:

- ئه‌گه‌ر پرباره بیته مالی ئیمه، هه‌ر ئیستا با بچین و دهستی به‌سه‌ردا بگرین. زۆر تامه‌زرۆی ئه‌وه‌م که‌میک نانی شیرینی به‌خۆم؛ چونکه تاکو ئیستا تامم نه‌کردوه.

پیره‌باب هه‌رچه‌ند خه‌وتبوو، به‌لام کاتیک ئه‌وه‌ی بیست سه‌ری هه‌لینا و به‌ده‌م خه‌وه‌وه گوتی:

- ئیمه کاتیک به‌ر و بوو و خه‌له و خه‌رمانمان چاک ده‌بوو، ئه‌و شتانه‌مان بۆ پاییزی دروست ده‌کرد.

به‌شوتین ئه‌وه‌دا وه‌نگ لانگیش ئه‌و شیرینیانه‌ی وه‌بیر که‌وته‌وه‌ که‌ ئۆلان به‌ ئاردی برینج و پۆن و شه‌کر بۆ جه‌ژنی سالی تازه دروستی کردبوو. له‌ حالیکدا زاری پر بپوو له‌ ئاو، خوشی ده‌ورانی رابردوو ته‌ئسیری له‌سه‌ر دانا و گوتی:

- خۆزگه ئیستا له‌سه‌ر زه‌ویوزاری خۆمان باین، هه‌ر ئه‌وه‌نده بتوانین بگه‌رینه‌وه‌ هه‌موو شتییک چی به‌چی ده‌بی.

له‌ پاشان که‌ پرۆکه‌که‌ی وا له‌ به‌ر چاوکه‌وت، لیبی ببوه‌ دێو و درنج و نه‌یده‌توانی رۆژتیکی دیکه‌ خۆراگری. چونکه‌ که‌ندری داشقه‌که‌ی نیو قه‌دی هه‌موو ره‌ش و شین هه‌لگه‌یابوو، برینی لێ سارد ببوه‌وه‌ و له‌ نا‌ره‌حه‌تیان دار و دیوار و شه‌مه‌که‌کانیشی لێ ببوه‌ دوژمن! له‌ هه‌موو شتییک بیزار بوو به‌تایبه‌ت کاتیک باران ده‌باری جگه‌ له‌وه‌ی داشقه‌ی بۆ له‌ دوای خۆی نه‌ده‌کیشرا، خوشی لێ ده‌بوو بار و لاقی به‌ عه‌رزوه‌ به‌ند نه‌ده‌بوو! پیتی وابوو هه‌موو شتییک پیتی دوژمنه‌! له‌و بیر و باوه‌رده‌دا بوو که‌ له‌ نا‌کاوه‌رای کرد و گوتی:

- ناخ مووچه‌ جوانه‌کانم!

له‌ پاشان ده‌ستی کرد به‌ گریان؛ چۆن گریانیک! وه‌ک سیلاو ئاو به‌ چاوانیدا ده‌هاته‌ خوار. مندا له‌کان واقیان برده‌وه‌! پیره‌بابیش کاتیک چاوی به‌ وه‌نگ لانگ که‌وت خۆی بۆ رانه‌گیرا. به‌لام ئۆلان به‌ ئارامی گوتی:

- ئه‌گه‌ر سه‌بر بکه‌ین و هه‌وسه‌له‌مان بێ، ئالوگۆزیک به‌دی دی.

ئه‌وه‌ قسه‌ی رۆژ بوو، که‌ پیکترین ده‌گوت. وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا به‌ لاره‌ملی له‌ سووچیکی که‌ پرۆکه‌که‌ی دا مابوو گوتی له‌ ده‌نگی لاقی ئه‌و سه‌ربازانه‌ ده‌بوو، که‌ ده‌رۆیشتن بۆ شه‌ر. جاری وابوو هه‌سیری به‌ر ده‌رگای که‌ پرۆکه‌که‌ی لاده‌دا و ریتچکه‌ی سه‌ربازه‌کانی ده‌دیت که‌ دوو دوو، بیست بیست و هه‌زار هه‌زار به‌ دل ته‌نگی و په‌شو‌کاوی ده‌هاتن و ده‌رۆیشتن. به‌ شه‌و ده‌یدیته‌ به‌لام نه‌یده‌وتیرا خۆیان لێ ئاشکراکا و قسه‌یان له‌گه‌ل بکا و شتیان لێ پرسی. به‌ ناچاری سه‌ری به‌رداوه‌ و خۆی لێ نه‌دیو ده‌کردن. هه‌روه‌ها رۆژانه‌ش له‌ پشت هه‌شارگایه‌ک خۆی ده‌شارده‌وه‌، له‌و سه‌ر و به‌نده‌دا که‌س نه‌ده‌وتیرا له‌گه‌ل که‌س راوه‌ستی! ماته‌میکی گه‌وره‌ شاری داگرتبوو، خه‌لک به‌ په‌له‌په‌ل و نیگه‌رانیکی زۆر کاره‌کانیان ئه‌نجام ده‌دا! ئه‌ویش خۆی له‌ سووچیکی ده‌خزاندا و ده‌رگای له‌سه‌ر خۆی داده‌خست.

له‌ به‌ر به‌ر په‌رۆچکه‌ و ده‌وروبه‌ری که‌ پرۆکه‌کانیش وه‌ک جارێ نه‌ کۆ بوونه‌وه‌یه‌ک بوو، نه‌ ده‌ردی دل کردنیک! ولات ده‌تگوت چۆله‌ و زینده‌وه‌ری تیدا نه‌ماوه‌. دوو‌کانه‌کانی به‌رازفرۆشیش بێ گوشت ماوه‌. پارچه‌ فرۆشه‌کان له‌ حالیکدا دوو‌کانه‌کانیان وه‌ک کۆله‌که‌ زێرینه‌ به‌ پارچه‌ی جو‌ربه‌جو‌ر رازاندبووه‌وه‌ به‌ قفلێکی زه‌لام ده‌رگا‌کانیان گاله‌ دا‌بوون. پیاو ئه‌گه‌ر به‌ ویدا ده‌رۆی سامی ده‌کرد و ده‌ترسا.

له‌ گو‌شه‌ و که‌ناری شار قسه‌ له‌وه‌ ده‌کرا، که‌ دوژمن خه‌ریکه‌ دیته‌ خوار، ئه‌وانه‌ی که‌ شتیکیان هه‌بوو له‌ ترسان ده‌ست و پیتی خۆیان نه‌ده‌ناسییه‌وه‌. به‌لام وه‌نگ لانگ و زنج نشینه‌کان له‌ هه‌یج نه‌ده‌ترسان. چونکه‌ نه‌ دوژمنیان ده‌ناسی و نه‌ شتیکیان هه‌بوو له‌ ده‌ستی دهن، ته‌نانه‌ت له‌ گیانی خوشیان وه‌ره‌ز بوون. دوژمن هاتبا نه‌هاتبا بۆ ئه‌وان وه‌ک یه‌ک وابوو؛ چونکه‌ هه‌رچییه‌ک با وه‌زعیان له‌وه‌ خراپتر نه‌ده‌بوو.

به‌لام به‌و حاله‌ش خه‌لک راوه‌ستانیان نه‌بوو، خه‌ریکی کاروباری خۆیان بوون و کاریان پیکتر نه‌بوو. سه‌ره‌نجام خاوه‌ن کالاکان کرێکاره‌کانیان جواب کرد و گوتیان تازه‌ پتوبستیمان به‌ ئیوه‌ نه‌ماوه‌، چونکه‌ هه‌یج که‌س شت نا‌کرێ. به‌م چه‌شنه‌ وه‌نگ لانگ دووباره‌ بیکار که‌وته‌وه‌ و ناچار له‌ که‌ پرۆکه‌که‌ی خۆی دانیشته‌. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌و وه‌زعه‌ خوشحال بوو، چونکه‌ زۆر ماندوو ده‌بوو، به‌لام له‌ لایه‌کیشه‌وه‌ نا‌ره‌حه‌ت بوو له‌وه‌ی که‌ بیکار به‌ری نه‌ده‌چوو. جگه‌ له‌وه‌ش رۆژتیک خه‌به‌ریان دانێ و گوتیان ئاشپه‌زخانه‌کانی گشتی ته‌عتیل بوون، چونکه‌ ئه‌وانه‌ی یارمه‌تی فه‌قیره‌کانیان ده‌کرد له‌ ترسان خۆیان

شاردوده تهوه. به کورتی نه خوارده مه نی بوو نه کار. ته نانهت له کووچه و شه قامه کانیش کهس به دهره وه نه بوو که بتوانن لانی کهم دهست بکه نه وه به سوال کردن.

وهنگ لانگ کاتیک نه وهی زانی کچه کهی له باوهش گرت. ماوهیه کی زور تیبیه وه پروانی و له پاشان گوتی:

- بچکولانهی من پیت خو شه بچی مالیک کی گه وره، نان و ناو و خوراک و شتومه کت بدنه ی و رووت و ره جاله نه مینی؟

کچه که له بهر نه وهی نه دیده فامی له باوکی حالی نه دهبوو، نه دیده زانی چلونی وه لام بداته وه بزهی هاته سهر لیو و دهستی به سهر و چاوی وهنگ لانگ داهیتنا. وهنگ لانگ کاتیک نه وهی چاوپیکه وت خو ی بو رانه گیرا به ژنه کهی گوت:

- بلئی بزائم توش لهو مال گه وره کوته کت ده خوارد؟
ژنه کهی له وه لامدا گوتی:

- به لئی هموو رورئی لیبانه دام.
وهنگ لانگ گوتی:

- به چ شتیک لیبانه دای؟ به که ندر و دارحه یزه ران؟
ژنه کهی گوتی:

- نه خیر به قامچی نیستر.

وهنگ لانگ دهیزانی که ژنه کهی له مه بهستی وی حالی بووه به لام قسه ی ناخیرشی نه وه بوو گوتی:

- له مندالی ژیکه له و جوان خه په تولهش ددهن؟
ژنه کهی گوتی:

- یا کوته ک دهخون یا پیوایان له بال دهکن؛ نه وه بهسته به مهیلی خانه. نه ویش نه یهک و دوو ههرچه ندی پییان خوش با. جحیله کانیان، له سهر شتی و لیبان دهبوو کیشه و ناخوشی. ههریهک بهوی تری دهگوت نه وشو بو من و سبه ی شهو بو تو. کاتیک ناغاوته که تیر دهبوون نوبه دهگه یشته ره نجبه ره کان و پاشماوهی خانه کانیان له خویان دابهش دهکرد! جاری و ابو نه وانیس لیبان دهبوو کیشه و پیک هله دپروان. کلفه تی مندال و جوان نه وهی به سهر دههات و تووشی نه و رورزه ره شه دههات.

له پاشان وهنگ لانگ منداله کهی له باوهش گرت و گوتی:
- رورله گیان! رورله ی چکوله و نه زانی من.

به لام چی له دهست نه دههات. زور نارحه ست بوو، له بهر خو یه وه و پینه ی ده کرد و دهیگوت: «چ بکه م تازه چاره نیسه». له وپه ری نارحه تی دابوو که له ناکاو دهنگی کی ترسینر وهک دهنگی هه وره تریشقه، ته واری ولاتی داگرت. بی نیختیار له سهر عهرزی راکشان، چونکه پییان و ابو هه موویان فلچ بوونه وه و کوژراون. وهنگ لانگ له حالیکدا نه دیده زانی ناکامی نه و دهنگه ده بیسته چی دهستی به سهر و چاوی منداله کهی داگرت! له پاشان پیره باب به سرته به گوتی گوت:

- نه وندهی وه بیرم دی دهنگی وام نه بیستوه.

دوو کوره کانیش له ترسان بیده نگ نه دهبوون، به لام دوی نه وهی ولات نارام بووه وه نولان سهری هه لئنا و گوتی:

- نه وهی له پیشدا بیستبووم هاته جی، دوورژمن دهره زهی شاری شکاندوه.

بهر له وهی که سیک وه لامی بداته وه، هه را و هوریا له نیو شار دهستی پیکرد. دهنگه که ههر دههات و نزیک دهبوو وه، له سهره تاوه وهک ویزهی دهنگی بایهک دهچوو که مزگینی توفان ددها، به لام ورده ورده گه وره تر بووه وه و بوو به نه عرته و ته واری کووچه و شه قامی شاری داگرت.

وهنگ لانگ دهسته ونه ژنو له که پروکه کهی خو ی دانیشت، له حالیکدا به سهر سورمانه وه ته ماشای یه کترین ده کرد، چاوه پروانی شتیک بوون که نه یانده زانی چیه؟ نه وهی که مه علوم بوو ته نیسا دهنگه دهنگ و نه عرته کیشان بوو. له پاشان له پشت دیواره که وه گوتی له دهنگی دهرگا گه وره که بوو که دیار بوو به زور ده یانکرده وه. چاوی به پیاو پیک کهوت سهری هیتنا نیو که پروکه که و گوتی:

- نه وه بو بیده نگ دانیشتووی؟ مالتت خو تو له گوتی گادا نه خه وتووی؟ کاتی نه وه هاتوه که خو کو کهینه وه، هیچ ده زانی دهرگای پولدار و ده وله مه نده کان کراوه.

نولان نه وهی که بیست، نه ونده ی بلئی یهک و دوو خو ی گه یانده وی. له پاشان وهنگ لانگ هه ستا کچه کهی له سووچیک دانا و دهرکهوت. ته ماشای کرد خه لکیتی زور به ره و دهرگای گه وره ی ماله کانی شار هاوار دهکن و دهرونه پیش! جار له گه ل جار دهنگیان

هه‌لدینا و نه‌عه‌ته‌یان به‌تال ده‌کرد، به‌چه‌شنیکی نه‌وتۆ که له‌کووچه و شه‌قامه‌کان ده‌نگی ده‌داوه.

وه‌نگ لانگ ته‌ماشای ده‌کرد که به‌ر ده‌رگای نه‌و ماله‌ گه‌ورانه پرن له‌ ژن و پیاوی بی‌سه‌واد و برسی و زه‌حمه‌تکیش و سه‌ول ده‌دهن خو‌ بگه‌یننه ژور. هه‌روه‌ها چوه‌وه‌ نیو خه‌لکه‌که بزانی چ خه‌به‌ره، هه‌رچه‌ند نه‌یده‌زانی چ ده‌کا به‌لام ده‌ره‌تانیسی نه‌بوو بیته‌وه‌ ده‌ر. واقعی و مابوو، خه‌لکه‌که نه‌وه‌نده زۆر بوو که‌س خو‌ی له‌به‌ر رانه‌ده‌گرت، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ته‌ماشای کرد نه‌وه‌ خه‌ریکه له‌ ده‌رگای ماله‌ کابرایه‌کی ده‌وله‌م‌مند ده‌پواته ژور. ده‌تگوت هه‌یوانی برسین به‌ نه‌عه‌ته‌ کیشان هه‌وشه به‌ هه‌وشه ده‌چونه ژور به‌لام ماله‌کان که‌سیان تیدا نه‌مابوو ده‌تگوت کا‌ولاشن هه‌روه‌ها تو‌زی مه‌رگیان له‌ نیشته‌بوو! هه‌رچه‌ند دار و دیواره‌کان تیک رو‌وخابوو به‌لام له‌ که‌لینی به‌رچه‌نی باغه‌کان گولێ سو‌سن و زه‌نبه‌ق سه‌ریان ده‌ره‌یتنا‌بووه ده‌ر. ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌ر نه‌وه‌نده‌یان بو‌ کرابوو که خو‌ ده‌ریاز که‌ن، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی سه‌فره‌ نانیان به‌جی هه‌یشته‌بوو ناشپه‌زخانه‌شیان هه‌روا به‌شپه‌پو‌ی به‌جی‌مابوو.

خه‌لک وه‌ک ماله‌ خو‌یان به‌ هه‌موو کون و قو‌ژینی ماله‌ گه‌وره‌کانیان ئاشنا بوون و زۆر زوو له‌ وه‌تاغی خزه‌تکار و کله‌ته‌کان تیپه‌پین و خو‌یان گه‌یانه‌ ده‌بوه‌خانه‌کان و وه‌تاغی خه‌وی خاتوون و خانزاده‌کان پر بوون له‌ سن‌دووقی سوور و ره‌شی زی‌ر و زیو، هه‌روه‌ها چه‌مه‌دانی پر له‌ ئاوریشم. دار و دیواری نه‌و وه‌تاغه‌ نه‌وه‌نده‌ جوان بوو دل‌تیک و هه‌زار دل‌ ئاشقی ده‌بوو! له‌ تاریف نایه‌ که‌ چه‌ند جوان رازابوونه‌وه.

خه‌لک وه‌ک تالانه‌ری چ نه‌دیو، هورژمیان برده سه‌ر شته‌کان. هه‌ر که‌ مجریک یا چه‌مه‌دانیکیان ده‌دیت، هه‌زاران ده‌ست درتژ ده‌کرا و لیکتریان ده‌رفاند! جاری وابوو شته‌کانیان له‌ نیو ده‌ستاندا پرش و بلاو ده‌کرد! که‌س به‌ سه‌ر که‌سه‌وه نه‌بوو هه‌و که‌س له‌ بی‌ری خو‌یدا بوو! به‌لام وه‌نگ لانگ ته‌نیا که‌سیک بوو که‌ ده‌ستی بو‌ هه‌یچ نه‌به‌ردبوو، چونکه له‌ ماوه‌ی ژبانیدا شتی خه‌لکی ده‌ست نه‌دابوو به‌ و ئیستاش نه‌یده‌توانی عاده‌تی له‌ می‌ژینه‌ی خو‌ی ته‌رک بکا. به‌م هۆبه له‌ سه‌ره‌تاوه له‌ نیو سیلاوی خه‌لکه‌که راوه‌ستا بی‌ نه‌وه‌ی بو‌ خو‌ی بی‌هه‌وئ به‌ هۆی پاله‌په‌ستۆی خه‌لک به‌م لاو نه‌ولادا ده‌کوت. دوا‌ی نه‌وه‌ی هۆشی هاته‌وه به‌ر خو‌ی و درێ به‌ خه‌لکه‌که‌دا و له‌ سووچتیک راوه‌ستا ته‌ماشای کرد ده‌رگای پشته‌وه‌ش ئاواله‌یه. نه‌و ده‌رگایه‌ک بوو که‌ گه‌وره‌کان ناگاداریان له‌ ده‌کرد بو‌

نه‌وه‌ی رۆژی لیتقه‌ومان که‌لکی له‌ وه‌رگرن و به‌ویدا هه‌لین، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ نیویان نابوو ده‌روازه‌ی ناشتی. بی‌گومان هه‌موویان له‌و ده‌روازه‌را رایانه‌کردبوو و له‌ گو‌شه و که‌ناری شه‌قامه‌کان خو‌یان وه‌په‌نا دابوو بو‌ نه‌وه‌ی سیلاوی نه‌و خه‌لکه‌ ته‌ماشاکه‌ن که‌ چلۆن که‌وتوونه نیو وه‌تاغ و باره‌گا‌کانیان.

یه‌کیک له‌ خانه‌کان له‌ به‌ر قه‌له‌وی و مه‌ستی نه‌یتوانی‌بوو خو‌ی ده‌ریاز کا، له‌ هه‌لیک ده‌گه‌را و خو‌ی نه‌جات دا، به‌راستی سه‌ری له‌ شتو‌ابوو. جگه له‌وه‌ش ده‌تگوت به‌ رو‌وتی خه‌وتوو یا له‌گه‌ل ژنیکی جوان و قه‌له‌و خه‌له‌وتیان کردوو! گو‌شتی چین چین به‌ سه‌ر مه‌مکیدا به‌ر بی‌وونه‌وه و چاوی هه‌ر زیته‌زیتی بوو. کاتیک چاوی به‌ وه‌نگ لانگ که‌وت وه‌ک خه‌نجه‌ری لیده‌ن وابوو یه‌ک به‌ خو‌ی زیراندی. وه‌نگ لانگ زۆری پی‌ سه‌یر بوو، نه‌وه‌نده پی‌که‌نی بی‌ ئیختیار که‌وت! به‌لام پی‌اوه‌که له‌ ترسان نه‌ژنۆکانی نو‌وشته‌نه‌وه ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه و گو‌تی:

- بی‌چاره و بی‌ په‌نام مه‌مکو‌ژه، پوولم زۆره هه‌رچه‌ندی بته‌وی ده‌تده‌می، نه‌جاتم ده‌! وه‌نگ لانگ به‌ بی‌ستنی وشه‌ی پوول بو‌ژاوه، وه‌زعی خو‌ی هه‌لسه‌نگاند و گو‌تی:

- پوول؟

نه‌وه‌نده‌ی خودا هه‌ز ده‌کا مو‌حتاجی پوول بوو. دووباره‌ نو‌قی بی‌کردنه‌وه بوو، وه‌ک نه‌وه ده‌چوو که‌سیک بلێ به‌ پوول منداله‌که‌ت نه‌جاتی ده‌بی و ده‌توانی بگه‌رپی‌ه‌وه سه‌ر زه‌ویوزاری خو‌ت. به‌م چه‌شنه گو‌تی:

- نه‌دی بو‌ راوه‌ستاوی؟ پووله‌که‌م بده‌یه!

پی‌اوه‌که له‌ حالیکدا ده‌گریا ده‌ستی بو‌ گیرفانی برد مستیکی پوولێ زیو له‌ پیش وه‌نگ لانگ راگرت، وه‌نگ لانگ ئاته‌گی که‌واکه‌ی بو‌ راگرت‌ه‌وه و تیی هاویشته.

له‌ پاشان وه‌نگ لانگ گو‌تی:

- زیاترم بده‌یه.

پی‌اوه‌که به‌ گریانه‌وه مستیکی دیکه‌ی دا به‌ وه‌نگ لانگ و گو‌تی:

- له‌وه زیاتر شک نایه‌م.

له‌ پاشان ده‌ستی کرد به‌ نووکه‌ نووک و فرمی‌سکی هاتنه‌ خوار. وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا خه‌ریک بوو ته‌ماشای شین و واوه‌یلای کابرای ده‌کرد، ته‌ماشای کرد سه‌باره‌ت به‌

کابرا وهزعی گۆراوه، ههزی نهدهکرد لیتی نزیک بێتهوه و گوتی:

- ههرجی زووتره له پێش چاوم ون به، دهنا دهتکوژم!

ئهو قسه به وهنگ لانگ زۆر سهیر بوو، چونکه له دهستی نهدههات مالاتیش سههر بپێ. پیاوهکه کاتیک ئهوهی گوی لێ بوو، وهک سهگ کلکی له گهلتۆزی گرت و ههلات. له پاشان وهنگ لانگ بێ ئهوهی بزانی پوولهکه چهنده له گیرفانی هاویشته و گهراپهوه که پرۆکه کهی خۆی.

پوولهکانی به خۆیهوه کوشی و گوتی: «ئهوجاره دهگهڕێینهوه ولاتی خۆمان سبهینی وه پێ دهکهوین».

۱۵

دوای ئهوهی گهراپهوه، وهنگ لانگ وا سههرگهرمی کاروباری خۆی بوو دهتگوت قهته زهویوزاریشی به جێ نههێشتوه. کاتی گهراپهوه له جنووب بایی شهش سکهی زیوی تۆوی گهنم و برینج و سهرداری کپی، ههروهها تۆوی سهوزی دانهوتلهی وهک که لهم و توور و... کپی.

پێش ئهوی بگه نهوه تووشی موچهیهک بوون. کابرای خاوهن موچه گایهکی زۆر چاکی ههبوو، وهنگ لانگ ناشقی گایهکه بوو و گوتی:

- ههچهند گایه کهت بێ حاله و به کار نایه، بهلام له بهرئهوهی پێویستم به گایه و بهو پهله پهله گای دیکه م وهدهست ناکهوی دهمهوی لیت بکرم. به پوولتی زیو، گایه کهت به چهندی دهدهی؟

کابرای نامپا وهلامی داوه و گوتی:

- حازرم ژنهکه م بفرۆشم بهلام گایهکه م نافرۆشم، چونکه زۆری لێ پازیم. بۆ دهیفرۆشم خۆ شیت نهبووم!

به م جوژه گوتی نهدا قسهی وهنگ لانگ. وهنگ لانگ به رادهیهک ناشقی ئهوه گایه بسوو پیتی وابوو ئهوه دنیایه گایهکی تیدا و ئهویش گای کابراپهیه. له ئۆلان و باوکی پرسی:

- گایه کهی چۆنه؟ به کاردی؟

پیرهباب تهماشای کرد و گوتی:

- خراپ نییه چاک خهساوه.

ئۆلان گوتی:

- سالتیک پیرتر له تهمهنی خۆی بهر چاو دهکهوی.

بهلام وهنگ لانگ کاری بهو قسانه نهبوو، تازه دلێ گرتبووی و له کاره کهشی رازی بوو، چونکه دهیتوانی بهو گایه هه م زهوییهکانی دابچینی، هه م ناشه کهی پیهه لسهورپینی و زمهه پری زستانیشی پیدایه، به کورتی له کابرای چوه پێش و گوتی:

- پیاوی چا به پیم بفرۆشه، زهره ناکه ی نه وهندهت پوول ددهدمی که بتوانی به دلخوازی خۆت گایه کی دیکه بکری و پوولتیکیشته بۆ بمینتهوه.

سه ره نجام دوا ی گیره و کیشه یه کی زۆر، به زیاتر له قیمه تی خۆی گایه که ی له دهست کابرا هینا در. وهنگ لانگ له بهرئه وی دلای به گایه که وه بوو، پوولتی وه بهر چاوی نه هات! خیرا پوولته که ی له دهست کابرا نا و په تیککی له ئه ستۆی کرد و وه دوا ی خۆی دا.

کاتیک گه بيشته وه ماله خویان ته ماشای کرد هیچ شتیک له سه ره جیگای خۆی نه ماوه، ته نانهت ده رگایان له ریسمه ده رهینابوو، دار و پوش و په لاشی خانووبه ره که شیان شوینه واری له هیچ کوئی دیار نه بوو، ههروه ها ئه وه هموو که لوه لوی دیکه ی کشتوکالی وهک پیمه ره، درمغ و که و بئیرینگ، به کورتی جگه له چوار دیواره که هه موو شتیکیان برده بوو؛ که ئه ویش به هۆی شلته وه و به فر و باران هه موو تلیسا بووه وه.

وهنگ لانگ له سه ره تاوه پیتی سه یر بوو، به لام له پاشان چوو بۆ شار نیر و ئامووریک و دوو درمغ، ههروه ها چه ند پیمه ره و سه سیری کری و گه راوه! پیتش هه موو شتیک به سه سیره کان خانووه که ی داپۆشی و لیک کوپونه وه. به ره بهری رۆژئا و ابوون له بهر ده رگای ماله که ی راوه ستا و چاوی له زه وییه کانی ده کرد که به هۆی به فر و باران که شا و کرابوون وه گاهاتبوون. ورده ورده به هار نزیک بووه وه و دهنگی بۆق له گۆلوان به رز بووه وه، ههروه ها دارچه یزه رانه کان به شنه ی با ی به یانان وهک بیتشکه راده ژان و ده جوولانه وه له لایه کی دیکه شه وه دار پشکووتن و ولات وهک به هه شت خه ملی.

وهنگ لانگ له سه ره تاوه تا ماوه یه کی زۆر هزی نه ده کرد چاوی به که سه بکه وی، پیتی خۆش بوو ته نیا بی. نه ده چوو ماله هیچ که سه، جگه له وهش کاتیک خه لکی ئاوی و اته ئه وانه ی له قاتی و قری به سه لامه تی نه جاتیان ببوو ده هاتنه لای، رووی نه ده دانئ و خۆی ده گرت یا به قه لسی لیتی ده پرسین:

- کئ ده رگای مالی ئیمه ی ده رهینا؟ کئ درمغ و پیمه ره که ی بر دووین؟ کام له ئیوه ئاورتان به ئالاش و قامیشی ماله که مان کر وه ته وه؟

که سه نه بوو وه ستۆی بگری، جگه له وهش خویان وهک ئینسانیککی به شه رپه ف و راست و دروست پیشان ده دا. له پاشان یه کیکیان وه قسه هات و گوتی:

- بوختانی به که سه مه که؛ کاری مامت بووه.

یه کیک ده یگوت:

- ئه وه کاری یه کیک نییه و ناتوانین بلتین فلانه که سه ئه وه ی کردوو. چونکه له وه قاتی و قریبه دا هه موو که سه دزی کردوو.

رۆژتیک چینگ هه وسپیان به ملکه چی و لاره ملی هات بۆ سه ردانی و گوتی:

- ئه و زستانه ماله که ت پر بوو له دز و هه موو شه وی ئاویان تالان ده کرد، ده لئین مامت ئه وانی زۆر چاک ده ناسی. به لام له و رۆژانه دا که سه نه یده توانی پیاوی راست و دروست لیک کاته وه، من به ش به حالی خۆم ناتوانم که سه تا وانبار که م.

چینگ ئه وهنده بی تاقه ت بوو، ببوو ئیسک و پیتست و چاوی بستیک له قووله وه چو بوون! ده تگوت پیاوی حه فتا ساله یه! سه ر و ردینی هه موو سپی ببوو ده تگوت مشکه له که ندووی ئاردی که وتوو! وهنگ لانگ زۆری به زه یی پیدا ده هات و پرسی:

- تۆ وه زعت له ئیمه خراپتر بووه! له و ماوه دا چت خواردوه؟

پیاوه فه قیره که هه ناسیکی هه لکیشا و به ده نگیککی کز گوتی:

- چت لی وه شارم، وهک سه گ به کووچه و کۆلاناندا ده گه رام و له سه تللی زبلی به ر ده رگا کان ملووم ده کرد! ته نانهت سه گی تۆییوشم خواردوو، جار بیکیان ژنه که م به ر له وه ی بمری گۆشتی لی نابوو، له بهر ده سه تهنگی له خۆم رانه دی لیتی بپرسم گۆشتی چییه؟ به لام ئه وه م ده زانی که بۆ خۆی ده سه لاتتی ئه وه ی نییه هیچ شتیک سه ر بیری، هه ر چی ده مانخوارد له کووچه و کۆلانان هه لمانده گرته وه. دوا ی ماوه یه ک خیزانم له برسان عومری درتژی دا به ئیوه و مرد، منیش ناچار بۆ ئه وه ی کچه که شم له پیتش چاوی نه مری دام به سه ربازتیک.

له پاشان که میک راوه ستا و گوتی:

- ئیستا بیکار ماومه وه، تۆوم نییه بیچینم.

وهنگ لانگ گوتی:

- وه ره با برۆین.

له گه ل خۆی برد و برتکی له تۆوی خۆی دایه که له جنووب هینابوو. به کورتی له هه ر یه که ی که میکی دایه و پیتی گوت:

- جارئ ئه وانه به ره وه، سه به نیتش به جووت و گای خۆم زه وییه که ت بۆ داده چینم.

له پاشان چینگ ده ستی کرد به گریان، وهنگ لانگ دلخۆشی داوه و گوتی:

- پیت وایه چاکه‌ی تۆم له بیر ده‌چیتته‌وه؟ نه‌خیر له‌و پیاوانه نیم که سپله بم. قه‌تم نه‌و
رۆژه له بیر ناچیتته‌وه که مسته باقله‌که‌ت دامی.

به‌لام چینگ بی‌ئوه‌ی هیچ شتیک بلتی به‌گریان رۆیشت. وه‌نگ لانگ زۆری پی
خۆش بوو که مامی له‌ئاواییدا نه‌مابوو؛ که‌سیش نه‌یده‌زانی له‌کویتیبه؟ هیندی‌ک
ده‌یانگوت چۆته‌شاریک. تا‌قمیکیش پییان وابوو مال و منداله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی بردوو و
چوونه‌جی‌گایه‌کی دورور. وه‌نگ لانگ له‌خه‌لکی بیست که‌که‌کانی فرۆشتوو، به‌و
مه‌سه‌له‌زۆر نارِه‌حه‌ت بوو. له‌پاشان قۆلی هه‌لمالی و ده‌ستی کرد به‌کار. نه‌وه‌نده‌به
دلگه‌رمی کاری ده‌کرد چه‌زی ده‌کرد له‌ته‌نان و چه‌ند ده‌نکه‌سیره‌که‌ش هه‌ر له‌مه‌زرایه
بخوا، هه‌میشه‌له‌بیری نه‌وه‌دا بوو جی‌گایه‌ک بۆ شته‌کانی دیاری بکا و بیانچینی.
نیوه‌رۆیانیش نه‌ده‌هاته‌وه؛ له‌نیوه‌رۆیه‌ک راده‌کشا و ده‌خه‌وت.

تۆلانی‌ش وه‌ک ژنیکی مالدار و به‌ئمه‌ک بی‌کار دانه‌نیشت و له‌مالی خه‌ریکی چه‌سیر
دروستکردن و سواغی دار و دیوار بوو، هه‌روه‌ها ته‌ندوو‌ریکی چاکی دروست کرد و هه‌موو
که‌لین و قوژینی گرتن. له‌پاشان له‌گه‌ل وه‌نگ لانگ چوونه‌شار و بریکیان شتی نیوه
مالی وه‌ک ته‌ختی خه‌و و میز و نیمکه‌ت و ده‌رخۆنه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئاسن و چادانیکی گلی
سوور کراویان کری. له‌پاشان له‌دووکانیکی عه‌تر فرۆشیش خودایه‌کیان کری به‌نیوی
خودای سه‌روه‌ت؛ که‌له‌کاغه‌ز دروست کرابوو. له‌دووکانیکی دیکه‌ش شه‌میان کری و له
لای خودا که‌هه‌لیانکرد.

کاتیک نه‌وشتانه‌یان کری و گه‌رانه‌وه، وه‌نگ لانگ که‌وته‌وه‌بیری دوو خودا که‌ی
په‌رسکه‌ی خا که‌ه‌ی و سه‌ری‌کیشی له‌وان دا. ته‌ماشای کرد نه‌وانیش وه‌ک خه‌لکه‌که‌یان
لیه‌هاته‌وه؛ حالیان چاک نییه! له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌و ماوه‌دا که‌س خزه‌تی نه‌کردبوون نه‌و جوانی
زه‌رق و به‌رقه‌ی پی‌شوویان نه‌مابوو! قاتی و قری نه‌وانیشی له‌بیر بردبووه‌وه. وه‌نگ لانگ
بریکی تیوه‌روانین و گوتی:

- نه‌و خودایانه‌ی خه‌لکیان ده‌وی ده‌بی چاوه‌روانی نه‌و رۆژه‌ش بن.

دوای نه‌وه‌ی مال که‌یان ریک و پینک کرد، شه‌میان هه‌لکردن. چادان و ئیستکانیان
له‌سه‌ر میز دانا. هه‌روه‌ها جی‌گا و بانیان راخست و ولاتیان رازانده‌وه و ده‌رک و
په‌نجه‌ره‌کانیان تیخسته‌وه. وه‌نگ لانگ له‌ئا کامی نه‌و به‌سه‌ردا که‌وتن و خۆشبه‌ختیبه
ده‌ترسا.

تۆلان دیسانیش زگی پر بوو، منداله‌کانی دیکه‌شی وه‌ک توله‌له‌به‌ر ده‌رگا به‌سه‌ر یه‌کدا
ده‌تلانده‌وه و قوماریان ده‌کرد. پیره‌بابیش له‌به‌ر به‌ره‌رۆچکه‌ داده‌نیشت و ته‌ماشای لوییا
و شیناوه‌ردی موچه‌که‌ی ده‌کرد و دلای ده‌کراوه. نیگه‌رانی به‌ریتچوونیش نه‌بوون، چونکه
به‌شی نه‌وه‌نده‌یان پوول مابوو زگی خۆیان پی تیر که‌ن. وه‌نگ لانگ له‌حالی‌کدا چاوی له
ئاسمانی بریبوو و چاوه‌روانی باران بوو گوتی:

- ده‌بی عوودیکیش له‌پیش نه‌و خودایانه‌ بسووتینم، چونکه‌هه‌رچییه‌ک بن ده‌سه‌لاتیان
له‌سه‌ر نه‌و عه‌رزه‌هه‌یه و زۆر شتیان پی‌ده‌کری.

شه‌ویک وه‌نگ لانگ له په‌نا خیزانی پاكشاپوو، دهستی به سهر سینگی‌دا هینا و پریسکه‌یه‌کی چکۆله‌ی وه‌بهر دهست كهوت و پرسى:

- نه‌وه چیه له به‌رۆكه‌ت قایم کردوو؟

خیزانی له سه‌ره‌تاوه خۆی کیشاوه دواوه، به‌لام وه‌نگ لانگ دهستی له‌سه‌ر پریسکه‌که هه‌لنه‌گرت. به‌ته‌ما بوو له به‌رۆکی بکاته‌وه. ژنه‌که به ناچار ته‌سلیم بوو و گوتی:

- بۆ ده‌ته‌ه‌وئ له به‌رۆکه‌م که‌یه‌وه، فه‌رموو ته‌ماشای که.

له پاشان پریسکه‌که‌ی له ملی ده‌ره‌ینا و دای به وه‌نگ لانگ. وه‌نگ لانگ کاتیکی پریسکه‌که‌ی کرده‌وه، پر بوو له جه‌واهیرات. له خۆشیان له‌وانه‌بوو گه‌شکه‌ بێ، نه‌یده‌زانی چ بکا، چونکه له عومری خۆیدا جه‌واهیراتی نه‌دی‌بوو! به‌لام نه‌وه‌نده‌ی ده‌زانی که سه‌روه‌تیکی زۆری له دهست دایه، له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی زۆریان ته‌ماشای به‌کتر کرد، له پاشان گوتی:

- نه‌وانه‌ت له کوی و ده‌ده‌ست كهوت؟

ژنه‌که له وه‌لامدا گوتی:

- ئی ماله پوولداره‌کانه و خه‌زینه‌ی به‌کیک له گراوییه‌کان بووه. کاتیکی چوومه ژوور ته‌ماشام کرد خشتیکی له دیوار جیا بووه‌ته‌وه، به‌سه‌برایی چوومه پێش، بێ نه‌وه‌ی که‌سیک نا‌گای لیبی و له‌گه‌لی نیوه‌که‌م، خسته‌که‌م له دیوار هینا ده‌ر و جه‌واهیرات هاته‌ خوار، کۆم کرده‌وه و له قۆلی کراسه‌که‌م نا.

وه‌نگ لانگ نه‌و کاره‌ی خیزانی زۆر پێ چاک بوو، هیندیکی تاریف کرد و پرسى:

- پیم بلێ بزانم چلۆنت زانی؟

ژنه‌که گوتی:

- تو پیت وایه من له کوی گه‌وره‌ بووم؟ تاخر کله‌فه‌تی نه‌و باره‌گابه‌نه‌ بووم، با نه‌وه‌شت پێ بلیم ده‌وله‌مه‌ند و پوولدار زۆر ترسنۆکن. جاریکی به‌ چاوی خۆم دیتم که سالیکی قاتی و قری و ریگر و چه‌ته‌کان رژانه‌ نیو ماله پوولداره. کله‌فه‌ت و سیغه، هه‌روه‌ها

خاتونی پیر هه‌ربه‌که‌ی مستیکیان زێر و زیو و جه‌واهیرات ده‌ست دایه و له حاشارگه‌یه‌کی که له پێشدا دیاریان کردبوو شاردیانه‌وه و ده‌رباز بوون.

دوای ماوه‌یه‌ک وه‌نگ لانگ هه‌ناسیکی هه‌لکیشا و گوتی:

- شه‌یتان و شو‌فار زۆرن، پیاو نابێ شتی وا له مالتیدا رابگری، ده‌بێ بیفرۆشین و له جیگایه‌کی نه‌مین بیشارینه‌وه. واکه‌ بیده‌ین به‌ زه‌وی، ده‌ور و زه‌مانه‌ ناخۆشه. نه‌گه‌ر بێتو که‌سیک بۆن بکا و بزانی شتیکی وامان هه‌یه، تا سه‌به‌ینی هه‌ردوو کمان ده‌کوژن و جه‌واهیراته‌که ده‌که‌وێته‌ ده‌ست چه‌ته‌کان. هه‌رچۆنیک بێ ده‌بێ نه‌ورۆ بیده‌م به‌ زه‌وی، ده‌نا شه‌وی خه‌وم لێ ناکه‌وی.

به‌ ده‌م قسه‌کردنه‌وه جه‌واهیراته‌که‌ی له پریسکه‌یه‌که‌وه پێچا و گرتی دا. کاتیکی ده‌یویست له باغه‌لی بنی ته‌ماشای کرد خیزانی چوار می‌رده‌کی دانیشتوه و نیو چاوانی تیک ناوه و ته‌ماشای ده‌کا. وه‌نگ لانگ به‌ چاو پیکه‌وتنی بیچم و رواله‌تی ژنه‌که‌ی په‌شوکا و گوتی:

- بۆ ده‌لێی مودووت لێ مردوو؟! چ قه‌وماوه؟!!

ژنه‌که له حالیکدا کۆلی گریانی له نه‌وکی مابوو پرسى:

- ده‌ته‌ه‌وئ هه‌مووی بفرۆشی؟

پیاوه‌که وه‌لامی دایه‌وه و گوتی:

- نه‌گه‌ر نه‌یفرۆشم چی لێ بکه‌م، نه‌و خانوبه‌ره‌ خاوینه‌ی ئیمه‌ بۆ نه‌وه نابێ. جه‌واهیرات له‌و ماله‌دا به‌ چ ده‌ردیکی ئیمه‌ دێ؟

ژنه‌که گوتی:

- چه‌ز ده‌که‌م دوو دانه‌ له‌وانه‌ راگرم.

نه‌وه‌نده‌ به‌ ملکه‌چی نه‌و قسه‌ی کرد ده‌تگوت مندالی ساوايه و گرووی له شت گرتوو. وه‌نگ لانگ به‌ سه‌ر سو‌رمانه‌وه گوتی:

- زۆر چاکه.

ژنه‌که له درێژه‌ی قسه‌کانیدا گوتی:

- دوو دانه‌م له‌وانه‌ بۆ راگیرابا زۆر چاک بوو، زۆرم پێخۆشه‌ مرواری بێ.

پیاوه‌که گوتی:

- مرواری!

ژنه که گوتی:

- من ته نیا ئەوان پادەگرم، مەترسه به خۆمیانەوه هەلناواسم، دەیانشارمەوه.

له پاشان سەری خۆی بەرداوه، دەستی دا دەرزى و دەزویهک و بێدەنگ بوو. وەنگ لانگ بیری لهوه کردەوه که ئەو ژنه تەمەنیک زەحمەتی کیشاوه و ئەرکی خۆی ئەنجام داوه و داواى هیچ شتیکی نەکردەوه. هەرۆهها ماوهیهکی زۆر لهو ماله ئەعیان و ئەشرفانەدا بووه، زڕ و زیوی خاتوونەکان سەرنجی راکیشاوه؛ ئەویش له دوورەوه. ژنه که لهبەر خۆیهوه گوتی:

- جاروبار ئەوانه به دەستهوه دەگرم.

له پاشان میتردهکەى به بێ ئەوهی لیتی بپرسێ چی لێ دەکەى بەرۆکی کردەوه و جەواهیتراتهکەى دا به ژنهکەى. ژنهکەى له نیو جەواهیتراتهکە، دوو مرواری هەلگرت و ئەوانی دیکەى داوه به میتردهکەى. له پاشان مروارییهکانی له نیو کولێجەکهیدا شاردهوه. وەنگ لانگ لهبەر خۆی بیری دەکردەوه و دەیگوت: «دەزانم ئەو ژنهى من ئەو مروارییهانە نه له مل دەکا، نه تەماشایان دەکا، ئەدی بۆ چییهتی؟». له پاشان تەمای گرت بچیتته ماله ئەرباب و بزانی زهوی فرۆشتنیان ههیه؟

سەرەنجام بەرهو ماله ئەرباب وەرێ کەوت، چونکه نەدەترسا لهوهی که ئیزنی نەدەن و پیشی پێ بگرن. کاتییک گەبشته بەر دەرگا، تەماشای کرد دەرگاگانیان هەموو گالە دراوان و کەس نییه دەرگای لێ بکاتهوه، ئەو خەلکەى به پەنایدا دەرۆبشتن ئاورێکیان ویدەدا و دەیانگوت:

- هەتا ئیوارێ له دەرگا دا، کەس نییه لیتی بکاتهوه، مەگەر خانى پیر وەخەبر بێ، یا شانسی خۆی یهکیک لهو کلفەتانهی که لهو دەرۆبهره وەک سەگ خەریکی ملومۆن به ویدا بێ و دەرگای لێ بکاتهوه.

سەرەنجام گوتی له دەنگی پێیهک بوو که به هەست راکرتن دەهاته پیش، سەرت نەیهشپنم دەرگا کهى به جیرهجیر کردەوه و گوتی:

- کێیه؟

وەنگ لانگ له حالیکدا نوقمی بپیرکردنەوه بوو وەلامی داوه.

- منم وەنگ لانگ!

له پاشان یهکیکی نیو چاوان تال گوتی:

- ئەو وەنگ لانگه غەزبه کێیه؟

وەنگ لانگ کاتییک ئەو جوتیانەى بیست تیگهیی که ئەوه دەبێ خانى پیر بێ، چونکه قسهى خۆشى ئەربابان هەمیشە جینو و قسهى سووک بووه. وەنگ لانگ وەلامی داوه و گوتی:

- خانى مەزن، بۆ کاریکی چووک هاتوومه خزمەتت مەبهستم زەحمەت دانى ئیوهى بەرێز نییه، کارم به کوێخای بوو.

خانى پیر گوتی:

- کوێخا؟ نەعلەت له دایک و بابیان، ئەو تووتکه سەگانه، ئەوه ماوهى سێ مانگه رۆبشتوون و بەجێیان هیشتووم.

وەنگ لانگ کاتییک ئەو وەلامهى بیست، سەری لێ شینوا و هەموو شتیکی لێ تیکچوو. دەبا سەوداکەى لهگەڵ یهکی دیکه قسه لیکردبا، نەک خانى پیر له لایهکی دیکهشەوه جەواهیتراتهکەى لێ ببوو باریک و دەتگوت پۆلووی ئاووره له دەستی دایه. دەبویست خۆی نەجات دا؛ هەرۆهها نەیدەویست به دەستی به تال بگەریتەوه، به هەر جۆریک بوو مەبهستی خۆی راگەیاندا و گوتی:

- ئەو پوولەم هینابوو خزمەتتان.

خانى پیر دەرگای پیک دادا و گوتی:

- پوولێ چی؟ پوول نەماوه، کوێخا دزه گەسکی له ولانی داوه و قەرزى کهسم بۆ نادرتەوه.

وەنگ لانگ به پهله گوتی:

- بپسووره له مەبهستی من حالێ نەبووی، هاتووم پوولت بدەم، نەک پوولت لێ وەرگرم.

کاتییک وەنگ لانگ ئەوهی گوت ژنییک له دەرگا سەری هینا دەر و گوتی:

- ئەگەر قسهت وا خۆشه وەرە ژوور، له مێژە قسهى وامان نەببستووه.

وەنگ لانگ چوو ژوور دەرگایان گالە داوه. وەنگ لانگ تەماشای کرد خانى پیر لیباسیکی بۆر و چلکن و کۆنی لهبەردایه و به لارهملی له گۆشهیهک راوهستاوه، دیار بوو که لیباسی شین و شایی هەر ئەوه بوو که له بەردا بوو. وەنگ لانگ باوهری نەدەکرد که

ئەو خانى پىرە! باوەرى نەدەکرد كە بتوانى لەگەڵ خانى پىر قسە بكا. و دەيگوت: «وا هەر نىيە، ئەو خەونە» وەنگ لانگ پىتى وابوو ئەو هەش وەك بابى پىاويكى پاك و خاوين دەم بە پىكە نىيە، بەلام بە پىچەوانە قەلەويكى ناحەز و لەرزۆك و سەر و ردين نەتاشراو و پىس و پۆخل بوو. ژنەكە هەرچەند تا رادەپەك خاوين و بەهۆش بەرچاو دەكەت، بەلام لەسەر و سەكەتى بەدەفەرى بى بەزەبى دەبارى، لە قسەكانى وا دەردەكەوت كە لە بنەمالەى خانى پىر نىيە، بەلام كلفەتتىكى دم هەرا و رووھەلماو بوو. جگە لەو ژنە و خانى پىر كەس لە حەوشەدا نەبوو، دواى ماوەپەك ژنەكە گوتى:

- بلتى بزنام چ پوولتيك؟

وەنگ لانگ هەرچى لە خۆى نووسا نەيتوانى لە خزمەت خانى پىر قسە بكا. دواى ئەو ژنەكە حالى بوو لەبەر خانى پىر لە رووى هەلنايە قسە بكا بە خانى پىرى گوت:

- ئىوھ فەرموون، بۆخۆم قسەى لەگەڵ دەكەم با بزنام دەلتى چى.

خان بە بى ئەو قسەپەك بكا و هەستا و بە كۆخە كۆخ وەدەركەوت. كاتىك وەنگ لانگ لەگەڵ ژنەكە دانىشت نەيدەزانى كە دەبى چ بكا و چ بلتى؟ ژنەكە بەسەريدا قىژاندى و گوتى:

- بۆ لال بووى زەلام؟

وەنگ لانگ لە عەبىتەتەن يەك بە خۆى راجەنى. ژنەكە دريژەى بە قسەكانيدا و گوتى:

- چ كارتىك هەيە؟ ئەگەر پوولت هەيە فەرموو نىشانى دە.

وەنگ لانگ گوتى:

- نەمگوت پوولم هەيە، گوتم كارم هەيە.

ژنەكە گوتى:

- كار يانى پوول ئەژماردن. يان پوولم بەدەيە يان پوولت بەدەمى، ئەو هەش بزانه كە پوول لەو ماله ناروا تە دەر.

وەنگ لانگ گوتى:

- ئاخىر من ناتوانم لەگەڵ ژن قسە بكەم.

ژنەكە پرسى:

- بۆ ناتوانى؟ شىتتى نەفام مەگەر نازانى كەسى دىكە لىرە نىيە.

وەنگ لانگ لە حالتيكدا باوەرى بەو قسە نەدەکرد، بە سەر سورمانەو تەماشاي ژنەكەى كرد. ژنەكە دووبارە بە سەريدا قىژاند و گوتى:

- سەرىنى خاترجەمى وەبن سەرت دە هەر من و خانى پىر ماوين.

وەنگ لانگ هەرچى دەيکرد خۆى بۆ رازى نەدەكرا. لە پاشان پرسى:

- چۆن دەكرى ئەو ماله گەورە كەسى تىدا نەبى؟

ژنەكە زۆر بە قەلسى وەلامى داو و گوتى:

- خۆ ئەو دەزانى كە خاتوونى پىر مرد، خۆت بۆ گيل دەكەى؟ مەگەر نەتبيستووھ كە چەتە و دزەكان رژانه ئەو ماله و هەرچى وەبەر دەستيان كەوت بە كۆلتيان دادا و بە تالانيان برد؟ جگە لەو هەش خانى پىريان لە دارتيك بەست و بە شەپەلاغان بەر بوونە گيانى، بەو هەش رانەو هەستان خاتوونى پىريشيان بە گورىسيك لە سەندەلى بەست و كوتتيكيان پەرۆ لە زارى نا تا هاوار نەكا! لە پاشان پىيان پىوھنا و هەلاتن، ئەمنيش كە ماوم لەبەر چاوى رەشم نىيە، خۆم لە كووپە ئاويكدا شارەبووھ، كاتىك هاتمە دەر دزەكان رۆيشتبوون. بەلام خاتوونى پىر لە ترسان هەر بە سەندەلتىكەوھ گيانى دەرچوو و مرد.

وەنگ لانگ پرسى:

- ئەدى رەنجبەر و دەرکەوانەكان چيان دەکرد؟

ژنەكە گوتى:

- ئەوان بەر لەو رووداوە رۆيشتبوون، چونكە لە نيوەى زستانيدا هيج شتتيك نەمابوو نە خۆراك و نە پوول.

لە پاشان دريژەى بە قسەكانيدا و گوتى:

- زۆرەي رەنجبەرەكان و كلفەتەكان دار و دەستەى ئەو دزانە بوون، من بە چاوى خۆم دىتم كە ئەو دەرکەوانە سەگ بابە لە پيشەوھى هەمووان دەرپيشت و ريگاي پيشانەدان، هەرچەندە ئەو سپلە و بى ئەمەكە لە بەرابەر خانى پىردا سەر و چاوى خۆى داپۆشيبوو، بەلام هەم ئەو و هەم ئەوانى دىكەم ناسيبەوھ. دلنيام كە ئەوان بوون، چونكە جگە لەوان كەسى دىكە جىگاي زير و زيوى وانى پى نەدەزانى. هەرچەندە كوتىخا بە روالەت دوورى لەو كارە دەکرد، بەلام دەتوانم بلتيكە بە دەس كىسى وى ئەو كارە جى بەجى كرا.

ژنەكە بۆ ماوەپەك بىدەنگ بوو، لە پاشان گوتى:

- ئەو ھەولەن بەدبەختی و چارە رەشی نەبوو، خانی پیر و باوکی ئەو شتانەیان زۆر چا و پیکەوتیبوو. خان و دەرەبەگ لەبەر قۆزدرەماغی خۆیان لە قەدیمەوہ خۆیان لە کاروباری زەوی و مولک و ماش نەگەیاندووہ، پوولیان لە کوپخا وەرەگرت و بە کەیفی خۆیان بەم لا و ئەولایاندا دەدا.

وہنگ لانگ لە حالیکدا تەماشای ئەم لاوای خۆی دەکاد نەیدەتوانی باوہر بەو شتانە نەکا، بەم ھۆبە پرسى:

- ئەدى خانزادەکانى جھیل لە کوپن؟

ژنەکە بە لالوتى وەلامى داوہ.

- ئەوانیش ھەر لەو دەورەبەرەن، شانسی خۆیان بەر لەو رووداوہ ژنیان ھینا و مالى خۆیان کرد. کورہ گەورەکەى خانی پیر کاتیک بیستی کہ چ بەلایەک بە سەر دایکی ھاتووہ، یەکیکی لە خانی پیر راسپارد کہ بیتتە دەر، بەلام خانی پیر جوابی نەداوہ. چونکہ پیم گوت چۆن دەرۆی و ئافرەتییکی وەک من بەتەنئى بەجئى دئلى؟

ھەرۆھە لە درپژەى قسەکانیدا گوتى:

- سەرەرای ئەوہى لە ماوہى ئەو چەند سالەدا کلفەتییکی بە ئەمەکی خان بووم، نە مالم ھەبە نە ژیانیک کہ پئى بلین ژیان.

لە پاشان وەنگ لانگ بە وردى تەماشای ئەو ژنەى کرد و تینگەبى ئەوہ لەو ژنانەبە کہ بە خۆ نزیک کردنەوہ لە خان دەبەوئى خان پرووتینتەوہ. بەم ھۆبە پئى گوت:

- لەگەل کلفەتییکی وەک تۆ چۆن سەودا بکەم؟

ژنەکە ئەوہى کہ بیست و گوتى:

- لە قسەى من دەرناچئ و بە چاوى کلفەتییک تەماشام ناکا.

ئەو قسە بو وەنگ لانگ بوو بە مەسەلەبەک، بریکی پیر کردوہ و گوتى: «ئەگەر منیش ئەو زەویبە نەکریم ئەو ژنە بە یەکی دیکەى دەفرۆشئ». جا لەبەر ئەوہ پرسى:

- زەوى زۆرما ماوہ؟

ژنە کہ لە مەبەستى وەنگ لانگ حالى بوو و گوتى:

- ئەگەر زەوى کر بى زەویمان ھەبە.

سەد یەکتار لە لای رۆژتاوا و دووسەد یەکتارمان لە لای جنووب ھەبە. تۆ کامیان ت دەوئ؟ ھەرچەندە بە سەر یەکەوہ نین، بەلام پارچەکانیان گەورەن و بو فرۆشتن دەبن.

وہنگ لانگ دواى ئەو قسانە تینگەبى کہ ھەموو شتیکی خان دەزانئ و تەنانەت بست بە بستى زەویبەکانیش دەناسئ، بەلام ھیشتا ھەزى نە دەکرد لەگەل ئەو ژنە سەودا بکا، ھەرۆبە پئى گوت:

- رەنگە خانى پیر زەویبەکانى بە بئى کورہکانى نەفرۆشئ؟

بەلام ژنەکە خیرا وەلامى داوہ و گوتى:

- لەو بابەتەوہ خەيالت تەخت بئى، کورہکانى کوتوویانە ھەر وەختیک پئت خۆش بوو زەویبەکان بفرۆشە. جگە لەوہش ئەو زەویبانە لە جیگایەکن کہ بەدەردى کورہکانى نایەن و ناتوانن کاریان لەسەر بکەن. ھەرۆھە لە ترسى چەتە و دز و تالانچى ناتوانن لەو جۆرە جیگایانە بژین، دەبئ ئەو زەویبانە بفرۆشن و پوولەکەى لە نئو خۆیاندا بەش کەن.

وہنگ لانگ لە حالیکدا باوہرى بە ژنەکە نەدەکرد و گوتى:

- زۆر چاکە دەبئ پوولەکەم بەدەم بەکئ؟

ژنەکە زۆر وشبارانە گوتى:

- جا ئەوہ پرسىار بوو تۆ کردت؟ دیارە دەبئ بیدەى بە خانی پیر، ناکا پئت وابئ دەبئ بیدەى بە کەسیکی دیکە.

وہنگ لانگ تینگەبى کہ خانی پیر بە قسەى ئەو ژنە ھەلدەسوورئ، بەلام گەراوہ و گوتى:

- با بمئئ بو رۆژتیکى دیکە.

ژنەکە وەدواى کەوت و گوتى:

- ئەو رۆ و سبەى بو ئیمە فەرق ناکا.

وہنگ لانگ بئ ئەوہى وەلامى بداتەوہ سەرى خۆى داخست و رۆیشت، چونکہ دەویست لە جیگایەکی چۆل دانیشئ و سەبارەت بەو مەسەلەبیر بکاتەوہ. ھەرۆبە چوو لە قساوہخانەبەک دانیشت و داواى چای کرد. چایەکی خواردوہ و دەستى کرد بە بێرکردنەوہ، بە کورتى پاش بێرکردنەوہبەکی زۆر گوتى: «دەبئ چ بووبئ کہ بنەمالەبەکی وا دەولەمەند و گەورە مال تووشى ئەو رۆژە رەشە بووبن و زەوى بفرۆشن؟». لەبەر خۆبەوہ گوتى: «زەویبەکانیان فرۆشتووہ، بوپە تووشى ئەو رۆژە رەشە بوون». لە پاشان کەوتە بیری دوو کورہکانى خۆى، دەتگوت بە گوتیان ھەلیانەکیشن، لەبەر خۆبەوہ گوتى: «وا

چاکه هەر له ئیستاوه بیاننیرمه مووچه و فیری جووت و گا و خهله و خهرمانیان کهم و نههیلّم چیدیکه کایه‌ی مندالانه بکهن». به‌لام هۆشی هەر له لای جه‌واهیراته‌که‌ی بوو. له‌وه‌ده‌ترسا له بن لیباسه‌کانی بریقه‌دا و بلّین ته‌ماشای ئه‌و سوالکه‌ره‌که‌ن، به جه‌واهیراتی پادشا چۆن خۆی راده‌نی! هەر له بییری ئه‌وه‌دابوو جه‌واهیراته‌که‌ی به زه‌وی بگۆریتنه‌وه. له قاوه‌خانه‌ی خۆی خافلاندا تا قاوه‌چیبه‌که‌ بیکار بوو، بانگی کرد و گوتی:

- وهره چایه‌کمان له لا بخۆوه و بریکم باسی شار بۆ بکه، بزانه چ خه‌به‌ره؟ له میژه‌له ولات نیم و بی خه‌به‌رم؟

کابرای قاوه‌چی له‌و پیاوانه‌بوو که قسه‌ی زۆر پینخۆش بوو، به‌تایبه‌ت له‌به‌رئه‌وه‌ی که چایه‌که‌ی به‌خۆرای ده‌خوارده‌وه، خوداخودای بوو شتیکی وای وه‌گیر که‌وی. ده‌ستی پیکرد و گوتی:

- کارمان به‌وه‌نییه‌که‌ خه‌لک له‌ برسان ده‌مرن و مردوون، ئه‌وه‌کۆن بووه! گرینگترین مه‌سه‌له‌ تالان کردنی ماله‌هوانگه.

وه‌نگ لانگ له‌و شته‌ده‌گه‌را و زۆری پینخۆش بوو. پیاوه‌که‌ مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ وه‌نگ لانگ گێراوه و گوتی:

- له‌و تالان کردنه‌دا دزه‌کان به‌زه‌بییان به‌که‌سدا نه‌هات و ده‌ستییان بۆ نامووسی ژنه‌کانیش درێژ ده‌کرد، به‌کورتی ده‌ردیکیان دا به‌و ماله‌، ده‌ردی بی ده‌رمان! له‌کو‌تایی قسه‌کانیدا گوتی:

- جگه‌له‌خانی پیر که‌ ئه‌سیری کلفه‌تیکه‌ به‌نیوی کووکوو هیچ که‌س له‌و ماله‌دا نه‌ماوه. کووکوو کلفه‌تیک بوو که‌ ماوه‌ی چهند سال بوو له‌وه‌تاغی خانی پیر ده‌خه‌وت! له‌و ماوه‌دا له‌به‌ر زمان لووسی خۆی که‌س نه‌یتوانیوو جیگای پین لێژکا.

وه‌نگ لانگ له‌حالی‌که‌دا گوتی دابوو قسه‌کانی و گوتی:

- که‌ وابوو ئه‌و ژنه‌ ئیستا بۆخۆی خانمیکه‌؟

پیاوه‌که‌ وه‌لامی داوه و گوتی:

- دباره‌هه‌مه‌کاره‌یه، چونکه‌هه‌موو کاریک ده‌کا و تا ئه‌و جیگایه‌ی بۆی بکری له‌م لا و ئه‌ولا شت کۆ ده‌کاته‌وه و وه‌سه‌ریه‌کی ده‌نی! به‌لام هه‌تا سه‌ر ناتوانی کلاویان له‌سه‌ر بنی و خۆی به‌ئهمگ پيشاندا، رۆژبیک دی و ده‌هرینین. باوه‌رم پین بکه‌به‌شی سه‌د سالی بۆ خۆی پیکه‌وه‌ناوه.

وه‌نگ لانگ له‌حالی‌که‌دا له‌خۆشیان ده‌له‌رزی پرسی:

- زه‌ویوزاریان ماوه؟

پیاوه‌که‌ گوتی:

- زه‌وی چی؟

کابرای قاوه‌چی له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌ری له‌زه‌وی ده‌رئه‌ده‌چوو ئه‌و پرسیاره‌ی پین سه‌یر بوو.

وه‌نگ لانگ دیسانیش پرسی:

- پیاوه‌که‌ وه‌لامی داوه و گوتی:

- ئه‌وه‌ده‌لێی چی؟

له‌و وه‌خته‌دا مشتهریه‌ک هاته‌قاوه‌خانه و هەر به‌سه‌ریپتوه‌گوتی:

- بیستوومه‌جگه‌له‌و پارچه‌زه‌وییه‌ی که‌قه‌برستانی شه‌ش پشتی بنه‌ماله‌که‌یانه هه‌مووی ده‌فرۆشن.

وه‌نگ لانگ دوای ئه‌وه‌ی له‌مه‌سه‌له‌که‌حالی‌بوو قاوه‌خانه‌که‌ی به‌جی هیشته و رۆیشته بۆ ماله‌ئه‌ریاب. کاتیک له‌ده‌رگای دا هەر ئه‌و ژنه‌ی پيشوو هات و ده‌رگای لێ کرده‌وه.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- پین بلّی بزانه‌خانی پیر مۆری خۆی له‌قه‌باله‌ی زه‌وییه‌که‌ده‌دا یان نا؟

ژنه‌که‌ گوتی:

- به‌لێ به‌لێ لێی ده‌دا، به‌گیانی خۆم لێی ده‌دا. له‌و بابته‌وه‌خه‌یالت ته‌خت بی و نیگه‌ران مه‌به؛ ئه‌من له‌خۆرا قسان ناکه‌م.

له‌پاشان وه‌نگ لانگ گوتی:

- پوولی زبوو بده‌می یا جه‌واهیر؟

ژنه‌که‌ گوتی:

- جه‌واهیرمان بده‌یه.

وهنگ لانگ زیاتر له وهی که چاوه پروان ده کرا زهوی هه بوو که به پیاوئیک و گایه ک
 په حه مهل نه ده هات! بو ئه وهی به ره می زایه نه بی وه تاغیکی دیکه ی به وه تاغه کانی زیاد
 کرد و که ریکیشی له کابرایه کی دپهاتی کری و به چینگی هاوسیتی گوت:

- مووچه کهت به من بفرۆشه. بوخۆشت وهره ماله ئیمه و یارمه تیم بکه، پیکه وه
 زهوی به کهن ده کیلین.

چینگ زۆری پیخۆش بوو، خۆشبه ختانه ئه و ساله سالیکی زۆر خۆش و پر باران بوو.
 شه تلّه کانی برینج گه وهره بوون و دواى دروونه وه و جه نجه ر کردن پیکه وه شه تلّه کانیان
 چه قاند. وهنگ لانگ ئه و ساله زیاتر له هه موو سالیکی دیکه گه می چاند. چونکه جگه
 له وهی باران زۆر باری ئاویش زۆر بوو، ته نانهت ئه و زهوی به یانهی که له سالی قاتی و
 قریبه که دا فه و تا بوون، کردیان به برینج. دواى ئه وهی به ره مه که یان پی گه یشته وهنگ
 لانگ ته ماشای کرد له گه ل چینگ پییان جی به جی ناکری! بو ئه وهی زه حمه ته که یان
 نه بیته وه هیهچ دوو که سیان له خه لکی ئاوی به کری گرت و به هه موویان بهر و
 بوویه که یان په حه مهل هینا.

وهنگ لانگ له کاتی کار کردندا ئه و زهوی به یانهی وه بیر هاته وه که له بنه ماله ی
 چاره ره شی هوانگی کری بوو. بو ئه وهی کوره کانی خۆی توشی ئه و چاره نووسه نه بن به سه د
 لۆمه و نانوت و بر و بیانوو ده بناردن بو مووچه. زۆری چاو له کاری ئه وان بوو،
 مه به سستی له و کاره ئه وه بوو ده ست و پی سپیلکه بار نه یه ن و ئه گه ر لییان قه وما بتوانن
 کاریک بکه ن و به ره ی خویان له قوراو بیته دهر.

وهنگ لانگ نه ییده هیشته کهس بیکار بی، به لام نه ییده ویست ئولان وهک جار ان
 زه حمه ت بکیشی. چونکه له فه قیری و چاره ره شی نه جاتیان بسو تازه پیوست
 به کار کردنی وی نه بوو؛ کریکاریان هه بوو.

ئه و ساله ی زهوی به یانهی زۆر چاک بوون، سه ره نجام لی برا، وه تاغیکی دیکه ش به
 وه تاغه کانی زیاد کا و نه هیللی به ره مه که ی له عه رزی بیته وه. وهنگ لانگ بو ئه وهی

هیچ شتیکی به فیرو نه روا، سی به راز و ژماره یه ک مریشک و که له باب و قاز و مراوی
 کری. بو ئه وهی له په ریز و جیخوونه کان چینه بکه ن و گه وره بن.

ئولان که له گه لیان نه ده چوه مووچه و مه زرا، بیجگه له وهی لیباس و پیلاوی بو
 هه موویان ده دروو، وهک هه للاجی چاک ده سستی ده دا شو لئیک و لۆکه ی دۆشه گ و
 لیفه کانی ده کرده وه و له بهر تاو هه لیده خستن و پاشان پاک و خاوین مه لافه ی
 تیبه لده کیشان. ئولانی بیچاره سه ره رای ئه و هه موو زه حمه تکیشانه جار تیکیش بو خۆی له
 نیو ئه و جیگا و یانه خاوینه دا نه خه وت و مندالی نه بوو! ئه و جاریش وهک جار ه کانی پیشو
 له کاتی مندال بووندا، نه داواى مامانی کرد نه هیشته هیچ کهس یارمه تی بکا! له
 حالیکدا دهیتوانی قه ره واشتیک بوخۆی بگری تا خزمه تی بکا.

ئه و پرۆزه ی که ئولان به ژانه وه بوو، وهنگ لانگ له مووچه بوو. کاتیک هاته وه
 ته ماشای کرد باوکی له بهر دهرگا راوه ستاوه، سلاوی کرد باوکی به پیکه نینه وه گوتی:

- ئه و جار مریشکه کهت هیلکه ی دوو زهردینه ی داناوه.

وهنگ لانگ کاتیک چوه ژور ته ماشای کرد ئولان دوو مه لۆتکه ی ساواى له په نا
 خۆی دریز کردوه، منداله کان یه کیان کوپ و یه کیان کچ بوو. هه ر ده تگوت سیوتکن له ت
 کراون، هیندیک راوه ستا و بو پیکه نین گوتی:

- که و ابوو ئه و دوو مرواری بهت له بهر ئه وهی له سه ر سینگت دابوو!؟

پاش ماوه یه ک دیسانیش به و قسه ی خۆی پیکه نی، له بهر ا به ردا ئولانیس وهک هه میسه
 بزیه کی هاته سه ر لیو و هیچی نه گوت. وهنگ لانگ له پاشان که وته بیری کچه
 گه وره که ی، سه ره رای ئه وهی زۆری به زه بی پیداده هات هه میسه هه وللی ده دا دللی وه ده ست
 بیتنی. به لام قسه ی نه ده کرد، جار جار تیک به باوکی پیده که نی و هیچی دیکه. مه علوم
 نه بوو له هه وه لوه توشی ئه و به لایه بووه یا له برسان وای لیته توه. وهنگ لانگ زۆر به
 ئاواته وه بوو جار تیکی قسه یه کی لی بیسی یان لانی کهم بلتی: «دادا!»؛ وشه یه کی که
 مندال پیی بانگ ده کا، به لام جگه له پیکه نینه مندالانه خه به رتیک نه بوو. وهنگ لانگ
 کاتیک ته ماشای کرد به نا ره حه تی ده یگوت:

- رۆله که گیان! شیتته که گیان! گه و جه گیان! ئه وه بو هیچ نالیتی!؟

هیندیک جاریش دللی پر ده بوو له گریان و ده یگوت:

- جا چا نه بوو ئه و مشکه چکۆله م نه فرۆشت، خۆ زانیبا یان لاله هه ر ده یان کوشت.

وهنگ لانگ بۆ ئەوێ ماوه بە کچەکەئە نەدا بێر لە کەموکۆری و چاره‌پەشی خۆی بکاتەوه، لەگەڵ خۆی دەبرد بۆ مووچە و نەیدەهێشت تەنیا بێ.

یەکیک لە تاییبەتییەکانی ئەو ولاتە ئەو بوو بە حەوت ساڵ یان پێنج ساڵ، جارێک تووشی قاتی و قیری دەبوون. هۆبەکەشی ئەو بوو بە یان زۆر باران دەباری و هەموو ولات دەبەتلا یان نەدەباری و ولات وشک دەبوو! یان چۆم و ئاوبەندەکان ئاویان پەسەر دەکەوت و هەموو ولات وەسەر ئاوەکەوت! جاری وابوو خەلکەکە لە ترسان لە ولات و نیشتمانی خۆیان رایان دەکرد تا سبلاوێک دەنیشستەوه و ولات دەبرینگاوه.

وهنگ لانگ پیاویکی بە مشوور بوو، دەستی کرد بە مالا و مالداری و سەرەوت وەسەریەک نان. بە کورتی دواڕۆژی لەبەر چا و گرت و پاشەکەوتییکی زۆری کرد و ئەگەر تووشی قاتی و قیریش با، تازە زەویوزاری خۆی بەجێ نەدەهێشت چونکە تا سالیکیش دەیتوانی خۆی رابگرێ.

وهنگ لانگ سەرەرای ئەوێ بۆ خۆی قۆلی هیمەت و پیاوێتی هەلمالی، خوداش یارمەتی دا. ماوهی حەوت ساڵ شت ئەوێ زۆر بوو، جگە لەوێ تیر و تەسەل بوون، لە خوشیان زیاد دەبوو. هەرۆهە ساڵ لەگەڵ سالیکی کرێکارەکانی زیاد دەبوون. دواي ئەوێ بوونە شەش کەس، مالتیکی دیکە دروست کرد. بۆ خۆی چوو مالا تازەکە و کرێکارەکانیش لە ژێر چاودێری چینگ لە مالاکەئە پێشودا مانەوه.

لەو ماوه‌دا وهنگ لانگ لە هەموو بارێکەوه چینگ تاقی کردەوه و دلنیا بوو کە پیاویکی بە شەرەف و راست و دروست و بە ئەمەگە. کردی بە جێنشین خۆی و مانگانە دوو پوولی زیویشی بۆ دیاری کرد. چینگ ئەوێ شەرم دەکرد، نانیسی بە تەواوی بۆ نەدەخورا! هەرچەند وهنگ لانگ حەولی لەگەڵ دەدا بێ فایده بوو. چینگ وەک ئەندامیکی ئەو بنەمالە زەحمەتی دەکێشا و بە دلگەرمییەوه کاری دەکرد. بێ ئەوێ کەس قسەئە لێ بزانی، لە بەیانی را تا تەنگی نوێژی شێوان پێمەرەئە لە دەست نەدەکەوت و بە مووچە و مەزرا رادەگەشت. سەرەرای هەموو ئەوانە وهنگ لانگ دلنیا بوو لەوێ کە ئەگەر یەکیک لە کرێکارەکانی زباتر لەوێ کە بۆی دیاری کراوه، وەرێگری یا خۆ بخاڵتینی و لە بن دارخورما خۆ وەپەنا دا و شت بخوا، یا بە دزی ژنەکەئە بێ و مستیک گەنم بدزی، بێگومان لە ئاخری سالدا کە دواي گێرە و کێشە و خەلە و خەرمان ئەریاب و رەنجبەر لێک کۆ دەبنە و جێژن دەگرن چینگ ئەریاب حالی دەکا و دەلێ سالیکی دیکە فلان و فلانمان ناوی و بە کاری ئێمە نایەن.

وهنگ لانگ و چینگ پێکەوه نیتوانیان زۆر خوش بوو، هەر دەتگوت بران؛ لە راستیدا ئەو مستە تۆوێ کە دابوو یان بە یەکتەر شوینی خۆی دانابوو. بەلام چینگ دەیزانی بە کری گێراوه و مالاکەئە بە مالا خۆی دەزانی. وهنگ لانگ لە ئاخری سالی پێنجەمدا کەمتر دەچوو مووچە، چونکە کاری دیکەئە وەک بەرەم بردن بۆ بازار و بە سەر راگەشتنی مووچە و مەزار و کرێکارەکانی بۆ پەیدا بێوو. وهنگ لانگ لەبەر ئەوێ سەودای نەبوو کارەکانی بە چاکی بۆ بەرێ نەدەچوو. جا لەبەر ئەوێ زۆر بە خۆیدا دەشکاوه و شەرمی دەکرد؛ بە تاییبەت کاتیک دەبویست لەگەڵ گەنم فرۆشەکاندا قەرارداد بنووسێ بە ناچاری رووی لە دەلال و مشتەریبە بە پۆزەکانی شار دەکرد و دەیگوت:

- ئاغا گیان! دا زەحمەت نەبێ ئەوێم بۆ بخویننەوه.

جگە لەوێ کاتیک دەیانگوت نیتوی خۆت لە بن قەراردادەکەئە بنووسە نیتوێ عومر دەبوو و لە خەجالەتیا ناره‌قەئە دەکرد. لە پاشان یەکیک لە میرزاکان دواي تانە و لۆمەئەکی زۆر نیتوێکەئە دنووسی، ئەویش چ نووسینیکی! بە گەپ لێی دەپرسی لانگ بە کام پیت دنووسێ؟ بە پیتی ئەژدیه‌ها یا بە پیتی بێ سەدا و شتی دیکە؟ وهنگ لانگیش ناچار سەری بەردەداوه و بە خەجالەتی دەیگوت:

- چۆنت پێخۆشە وای بنووسە، من بێسە وادم و نازانم نیتوی خۆم بنووسم.

وهنگ لانگ بە بیستنی ئەوقسانە سوور هەلەگەرا و دەیگوت:

- خۆ هیچ کام لەو نەفامانە بستیکیان زەوی نیبە، بۆ دەبێ بۆ ئەوێ شت نووسینە، وەک قاز دەندووکی پێکدادەن و بە من پێ بکەن؟!

دواي ئەوێ رەقەکەئە نیشستەوه: «تازە بۆ خۆم هیچ کە ناتوانم بنووسم و بخویننەوه! بەلام لە مەوبەدا کورە گەرەکم نانیرمە مووچە و دەیبەمە شار و لەبەر خویندنی دەنیم با هیچی دیکە لە بازار گەپم پێ نەدەن». دواي ئەوێ کەمیتکی بێر کردەوه لەسەر تەمای خۆی ساغ بوووه و هەر ئەو پۆزە کورەکەئە بانگ کردە لای خۆی و پیتی گوت:

- لەو پۆزا مەچوو مووچە. دەمەه‌وئە دەرس بخوینێ. پیاو مالا بێ، خویندەوارپکی هەردەوئە، با چی دیکە زار لەبەر خەلکی نەکەینەوه و قەراردادەکان بۆ خۆمان بنووسین. بۆ لە خۆرا تووشی خەجالەتی بێن؛ خۆ دەست نیبە لە گوزەدا مابێ.

کورەکەئە لە خوشیان روومەتی سووربوونەوه، دواي ماوه‌یەک گوتی:

- بابہ گیان! منیش له میتر بوو نه و ناواتهم له دلدا بوو، به للام له خوّم رانه ده دی دهری برم و ناشکرای کهم.

کورپه چکولّه که کاتیک نه و قسه ی گوی لئی بوو، وهک هم همیشه به گریان و نووکه نووک هاته لای باوکی و دهستی پیکرد. نه وه هه و دلین جار نه بوو وای دکرد. ههر له هه و دل وه مندالیک زوری لئی و چه نه دریز بوو! هم همیشه ره خنه ی له م و له و ده گرت و ده یگوت:

- بو من له فلان و فیساره کهس که مترم! بو نه و فلان شتی هه یه و من نیمه؟!
به دهم نه و قسانه به باوکی گوت:

- منیش له سبه بنیرا ناچمه مووچه و کار ناکهم. نه و فهرق و جیاوازی به تا که ی؟! من له گه ل برا کهم فهرقم چیه؟ بو نه و بچته قوتابخانه شت فیر بی و منیش وهک دیهاتیک کار بکه م؟ مه گهر من وهک وی کوری تو نیم؟

وهنگ لانگ هوسه له ی گوی راکرتن له و هم موو بر و بیانوو و گریان و ره خانه ی نه بوو. بو نه وه ی سهر و میتشکی نه با گوتی:

- زور چاکه هینده ی له سهر مه رۆ، ههر دوو کتان برۆن. نه گهر خودای نه خواسته رۆزگار تووره بوو و به کیک له نیوه ی برده وه، به کتان ههر ده مین یارمه تیم بکه ن.

دوای نه و قسانه به خیزانی گوت:

- ههرچی زووتره برۆ بو شار پارچه ی بکره و لیبا سیان بو دروست که. بو خو شم ده فته ر و کاغز و قه لّم و شتیان بو ده کرم.

سهره نجام هه موو شتیک ناماده بوو و ناردیانن بو قوتابخانه یه که له نزدیک دهره وازه ی شار. ماموستا که یان پیانوکی پیر بوو که له سووچیک ماله که ی خو ی چنه ند میتر و سهنده لی دانابوو و به پوولتیک که م که جیژنانه ده یاندا یه دهرسی به منداله کان ده گوت.

ماموستا پیره زوریان له گه ل خهریک ده بوو، نه یده هیشیت بیتکار بن یا دهرسی پییده گوتن یا لیتی ده پرسینه وه. به للام هاوین و به هاران له بهر نه وه ی هه واه گهرم ده بوو، دوای نه وه ی نانی ده خوارد سهرخه ویک ده شکاند. له و ماوه دا منداله کانیش ده ستیان ده کرد به گالته و کایه کردن. ههروه ها نه گهر میتش به سهر و چاوی ماموستا هه لگه رابا له قاقای پیکه نییان ددها و ماموستایان وه خه بهر دینا. نه ویش ناچار به باوه شین له گیانیان به رده بوو. جیرانه کان کاتیک دهنگه دهنگی منداله کان یان گوی لئی ده بوو ده یانگوت:

- هه وسه له ی دهوی له گه ل مندال حاوانه وه؛ نه ویش نه و پیانو پیره! به للام پیریک به نا پروو یه.

وهنگ لانگیش ته نیسا له بهر نه و مه به سته نه و قوتابخانه ی بو دهرس خو پندنی منداله کان ی هه لبار دیوو. کاتیک منداله کان ی برده لای نه و ماموستا پیره دهرسیکی پریشی هیله که دایه. ماموستا چ ماموستا چاویلکه یه کی گهره ی له چا و دابوو! که وایه کی دریز له به ردا و باوه شینیک گهره ی به ده سته وه بوو. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به و دیه نه کهوت هه لبه زیبه وه، له پاشان سلاوی کرد و گوتی:

- ناغا نه و منداله نه م هینا وه ته لای تو دهرسیان پی بلتی. به للام پیتم وایه به کوته ک نه بی هیچیان ناچیتنه گوتیه وه و حالی نابن. تکات لیده که م دلّت پییاننه وه نه بی، زور چاکیان لیده با دهرسه کانیان ره وان که ن.

له و به ینه دا منداله کان پیته دنگ راهه ستا بوون و له گه ل منداله کان ی دیکه ته ماشای یه کتریان ده کرد. وهنگ لانگ منداله کان ی دانا و گه راهه، نه وه نده خو شحال بوو جه جمینی نه بوو، چونکه منداله کان ی له وانی دیکه بالا به رزتر و یچووتر بوون. به کورتی کاتیک له ناوایی نزدیک بووه وه تووشی یه کیک له جیرانه کان ی بوو و گوتی:

- به لئی نه ورۆ له قوتابخانه ی منداله کانم ده گهریمه وه.

دوای نه وه ی جیرانه که ی به سهر سورمانه وه ته ماشای کرد، وهنگ لانگ به فیزه وه گوتی:

- من تازه پیوستم به وه نیبه منداله کانم له مووچه کارم بو بکه ن، با بوخویان فیبری خو پندن و نووسین بن.

دوای نه وه ی پیانو که رۆیشیت له بهر خو یه وه گوتی: «هیچ دوور نیبه کوره گهره که م بیته گهره ی کلاس». دوای ماوه یه که له قوتابخانه به کوره کانیان گوت کوره گهره و کوره چکولّه. ماموستا پیره ش کاتی نیو نووسی که گوتی باوکتان چ کاره یه دوو نیوی تازه ی بو دانان. به کوره گهره که یان ده گوت «نانگ نه ن» و به وی تریان گوت «نانگ وه ن». وشه ی هه وه لی هه ر دوو کیان یانی که سیک سهره وه ته که ی له خاکه.

بهم چه‌شنه وهنگ لانگ سه‌روه‌تی بنه‌ماله‌ی پیکه‌وه‌نا، سه‌ره‌تای سالی‌ه‌وته‌م سیلاو هات و هم‌موو ولاتی داگرت. به‌لام وهنگ لانگ سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی دوو پینجه‌می زه‌وییه‌که‌ی بیوه‌ی ناو نیگه‌ران نه‌بوو. نه‌و سیلاوه‌ بوو هوی‌ نه‌وه‌ که دانیش‌توانی‌ نه‌و ناوچه‌یه، ماله‌کانیان به‌جی‌ بیلن. جگه‌ له‌ خانوبه‌ره‌ی وهنگ لانگ و دوو سی‌ خانوی دیکه‌ که دوور له‌ ناوایی و له‌سه‌ر ته‌پۆل‌کیک بوون و به‌ ساغی‌ مانه‌وه، نه‌وانی‌ تر تا ماوه‌یه‌ک هه‌روا مانه‌وه، به‌لام له‌ پاشان‌ خووسان و له‌ جیگای‌ خویان‌ تیک‌ ته‌پین. سیلاو نه‌وه‌نده‌ زۆر بوو ته‌نانه‌ت ریگا‌کانیش‌ پر بوون له‌ ناو، که‌سیکی‌ به‌له‌د نه‌با سه‌ری‌ لی‌ ده‌شپوا و ناو ده‌بیرد.

بۆ‌ چوونه‌ شاریش‌ دوو داریان‌ لیک‌ ده‌به‌ست و وه‌ک که‌له‌ک وه‌سه‌ر ناویان‌ ده‌خست، به‌م چه‌شنه‌ کاروباری‌ خویان‌ جی‌ به‌جی‌ ده‌کرد. ژماره‌یه‌کیش‌ هه‌بوون‌ هیچیان‌ له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات و له‌ برسان‌ ده‌مردن و چاره‌نووسی‌ هه‌میشه‌یان‌ دوویات‌ بووه‌وه. به‌لام وهنگ لانگ‌ نه‌وه‌ی‌ بی‌ری‌ لی‌ نه‌کردباوه‌ نه‌وه‌ بوو. چونکه‌ سه‌ره‌رای‌ نه‌وه‌ی‌ چاله‌کانی‌ پر بوون‌ له‌ ده‌غل‌ودان، گه‌نم‌ فرۆشه‌کانیش‌ پیتی‌ قه‌رزدار بوون. مه‌ترسی‌ نه‌وه‌شی‌ نه‌بوو که‌ خانووه‌که‌ی‌ سیلاو‌ بیگرێ. جا له‌به‌رته‌وه‌ هه‌قی‌ خۆی‌ بوو که‌ نیگه‌ران و په‌رۆش‌ نه‌بی.

ته‌نیا‌ نا‌ره‌حه‌تیکی‌، زه‌وییه‌کانی‌ بوو که‌ پر بیوون‌ له‌ ناو و بیکار بوون‌ که‌ نه‌وه‌ش‌ به‌ قازانج‌ ته‌واو بوو و بووه‌ هوی‌ نه‌وه‌ به‌ ته‌واوی‌ به‌سه‌یتنه‌وه. له‌ لایه‌کی‌ دیکه‌شه‌وه‌ کرێکاری‌ زۆر بوون و هه‌موو کارێکیان‌ نه‌نجام‌ ددا. به‌لام بۆ‌ نه‌وه‌ی‌ کرێکاره‌کانی‌ بی‌ کار دانه‌نیشن‌ پاش‌ نه‌وه‌ی‌ بانه‌کانی‌ پین‌ هه‌لگێترانه‌وه‌ و دار و دیواریان‌ سواغ‌ کرد، ئامرازه‌کانی‌ کشتوکالی‌ وه‌ک‌ پیتمه‌ره‌ و نیر و ئاموور شه‌نه‌ و درمغ‌ که‌و و بیژینگ‌ و... ریک‌ و پیک‌ کردنه‌وه‌ و گوتی:

- تفاق‌ بدنه‌ به‌ گایه‌کان، مراوی‌ بکرن و به‌ ناویان‌ دادهن، هه‌روه‌ها‌ خه‌ریکی‌ گوریس‌ و به‌نکه‌له‌وه‌ و شتی‌ دیکه‌ی‌ له‌م‌ بابه‌تانه‌ بن.

به‌ کورتی‌ هه‌موو کاره‌کانی‌ پین‌ نه‌نجام‌ دان. به‌لام بۆ‌ خۆی‌ له‌به‌رته‌وه‌ی‌ عاده‌تی‌ نه‌گرتبوو،

له‌به‌ر بی‌ کاری‌ سه‌ری‌ لی‌ نه‌ستوور ببوو و نه‌یده‌زانی‌ چ بکا؟ له‌ حالیکدا‌ له‌وپه‌ری‌ تیر و ته‌سه‌لیدا‌ بوو، پیتی‌ وابوو‌ نه‌و هه‌موو دانیش‌تنه‌ چاک‌ نییه‌ و پیتی‌ ته‌مه‌ل‌ ده‌بی‌ و زه‌ره‌ه.

پیره‌بابیش‌ زۆر کز و بی‌ تاقت‌ ببوو، چاوه‌کانی‌ پرووش‌ بیوون و گوتی‌ له‌ هیج‌ نه‌ده‌بوو هه‌تا‌ قسه‌شت‌ له‌گه‌ل‌ نه‌کردبا‌ کاری‌ به‌که‌س‌ نه‌بوو. وه‌نگ لانگ‌ پیتی‌ ناخۆش‌ بوو که‌ باوکی‌ ناتوانی‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی‌ ته‌ماشاش‌ کا. پیره‌باب‌ نه‌وه‌ی‌ له‌ بی‌ری‌ ماوو‌ چا‌ خواردنه‌وه‌که‌ بوو، جاروبار ده‌پیرسی‌؟

- نه‌ری‌ پیا‌له‌که‌م‌ گه‌لای‌ تیدا‌یه‌ یان‌ نا؟

هه‌روه‌ها‌ ده‌یی‌ۆلاند و ده‌یگوت:

- که‌میک‌ ناو به‌سه‌، ده‌ست‌ پتوه‌ بگرن‌ هیج‌ ده‌زانن‌ چا‌ وه‌ک‌ زیۆ‌ به‌ نرخه‌؟

بۆ‌ نه‌وه‌ی‌ نه‌ده‌بوو‌ پیاو‌ قسه‌ی‌ له‌گه‌ل‌ بکا، چونکه‌ هۆشی‌ زۆر له‌سه‌ر خۆی‌ نه‌بوو، خیرا‌ له‌ بی‌ری‌ ده‌چوووه‌! ژبیانیکی‌ تاییه‌ت‌ به‌ خۆی‌ هه‌بوو. له‌ عاله‌می‌ خه‌ون و خه‌یالدا‌ ده‌ژیا و له‌ ژبیانی‌ واقعی‌ بی‌ خه‌به‌ر بوو.

کچه‌ گه‌وره‌که‌شی‌ به‌ کوتیک‌ پارچه‌ خزی‌ ده‌خافلاند، له‌ په‌نا‌ بابه‌ گه‌وره‌ی‌ داده‌نیش‌ت، بۆ‌ خۆشی‌ نه‌یده‌زانی‌ نه‌و په‌رۆیه‌ بۆ‌ هینده‌ گری‌ ددا و ده‌بکاته‌وه. وه‌نگ لانگ‌ کاتیک‌ چای‌ بۆ‌ باوکی‌ ده‌برد، ده‌ست‌یکیشی‌ به‌ سه‌ر و چاوی‌ کچه‌که‌ی‌ دادینا، نه‌ویش‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی‌ ده‌هاتی‌ و دووباره‌ بیده‌نگ‌ ده‌بووه‌وه. به‌لام نه‌و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ بۆ‌ وه‌نگ لانگ‌ نه‌ده‌بووه‌ مایه‌ و زیاتر نا‌ره‌حه‌ت‌ ده‌بوو. ناچار ته‌ماشای‌ منداله‌ ناوال‌ دووانه‌که‌ی‌ ده‌کرد که‌ به‌ سه‌ریه‌کدا‌ ده‌تلانه‌وه‌ و کایه‌یان‌ ده‌کرد.

وه‌نگ لانگ‌ به‌ چه‌شنیکی‌ وای‌ ته‌ماشای‌ ژنه‌که‌ی‌ ده‌کرد، ده‌تگوت‌ قه‌تی‌ نه‌دیوه‌ و نه‌ناسیوه، له‌ حالیکدا‌ به‌ هه‌موو له‌شی‌ ناشنا‌ بوو و خۆشیشی‌ لی‌ دیبوو. ژنه‌که‌ی‌ هه‌تا‌ بلایی‌ گیل و ساکار و مال‌تیران‌ بوو! رۆژ تا‌کو‌ ئیواری‌ به‌م‌ لا و نه‌ولادا‌ هه‌لده‌سوورا‌ بی‌ نه‌وه‌ی‌ خۆشی‌ بزانی‌ چ ده‌کا. وه‌نگ لانگ‌ نه‌وه‌ هه‌وه‌لین‌ جار بوو که‌ نه‌و مه‌سه‌له‌ی‌ به‌ دلیدا‌ ده‌هات. هه‌روه‌ها‌ یه‌که‌مین‌ جار بوو که‌ ده‌یدیت‌ مووی‌ فره‌ و ده‌ست و رووی‌ زووره‌! به‌ کورتی‌ هه‌تا‌ بلایی‌ ناحه‌ز بوو، برۆکانی‌ تیک‌چرژابوون و لیویشی‌ زۆر پان‌ بوو، زاری‌ زه‌لام‌ و ده‌ست و لاقیشی‌ زۆر ناله‌بار بوو! وه‌نگ لانگ‌ له‌ حالیکدا‌ به‌ چاوی‌ پیاو‌یکی‌ بیگانه‌ ته‌ماشای‌ ژنه‌که‌ی‌ ده‌کرد و گوتی:

- هر كه سټيكي چاوي پټ بكه وي، پټي وايه توژني كابرايه كي دټهاتي، نهك منيكي خاوهن كړيكاو و ملك و ماش و زهوبوزار! بهراستي نابرووي منيشت به خوټهوه بردووه.

ټهوه ههولټين جار بوو كه به ژنهكهي دهگوت ناحهز و بهدقه لافهت. بهلام ژنهكهي به حاله تيكي زور پهروش و داماو ته ماشاي كرد و هيچي نهگوت لهسهر كورسيله يهك دانېشت. دهري و دهزويهكي دهست دايه و دهستي كرد به پټلاو دروون. دواي ماوه يهك له شهرمان سوور هه لگه را و گوتي:

- لهو روژوهه كه ټهوه دوو مندالهم به زگټيك بووه، رووي خوشم به خوټهوه نهديوه.

وهنگ لانگ له بهر خوټهوه گوتي: «ټهوه ژنهكي من هټنده ساكاره پټي وايه بويه لوټمه ي دهكهم كه كهوت ساله له زگان وهستاوه تهوه و مندالي نابي». له پاشان به قه لسي وهلام ي داوه و گوتي:

- مه بهستم ټهويه كه توچت له ژني ديكه كه متره و ناتواني به خوټت رابگهي؟ ناخر ټهوه پټلاوه ي تو پټلاوي ژني پياويكي پولدار نيبه. بهسه؛ تاكي؟ ددانم له زاري كهوت ټهوه نده ي پټت بلټيم!

بهلام ژنهكهي وهلام ي نه داوه، ملي به لارهوه نا و قاچ و قولي له بن ميژنيك شاردهوه. وهنگ لانگ دواي ماوه يهك له قسه كاني خو ي په شيمان بووهوه. چونكه ټهوه ژنه چهندين سال بوو وهك سهگ بو هه موو جټيگايهك به دوويهوه بووه، ههروه ها له كاتي دهس ته نكيده به زه يستاني له گه لي دهچوهه موچه و يارمه تي دهكرد. به له بهرچا و گرتني هه موو ټهوانهش خو ي بو رانه گيرا ديسانيس زوري به سهر داهات و گوتي:

- من زه حمه تم كيشاوه و كارم كرد، ناره قه م رشت و سوا لكه ريم كرد تا دهوله مه ند بووم. ټيستا كه به نه وايهك گه يشتووم، پټيم خو ش نيبه ژنهكهم وهك ژني كړيكاو يكي بچي ته موچه و مه زرا. سه ره لټينه و ته ماشاي خوټت كه و بزانه چي؟

سه رت نه به شيټم ژنهكهي له وپه ري ناحه زي دابوو، له هه موو ټه نداميكي ناحه زتر لاقه كاني بوو. وهنگ لانگ ټهوه نده به رقه وه ته ماشاي دهكرد، ژنهكهي ناچار بوو زياتر بيانشاري ته وه. له پاشان زور به ساكاري گوتي:

- پټت وانه ي لاقه كانم له خو را زه لامن. به حال وه بيم دي كه دا يكم مني فروشت، كهس نه بوو خو م پټوه ماندوو كا، مه لوټكه م كا و بمپيچي ته وه. بهلام من كچه كهي خو م

مه لوټكه دهكهم و ناهيټم وهك مني لټيبي.

وهنگ لانگ دواي تووره بوونيكي زور گوتي: «تووره ش نابي بزانه ده لي چي؟ خو ده لي لاله!». له پاشان به سه ريدها گورانده و گوتي:

- من دهچم بو قاوه خانه بزانه چ خه به ره. به خوداي هه كهس جه رگي به قه د سيټيكي نه يټ لهو ماله ده لټاكا. پياو تووشي ټينسانتيكي دروست و حيسابي نابي! جگه له تاقيميكا ماخواليا و شيټت و پياويكي پير و دوو مندالي سهر و پټيچكه.

كاتيكي دهچوو بو شار هټنده ي ديكه ناره حهت بوو، دواي ماوه يهك بيري كرده وه گوتي: «ټه گه ر ټولان ټهوه مسته جواهيتراته ي له ماله ټه رباب دهست نه دابايه و به قسه ي مني نه كردها، هيچ وه ختيك بوخوي دهسه لاني ټهوه ي نه بوو زه ويه كي تازه بكر ي». بهم جوړه سه بارهت بهو مه سه له بيري ده كرده وه و زياتر تووره ده بوو، له وانه بوو له گه ل خو شي به شه ر بي. له پاشان گوتي: «خو نازاني ټهوه مرواريانه ي بو چي هه لگرتووه، ته نيا وهك مندال دلي پټي خو شه و بهس. جگه له وهش ټه گه ر من بهو كارم نه زانيبا، له وانه بوو بوخوشي له بيري بچي ته وه كه چي له بن به رو كيده شارده ته وه». زور بهو مه سه له وه ناره حهت بوو، بهلام هه ر جاره ي به شتيك خو ي رازي دهكرد. به كورتي له سهر ټهوه باوه رپه ساغ بووه وه كه ټهوه ژنه ناتواني ټهوه مرواريانه بشاري ته وه.

كهس نه يده زاني وهنگ لانگ بو هټنده بهو دوو مرواريانه وه ماندويه؟ خو وهك جار ان فه قير نه بوو، له شت بپرس ي ته وه، چونكه قه لشته ديوار نه مابوو پول ي زبوي تيده نه شار ي ته وه. ته نانهت جټيگايان و چه مه دان و پشت ي ته كه شي پر بوو له زبو! هه رچه ند لهو باره وه نيگه راني نه بوو، بهلام له شتي زور ده كو لي ه وه. دلي زور بهو پوولانه وه بوو، جاروبار به سه ري ده كرده وه و سه وداي پټيده كرن، بهلام ورده ورده پوله كاني له بهرچاو كهوت بيري له وه ده كرده وه كه چ بكا و چلون دهست بكا به خو شگوزه راني.

قولي ټهوه قولي نه مابوو! ټهوه شتانه ي كه له پټي شيدا سه رنجي وي راده كي شتا كو ن بيوو. جگه له وه ي كه له پټي شدا به سه د ترس و له رز و نامو يي و شه رميوني دهچوهه قاوه خانه و له دووره وه ده يان زاني دټهاتي به! ټيستا عه يب بوو بچي ته ټهوه جوړه جټيگايانه و قاوه خانه كاني پټي شوو. ده لټين «كه واي سوور پلاو دهخوا!» ټهوه مه سه له راست له وهنگ لانگ رووي دابوو، چونكه هه موو به قه در و حورمهت چاويان لي دهكرد و رټزيان بو داده نا، كاتيكي دهچوهه قاوه خانه خه لك به ټانيسك تيكيان دهكوتا و پټي كټريان دهكوت:

- ئەو ھەمان ۋەنگ لانگە كە زەببەكانى بنەمالەى ھوانگى لە سالى قاتىبە كەدا لە خانى پىر كرى!

لە بنەو ھەبەر خۆشحالىيان ھەجمىنى نەبوو، چونكە لەبەر چاوى خەلك گەورە بىو ھەو. بەلام دواى ماو ھەك لۆمە و سەرزەنىشتى ژنەكەى، ژنەكەى لى بىو بە شتىك و تەماى بۆ نەدەگىرا، لە پاشان گوتى: «من تازه لەو قارەخانە چاى ناخۆمەو، خۆ خاوەنەكەى بە قەد كرىكارەكانى منىشى دەرامەد نىبە! منىكى كە ملك و مالم ھەبە و مندالى خۆپندەوار نابى روو لەو جۆرە جىگايانە كەم». بە پەلە پوولى چاھەكەى دانا و بى ئەو ھەل گەل كەس قسە بكا و دەدەر كەوت! دواى ئەو ھەل گەل كەس خۆرا پرىك خولاولە، گەيشتە جىگايەك و تەماشاي كرد حىكايە تخوانىك لە بارەى سى پادشاي رەشىد و شەركەر و پالەواندا قسە دەكا. راو ھەستا و گوپى داىە. بەلام لەو پىش دلى نەھەساو ھەستا رویشت.

ۋەنگ لانگ بۆ ئەو ھەل گەل كەس پرىك بىتەو ھە ساھەى ژنەكەى نەكا، چو ھە گازىنۆبەكى كە خاوەنەكەى خەلكى جنووب. بەر لەو ھەل گەل كەس جىتە ژوروى گازىنۆكە دەيزانى جىگاي قومار و عەبش و نۆشە و لەبەر تاقمىك ژنى ھىچو پوچ پوولى خۆيان خەرج دەكەن. دواى ئەو ھەل گەل چو ھە ژوروى وى خۆ پىشاندا كە جىگاي وى ژور دىو ھە. لە پاشان ئەو سەردەمەى ھەبىر كەوتەو ھە كە تەواوى دەسمايەكەى برىتى بوو، لە دوو پوولى زىو بە داشقە جىتە پارو ھە نانىكى بۆ بنەمالەكەى پىك دىنا. لە سەردە تاو ھە بىدەنگ لە سوو جىكى گازىنۆ دانىشت و تەماشاي دەوروبەرى خۆى دەكرد. گازىنۆكە دالانىكى گەورە ھەبوو، بە چەشنىكى و ايان رازاندبوو ھە چا ھەبەرى ھەلنەدەھات! لە ھەر چوارلاو ھەردەيان ھەلئاسىبون و لەسەر پەردەكانىش شكۆ و وىنەى ژنى جوان جوانيان كىشابو ھەو. ۋەنگ لانگ لە حالىكدا لە بنەو تەماشاي وىنەكانى دەكرد، پىنى و ابو خەيال و خەونە! چونكە لە عومرىدا شتى و جوانى نەدىبوو! چەند روژىكىش بە تەماشاكردنى ئەو وىنە جوانانە گوزەراندى و پىشى خواردەو ھە. سەردەراى ئەو ھەل گەل كەس پىر بوو لە نىو ئەو خەلكەدا ديار بوو، چونكە تەنيا كەسىك بوو كە لەو گازىنۆبەدا بە جىگاي لىباسى ئاورىشى كەو ھەل گەل كەس پىر بوو. جگە لەو ھەش بە پىچەوانەى ئەوانى دىكە مووى سەرى درىژ و لوو لوو بە پشت ملیدا ھاتبوو خوارى.

لەو سەردەمەدا ئەو گازىنۆبە بىجگە لە بت خانەى روژئاوا كە پىنج نەمۆم لە دەردەو ھە

شار بوو، تەنيا خانووبەرەبەكى دوو نەمۆم بوو. شەوانە پىاو لەبەر قاقا و پىكەنەن و بەزم و گوزانى كچى جوان خەوى لە چاوى نەدەكەوت. بەلام ۋەنگ لانگ لە جىگايەك دانىشتبوو كە جگە لە دەنگەدەنگى خەلك و تاس و دۆمىنە گوپى لە ھىچ شتىكى دىكە نەبوو. لە حالىكدا سەرى لەبەر خۆى نابوو و بىرى دەكردەو ھە، ژنىك وردە وردە لىنى نرىك بوو ھەو ھە دەستى لەسەر شانى دانا. بەك بەخۆى ھەلەزىبەو ھە! چونكە پىنى و انەبوو كەسىك لىرە بىناسى. كاتىك سەرى ھەلئىنا چاوى بە كووكو كەوت. كووكو ئەو ژنە بوو كە زەوى خانى پىرى لى كرىبوو. كووكو كاتىك چاوى بە ۋەنگ لانگ كەوت پىكەنى و گوتى:

- ئەو ھەش ۋەنگ لانگى ھەلا، ئەتۆ و ئىرە؟

ژنەتو لەبەر بەدەفەرى و گەپ پىدان وشەى ھەلاى كردبوو ھە بنىشتە خۆشكە و ۋەنگ لانگى پى نارەھەت دەكرد. ۋەنگ لانگ بۆ ئەو ھەل گەل كەس بسەلمىنى كە ھەرزىر پىكى ئاساىى نىبە پىكەنى و بە دەنگىكى بەرز گوتى:

- مەگەر پوولى من ناچى؟ ئەو سكاھى من خەرجى دەكەم لەگەل سكاھى خەلكى دىكە چ توفىرىكى ھەبە؟ شوكر وەزەم زۆر چاكە.

كووكو كاتىك ئەو قسانەى بىست چاوى لى بارىك بوونەو ھە، لە پاشان بە ئارامى گوتى:

- جا لەو ھەل چاتر دەبىتە چى؟ پىاو دەبى پوول لە جىگاي و خەرج بكا. دەو ھەمەندەكانى ئەو دەوروبەرى بۆ خۆشگوزەرانى دىنە ئىرە و دەست دەكەن بە شەراب خواردەنەو ئەو ھەش بزانە ھىچ شەرابىك ناگاتە شەرابى ئىمە.

ۋەنگ لانگ لە ۋەلامدا گوتى:

- ھىشتا دم و ھەشەرابى ئىرە نەكەوتو ھە، ھەر چام خواردو ھەتەو ھە.

ۋەنگ لانگ خىرا لەو قسەى خۆى پەشيمان بوو ھەو، بەلام ژنەكە پىكەنى و گوتى:

- جا لەسەر ئەو ھەموو شەرابەرا بۆ چاى دەخۆبەو ھە؟

ۋەنگ لانگ لە شەرمان سەرى بەرداو ھە، بەلام ھەك قەرەچى داىە بەر تەوس و پلار گوتى:

- ھەتەن ھىشتا شتى جوانى دىكەشت نەدىو ھە؟ دەستى ناسك و جوان و چكۆلە و بۆن

خۆشى تاييەت كە دلتيك و سەد دل ئاشقى دەبى.

وہنگ لانگ زياتر سەرى داخست و لە شەرمان سوور ھەنگەر، پىتى وابوو خەلك
گوپيان داوہتە قسەى ژنەكە و چاويان لى دەكەن. دواى ئەوہى دلنيا بوو كە كەس چاويان
لى ناك، لەبەر خۆبەوہ گوتى:

- نانا، ھىچم نەكردوہ ھەر چام خواردوہ تەوہ...

ژنەكە لە حالتيكدا گەپى پىدەدا و پىتى پىدەكەنى و پىنەى سەرپەردەكانى پيشاندا و
گوتى:

- تەماشاكە، ئەو ويناكە كچى ئىمەن. دلتي كاميان دەگرى، سەكەيەكى بدە و لە پەنا
خۆتى دانتي.

وہنگ لانگ بە سەر سورمانتيكى زۆرەوہ گوتى:

- تاكو ئىستا ھەر پىم وابوو ئەوانە خەيالن كە گۆرانى بىژەكان پيشان ھەلدەكوتن.

كووكو بە گالتيە گوتى:

- خەون و خەيال كە ھەن، بەلام وەك دەلتي پوول بەردى نەرم دەكا! كە وابوو دەكرى بە
پوول ئەو ويناكەش بىنە بووكيكي جوان و خوين شيرن.

ژنەكە بەدەم ئەو قسانەوہ بە چا و خزمەتكارەكانى حالتي دەكرد كە وەنگ لانگ دىھاتيە
و زۆربش دىھاتيە! بەلام وەنگ لانگ ھەر لە جىگاي خۆى دانىشت و زۆر بە تاسەوہ
تەماشاي ويناكەنى كرد و گوتى:

- كەوابوو ئەو ژنانە زىندوون و ئەو پىاوانە دەچنە لاي وان.

ژنەكە گوتى:

- بلتي بزائم كام لەوانەت دەوئ؟

بەر لەو قسانە ھەموو بۆ وەنگ لانگ وەك يەك وابوون! بەلام دواى تەمasha كرتيكي
زۆر لە نيو ھەمووياندا يەكيكي زۆر جوانى ھەلبژارد و گوتى:

- ئەوہم دەوئ دەلتي بىتى زەردە تازە دەگاتى!

لە پاشان كوئەرپى ئاوايى گرتە پيش و بەرەو مال وەرپى كەوت. كاتتيك چاوي بە
زەويەكانى كەوت كە ھەر وا پرن لە ئا و ھيندەى ديكە ماتەم داىگرت و نارەحەت بوو.

وہنگ لانگ زۆر سەير گىرۆدەى ئەو ژنەى گازىنۆكە بوو، لە بىرى نەدەچوہوہ. بەلام ئەگەر
لەم ماوہدا سىلاو كساباوہ و زەويەكانى وەگا ھاتيان، بە كەردو ھەلدان و دىراو لىدان
سەرگەرم دەبوو. جگە لەوہش بە نەخۆشى مندالەكان و مەرگى باوكيشى تا رادەيەك ئەو
بىرەى لە ميتشك دەچوہ دەر. بەلام ئەو ئەگەر و مەگەر نەھاتنەجى، واتە نە پىرەباب مرد
و نە مندالەكان نەخۆش كەوتن و نە سىلاو كساباوہ.

وہنگ لانگ مالەكەى خۆى لى ببوہ دوژمن، چاوي بە ژنەكەى ھەلنەدەھات. ژنەكەى
ھەستى بەوہ كرتبوو كە ميژدەكەى لە ھىچ جىگايەك ناسرەوئ، تەنانەت نان و چايەكەشى
بە چاكي بۆ نەدەخورا. كاتتيك چاويان بۆ دادەنا لە بىرى دەچوہوہ و چايەكەى وەك دەى
مردوو سارد دەبوہوہ! سىغارى دادەگىرساند، بەلام مژى لى نەدەدا و بۆ خۆى دەبوہوہ
سووتوو!

وہنگ لانگ سەرەنجام تاقەتى نەھىنا و خۆى گەياندەوہ گازىنۆ. تەماشاي كرد ولات
چراخانى كراوہ و پىاوہەكان خەريكى مەشروب خواردەوہ و پىكەنين، سىنگ و بەرۆكيان
كردبوونەوہ و قاقا لەسەر قاقا لىيان دەدا. ئەوہى كە دل ئارەزووى دەكا و چاوي پىتى خۆشە،
وہنگ لانگ بە خەونيش نەيدىسوو، بە كورتى جىگاي خۆى گرت، بەلام لە سەرەتاوہ
دەترسا و شەرمى دەكرد و لە خۆى رانەدەدیت بچىتە ژوور. دواى ماوہيەك ژنيكي لى
پەيدا بوو، ئەو ژنە ھەمان كووكو بوو.

كووكو كاتتيك چاوي پە پىاوئىك دەكەوت لىتى نزيك دەبوہوہ و قسەى لەگەل دەكرد،
بەلام ھەر كە زانى وەنگ لانگە شانى ھەلتيەكاند و گوتى:

- ئەيەرۆ خۆ ئەو ھەمان فەلاكەيە!

ئەو قسە وەك خەنجەر كاري لە وەنگ لانگ كرد، بەرچاوي تاريك بوو و گوتى:

- بۆ من ناتوانم بىمە ئەو گازىنۆيە؟ چم لەو پىاوانە كەمترە؟ ئەوہى ئەوان دەيكەن
منيش دەيكەم، خۆم پى لە وان كەمتر نيە.

ژنەكە شانى ھەلتيەكاند و بە تەوسەوہ گوتى:

- ئەگەر تۆش وەك ئەوان زبوت ھەبى دەتوانى .

وھنگ لانگ بۆ ئەوھى خۆ بنوئى دەستى لە گىرفانى نا و مستىكى زبو ھىنادەر و بە ژنەكەى گوت:

- بەسە يان ديسان بتدەمى؟

ژنەكە چاوتىكى لە زبوەكان كرد و گوتى:

- زۆر چاكە وەرە ژوور و بلتى بزائم كامبانت دەوى؟

وھنگ لانگ گوتى:

- بۆ پىت و ايه من بە تەماى شتىكم؟

لە پاشان شەھوت بەرچاوى گرت و گوتى:

- ئەو چكۆلە چەنە درىژ و خشىلانەم دەوى.

ژنەكە كچەى حالى كرد و بۆ خۆشى بە پەنا مشتەربىھەكاندا خۆى گەياندە پلىكانەكان.

وھنگ لانگ سەرى داخست و دوا بەدواى رۆشىت بەلام پىتى وابوو ئەو خەلكە راوہستان و تەماشای وى دەكەن. كاتىك ئاوپرى داوہ، تەماشای كرد ھىچ خەبەرىك نىبە و كەس كارى بەوان نىبە. دوو كەس نەبى، ھىچ كەس بە دەرەوہ نەبوو، ئەوانىش لە بىرى خۆياندا بوون و دەيانگوت:

- وا ديارە درەنگە و ئاگامان لە خۆمان براوہ، وەختە كە سەرىك لە ژنەكان بەدەين.

يەكى تىرش گوتى:

- ئەوہ لەو بى ژنانەيە كە زۆر بە پەلەيە.

بە كورتى چوونە نەھۆمى دووہمى گازىنۆكە، جىنگاى تايىبەتى ژنان. وھنگ لانگ ئەوہ

ھەولەين جار بوو، جىنگاى واى چاوپىدەكەوت. ژنەكە سىنگى بردە پىش و گوتى:

- ئەوہش مشتەرى ھەولەلى شەوى.

لە پاشان دەرگا كرانەوہ و لەوبەر و ئەوبەرى دالانەكە كچ وەدەر كەوتن، ھەموو بە پىتى

عادەتى خۆيان پەردەيان لادا و راوہستان. بەلام كووكو بە قەلسى گوتى:

- ئەتۆنا، ئەتۆش نا... كەس كارى بە ئىوہ نىبە، ئەوہ مشتەرى نەيلووفەردە.

مشتومى و سكالائى ژمارەيەك بەرز بووہوہ و يەكىك گوتى:

- ئەو دۆيە ھەر قابىل بەو دۆدانەيە، چونكە ھىشتا بۆنى سىرى دىھاتى لى دى!

وھنگ لانگ ھەرچەند ئەو قسەى زۆر پى ناخۆش بوو، گوتى نەدايە. بەلام ئەو ترسەى ھەر لە دل دابوو كە ھەلەيەك بكا و پىتى بلتى دىھاتى. بەو مەسەلەوہ زۆر نارەحەت بوو، كاتىك بىرى كرددوہ كە پوولتى ھەيە، وە غىرەت كەوت و ئەو ترسەشى لە دل چووہ دەر.

سەرەنجام كووكو لە پشت دەرگاىھكى گالە دراو راوہستا و دووسى كەرەتى لە دەرگاىھكى دا، بەلام بى ئەوہى كەسىك دەرگاى لى بكاتەوہ وەژووركەوت، تەماشای كرد كچەكە كە لىفەيەكى گولدارى بەسەرخۆبىداداوہ و راکشاوہ. كچە ئەوہندە جوان بوو چاوى لەبەر ھەلنەدەھات، نەيدەتوانى تەماشای دەستەكانى كەى! لەبەر جوانى دلتيك و ھەزار دل ناشقى دەبوو! بەژن و بالاشى تا دەست ھەلنى كەلەگەت و گەردنى دەتگوت مىناى بى گەردە!

ئەوانە بۆ وھنگ لانگ وەك خەون وابوون! كاتىك چاوى بەو دىمەنە كەوت، لە حاستە خۆى حەپەسا و لىوہلەرزەى گرت و بەلاداهات! قەت باوہرى نەدەكرد بەوہى كە بتوانى دەست لە دەستىكى وا خرى و خۆل و ناسك بدا! چونكە لە پىشدا ئەو وىنەى لەسەر پەردە تەمasha كرددوو كە چى ئىستا وىنەى بەراستى كچەكەى تەمasha دەكرد. كاتىك بەژن و بالائى كچەكەى لەو لىباسە تەنگ و كورتانەدا چاوپىكەوت و ھىندەى دىكە گىرۆدەى بوو. ناھەقى نەبوو سەر و چاوى دەتگوت گولەباغە و لە ھەموو رەنگىك دەنوئى! جگە لەوہش چا و مەست و مژۆل تىروكەوانى، لىوقەبتان و دەم بچوك! نە بكەى نە بخۆى تەماشای ساي گەردنى كەى! وردە وردە تىگەيى كە تارىفى گۆرانىبىژەكان سەبارەت بەو كىژە ھەرچەندە بى كەمە. باوہرى نەدەكرد كە ئەو كچە مەوجودىكى گيان لەبەرە و زىندوويە! پىتى وابوو پەرى و وىنەگر وىنەى ئەو ژنەى كىشاوہتەوہ.

لە پاشان وھنگ لانگ زۆر بە توندى نەخۆش كەوت. تالى و سوتىرى و نارەحەتى زۆرى، وەك قاتى و قىرى، سەرگەردانى و ھەلسووران بەم لاو ئەولادا تەنانەت حەمبالى لە شەقامەكانى شار و... بەلام ھىچ كام لەوانە بە ئەندازەى ئەو دەستە ناسك و نەرم و نۆلە شوئى لەسەر دانەنا و نارەحەتى نەكرد.

لەمەوبەدوا كار و پىشەى ئەوہبووہ، ھەموو رۆژى دەچووہ ئەو گازىنۆيە و دەستەو ئەژنۆ رۆبەرووى وەتاغى كچەكە بە لارەملى وەك سوائلكەر راوہوستا، بۆ ئەوہى وەربگرى. سەرەراى ئەوہى ھەموو شەوى دەچووہ لاي، بەلام ھەر ئەو دىھاتىبە ساكارە بوو كە ھىچى نەدەزانى و قسەى نەدەكرد، وەختىك لە وەتاغەكەى نزىك دەبووہوہ چۆكەكانى دەنوشتاوہ

و دله رزی، به لām به هەر جۆریک با خۆی دهگه یانده جیگا و بانه کەمی و راده کشا، هەر که کچه که بزهی دههاته سەر لیو، نۆبه تی دایده گرت و هه وهس بهرچاوی دهگرت. ههروهها وهک ئاور بلیسهی لی دهبوووه! ئاراو و قارای لی هه لگیرابوو، وهک کۆبه به دوویهوه بوو، ناههقی نه بوو کچه وهک مانگی چارده دهرهوشا! چاوی له بهر هه لنه دههات! دم و لیوی وهک خونچه گول له هه موو رهنگیکی ده نواند! بهو حاله ته وه به شوین نهو شکوفه دا ده رۆبشت. له پاشان کچه که بهو هه موو جوانییهی خۆیه وه، خۆی له ئیختیار وهنگ لانگ ده نا.

به لām سه ره رای نه وهش وهنگ لانگ نه یده توانی دهستی به سه ردا بگری جا له بهر نه وه هه میسه لاواز و کز بوو، زۆر ناهومید بوو، چونکه کچه که خۆشی له ئیختیار ده نا به تاوات نه ده گه یی.

ئۆلان لهو رۆژه وه که پیتی نابوو نهو ماله له هه موو باریکه وه بو وهنگ لانگ ببوو له میهریکی زۆر چاک و به که لک. له به رابه ردا وهنگ لانگیش وهک ئیسانیکی به هیز و ساغ، وهک حه یوانیکی که وه دووی میبه که ی ده که وی، هه وهسی ژنه که ی داده مرکاند و بو خۆشی رازی ده گه راپه وه سه ر کاروباره که ی. به لām عیشتی نهو کچه هه موو شتیکی له بهرچاو خستبوو! ژنه که ی یه کیک بوو لهو شتانه.

وهنگ لانگ دلێ به هیچ شتیکی نه ده کراوه، تووشی دهردیکی بێ دهرمان ببوو. شه وانه دوای نه وه ی کچه که لیبی تیر ده بوو، شانی وهنگ لانگی ده گرت و وه دهریده نا. لیره دا به جوانی دهرده که وی که خۆشه ویستی و ناز و عییشه ی کچه که له بهر خاتری پوول بوو، نهک به راستی خۆشه ویستی. به لām وهنگ لانگ وهک نه خۆشیه کی که تازه له که وتویی چاک ده بیته وه، تیر نه ده بوو! بهو حاله ش دلێ لیبی نه ده بووه وه و حه زی ده کرد هه میسه له لای بی. سه ره رای نه وه ی شتیکی له باره ی نهو کچه دا نه ده زانی له خۆرا ده سووتا و ده برژا. نه وه نده ی پیکه وه ده بوون هینده یان قسه نه ده کرد، پیتی خۆش بوو هه ر ته ماشای به ژن و بالایی بکا، شه وانه که ده گه راپه وه ده تگوت گیژه. رۆژیکی به ده رۆژ لی ده گزه را! له هیچ جیگایه ک حه جمینی نه بوو و ئارامی نه ده گرت. نه گه ر ژنه که ی یان یه کیک له منداله کان یا چینگ ده هاته لای و ده یگوت:

- پاش نه وه ی سیلاو نیشته وه چ دابجینین؟

ده یگوت:

- بو لیم ناگه رین؟ دهستم له کۆل که نه وه.

ده تگوت ببیاره کهس نه یده ویرا خۆی لی دا! له حه بیته نهو کچه هۆشی هیچ شتیکی دیکه ی نه بوو! نه رووی ده دا به ئۆلان و نه به منداله کان ی راده گه یی. کاتیکی چاوی به منداله کان ده کهوت خۆی لی سوور هه لده گی ران و نیوچاوانی تیک ده نا! منداله کان خودا خودایان بوو چاویان به باوکیان نه که وی. هه موو لیبی تۆقیبوون. به لām باوکی قسه ی لی نه ده پیتچاوه و ده یگوت:

- نه وه چ نه خۆشیه که نه خلاق و ره فتاری تۆی گۆریه و رهنگت به رووانه وه نه ماوه.

رۆژ رۆژی نه یلو فهر بوو، به ئیشتیای خۆی ده جوو لاوه، وهنگ لانگ سه ره رای نه وه ی زۆر به خۆیدا ده هات و سه ر و کاکۆلی دادینا، نه یلو فهر گه پی پیده دا و ده یگوت:

- نهو مووانه چن ده لیبی مووی مه یه ونه؟ خۆ له جنوب نهو مۆده باو نیبه.

وهنگ لانگ هه رچه نده گوتی نه ده دا قسه و لۆمه ی هیچ کهس، کاتیکی نه وه ی بیست سه ری پاک پاک تاشی. ئۆلان کاتیکی چاوی به میرده که ی کهوت و گوتی:

- نه تو ره گی ژبانی خۆت به دهستی خۆت بری.

وهنگ لانگ له وه لامدا گوتی:

- ده تهه وی هه تاهه تایه هه روا شیت و کۆنه په رست بم؟ هه موو حه یوانیکی شاریش مووی سه ری کورته.

وهنگ لانگ هه رچه ند به دل له کرده وه ی خۆی نارحته بوو. به لām نه گه ر کچه که گوتبای بره دهرمد! چونکه نه و نده جوان بوو نه یده توانی به قسه ی نه کا. وهنگ لانگ جاروبار نه با خۆی نه ده شوت، چونکه پیتی وابوو ئاره قه کردنیش چه شنیک خۆ شوته. به لām ئیستا له بهر خاتری نهو کچه هه موو رۆژی خۆی ده شوات. ژنه که ی به زه بی پیتا هات و گوتی:

- هینده خۆت ده شو ی ده مری.

به لām وهنگ لانگ سه ره رای نه وه ی قسه ی ژنه که ی به هیند نه گرت هه میسه له بیری نه وده دا بوو عه تری بوئخۆش له خۆی بدا. ههروهها له پیتشدا که خواردنی نان و سیر بوو، جگه له وه ی بوخۆی نه یده خوارد، پیتی خۆش نه بوو یه کی دیکه ش بیخوا. چونکه ده ترسا بوئی له زاری بی و کچه که نارحته بی. جارن ئۆلان لیباسی بو دهروو، به لām ئیستا جگه له وه ی لیباسه کان ی دهرده لای جل درووی شار، کهوشی وای ده کری که خانی پیریش له پیتیدا نه بوو.

نهو شته جوانانه شی ته نیا بو لای کچه که له بهر ده کرد، له رووی هه لنه ده هات له لای

مال و منداله‌که‌ی خویان پیوه رانی. بهم هویه به پوول له‌گه‌ل یه‌کیتک له کاربه‌دهستانی گازینو بوو به ناشنا و کاتیک دههاته‌وه لیباسه‌کانی بو له سووچیتکی گازینوکه داده‌نا. وهنگ لانگ وهک کورپتکی چارده ساله به خویدا دههات و ده‌چوو.

ئۆلان هه‌رچه‌نده سه‌رده‌ری له کاره‌کانی دهرنه‌ده‌چوو، رۆژتیک له‌وپه‌ری نار‌ه‌حه‌تیدا گوتی:

- به چاوپتیکه‌وتنی ئه‌و شکل و قیافه‌ی تو ده‌ولت و سامانی خانی پیرم دیتته بهر چاو.

له پاشان وهنگ لانگ پیکه‌نی و گوتی:

- خو ئه‌مه له‌وان ده‌وله‌م‌ندترین بو ده‌بێ ئیستاش وهک کریتکاریتکی مووچه بهم؟

وهنگ لانگ به دل به و قسه‌ی ژنه‌که‌ی خوشحال بوو، هه‌روه‌ها زیاتر له رۆژان له‌گه‌لی به گفت و لفت بوو. له‌و رۆژانه‌دا وهک خیز پوولی خه‌رج ده‌کرد، بو سه‌عاتیک خوشگوزه‌رانی له‌گه‌ل ئه‌و کچه‌ هه‌رچه‌ند خه‌رجی کردبا پیتی کهم بوو. به‌و حاله‌ش کچه‌که نازی له‌سه‌ر ده‌کرد وهنگ لانگ دل‌خوشی ده‌داوه و ده‌یگوت:

- ئه‌و جار چت ده‌وی خوشه‌ویسته‌که‌م؟

- زۆر نار‌ه‌حه‌تم.

- بو نار‌ه‌حه‌تی؟

- چلۆن نار‌ه‌حه‌ت نه‌بم، ئه‌و کچه‌ی رووبه‌رووم گراویبه‌که‌ی دهرزبلیتکی زتیری به دیاری بو هیناوه، که چی من دهرزبلیه‌ی زیوم هه‌یه.

وهنگ لانگ له‌ حالیکدا ده‌ستی به سه‌ر و زولفی دادینا و هه‌وه‌س زۆری بو هینا بوو گوتی:

- منیش بو ئه‌و زولفه‌ جوانانه‌ی خوشه‌ویستی خۆم دهرزبلیتکی زتیر ده‌کرم...

- کچه‌که وهک مامۆستایه‌کی چاک ئه‌و قسانه‌ی فیری وهنگ لانگ کردبوو، ئه‌ویش وهک قوتابی دووپاتی ده‌کردنه‌وه. هه‌رچه‌نده مه‌سه‌له‌ی خوشه‌ویستی و هه‌زلێکردویی له‌گه‌ل ژبانی وهنگ لانگ نه‌ده‌هاته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌نده به‌و مه‌سه‌له‌وه خوشحال بوو هه‌ر ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه. بهم چه‌شنه‌ ورده‌ ورده‌ پووله‌کانی له‌ که‌لین و قوژبنی دیواره‌کان و نیو پریسکه‌کان هینا‌ده‌ر و خه‌رجی ده‌کرد.

ئۆلان له‌ میژ بوو ده‌یویست بلتی ئه‌و پوولانه بو خه‌رج ده‌که‌ی؟ هه‌رچه‌نده ده‌یزانی بیجگه له‌ ژبانی کشتوکال خه‌ریکی ژبانیکی تازه‌یه، هیچی نه‌ده‌گوت، چونکه ده‌یزانی می‌رده‌که‌ی خه‌ریکه بیانوی پیده‌گری. کچه‌ وای له وهنگ لانگ کردبوو له‌گه‌ل تری بزنی به‌شه‌ر ده‌هات؛ که‌س نه‌یده‌وتیرا شتیک بلتی ئه‌و له‌وی دهره‌لده‌بوو و ده‌یکرده هه‌للا هه‌للا.

رۆژتیک وهنگ لانگ له مووچه گه‌راوه و ته‌ماشای کرد ئۆلان خه‌ریکی لیباس شوتنه، ماوه‌یه‌ک له لای راوه‌ستا و گوتی:

- چت له مرواریبه‌کانت کرد؟

وهنگ لانگ له کرده‌وی خوی په‌شیمان بوو، به‌لام نه‌یدیست ناشکرای کا و دانی پیدایه‌تی. ئۆلان به‌ دم لیباس شوتنه‌که‌وه سه‌ری هه‌لینا و گوتی:

- گوت مرواری، هه‌لمگرتوون.

وهنگ لانگ قه‌ده‌ریک ته‌ماشای ده‌ست و لاقی ژنه‌که‌ی کرد و گوتی:

- له خۆرا بو ده‌ستت به‌سه‌ر ئه‌و مرواریبانه داگرتووه، چ سوودیتکی هه‌یه؟ ژنه‌که‌ی گوتی:

- پیم وابوو رۆژتیک جووتیک گواره‌ی لی دروست ده‌که‌م.

بو ئه‌وه‌ی ریتگا نه‌دا می‌رده‌که‌ی گه‌پی پی‌ی‌دا، له‌ دریتزه‌ی قسه‌کانیدا گوتی:

- له پاشان ته‌مام گرت بو زه‌ماوه‌ندی کچه‌که‌م رایانگرم.

می‌رده‌که‌ی گوتی:

- کچه‌که‌ت هینده‌ سپی و سۆله‌ ده‌بێ له‌ گوتی کا؟! مرواری ده‌بێ ئه‌و ژنانه له‌ گوتیبانی که‌ن که‌ پیستیان سپی بی.

دوای ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ریدا قیژاند و گوتی:

- زوکه‌ بیانده به‌ من، ئه‌وه‌ گیای تو نییه، کارم پیتبانه.

ژنه‌که‌ی به‌رۆکی کرده‌وه و پریسکه‌یه‌کی چوکی هینا‌ده‌ر و دای به‌ می‌رده‌که‌ی.

وهنگ لانگ کاتیک چاوی به‌ مرواریبه‌کان که‌وت پیکه‌نی. به‌لام ئۆلان له‌ حالیکدا فرمیسک به‌ سه‌ر گۆنایدا ده‌هاته‌ خوار سه‌ری به‌رداوه و خه‌ریکی کاروباری خوی بوو.

وهنگ لانگ نه گهر مامی لئی په پيدا نه با، کاری له جیگایه کی دیکه بوو به للام مامی بی نه وهی له پیشدا خه بهر بدا گه راوه. دواى پرسباریکى زور ئیستاش نه یگوت له کوئی بو و چی کردوه. رۆژتیک به لیباسیکی کون یه خه و به رۆکی ناوه له، له سه ر نان و چای به یانی لیبیان وه ژورور کهوت و به پیکه نینه وه دهستی کرد به چاک و خوئی کردن. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به مامی کهوت، له جیگای خوئی حه په سا، چونکه نه وهی بیری لئی نه کردباوه مامی بوو. باوکی له سه رتاوه نه یناسیبه وه، سه رنجام مامی کردی به گوره گور و گوتی:

- به به به! به راستی چاوم پیتان روون بووه؛ زورم ناره زوو ده کردن.

له پاشان وهنگ لانگ به ناچاری پیشوازی لئی کرد و پرسى:

- مامه گیان شتیکت خواردوه یان نا؟

- نا گیانی مامه ی هیچم نه خواردوه! خوشتان نارحمت مه کن، هه رچی بی له گه ل ئیوه شتیکی ده خوم.

کاتیک دانیشته سه ر سفره ی ده تگوت تازه له شه ر گه راوه ته وه و چه ندین ساله برسایه تی چیژتووه! دواى نه وهی تیری خوارد گوتی:

- نه گه ر ئیجازه تان له سه ر بی تۆزیک ده خه وم! سی شه وه نه خه وتوم.

وهنگ لانگ له حالیکدا سه ری سورمابوو و نه یده زانی ده بی چ بکا، به نابه دللی وه تاغی باوکی پیشاندا و گوتی:

- فه رموو لیتره بخه وه.

مامی ته ماشایه کی میتز و سه نده لئی و جیگا و بانه کی کرد و گوتی:

- پیروزی بی؛ بیستومه دهوله مه ند بووی و ماقوول به للام نهک تا نه و را ده یه.

له پاشان به و هاوینه گه رمه لیفه یه کی به سه ر خویدا دا و خه وت. وهنگ لانگ به نیگه رانی گه راوه، چونکه دهیزانی تازه مامی لئی ده بیته به لا و بۆی دهر ناکری. مامیشی جیگای خوئی خوش کرد و دانیشته.

وهنگ لانگ ماوه یهک له باره ی مامی و مال و منداله که یدا بیری کرده وه، له پاشان گوتی نه و هه موو خو ماندوو کرده ی ناوی، پیتم خوئی بی و و ناخوئی بی، تازه هاتوون و که سیش ناتوانی پیشیان بگری.

مامی دواى نه وهی تیر خه و بوو، هه ستا و به دهم خوئی شانه وه دوو سی مستی له ولا و لای سینگی دا و لیباسه کانی له بهر کرده وه و به وهنگ لانگی گوت:

- ده چم مال و منداله که شم دینم، مه ترسه زور نین، بین و نه بین هه ر وهک خوئی وایه و له م دهم و ده زگایه هیچ که م نابیته وه.

وهنگ لانگ له بهر نه وهی پیی خوئی نه بوو قسه ی له گه ل بکا، نیو چاوانی لیک نا و سه ری به رداوه، چونکه بو خوئی نه وهی ده زانی که ده وله مه نده، جگه له وهش نه گه ر پرووی نه دابانئى که س چی چاکى پی نه ده گوت. له پاشان به کریکاره کانی گوت شتومه کی خوئان به رنه وه تاغیکی دیکه و نه و وه تاغی بده ن به مامی. مامی و ماموئی و ناموزاکه ی هه ر نه و رۆژه گوئرتیان وه.

وهنگ لانگ سه ره رای نه وهی زور نارحمت بوو، وه سه ر خوئی نه هیتا و به ناچاری خرزه کانی به خیر هیتان. به للام کاتیک چاوی به سووراو و سپیای ماموئی و به دفه ری ناموزاکه ی ده کهوت له حه یفان لیوی خوئی ده گه زت و هه موو شتیکی له بیر ده چووه وه. دواى نه وهی عاده تی پیگرتن، ئولان دلخوئی میترده کی داوه و گوتی:

- چیدی خوئی نارحمت مه که، چ خیر بوو! بلئی نه و به خپوکردنه ی تو بان له چاودا نه بی و خرابیش بن؟

وهنگ لانگ له پاشان که وته وه بیری نه یلوو فهر و گوتی:

- پیاو له گه ل نه و سه گ و گورگانه هه لئناکا، ده بی هه رچی زووتره چاره سه ری خوم بکه م و جیگایه کی دیکه بو ئاسایش و رده تى خوم له دهر وه بدوژمه وه. دیسانیش نوبه تی عیشق دایگرت و نه یده زانی چ بکا. ئولان و پیره باب و چینگ له و مه سه له بی خه بهر بوون، به للام ناموئی خیرا حالی بوو و به ئولانی گوت:

- بو هینده فه قیر و گیلی؟ وهنگ لانگ گراوی گرتووه.

کاتیک زانی ئولان له مانای قسه حالی نه بووه گوتی:

- ده ته وه ی بۆت له بنی کوله که دهم! میترده کهت خه ریکه ژنیکی دیکه بیئی. حالی بووی؟

وهنگ لانگ گوتی له قسه کانی ناموژنی بوو، بهلام ناموژنی هر به وهنده دهستی هه لنه گرت، بریکی هات و هاوار کرد و گوتی:

- ئەمن دنیا زۆر گهراوم و پیاویشم زۆر دیون، کاتیک دهستیان به سهروکا کولیاندا هینا، لیباسی تازهیان له بهر کرد و کهوشی مهخمه ریان له پین کرد، بزانه شتیک له گورئ دایه و ئەویش مهسه لهی ژن هینانه و شتیک دیکه نییه.

وهنگ لانگ زانی ئۆلان بهو دهنگه نهرم و ئارامه ی خوئی شتیک گوت، بهلام حالی نه بوو. ناموژنی دووباره دهستی پینکردهوه و گوتی:

- فه قیری بیچاره، ئەتۆ نابیی به میتردیک رازی بی، پیاو ههروا بی ئەمه گن، ئەگه ژن سهده به دبه ختی و چاره رهشیان له سهه بکیشی پین نازان! جگه له وهش ئەگه پارووه نانیکیان بوو هه لداوین و وه دوای خوشگوزهرانی خویمان ده کهون! ئەوهش تازه دهوله مه ند بووه، تۆی ناوی! یه کتیک دهوی نازی بو بکا و رۆژ تا کو ئیسواری به خویدا بی و بچن، نهک ئەتۆ به کی وهک سهگ وه دوای ده کهوی و خوشیت له خۆت نه دیوه.

ناموژنی قسه ی زۆر کرد، بهلام وهنگ لانگ بییری له وه ده کردهوه چلۆن دهستی بهو کچه رابگا، جاری وابوو ده بگوت ده بهیتمه ماله خویم و ماره ی ده کهم با که سی دیکه نه چته لای و بو خوئی له لای من چ دهکا با بکا. ناموژنی برده بن دار خورما یهک و پینی گوت:

- قسه کانی تۆم له هه وشه هه مووی گوئی لی بوو، راست ده کهی من ژنیکی دیکه م دهوی. خو ئەو هه موو خه لکه هه ر به خیتو ده کهم، چ ده بی نه فه ریکی دیکه ش با زیاد بی؟ ناموژنی گوتی:

- هیچ نابیی بینه. ئەوه سه ره نجامی هه موو پیاویکی پوولداره؛ ته نیا دهس تهنگ و نه داره کانن که ده بی ژنیکیان هه بی.

وهنگ لانگ دوای ئەو قسانه نه خشه ی کیشا و گوتی:

- خو من بو خویم هیچم له دهست نایه، ده بی یه کتیک یارمه تیم بکا. ئەو کارانه به ده لال نه بی جی به جی نابیی، خو بو خوشم نابیی خوازینی بکه م.

ژنه که له وه لامدا گوتی:

- ئەتۆ چت به وهی داوه، من به خویم بو ت جیبه جی ده کهم، بلتی بزانه کام ژنه؟

وهنگ لانگ پینی شه رم بوو نیوه که ی بلتی، چونکه له لای کهس نه یدرکاند بوو، له

پاشان گوتی:

- نیوی نه یلوو فهره.

وهنگ لانگ پینی وابوو هه موو کهس بهو نیوه ناشنایه. له بییری چووبوه وه که دوو مانگ له مه و بهر ده یگوت کهس شتی وا جوانی چاو پین نه که وتوو! ناموژنی گوتی:

- ماله که ی له کوئی به؟

وهنگ لانگ به قه لسی وه لامی داوه و گوتی:

- جگه له و گازینویه ده توانی له کوئی دیکه بی؟

ژنه که گوتی:

- ئەو جیگایه ی که به نیوی گولخانه نیو بانگی ده ر کردهوه؟

وهنگ لانگ له وه لامدا گوتی:

- دیاره ده بی ئەو جیگایه بی، بو پیت وابوو ده بی کوئی بی؟! ناموژنی که میکی بیی کردهوه و گوتی:

- من کهس له وی ناسم. چاره چیه؟ ده بی خزمه تکاری وی کنی بی؟ کاتیک وهنگ لانگ گوتی:

- هه مان کوو کووی کلغه تی ماله خانی گه وره یه.

ناموژنی پیکه نی و گوتی:

- ئەو جار حالی بووم کیبه؟ که وابوو دوای ئەوهی خانی پیر مرد ئەو ژنه تیوه چوو ه ئەوی! به راستی جیگای خوئی دیوه ته وه، ئەگه ر چووبا جیگایه کی دیکه سه یر بوو.

له پاشان پیکه نی و گوتی:

- نارحه ت مه به، ئەوه شتیک زۆر ساده یه. هه ر له هه وه له وه دیار بوو هه موو کاریک دهکا، ته نانه ت ئەگه ر زیوت پيشاندا با له کایه ک کیتوکی ساز ده کرد!

وهنگ لانگ کاتیک ئەوهی بیست تفی له زاریدا وشک بوو و گوتی:

- زیو؟ یا زیری بوئی، هه رچی بیهه وی ده یده می؛ ته نانه ت زه و بیبه کانیشم.

له پاشان وهنگ لانگ نوبه تیی عیشق دایگرت و گوتی:

- تا ئەو كارە دروست نەبى ناچمە هيچ جيگايەك. دەبى بىتە حەللى خۆم دەنا دەچمە وە لای.

كاتىك ئەو ەى گوت لە حەببە تان لەوانە بوو قەلبى راوەستى! پەيتا پەيتا دەچوو لای ئاموژنى و دەيگوت:

- هيچ دەركىك نىبە كە بە پوول نەكرتە وە. بە كووكوش بلنى لەسەر پوول پەكى ناخەم، ەروەها بەو كچەش بلن دەست لە رەش و سپى نەدا و وەك خانم و خاتونان دادەنیشى. لىباسى ئاورىشىمى بو دەكرم و ناھىلەم گۆشتى ماسىشى لى بېرى.

بە كورتى ئەو ەندەى لەو قسانە كرد ژنە جازز بوو و گوتى:

- بەسە سەر و مېشكت بردم! بو پىت وایە لە گوتى گادا خەوتووم و هيچم نەدبوە؟ دەست ەلگەرە جگە لەو شتەنە ەزار شتى دىكەشم پى گوتوو ئەویش نەك جارېك و دوو جار، بەلكو سەد جار!

وەنگ لانگ دواى ئەو قسانە بىدەنگ بوو لە حەببە تان بە ددانى لە نىنوكى نووسابوو. لە پاشان لە ترسى ئەو ەى نەيلووفەر مالىەكەى پەسند نەكا، بەربىنگى بە ئۆلان گرت و ەەر جارە بىانووبەكى پىدەگرت و دەيگوت:

- ئەو شتە لىرە دانى! ئىرە بو و ئالۆزە؟ فلانە شت لە فلانە جيگا دانى. گەسكت لە ولانى نەداو! ئەو قاپانە پىسن. ەروەها ئەو مېزە و سەندە لىبىانە و دابنى و فلان و فېسار.

ئۆلانى بىچارەش سەرى لى شىوا و لە دلى خۆبدا گوتى: «ئەو ەيشتا خانم نەھاتوو و دەكا، ھاوار بو رۆژىكى كە دى.»

وەنگ لانگ وردە وردە دوورى لە ئۆلان دەكرد و سەرجىبى نەدەكرد! ەروەها لە بىرى جيگايە كدا بوو بو گراوبىبەكەى. لەو ماو ەدا كە ئاموژنى لە ھاموشۆدا بوو، دەستورى بە كرىكارەكاندا حەوشەبەك و سى وەتاغى دىكە دروست كەن. كرىكارەكان لە حالىكدا بە سەر سوپمانەو تەماشايان دەكرد؛ نەياندەوتىرا پرسىيار بكن چ خەبەرە؟ وەنگ لانگىش ھىچى پى نەگوتن. ەروەها بو ئەو ەى چىنگىش لەو مەسەلەى حالى نەبى بوخۆى بە سەر كرىكارەكان پادەگەبى.

وەنگ لانگ دواى ئەو ەى بناغەى بە كرىكارەكان داو و دىوارەكانىيان دانا پىاوبىكى

نارد بو شار تا كەلوپەلى پىوبست بكرى. كاتىك وەتاغەكان تەواو بوون، كەوتە بىرى ئەو ە كە چلۆن بىانراژىنیتەو ە. وەنگ لانگ ئەو ەى پىوبستى مالىكى دەولەمەند بوو؛ وەك پەردەى رەنگاورەنگ، پەنجەرەى تايبەت و مېز و سەندەلى و پىنە لى ەلكەندراو، مەزەرەى كىو و ئاو، قاپ و كەوچك و دەورى بەقىمەت كرى. لە پاشان مېزىكى لە نىو ەراستى وەتاغەكە دانا و شىرنىبىبەكى زۆرى لە ەەر چوار دەورى دانا. تەختەخەوبىكى چاكىشى كرى. بە كورتى مالىەكەى وەك بووك رازاندەو ە، بەلام لەو مالىەدا خەجالەتى ئۆلان بوو. لە رووى ەلنەدەھات داواى ھىچى لى بكا، ناچار پەناى بو ئاموژنى برد و ماو ەى مانگىك خەرىكى رازاندەو ەى ولات بوو.

وەنگ لانگ بەو ەش دلى ئاوى نەخواردەو ە. بە دەم لا بردنى كەموكوبىبەكان، دەستورى دا حەوزىكىش لە نىو ەراستى حەوشەكە دروست كەن و كاشى پىو ەدن. لە پاشان بو خۆى چوو بو شار و پىنج ماسى سوور و جوانى كرى، كاتىك خاترجەم بوو ەموو شتتىك ئامادەبە، چاو ەپى ھاتنى ژنى دوو ەمى بوو. لەو ماو ەدا قسەى لەگەل كەس نەدەكرد، جگە لەو ەى جاروبار بە سەر مندالەكان دادەھات و دەيگوت:

- كەپۆ پىسانە! پاك و خاوبىنى خۆتان بو ناكرى!

ەروەها ەمىشە لە دەست ئۆلان سكالای بوو كە بو خاوبىنەيان ناكاتەو ە و پىيان راناگا. ھىندىك جارېش رەخنەى لە خۆى دەگرت و دەيگوت: «سى رۆژە سەرم شانە نەكردو ە» و لەو جو ە قسانە.

رۆژىك ئۆلان دلى پر بوو و دەستى كرد بە گرىان ئا و نالە. ەرچەند تالى و سوبرى و تەنگ و چەلەمەى زۆر چىشتىبوو، بەلام نە لە كاتى قاتى و قرى و برسىبەتى و نە لە ھىچ وەختىكى دىكەدا، و نا رەحەت نەبوو! بەم ھۆبە وەنگ لانگ بە قەلسى گوتى:

- حافرەت بو قور دەپىوى، چت لىقە و ماو ە؟ ددانم لە زارى كەوت ھىندەى پىت بلنىم مووى سەرت شانە كە، دەلپى كلكى بارگىنە! ناخر بو بە زمانى خۆش حالى نابى؟

ژنە لە حالىكدا دلى پر بوو لە گرىان لىكدا لىكدا دەيگوت:

- من ژبانى خۆم لە پىناوى تۆ ناو و كورم بو تۆ بوو ە.

ئەو قسە وەنگ لانگى زۆر نارەحەت كرد، بەلام ھىچى نەگوت. راستىبەكەى ئەو ەبوو كە نەبىدەتوانى شكايەتتىكى لە ژنەكەى بى، چونكە سى كورى بو وەنگ لانگ بىوو و

هه‌رسیکیان زیندوو بوون؛ هیچ به‌هانه‌یه‌کی نه‌بوو، جگه له هه‌رزه‌یی و شه‌هوت. به‌م جوژه گوزه‌را. رۆژتیک نامۆژنی هات و گوتی:

- مزگینیم ده‌یه کار ته‌واو بوو، ئه‌و ژنه‌ی که له لایه‌ن سه‌رۆکی گازی‌نۆ به‌سه‌ر کچه‌کان راده‌گا، به‌لێنی داوه که کاره‌که ته‌واو بکا، به‌و شه‌رتیه‌ی که سه‌د سه‌که‌ی زیوی بده‌یه‌ی. هه‌روه‌ها کچه‌که‌ش به‌و شه‌رتیه‌ حازره که جووتیک گواری یاقت، ئه‌نگوستیله‌یه‌ک، ئالقه‌یه‌کی زێر، چوار ده‌ست لیباسی ئاوریشم، دوازه جووت که‌وش و دوو لیفه‌ی ئاوریشمی بۆ بکری.

عیشق و خو‌شه‌ویستی ئه‌و کچه‌ هه‌موو شتیکی له‌ بیر وه‌نگ لانگ بردبووه‌و! له‌و هه‌موو شتانه‌ ته‌نیا ئه‌وه‌ی له‌ بیر مابوو که کار ته‌واو بوو! له‌ خو‌شیا‌ن قیزان‌دی:

- ته‌واوی که! ته‌واوی که!

له‌ پاشان وه‌ک گولله‌ ده‌ره‌په‌ری! له‌ وه‌تاغه‌که‌ی مستیکی زیو هیتا و له‌ ده‌ستی نامۆژنی کرد. به‌لام به‌و حاله‌ش نه‌یده‌ویست هه‌موو شتیکی ئاشکرا‌ی، چونکه‌ حه‌زی نه‌ده‌کرد خه‌لک به‌و مه‌سه‌له‌ بزانه‌ن که پوولتی به‌ره‌مه‌ی چهند سه‌له‌ی دده‌ا به‌ ژن، هه‌ر بۆیه به‌ نامۆژنی گوت:

- له‌و سکا‌نه ده‌ دانان بۆ خو‌ت هه‌لگره‌.

نامۆژنی به‌ شتیکی تیکه‌لا و به‌ ناز و په‌خنه‌ گوتی:

- ته‌کلیم لی مه‌، هیچ هه‌لناگرم، چ خیر بوو، ئیمه هه‌موومان له‌ بنه‌ماله‌یه‌کین. چ فه‌رق ده‌کا، ئه‌توش هه‌ر کوری خو‌می. من ئه‌و کارانه له‌به‌ر ته‌وه‌که‌م. پوول و زیویانی چی؟!

به‌لام وه‌نگ لانگ ده‌بزان‌ی که نامۆژنی له‌ خودای ده‌وی. به‌ کورتی پووله‌کانی دایه و گوتی:

- قه‌ت پوولم وا به‌جی خه‌رج نه‌کردوه‌.

له‌ پاشان چوو چاوی گیترا و ئه‌وه‌ی وه‌به‌ر چاوی که‌وت، وه‌ک گوشتی به‌راز و گا و ماسی و... کری چاوه‌روان دانیشته‌. سه‌ره‌نجام له‌ رۆژتیک تاو و ساو و گه‌رمی مانگی هه‌شته‌م، ئاخیرین مانگی هاوین ژنه‌ هاته‌ مالله‌ وه‌نگ لانگ. به‌لام به‌ چ که‌ب که‌به‌ و ده‌به‌به‌یه‌ک! ته‌ختیکیان بۆ دروست کردبوو وه‌ک که‌ژاوه و له‌سه‌ر شانی دوو که‌سیان دانا‌بوو.

وه‌نگ لانگ له‌به‌ر خو‌به‌وه‌ گوتی: «ئه‌وه من چ ده‌که‌م؟». له‌ پاشان به‌ بی ئه‌وه‌ی بزانی چ ده‌کا، پووی کرده‌ ئه‌و وه‌تاغه‌ی که ماوه‌ی چهن‌دین سه‌ل بوو، له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی له‌وی ده‌خه‌وت. ده‌رگای له‌سه‌ر خو‌ی گاله‌ دا و به‌ تاریکی دانیشته‌. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک نامۆژنی هه‌رای کرد و گوتی:

- یه‌کێک له‌به‌ر ده‌رگا چاوه‌روانته‌.

وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا زۆری شه‌رم ده‌کرد، هه‌ستا وه‌ده‌رکه‌وت. کووکوو به‌ سه‌ر و زمانیکی خو‌ش سه‌لاوی کرد و گوتی:

سه‌یره، من ئه‌سه‌له‌ن پیم وانه‌بوو کار به‌و جیگایه‌ بگا.

له‌ پاشان گه‌راوه‌ لای که‌ژاوه‌که‌، په‌رده‌ی لادا و به‌ له‌بزیکی شیرن گوتی:

- وه‌ره‌ ده‌ر گولتی نه‌یلوو‌فه‌ری من، ئه‌وه‌ خو‌ت و مالله‌ می‌رده‌که‌ت.

وه‌نگ لانگ به‌ بزهی ئه‌و حه‌مبالانه‌ که که‌ژاوه‌که‌یان هه‌لگرته‌بوو نا‌ره‌حه‌ت بوو و گوتی:

- ته‌ماشاش! ئه‌و لات و به‌ره‌للا‌یانه، ئه‌وانه‌ چن؟

له‌ حه‌یفان سوور هه‌لگه‌را و هیچی پێ نه‌گوترا. کاتیک په‌رده‌یان لادا، وه‌نگ لانگ ته‌ماشای کرد نه‌یلوو‌فه‌ریان وه‌ک گول، رازاندوو‌ته‌وه‌ و له‌ سووچیک دانیشته‌وه‌. به‌ چاوپیکه‌وتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ هه‌موو شتیکی و ته‌نانه‌ت حه‌مباله‌کانیشی له‌ بیر چوو‌وه‌. زیاتر بی‌بی له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که ئه‌و ژنه‌ی بۆ خو‌ی کپیوه‌ و بۆ هه‌میشه‌ له‌ مالله‌ وی ده‌بی و که‌س ناتوانی لیبی وه‌رگریته‌وه‌.

وه‌نگ لانگ له‌ حالیکدا هه‌موو گیانی ده‌له‌رز، چاوی له‌ کچه‌که‌ نه‌ده‌قوو‌چاند و ته‌ماشای ناز و ئه‌دایه‌که‌ی ده‌کرد، جگه‌ له‌وه‌ش وه‌ک گولیکی سیس جار له‌گه‌ل جار زیاتر ده‌بو‌ژاوه‌. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک نه‌یلوو‌فه‌ر ده‌ستی کووکوو‌ی گرت و زۆر به‌ ناز له‌ که‌ژاوه‌که‌ دابه‌زی. به‌بی ئه‌وه‌ی قسه‌ له‌گه‌ل وه‌نگ لانگ بکا له‌ کووکوو‌ی پرسی:

- وه‌تاغه‌کانی من له‌ کو‌تین؟

کووکوو و نامۆژنی وه‌نگ لانگ ده‌ستی کچه‌یان گرت و بردیانه‌ ئه‌و وه‌تاغه‌ی که وه‌نگ لانگ بۆی رازاندبووه‌وه‌. که‌س نه‌بزان‌ی که نه‌یلوو‌فه‌ریان چلۆن برده‌ ژوو‌ری. چونکه‌ وه‌نگ لانگ ئه‌و رۆژه کریکاره‌کان و چینگی بۆ مووچه‌یه‌کی دوور به‌ریتکردبوو، ئولانی‌ش له‌گه‌ل دوو منداله‌ ئاوال دووانه‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وتبوو، کوپه‌کانیشی له‌ قوتاب‌خانه‌ بوون، پیره‌بایش

وهك نه بئى وابوو، چونكه كهسى نه ده ناسى، كچه بېچاره كهش هوشى نهو شتانهى نه بوو. دواى نه وهى نه يلووفه ر چوه ژوور كووكوو په رده كانى داداوه، له پاشان ناموژنى وهنگ لانگ به شپوه به كى كه پ پيدان دوو سى جار دهسته كانى ليكدا و گوتى:

- ئينسان به بونى عه تر و نارايش دللى تيك ده هالى، ده لئى بونى ژنى به رلا و هيچ و پوچه.

ناموژنى له حالتيكدا دوو زمانى و دوژمنايه تى له نيو چاوانى ده بارى، گوتى:

- كاكه گيان ژنه كه ت له و جوانانه ش نييه ها! جگه له وهش گوارى زير و نه نگوستيله و ليباسى ناو ريشمى مه جوورى كرووه بيته مالتيكى ديها تى. بو خوشى نهو مه سه له باش ده زانئ.

دواى نه وهى كه هه ستى كرد وهنگ لانگ نهو مه سه له ي پيخوش نييه، قسه كه ي گوري و گوتى:

- جوانيه كه ي به جيگاي خوئى، نهوه بو خوئى زوره كه له كلفه تخانه ي هوانگ به م چه شنه نه جاتى بووه، ده بى كلاو هه لا و بى و نه بقوزيبه وه.

به لام وهنگ لانگ له بهر ته ماشا كرنى نه م لا و نه ولا وه لامى بو نه دراوه. سه ره نجام هه ر جوړي ك بو، په رده سووره كه ي لادا و يه كسه ر چوه نهو وه تاغه ي كه نه يلووفه ر له وئ دانيشتبوو، ده رگاي له سه ر خوئى پيوه دا تا به يانى نه هاته ده ر.

له و ماوه دا ئولان له مالى نزيك نه بووه وه! پيمه ري ك و بريكي چيشتى كو ن دست ده دا يه و له گه ل منداله كان ده ريشت بو موچه. ئيوار انيش ماندوو و مردوو و تو زواى ده گه راوه. منداله كانيش به ر ژ نه وه نده يان هه ل تو ز هه ل تو ز ده كرد، نارام و بيده نگ له په نايه ك ده كه وتن. ئولان كه ده هاته وهش بى كار نه بوو، وهك هه ميشه نان و چيشتى ساز ده كرد و له سه ر سفره ي داده نا. وهنگ لانگ شه و و ر ژ له پال گراوى خوئدا بوو، ده يخوا ر و ده خه وت و ته ماشاى نه دا و نه تواري نه يلووفه رى ده كرد. نه يلووفه ر به و ر ژه گه رمانه ي هه وه لى پاييزئ له وه تاغه كه ي خوئى وه ده ر نه ده كه وت و راده كشا، جار جار كووكوو نهو به ده نه باريك و زه ريفه ي به ناوى شيله گه رم ده شوت و به رونيكي تاييه ت مش ت و مالى ده دا، له پاشان عه تر و گولاوى پيدا ده كرد و سه رى بو شانه ده كرد. نه يلووفه ر له پيشدا هه ر دوو ك لاقى له كه وشيكي كرد و گوتى:

- ده بى كووكوو له لاي من بى و كلفه تيم بكا.

به كورتى كووكوويان به پوول رازى كرد كه بيته كلفه تى نه يلووفه ر، به لئى كووكوو سه رى خوئى به رداوه و له گه ل خانمى خوئى دانيشت و خزمه تى ده كرد. نه يلووفه ر كار و پيشه ي نه وه بوو بخوا و بخه وئ، جگه له ليباسيكي ته نكيش هيچى له بهر نه ده كرد. وهنگ لانگ كاتي ك به و ليباسانه وه چاوى به نه يلووفه ر ده كه وت له خو شيان ده تگوت فرى! ده ورو به رى ر ژ تاوا بوون، نه يلووفه ر به ناز و نه دا وهنگ لانگى له خوئى دوور ده كرده وه. كووكوش دووباره هه مامى پيده كرد و ليباسه كانى لئى ده گزي، كه وشى تازه ي بو دينا و سه رى شانه ده كرد، له پاشان ده يهينا هه وشه و له په نا هه وزه كه جيگايه كى بو ديارى ده كرد و دا يده نا. نه ويش وهك خاتوونتيك داده نيشت و ته ماشاى ماسييه كانى ده كرد. دواى نه وهى بريك داده نيشت هه لده ستا و ده ستى ده كرد به پياسه كردن و وهنگ لانگى هينده ي ديكه نار هه ت ده كرد.

وهنگ لانگ له بهر خوئيه وه ده يگوت: «بلئى له و دنيا يه دا به ژن و بالا يه ك له وه جوانتر هه بئى؟». پيى وابوو ناسمان كون بووه و نهو كچه ي تيدا هاتوته خوارئ! لئى تير نه ده بوو!

دەبىي ئەو بەلتيپىن كە سەرەنجام نېلووفەر و كووكووى قەرەواشى بۆ وەنگ لانگ دەبوونە ھۆى دەردەسەرى و ھەرا و ھۆربايات پىتك دىنا، چونكە ناكىرى دوو ژن لە مالىكىدا بن و نەيكەنە شەر و ھەللا و گىرە و كىشە. بەلام وەنگ لانگ لەبەر خۆشەويستى نەيلووفەر بىرى بەو مەسەلانە رانەدەگەبى و ئەگەر جاروبار ئۆلان و كووكووى لىك توورە دەبوون گوتى نەدەدانى و لەگەل نەيلووفەر خەرىكى خۆشگوزەرانى خۆى دەبوو. وەنگ لانگ پىتى و ابوو لە ھەر سەعات و جىگايەك كە ئارەزوو بكا، دەتوانى نەيلووفەر لە ئامبىز بگرى و كەيفى لەگەل بكا. بەلام دواى ئەو ھەو ھەو ھەسى دابىن بوو، وردەور دە لەم لا و ئەولا چاوى بە ھىندىك شت دەكەوت، كە لە پىشدا بىرى لى نەكردبوو ھە.

لە سەرەتاوہ لە ناكۆكى نيوان ئۆلان و كووكووى سەرى سورمابوو، چونكە ئەو ھەو دەزانى كە نەيلووفەر دوورمىنى ئۆلانە و جىگاي خۆبەتى سىنگى لى بكووتى و ناخۆشى بوى. بەلام نيوان ناخۆشى ئۆلان و كووكووى بۆ ھەل نەدەبوو. ھەويىسارى مەسەلەيەكە زۆر گرىنگ و جارى وايە ئەو ھەندە نىو و نركە لىك ھەلدەدەن مەرد جارز دەكەن و ژيانى پى تال دەكەن. بەلام وەنگ لانگ لەو بابەتەو ئاسوودە بوو، چونكە ئۆلان ژىتىكى بىدەنگ و ئارام بوو، بەو شتانەو زۆر ماندوو نەبوو. بەلام ھەرچى دەيكر نەيدەزانى بۆ لەگەل كووكووى دانووى ناكۆلى! لە حالىكدا پىتى و ابوو دەبى لەگەل نەيلووفەر نيوانى ناخۆش بى.

وەنگ لانگ زۆرىشى بىر لەو دەكردەو كە نەيلووفەر گوتبووى ئىجازە بدە كووكووى بىتتە كلفەتى من، چونكە لەو دنيا پان و بەرىنەدا كەس شك نابەم. لەبەرئەو ھەو مندال بووم داىك و بابم مردن، كاتىك گەورە بووم مامم منى فرۆشت، بە كورتى تووشى ئەو رۆژە بووم كە خۆت دىتت و ئىستاش تەنباى تەنباىم! بە دەم ئەو قسانەو ھەك باران ئاوى بە چاويدا دەھاتە خوار! وەنگ لانگ بە بىستنى ئەو قسانە زۆرى بۆ نارەھەت بوو و ھىچ دلى نەدەشكاند، بەراستى كەسىش نەبوو خزمەتى بكا. ئۆلاننىش بەھىچ قىمەتتىك حازر نەبوو خزمەتى ھەويىيەكەى بكا. دەماوہ مامۆژنى كە ئەويش بۆ ئەو كارە نەدەبوو، چونكە وەنگ لانگ متمانەى پى نەدەكرد، كە و ابوو كووكووى بۆ ئەو كارە دەنالى! جگە لەو ھەش كەسىكى دىكەى پى شك نەدەھات.

ئۆلان ھەر كە چاوى بە كووكووى دەكەوت بەرچاوى تارىك دەبوو و نەيدەزانى چ دەكا. بەلام بە پىچەوانە كووكووى لەبەرئەو ھەو وەنگ لانگ پوولتىكى چاكى دەدايە پىتى خۆش بوو لەگەل ئۆلان بىتى بە دۆست. كووكووى ئەو ھەشى دەزانى كە لە مالە خانى پىر پىكەوہ كلفەت بوون و ھاوكار، بەو فەرەكە كە ئۆلان لە ئاشپەزخانە كارى دەكرد. لە پاشان كووكووى بۆ ھەو ھەلپىن جار كە چاوى بە ئۆلان كەوت، بە دەنگىكى بەرز گوتى:

- سلاو دۆستى قەدىمى، خۆشحالم لەو ھەو كە دىسانىش پىكەوہ كەوتىنەوہ مالىك. بەلام بەو تۆفیرە كە تۆ خانى ئەو مالەى و من كلفەت، تەماشاي دەور و زەمانە چلۆن گۆراوہ! كەس نازانى تا دەمرى چى بەسەر دى!؟

ئۆلان دواى ئەو ھەو كە زانى ئەو ژنە كىيە و چ كارەيە، بەكسەر رووى كرده وەتاغى وەنگ لانگ و پرسى:

- ئەو كلفەتە لە مالە مە چ دەكا؟

وەنگ لانگ دواى ئەو ھەو تەماشايەكى ئەم لاو ئەولايى خۆى كرد، بە ھەواو فیزی خانى پىشوو گوراندى و گوتى:

- من گەورەى ئەو مالەم و بۆخۆم دەزانم چ دەكەم. بلى بزائم ئەتۆچ كارەى ئەو پرسىارەى لە من دەكەى؟ نابى ئاگات لە دەمت بى؟

وەنگ لانگ لە حالىكدا لە كردهو ھەو خۆى پەشيمان بوو، ئۆلان سوور بوو لەسەر قسەى خۆى و گوتى:

- پىاو كە پووليان بوو ھەروان! لۆمەت ناكەم!

دواى ئەو ھەو وەنگ لانگ ھىچى نەگوت، ئۆلان دەستى پىكردەوہ و گوتى:

- نەتگوت ئەو كلفەتە بۆ لىرەيە و چ دەكا؟

وەنگ لانگ دواى ئەو ھەو ھەستى كرد كە دەبى وەلام بداتەوہ گوتى:

- بە تۆچى؟ بۆ ھىندە لە شتى دەكۆلىوہ؟

ئۆلان گوتى:

- ناكىرى بىدەنگەى لى راکەم، ئەو زۆرى دەرد داوہ بە من و بە كلفەتى قەلسەى لىدەگىرام. فیزی بە سەردا لىدەدام، جگە لەو ھەش رۆژى بىست جار دەھاتە ئاشپەزخانە و دەيگوت: «چاى بۆ خانى پىر بىتە، چىشتەكەت ساز نىيە...». لە پاشان دەيگوراندى و

دەيگوت: «ئەو چىشتە زۆر گەرمە زارى پىياۋ دەسۋوتىنى! ئەو زۆر سارد بوۋەتەۋە و دەلىپى دەمى مردوۋىيە! يا خراب لىندراۋە و فلان و فيسار.» ھىندىك جارىش تارىقى خۇي دەكرد و دەيگوت: «ئەمن نەجىب زادەم و لە فلان تايغە و بىنەمالەم و چى و چى...» .

سەرەراي ئەو ھەمسو كەندەۋەكۆشى و شىر و پىۋى ھىنانەۋە، ۋەنگ لانگ ۋەلامىتىكى نەبوۋ بىداتەۋە. ئۇلان دۋاي ئەۋەي مېردەكەي ۋەلامى نەداۋە، دەستى كرد بە گىران. فرمىسك بە سەر كۆلمەكانىدا ھاتە خوار و گوتى:

- تەمەنىكە زەحمەت دەكىشم و سەد تالى و سوپىرى و برسىيە تىم لەسەر مالىە مېرد ديو! بۆ ئەۋەي رۆژتىك بەسەتەۋە، نەك لە ئاخىرى عومردا توۋشى ناپەرحەتى بىم. ئەگەر جگە لەو مالىە ھىچ پەنايەكم شك بردبا سەعاتىكى تىدا نەدەبووم.

دۋاي ئەۋەي ۋەنگ لانگ بە ھىندى نەگرت و ۋەلامى نەداۋە، ئۇلان بە ھەناسە ساردى و نا ھومىتىدى ۋەدەركەوت. ۋەنگ لانگ زۆرى پىن خۇش بوو كە لە كۆلى بوۋەۋە، لە ھالىكىدا لە كەدەۋەي خۇي پەشىمان بوو گوتى: «پىياۋ ھەمسو وان و من لەچاۋ ھىندىكىيان ۋەك شىخ وام، دەبى قەبوۋلى كا كە زۆرى بۆ چاك بووم» .

ئۇلان بە ھەۋە ۋەك جارى جارن بەيانان ئاۋى گەرم دەكرد و چاي بۆ پىرەباب و ۋەنگ لانگ دروست دەكرد. بەلام چاۋى بە كووكو ھەلنەدەھات و لە ھەيفان ئاۋى گەرمىشى نەدەدايە. كووكو ناچار بۆخۇي ئاۋى گەرم دەكرد، بەلام بۆنان و چىشت ھەر چى ھات و ھاۋارى دەكرد و دەيگوت:

- خانى ناسك و نازەنىنى من لە نىۋ تەخت و خابەكەي دايە و چاۋەروانى منە بە دەستى پىر بگەرتىمەۋە.

ئۇلان خۇي لى گىل دەكرد و دەتگوت دەگەل ۋىشى نىيە! سەرى بەردەداۋە و خەرىكى تەندوور و ئاۋرى خۇي دەبوو. كووكو كاتىك چاۋى بە ۋەفتارەي ئۇلان دەكەوت دەستى دەكرد بە تووك و سكاللا. لە پاشان ۋەنگ لانگ لەبەر خاترى خۇشگوزەرانى خۇي بە قەلسى چوۋە لاي ئۇلان و گوتى:

- بەدەنت داۋەشاۋە؟! بۆ ناتوانى بەيانان ئاۋ گەردانىك زياتر لە مەنجەلەكە كەي؟

ئۇلان بە مېرچ و مۆنى ۋەلامى داۋە و گوتى:

- لانى كەم كەلغەتى كەلغەتەنم پى مەكە؟ تاكەي دان بە جەرگى خۆم داگرم؟ بەس نىيە؟

ۋەنگ لانگ بە قسە زۆر توۋرە بوو، ھەرتك شانى ئۇلانى گرت، دايەكاند و گوتى:
- لەۋە زياتر خۇت كەر مەكە، بزائە دەلىپى چى؟ بۆ كەلغەت نىيە، بۆ خانىكە، ھالى بوۋى؟

ئۇلان دۋاي ئەۋەي زانى زۆر قەلسە گوتى:

- دوو مروارەكەي منت دا بە ھەۋىيەكەم؟

ۋەنگ لانگ بەوقسە تىك چو، دەستەكانى شل بوۋنەۋە و رق و قەلسىيەكەي دامرکا. لە پاشان بە خەجالەتى لە ئۇلان دوور كەوتەۋە و بە كووكوۋى گوت:

- ناپەرحەت مەبە. ئاشپەزخانەيەكى دىكەتان بۆ دروست دەكەم. خۇ دەست نىيە لە گۆزەيدا مابى! كارتىكى ۋادەكەم قەت چاۋو بە چاۋى ئۇلان نەكەۋى. لۆمەي مەكەن چۈنكە نازانى كە ئەو بەژن و بالا جوانە خزمەتى دەۋى. بۆ خۇت چۇنت پىن چاكە ۋابكە.

لە پاشان ۋەنگ لانگ دەستوورى دا لە نىۋان ۋەتاغەكاندا ئاشپەزخانەيەكى دروست كەن. كووكوۋ بەو كارە زۆر خۇشحال بوو، بەتايبەت لەۋەي كە ۋەنگ لانگ گوتىۋى ھەرچى پىت خۇشە دروستى كە.

ۋەنگ لانگ دۋاي ئەۋەي قىرە قىرە ژنەكانى لە كۆل بوۋەۋە، دەستى كەدەۋە بە عەيش و نۆش و خۇشگوزەرانى لەگەل نەيلوۋفەر. زۆرى خۇش دەۋىست؛ بەتايبەت لە ناز كەردنەكەي تىر نەدەبوو.

بەلام ئەو ئاشپەزخانە بۆ ۋەنگ لانگ زۆر گران تەۋاۋ بوو، چۈنكە كووكوۋ ھەمسو رۆژى دەچوۋە شار و بە كەيفى خۇي شتى دەكرى. چاۋى لەۋە نەبوو گرانە. شتى ۋاي دەكرى كە ۋەنگ لانگ نىۋىشى نەبىستىبوو. ھىچ رۆژتىك نەبوو شەۋچەلەي جۆراۋجۆرى ۋەك خورما، شىرىنى بادام دار، نانى برىنجى، ماسى و سەدان شتى دىكە نەكرى. بەلام ۋەنگ لانگ لەبەر خاترى نەيلوۋفەر ھەست و خوستى لە خۇي پىرى. ناچار دانى بە جەرگى خۇي داگرت و ھىچى نەگوت. چۈنكە لەۋە دەترسا كە نەيلوۋفەر بتۆرى. ھەرچەند بەو مەسەلە زۆر ناپەرحەت بوو، بەلام كەسى ۋاشى نەبوو دەردى دلى لە لاي بكا. ھەمسو رۆژى دەمرد و دەژباۋە! وردە وردە لەۋانەبوو نەيلوۋفەرىشى لەبەرچاۋى بگەۋى. لە لايەكى تىرشەۋە ئامۆژنى لىيان بىۋە سۆ و شەۋ و نىۋە شەۋ لە مالىەۋان بوو. ۋەنگ لانگ بە نىۋان خۇشى نەيلوۋفەر و مالىە مامى زۆر ناپەرحەت بوو. سەرەنجام ئەۋ سى ژنە كلكيان لىك ھالاند و شەۋ و رۆژكار و پىشەيان خواردن و پىكەنپىن بوو. ئامۆژنى جەفەنگى لىدەدا و

نەیلووفەربش قاقا پیتی پیدەكەنى. وەنگ لانگ سەرەرای ئەوەی زۆر نارەحەت بوو، هیچی لە دەست نەدەهات. رۆژتیک بە تەشەر و پیکەنین بە نەیلووفەری گوت:

- نەیلووفەری من! خوشەویستەكەم! لە خۆرا بە دەم ئەو پیرەژنە قەلەو پیمەكەنە و خۆت سووک مەكە. ئامۆژنم بۆ ئەو نابی خۆی پێ بسپیتری. ژنیکی دوو روو و خراپە، پیم خوش نییە هیندەت لێ نزیك بێتەو.

نەیلووفەر بەو قسە تێك چوو، پشتی لە وەنگ لانگ کرد و گوتی:

- ئەدی قسە لەگەڵ كێ بكەم؟ خۆ ئەتۆ هەمیشە لە مال نی! ژنەكەى دیکەشت چاوی بە من هەلتایە. ئەو مندالە سەر و پێچكەنەش ئەگەر دەبینم دەلێتی چاوم کوێر بوو؛ كە وابوو چ بكەم؟

لە پاشان دەستی کرد بە مەكری ژنانە و ئەو شەو پێگای نەدا وەنگ لانگ بچیتە لای و بە لارەملى گوتی:

- تۆ منت خوش ناوی، ئەگەر خۆشت ویستبام بە خوشحالی من خوشحال دەبوی و بیانوت پێ نەدەگرتم.

وەنگ لانگ لە پاشان گوتی:

- نارەحەت مەبە چ دەكەى بكە.

ژنە بە هەزار تر و منەت و ناز كردن وەنگ لانگی بەخشی. وەنگ لانگ دواى ئەو مەسەلە نەیدەوێرا لۆمەى بكا و لیتی توورە بێ! ئازادى كرد و ئەویش بە ئازادى لەگەڵ ئامۆژنى دادەنیشت و قسەى دەكرد. كاتێك نەیلووفەر لەگەڵ ئەو ژنە دادەنیشت بە هیچ جۆر وەنگ لانگی تخوونى خۆى نەدەكرد. وەنگ لانگ بە نارەحەتى دانى بە جەرگی خۆیدا گرت و هیچی لە دەست نەدەهات! وردە وردە دلێ لە نەیلووفەر سارد بوووە. لە لایەكى تریشەو بە راشكاوى نەیدەوێرا بچیتە لای ئۆلان؛ چونكە وەك رابردو گەرم و گور نەمابوون. رۆژ بە رۆژ ژبانی لێ تالتر دەبوو.

رۆژتیک باوكی بە کوێرە کوێر و کوتە کوت، هەستا و رۆیشته بەر دەرگای وەتاغى وەنگ لانگ. تەماشای کرد كە وەنگ لانگ و نەیلووفەر خەربكى پیاسە كردن و جەفەنگ لیدانن، بە دەنگێكى لەرزۆك گوتی:

- جندەیهك لەو ماله دایە!

وەنگ لانگ ئەوەى كە گوی لێ بوو وەك كیچ هەلبەزبیهو، بەلام هەرچی كردى باوكی بۆ پیدەنگ نەبوو. نەیدەزانى چ بكا، سەرى لێ شتوابوو. لە لایەك باوكی كردبوو بە هات و هاوار و لە لایەكى تریشەو لەو دەترسا كە ژنەكەى گوتی لەو قسانە بێ و توورە بێ. لە ژنەكەى تۆقیسوو، چونكە كاتێك قەلەس دەبوو دەيكردە هات و هاوار و زبقة زبقتیک دۆ و دۆشاوی لێك دەدا و مالهكەى لێ دەشلەژاند! دواى ئەوەى دلخۆشى باوكی داوه گوتی:

- بابە گیان! لەسەرەخۆ بە، خۆت نارەحەت مەكە، دلنیا بە ئەوەى دیوتە جندە نییە، ئەو ژنەم بە سەر ئۆلان هیناوه.

بەلام پیرەباب دەستی هەلنەگرت، هەر دەیگوت و دەیگوتەو. گوتی لە قسەى كۆرەكەى نەبوو، لێكدا لێكدا دەیگوت:

- ئەو ماله جندەخانەیه.

كاتێك زانى كە وەنگ لانگ لە لای راوهستاوه گوتی:

- ئیمە پیمان دەلێن فەلا، نابی خۆمان لێ بگۆرێ.

لە پاشان دەستی كردهو بە هەللا هەللا و گوتی:

- ئەمن دەلیم ئەو ماله جندەى تیدایە.

پیرەباب ئەو جار لە باتى ئەوەى لەبەر بەریەرۆچكە دانیشی، دەستی كرد بە لاتاو پیدادان بە نەیلووفەر. هیندێك جاریش بەر دەرگای پیدەگرت و دەیگوت جندەى سووزمانى یا دەچوو ژوور و تفى لە دار و دیواری دەكرد، هەر وەها بەردى لە حەوزەكە داویشت و ماسییهكانى دەهاروژاند. بە كورتى بە هەر جۆرێك بۆى كرابا رق و نارەزایەتى خۆى دەر دەبرى.

ئەویش یەكێك بوو لە نارەحەتییهكانى وەنگ لانگ، بەلام لەگەڵ باوكی چى بۆ نەدەكرا. لە لایەكى دیکەشەو لە ترسى نەیلووفەر دەستی بەستراوو، چونكە دەیزانى نارەحەتى بۆ پێك دینێ. وەنگ لانگ لە بیبرى ئەو دابوو كە باوكی رازی بكا و نەهینلێ نەیلووفەر توورە كا، ئەو هەش یەكێك بوو لەو هۆبانەى كە وەنگ لانگ هیندە روو نەدا بە نەیلووفەر.

رۆژتیک مندالەكان دەستی كچه شیتەكە دەگرن و دەییەنە وەتاغى نەیلووفەر. نەیلووفەر دەست دەكا بە گریان و لە خۆدان. بە شوێن ئەو دەدا مندالەكان حەول دەدەن بزائن ئەو ژنە چ

کارهیه؟ کوره گورهکان دهیانزانی، بهلام ئەوانی چکۆله ههراسیان پیههنگرتبوو و له کۆلی نهدهبوونهوه. سههرهنجام نهیلووفهر له دهستیان جازز بوو و شکایهتی لی کردن، بهلام وهنگ لانگ ههرچهند بهو کاره مندالهکان نارحهت بوو، به پیکه نین گوتی:

- هیچیان له گهه لاکری، وهسه رهخۆی مههینه، ئەوانیش وهک باوکی خۆیان شتی جوانیان پی جوانه و پیمان خۆشه تهماشای کهن.

له پاشان هه ره شهی له مندالهکانی کرد و گوتی:

- نه کهن بچنه دیوهخانی.

وهنگ لانگ ئەوهندهی له مالتی دهبوو کهس نهیدهوتیرا بهو دور و بهردها پروا! بهلام دوای ئەوهی وهدهر دهکوت مندالهکان ولاتیان دهئامان دهن، کچه گهوره که ههرچهند بیری بهو شتانه رانه ده گهیی، بهلام رۆژتیک مندالهکانی دیکه به زۆری بردیانه وهتاغی نهیلووفهر. کچه که چاوی به لیباس و گوارهی نهیلووفهر کهوت له خۆشیان وهختبوو لهخۆ بیتهوه! بهلام نهیلووفهر له ترسان وهک مێژووکه دهلهززی، به دهست وهنگ لانگی حالی کرد که کچه کهی لی دوور کاتهوه. له پاشان گوتی:

- ئەگه ره ئەو کچه لیره بی لهو ماله دانام، مهگه ربار نهبوو هه ره به تهنیا بم؟ ئەگه ره له ههوه له وه زانیام ئەو منداله شیت و شوورانهت ههیه، هه موو ولاتت بو کردبامه زیر پیم لهو ماله نه دهنه.

دوای ئەو قسانه پیلی گرتن و وهدهری نان. وهنگ لانگ کاتیک چاوی بهوه کهوت زۆر قهلس بوو، چونکه مندالهکانی له راده به ده ره خۆش دهویست. به توورهیی به نهیلووفهری گوت:

- ئەمن هیچ وهختیک و له هیچ هه لومه رجیکدا ئیجازه نادهم کهس جنیو به مندالهکانم بدا. نهخیر، نهخیر کهس ههقی نییه.

له پاشان مندالهکانی له دهوری خۆی کۆ کردهوه و گوتی:

- رۆله گیان! برۆ ده ری، کچم ئەتۆش برۆ، ئافه رین تازه مهیه نهوه وهتاغی ئەو ژنه؛ چهز ناکا چاوی پیتان بکهوی. زگتان به خۆتان نه سووتی، منیشی هه ره خۆش ناوی!

له پاشان کچه گهوره کهشی لاواندهوه و گوتی:

- ئەتۆش برۆ شیته گیان!

وهنگ لانگ دوو رۆژان له نهیلووفهر تۆرا و نهچوهه لای؛ چونکه به کچه کهی گوتبوو شیته و جنیوی دابویه. بو ئەوهی مندالهکان ههست به نارحهتی نه کهن ماوهی دوو سی رۆژان له گهه ل خۆی گێران. له پاشان بو خۆشی رقه کهی نیشتهوه و ناسووده بوو، بهلام ئەو جوهری پیتویست له گهه ل نهیلووفهر گه رم نه بوو. ئەو جار نهیلووفهر بو ئەوهی دلی وهنگ لانگ به دهست بیتی نامۆزنی به جی دههیشت و دهیگوت:

- ئاغا له بهر من هاتۆتهوه، ده بی له خزمه تیدا بم.

به کورتی به ده ور وهی وهنگ لانگ دا دههات و نازی بو ده کرد. بهلام وهنگ لانگ ئەو عیشق و علاقهی پیتووی نه ما بوو.

سه ره نجام هاوین کۆتایی هات، ههوا ورده ورده سارد بوو. وهنگ لانگ وهک ئینسانیکی خه والو چاوی هه لگتۆفی و تهماشای ده ور وهی خۆی کرد. له پاشان به رهو مووچهکانی وه ری کهوت، تهماشای کرد ئا و کشاوه تهوه و زه و بییهکان، وهگا هاتوون. کاتیک چاوی به مووچه و مه زرا کهی کهوت وهک ئاشقیکی سووتا و که باوهش بو گراو بییه کهی ده کاتهوه. باوهشی کردهوه و روو به رووی زه و بییهکانی راوهستا، به رۆکی کردهوه و که وشهکانی داکه ند، ده لینگی تا ئەژنۆ هه لمالی، له پاشان هه رای کرد و گوتی:

- پیمه ره که له کۆتیه؟ نیر و نامووره که چی لیها توه؟ ئەو تۆوهی که بو چان دن دانرابوو چی لیها ت؟

له درتیهی قسه کانیدا گوتی:

- چینگ دۆستی به رتیز! کریکاره کان بانگ که، ده مهه وی بگه رتیمه وه سه ر مووچه و مه زرا که م.

وهنگ لانگ هەر وهک به گه‌رانه‌وه له جنووب نارېحه‌تی و تهم و په‌ژاره‌ی له‌سه‌ر لاجوو، بیره‌وه‌ری تالی ئه‌و ماوه‌یه‌ی له بیره‌چووه‌وه و به چاوپیتیکه‌وتنی مووچه و مه‌زراکه‌ی دلی کراوه. هه‌روه‌ها تاو و تین و نۆیه‌تیی عیشق و خۆشگوزهرانی له‌سه‌ر سووک بوو. کاتیکی پیتی له مووچه نا، رهنگ و پرووی سوور هه‌لگه‌را و بووژاوه. وهک جارێ ده‌ستی کرد به سه‌رافه‌تی و به کریکاره‌کانی ده‌گوت ئه‌م کاره بکه‌ن و ئه‌و شته له‌سه‌ر جیگای خۆی دانپه‌نه‌وه. ئییره بکیتلن و ئه‌و گاسنه سه‌ر که‌نه‌وه و... له پاشان بۆ خۆشی پیمه‌ره‌ی ده‌ست دایه و وێرایی کریکاره‌کانی ده‌ستی کرد به که‌ردو لێدان و دێراو هه‌لدان.

وهنگ لانگ دوای ئه‌وه‌ی بۆی پروون بووه‌وه که مووچه‌که‌ی نه‌به‌تلاوه، به دلێکی ئاسووده یه‌ک به مه‌یدانی تخیل بوو و راکشا. ته‌نگی نوێژی شیوان ماندوو و مردوو، به‌لام سه‌رکه‌وتوو به‌ره‌و مال بووه‌وه، کاتیکی گه‌یشته‌وه پرووی کرده دیوه‌خان و ته‌ماشای کرد نه‌یلوو‌فه‌ر لیباسی ئاوریشمی له‌به‌ر کردوو و خه‌ریکی پیاسه‌ کردنه.

نه‌یلوو‌فه‌ر کاتیکی وهنگ لانگی وا به تو‌زای چاوپیتیکه‌وت خۆی لادا، به‌لام وهنگ لانگ به پیتیکه‌نینه‌وه ده‌ستی له نیو ده‌ستی نا و گوتی:

- لیت حالی بوو که ئاغای تۆ فه‌لایه‌که و ئه‌تۆش خێزانی منی؟
نه‌یلوو‌فه‌ر به ته‌شه‌ر گوتی:

- من خێزانی فه‌لایه‌ک نیم، ئه‌تۆ هه‌رچی هه‌ی بیه!

وهنگ لانگ هه‌روا به شپه‌رتیوی و تو‌زای شیشه‌که‌ی خوارد، له‌وه‌ی که خۆی بۆ هیج ژنیکی تاس و لووس نه‌کرد پازی بوو.

وهنگ لانگ له‌به‌رئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک بوو کاری نه‌کردبوو له کاروباری مووچه و مه‌زراکه‌ی زۆر بێ خه‌به‌ر بوو، ده‌تگوت تازه‌کاره. هه‌زی ده‌کرد وهک جارێ ده‌ست قه‌لشیو و لیباس پینه‌کراو بێ و له‌سه‌ر مووچه و مه‌زراکه‌ی کار بکا، نه‌ک له‌به‌ر خاتری هه‌وه‌س به خۆیدا بیت و بچی. جگه له‌وه‌ش هه‌موو رۆژی که ده‌هاته‌وه، به بێ بیز و بۆ چیشتی ئۆلانی ده‌خوارد؛ به تاییه‌ت برینج و لووبیا و سیره‌که‌ی زۆر پێخۆش بوو.

نه‌یلوو‌فه‌ر به بۆنی سیری زۆر نارېحه‌ت بوو، کاتیکی وهنگ لانگ لیتی نزیک ده‌بووه‌وه ده‌ستی به که‌پۆی ده‌گرت و ده‌یگوت:

- ئه‌یه‌رۆ له‌و بۆنه ناخۆشه‌ی، دیسان ده‌ستت به سیر خواردن کرده‌وه؟!

وهنگ لانگ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی گوتی نه‌ده‌دایه به ئانقه‌ست له‌به‌ر دمی راده‌وه‌ستا و ده‌یگوت:

- هه‌ر چی ئیشتیام لیتی ده‌یخۆم، خێزانی منیش نابێ هینده به قیز و بی‌ز بێ؛ ده‌بێ شتیکی بخوا که من پیم خۆشه.

به‌م جو‌ره وهنگ لانگ ورده ورده په‌گی پیاوه‌تی بزووت و له کۆل نه‌خۆشی عیشق بووه‌وه و که‌متر ده‌چوو له‌ی نه‌یلوو‌فه‌ر و زیاتر به کاره‌کانی راده‌گه‌یی.

وهنگ لانگ بۆ هه‌ر کام له‌و دوو ژنانه مالی به‌جوێ دانابوو، نه‌یلوو‌فه‌ر کاری ئه‌وه‌بوو به خۆیدا بێ و بچی و سه‌رنجی وهنگ لانگ بۆ لای خۆی راکیشی. به‌لام ئۆلان جگه له‌وه‌ی کورێ بۆ وهنگ لانگ ببوو، ژنیکی هه‌لسووراو و به مشووریش بوو، هه‌روه‌ها به پیره‌باب و منداله‌کانیش راده‌گه‌یی. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه خه‌لکی ئاوابی رۆژ تا‌کو ئیواری باسی جوان چاکی نه‌یلوو‌فه‌ریان ده‌کرد و له زاریان نه‌ده‌که‌وت. وهنگ لانگیش زۆر شانازی به‌و قسانه ده‌کرد.

له ئاوابیدا مامی زیاتر له هه‌موو که‌س لیره و له‌وێ قسه‌ی دینا و ده‌برد، چونکه له‌و سه‌رده‌مه‌دا وهک سه‌گی برسی لی‌هاتبوو، بۆ پارووه نانیک کلکه سووته‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت:

- ئه‌و برازایه‌ی من ژنیکی هه‌یه ده‌لێی حۆرییه! هه‌میشه له لایه‌تی! ژنه‌ش لاسای خانمی گه‌وره ماله‌کان ده‌کاته‌وه و به لیباسی ئاوریشمی نه‌بێ ناگه‌رێ، من بۆخۆم نه‌مدیوه، به‌لام خێزانم زۆر تاریف ده‌کا و ده‌لێ جوانی وا که‌مه.

هه‌روه‌ها ده‌یگوت:

- برازاکه‌م چاو له ئه‌عیان و ئه‌شرفه‌کان ده‌کا و مالیکی دروست کردوو له ماله‌ خانمی پیر نامینیتته‌وه! حه‌قمن منداله‌کانیشی ده‌بنه به‌چکه ئه‌شرف و ده‌ست له ره‌ش و سپی نادن.

ئو قسانه بووه هۆی ئه‌وه که خه‌لکی ئاوابی زۆریان پیز له وهنگ لانگ ده‌گرت و به شه‌رمه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کرد. هه‌روه‌ها له‌به‌رئه‌وه‌ی پیاویکی ده‌ست رۆیو و ده‌وله‌مه‌ند

بو، خه لک بۆ پیداو یستییه کانی خۆیان دههاتنه لای، پوولیان به سوود لێ وهردهگرت یا له باره ی کاروباری رۆژانه ی خۆیان وهک ژن هینان و کچ به میرد دان تهگبیریان پیده کرد؛ جگه له وهش بۆ کاروباری مووچه ش له قسه ی دهره دهه چوون.

وهنگ لانگ دهیویست له مه وه به دوا خو له کاری هه رزه و سووک بکیشیتته وه و وهک پیاویکی ماقوول و سهنگین دانیشین.

ئهو سهاله باران له وهختی خویدا باری و دهغلووان زۆر چاک بوون. وهنگ لانگ به ره مه که ی کوکرده وه و له بازاری کرد. به لام ماوه یهک له هه مباراندا رایگرت تا گران بوو له پاشان فرۆشتی. ئهوجار که دهچوه شار پتویستی به وه نه بوو که خه لک شتی بۆ بنووسی؛ کوره گه وره که ی باسه ودا ببوو و به خه تیکی جوان و خوش شته کانی ده نووسی. ئهوانه ی که له پیتیدا گالته یان پیده کرد، ئهوجار به ربوونه تاریف و پیتدا هه لگوتن:

- بهه بهه! ئافه رین! به راستی جوان ده نووسی! چ خه تیکی خوشی هه یه! زۆر به هوشه و فلان و فیسار.

وهنگ لانگ سه ره رای ئه وه ی ئه و قسانه ی زۆر پێخۆش بوو، وه سه ره خۆی نه دیتا. هه ره ها کاتیک کوره که ی ره خنه ی له نووسراوه ی میرزاکانی دیکه دهگرت ده تگوت له خوشیان فری! به لام بۆ ئه وه ی خوشحالی خۆی ئاشکرا نهکا، رووی وهرده گپرا، تفتیکی له عه رزی ده کرد و ده یگوت:

- که وابوو ده بی یه کی دیکه بنووسین. ئیمه نیوی خۆمان له سه ر شتییک نانووسین که به هه له نووسرابی.

له پاشان به شانازییه وه ته ماشای کوره که ی ده کرد که هه له که ی راست ده کرده وه. کتیک کاره کان ته و او بوون و کوره که ی نیوی باوکی هه ره ها به رگه ی فرۆش و ره سیدی پووله که ی نووسی، به ره و مال وهری که وتن. وهنگ لانگ له خوشیان داوه تی له زگی دا ده گه را و ده یگوت: «شوکر کوره که م گه وره بووه و بۆته پیاو! ده بی ژنیکی بۆ بێنم، تا وهک من تووشی ماله خانه کان نه بی و بهرماوی وان بێنی. جگه له وهش شه رمه بۆ من، چونکه ده وله مه ندم و خاوه ن ملک و مووچه و مه زرا.»

به لێ وهنگ لانگ که وه ته بیری ئه وه که ژن بۆ کوره که ی بێنی به لام ئه وه کاریکی هاسان نه بوو، چونکه به هه موو که س رازی نه بوو. شه ویک له گه ل چینگ دانیشته بوو له باره ی دهغلووان و توو و ئه و جووره شتانه قسه یان ده کرد؛ وهنگ لانگ ئه و مه سه له شی هینا

گۆزی. هه رچه ند ده یزانی که چینگ وهک سه گ بۆی به ئه مه گه و خوشی ده وی، بۆ دلنیا بوون به پتویستی زانی مه سه له که به ویش رابگه یه نی. له پاشان له پشت میزی نه هارخۆی دانیشته و چینگ ده سه ته وه زه ری راوه ستا. وهنگ لانگ دوا ی ئه وه ی ماوه یهک سه باره ت به ژن هینانی کوره که ی بیری کرده وه و قسه ی کرد چینگ گوتی:

- ئه گه ر کچه که م لیته با، بێ ئه وه ی شتییکت لێ وهرگرم به شانازییه وه ده مدا به کوره که ت، به لام نازانم له کوئییه و په نگه نه شمایی.

وهنگ لانگ سپاسی لێ کرد، به لام نه یگوت کچی پیاوی وهک تو ناخوایم. هه رچه ند چینگ پیاویکی زۆر چاک بوو به لام وهنگ لانگ پتی که سری شان بوو که کچی پیاویکی فه لا و ئاسایی بۆ کوره که ی بخوای. دوا ی ئه و قسانه وهنگ لانگ بیده نگه ی لێ را کرد، به لام هه مبه شه له گازی نو گوتی ده دا ئه م و ئه و که له باره ی کچی عه زه بدا قسه یان ده کرد. هه رچه ند ده یزانی که ئامۆژنی باه ته ی ئه و کارانه یه پتی نه گوت چونکه کاری وی ده لالی و ژن هینان له گازی نوکان بوو، نهک ژنی مالا ن و خوای بێنی کردن.

هیشتا کیو پر له به فر بوون که له م لا و ئه ولا باسی سالی تازه ده کرا. سه ره نجام جیژن هات و خه لک ده ستیان کرد به خواردن و خواردنه وه و شایی و زه ماوه ند و هه لپه رکی. ماله وهنگ لانگ وه بهر نه ده که وت له شار و لادی. خه لک ده هاتن بۆ جیژنه پیرۆزه، دو عایان بۆ ده کرد و ده یانگوت:

- دوور له به لا بی و خودا رسق و رۆزیت زیاتر کا.

وهنگ لانگ لیباسی ئاوریشمی له بهر کردبوو و کوره کانیشی له م لا و ئه ولا دانیشته بوون. میزیکیان له پشت دانا بوون و به سه دان جو ره شیرینی و شر و شالاتی دیکه رازا بووه وه! هه ره ها دیواره کانیشیان هه موو کردبووه کاغه زی ره نگا وره نگ.

ئه و فه سه له ش گو زه را و به هار هات. دار که م تا کورتیک بوژانه وه، هو لئو گولێ ده کرد و ولات بوو ژاوه. به لام وهنگ لانگ هه ر به شوین ئه وه دا ده گه را که ژن بۆ کوره که ی بخوای.

ورده ورده هه وا گه رم بوو، دار گولیان ده کرد و خونچه پشکووتن. ولات ده تگوت به هه شته خه ملییه. وهنگ لانگ کوره که ی گه وره بوو و بوو به پیاو. له شتی ده کو ئلییه وه و زۆر زوو قه لس ده بوو! بێجگه له وهش زۆر به بێز و بۆ و ره خنه گر بوو. سه ره نجام وهنگ لانگ ناچار بوو ئه و مه سه له ی له گه ل پیاویکی زانا خسته بهر باس و لیکو ئلینه وه، به لام بێ تاکام بوو.

کاتییک وهنگ لانگ نسحه تی ده کرد و دهیلاواندهوه کوره کهی هیئندهی دیکه قه لئس و توره ده بوو؛ ته نانهت نان و چاشی نه ده خوارد. وهنگ لانگ سه ری سورما بوو، نه دیده زانی چ خه به ره و نهو کوره بو وای لیها تووه؟ سه ره نجام گوتی:

- رۆله گیان کورم نه من باوکی تووم چ نارچه تیه کت هه یه پیتم بلتی خو فیه قیرییک نیم بووم بووز نه خوا! شهرمی مه که.

به لام کوره که جگه له وهی قسه ی نه ده کرد ژیریش نه ده بووه وه، ههروه ها حه زی نه ده کرد چاوی به ماموستا که شی بکه وی. وهنگ لانگ به سه د پارانه وه و لالانه وه هیئندییک جار به لیدان راستی ده کرده وه و دهینارد بو قوتابخانه، بهو حاله ش له نیو شار ده خولاوه و نه ده چوره وه قوتابخانه. شهوانه که کوره چکۆله که ده یگوت نه ورۆش کاکم نه هاته وه قوتابخانه، وهنگ لانگ هیئندهی دیکه نارچه حهت ده بوو و ده یگوت:

- کورم بو پیت وایه له سه ره خه زینه ی خه و تووم؟ خو نه و پووله بنی له ناویدا نیبه؟ ناخر بو هیئنده به دبه ختی؟

وهنگ لانگ نه وه نه ده نارچه حهت بوو دهستی دا دارچه یزه رانییک و وه ریگه رایه. ئۆلان گوئی له دهنگه دهنگیان بوو و کهوته نیوانیان. به لام وهنگ لانگ رانه ده وه ستا جارنا جارنیک به په نا ئۆلان دا یه ک دوو نه قورچی ده گه یاندی، لهو بهینه دا ئۆلانییش بی بهش نه ده بوو. سه بیرتر له هه موو شتییک نه وه بوو که کوره که لیدانه کهی زۆر له لومه کردنه که پیخوشتتر بوو.

وهنگ لانگ شهو و رۆژ بیری له وه زعی کوره کهی ده کرده وه، شهوییک ته ماشای کرد ئۆلان له پشت سه ری راوه ستاوه ههستی به وه کرد که ده یهه وی شتییک بلتی، گوتی:

- فه رموو چت ده وی؟
ژنه که گوتی:

- بو که و توویه گیانی نهو کوره؟ لیدان کاریکی چاک نیبه و به وه چاک نابی. من نهو هم له گه وره کان زۆر چاو پیکه و تووه، کاتییک لاوه کانیان ده گه یشتنه نهو ته مه نه تووشی نهو حاله ده بوون، به لام دوا ی نه وهی خانی پیر کلّفه تیکی ده دایه بیده نگ ده بوو.

وهنگ لانگ له وه لامدا گوتی:

- نه خیر وانیه، چونکه منیش وهک وی جهوان بووم و نهو نه دا و نه تواره شم نه بووه.
ئۆلان هیئندییک راوه ستا و گوتی:

- نهو حاله ته تاییه تی به چکه ناغایه و کوری تووش چی له وان که متر نیبه. به لام نه تو له بهر کاروباری موچه و مه زرایه بیرت لهو شتانه نه کردووه ته وه.

وهنگ لانگ دوا ی که مییک بیرکردنه وه گوتی:

- راست ده کهی له بهر جووت و نیر و ناموور و پیمه ره و زه وی، نه ده پرژامه سه ره نهو شتانه. کاتی به ره هم هه لگرتنییش نه وه نه ده کارم زۆر ده بوو پشتم هه لته ده هاته وه. بیجگه له وهش نه گه ر گریابام که سه نه بوو به سه ده قه و قوربانم بی و بملاوینیسته وه نه شده کرا به موچه که م رانه گم، چونکه له نان و توو ده بووم و زمه هری زستانم بو دانه ده خرا.

له پاشان وهنگ لانگ گوتی:

- کوری من نابی چاو له من کا، نهو دهستی بلاوه و بو هیچ شتییک دانامینی. بابی من بی ده سه لاتییک بوو لهو ده شته ی، به لام بابی وی زۆر ده وله مه نه ده و پیویستی به کاری وی نیبه.

سه ره رای هه موو نه وانه به دل شانازی به کوره کهی ده کرد به ئۆلانی گوت:

- نیستاکه وهک خانزاده کان ده بی پیی رابگه یین به لام من حازر نیم کلّفه تی بو بکرم ته نیا نهو هم له ده ست دی که ده ستگیرانیکی بو دباری که م و بو ی بگویمه وه، نه وهش ده که م.

له پاشان هه ستا رۆیشت بو دیوه خانی.

نهیلوفهر کاتیک دهیدیت که وهنگ لانگ جگه له جوانیبه که ی بیر له شتی تر ناکاته وه، لیبوی هه لده قرچاند و ده بگوت:

- نه گهر زانیبام که له ماوهی سالی کدا له بهر چاوت ده که وم ولیم تیر ده بی ههر له و گازینویه دا ده مامه وه.

ههرچه ند به زار نه و قسانه ی ده کرد به لام چاویکی ههر له وهنگ لانگ بوو. له پاشان وهنگ لانگ دهستی نهیلوفه ری به سهر چاوی خزیدا هینا و گوتی:

- پیوا هه میسه ناتوانی چاوی له جه و اهیراتی سهر سینگی تو بی، به لکو روژتیک ون بوو، نه و هخته دهرد و خه م پیوا ده کوژی، که و ابو ده بی ورده عاده ت بگرم. بیجگه له وهش له بیری کوره گوره که م دام که شه هوه ت به سهریدا زال بووه خه ریکه شیت ده بی! ده بی ژنیکی بو بینم که هاوشانی خزی بی. پیم خوش نیبه کچیکی دیهاتی بو بخوازم، چونکه له پیش چاوی خه لک سووک ده بین.

وهنگ لانگ له دریشه ی قسه کانیدا گوتی:

- له نیو شاریش که سیکی و اناناسم بلیم کوره که م به نوکه ری خوت قه بوول که، خوشیم له ده لایش نایه، چونکه ده زانم به گژ نه و که سانه م داده که ن که کچی نه قوستان و ناحه زیان له ملدا ماوه ته وه و کهس نایهه وین.

نهیلوفهر دوا ی نه وهی لیبی روون بووه وه که کوره که ی زور جوان چاک و له بهر دلانه وه بهر دلی کهوت و گوتی:

- کاتیک له گازینو بووم پیوا ویک ده هاته لام ده بگوت کچیکم هه به وهک تو جوانه، به لام هیندی ک منداله.

له دریشه ی قسه کانیدا گوتی:

ههرچه ند له باری شه رعه وه دروست نیبه، به لام نه تو م به قه د کچه کی خوم خوش ده وی. به م هویه دهستی له من هه لگرت و چوه لای کچیکی ناحه ز به نیوی گولنار.

وهنگ لانگ پرسی:

- نه و پیواه چلون پیوا ویک بوو؟

نهیلوفهر له وه لامدا گوتی:

- زور ده وله مند و لوتی بوو، نیمه هه موومان پیی رازی بووین چونکه زور دهست بلاو بوو. بیجگه له وهش له گه ل هه رکچی ک با و زانیبای کچه که ماندوویه وهک هیندی کیان هات و هاواری نه ده کرد و نهیده گوت فریوت داوم پوولت لی وهرگرتووم و له و بابه تانه، به لکو وهک خانزاده کان زور به نه ده ب ده بگوت مه سه له یه ک نیبه ژیکه له گیان! هه ته وه پوول و برۆ به سیته! به کورتی پیوا ویک می مند و ماقوول و له سه رخو بوو. هه میسه له گه ل نیمه به ئیحترپام و سهر و روویه کی خوش قسه ی ده کرد.

دوا ی نه وهی نهیلوفهر ماوه یه ک مات بوو، وهنگ لانگ له بهر نه وهی حه زی نه ده کرد بیر له ژبانی رابردووی بکاته وه گوتی:

- بلنی بزائم له سه ر نه و ده وله مند بوونه را چ کاره بوو؟

ژنه که له وه لامدا گوتی:

- پیم وایه تاجر بوو، ئیجازه بده له کوکوو ده پرسم، نه و چاکی ده ناسی.

نهیلوفهر دهستی لیک دا و کوکوو به غاردان هات. نهیلوفهر لیبی پرسی:

- نه و پیواه بالا بهرز و چوارشانه که ی که له پیشدا ده هاته لای من له بیرت ماوه؟

کوکوو وه لامی داوه:

- ده زانم ده لیبی کی. لیبوی تاجر که ئیستا ده چته لای گولنار. به راستی له و پیوا نه یه که قسه ی له سه ر نیبه. دلیشی به پوول وه نه بوو ههر وهختیک تووشم بووبا سکه یه کی زیوی ده دامی.

وهنگ لانگ پرسی:

- دوو کانه که ی له کوئیبه؟

نه و پرسیاره ی به نابه دلی کرد، چونکه ده یزانی که قسه ی ژن زور جیگای باوه ر نیبه.

کوکوو وه لامی داوه:

- له شه قامی پرده به ردینه.

پیش ئه وهی کوو کوو قسه که ی تو او کا، وهنگ لانگ قۆلنجی دهستی شکاند و گوتی:
- چاک بوو گوتت، دروست لهو جیگایه به من شته کانی خۆم لهوئ دهفرۆشم. هیوادارم
ئهو کارهش ههر لهوئ جی به جی بی.

وهنگ لانگ بۆ ههوه لاین جار سه بارهت بهو کاره خۆش حال بوو چونکه پیتی وابوو به
خزمایه تی کردن له گه ل ئه و تاجره کوره که ی خۆش به خت ده بی. ههر وهختیک کاریککی ئه و تو
دههاته پیش کوو کوو وهک پشیل به بۆنی ده کرد و ده یگوت:

- ئاغا بۆ خزمهت حازرم و سه رم له ری دایه، ئه مر که.

وهنگ لانگ زۆری پی خۆش بین نه بوو، به لām نه یلوو فهر به خۆش حال گوتی:

- زۆر چاکه کوو کوو ده چی و له گه ل لی یۆ قسه ده کا. کوو کووی چاک ده ناسی، دلنیابه
کاره که جی به جی ده کا، ئه وهش بزانه که کوو کوو زۆر زیره ک و وشیاره به تایبهت لهو
کارانه دا. دوای ئه نجام دانی ئه و کاره ده بی ده لالیکی چاکي بده یه ی.

کوو کوو پیکه نی و گوتی:

- ئه وه شتیکی نییه. من ئه و کاره دروست ده که م.

کوو کوو له حالیکدا کیسه ی بۆ پوولی ده لالی کرد بووه وه و گوتی:

- ههر ئیستا ده رۆم، هیچ کاریکم نه ماوه سفره شم داناوه.

وهنگ لانگ له بهر ئه وهی زۆر به په له نه بوو گوتی:

- من هیشتا ته مام نه گرتوه، ده بی بیری لی بکه مه وه، له پاشان پیتان ده لیم چ بکه ن.

کوو کوو و نه یلوو فهر ئه و قسه یان زۆر به دل نه بوو، کوو کوو له بهر پوولی ده لالییه که ی و
نه یلوو فهریش پیتی وابوو ئه وهش ئالوگۆرپیککی تازه یه بۆ ماوه یه ک پیوه ی ده خالفی. وهنگ
لانگ گوتی:

- چونکه ئه و مه سه له زیاتر پیوه ندی به کوره که مه وه هه یه ده بی زۆرتری بیر لی
بکه مه وه، چونکه له پاشان چم بۆ ناکری.

رۆژنیک ته ماشای کرد کوره که ی له بهر مهستی بیتهۆشه، چونکه جگه له شه رابی برینج
عاده تی به شه رابی دیکه نه گرتبوو. وهنگ لانگ له حه بیان پهنگی به رووانه وه نه ما،
ئۆلانی بانگ کرد و پیکه وه کوره که یان راست کرده وه. ئۆلان پاش ئه وهی خاوینی کرده وه،

جیگای بۆ راخست، کوره که ماوه یه کی زۆر خه وی لی که وت. له پاشان وهنگ لانگ چووه
لای دوو کوره که ی دیکه و گوتی:

- کاکتان شه وی رابردوو لیتره نه خه وتبوو؟

یه کیکیان گوتی نه خیر، به لām دیاریوو ده ترسا، وهنگ لانگ به قه لسی گوتی:

- ئه دی له چ قه برستانیک بووه؟

له بهر ئه وهی کوره که ی وه لāmی نه داوه، وهنگ لانگ پشت ملی گرت و گوتی:

- توتکه سه گ پیتم ده لینی چاکه، ده نا ده تکوژم.

کوره که له ترسی باوکی دهستی کرد به گریان و گوتی:

- کاکم گوتی هیچ کهس ئه و قسه ت لی نه زانی، ئه گهر بیته بیسته مه وه داغت ده که م.

بیجگه له وهش ئه گهر به کهس نه لیم پوولم ده داتی.

وهنگ لانگ له حه یفان تووره بوو و گوتی:

- یا پیتم بلتی یان ده تکوژم، بۆ خۆت سه رپشک به.

کوره که چاویکی له م لا و ئه ولای خۆی کرد و ترسی ری نیشته. پیتی وابوو ئه گهر قسه
نه کا له وان به باوکی دهستی له تینتینۆکه ی بنی و بیخنکینی. به م هۆیه له ترسان گوتی:

- سه ری شه وی وه ده رکه وت، به لām نازانم چ کاریککی کردوو، ته نیا ئه وهی ده زانم که
له گه ل ئامۆزای خۆت چووه ده ری.

وهنگ لانگ له پاشان به پالسته تۆ کوره که ی وه ده رنا و چووه وه تاغی مامی. ته ماشای
کرد ئامۆزاکه ی ئه وه ندی شه راب خوار دووه ته وه وهک پتی خوتین سوور هه لگه راوه. وهنگ
لانگ قیژانندی و گوتی:

- کوره که مت بر دۆته کام قه برستان؟

ئامۆزاکه ی پیکه نی و گوتی:

- ئامۆزای من پیوستی به رینوتینی کهس نییه، بۆخۆی ههر جیگایه کی پیخۆش بی
ده چی.

وهنگ لانگ پرسیاره که ی دووپات کرده وه و گوتی:

- ئه و ئامۆزا بی شه ره فه ی تۆ ده کوژم، مه گهر دهستم ههر نه یگاتی.

له پاشان گوتی:

- ئەوشۆ کورەکم له کوێ بوو؟

نامۆزاکەى له ترسان گوتی:

- له جندهخانه کانی شار بوو، چووزانم له چ جهه ندهمیتک بووه! چوو بووه لای ئەو ژنهى که له پیتشدا له ماله دهوله مهندهکان دا بووه.

وهنگ لانگ کاتیتک ئەو قسهى بیست وهک له ئاسمان بهربیتتهوه وابوو، لهسهه جیگای خۆى وشک بوو. چونکه ئەو ژنه بۆ ئەوهى نهدهبوو کهس بچیتته لای، زۆر پیر بوو و چرچی پروومهتی داکهوتیبوون، لهبهرئوهى کهس پیتی رازی نهبوو دوو سێ سهعات خۆى له ئیختیار مشتەری نى. وهنگ لانگ له حەیفان نان و چاشی بۆ نهخورا، ههستا رۆبشت بۆ مووجه. له ویش دلای نهحهساوه، گهراوه و چوو بۆ شار بهکسهره چوووه ئەو مالهى که زهمانیتک جیگای ئەعبان و ئەشرافی شار بوو. ده‌رگای ئەو ماله به پێچهوانه‌ی هه‌میشه بۆ هه‌موو که‌س ئاوه‌له‌ بوو. وهنگ لانگ کاتیتک چوووه ژوورئى ته‌ماشای کرد وه‌تاغه‌کان و ته‌نانه‌ت حه‌وشه‌ش پره له خه‌لک. له‌به‌رئوه‌ی هه‌یچ که‌س به ماله‌ خۆى نه‌ده‌زانى دار و دیواره‌کی هه‌موو ره‌ش هه‌لگه‌را‌بوو، داره‌کانى نێو حه‌وشه‌کانیش هه‌موو له‌ت و په‌ت کرابوون هه‌روه‌ها حه‌وزه‌که‌شيان کردبووه زیلدان. وهنگ لانگ بانگی کرد و گوتی:

- ینگى جنده له کوێیه؟

هیتندیتک له‌ولاتره‌وه ژنیتک که خه‌ریکی پیتلاو دروون بوو جیگای ژنه‌که‌ى پیتگوت و سه‌رى به‌رداوه. وادیار بوو که له‌وباره‌وه پرسىاریان زۆر لى کردبوو، بۆیه نارحەت نه‌بوو. وهنگ لانگ چوو ماله‌که‌ى دیتته‌وه و له ده‌رگای دا.

یه‌کیتک وه‌لامى داوه و گوتی:

- جارئ پرۆ ماندووم، شه‌وى رابردوو کارم زۆر کردوو، ده‌بێ بخه‌وم.

کاتیتک وهنگ لانگ بۆ جارى دووهم له ده‌رگای داوه، ده‌نگیتک به‌رز بووه‌وه و گوتی:

- کیتیه؟

وهنگ لانگ وه‌لامى نه‌داوه، چونکه مه‌به‌ستى ئەوه بوو بچته ژوورئى. دواى ماوه‌یه‌ک ژنیتکی سوورواو و سپیاو کراوى ناحه‌ز و به سالاچوو ده‌رگای کرده‌وه، ته‌ماشایه‌کی وهنگ لانگی کرد و گوتی:

- ئیستا ناتوانم. شه‌ویکی دیکه زووتر وهره ده‌بێ بخه‌وم، ماندووم.

وهنگ لانگ گوتی ئەوه ئەو کورەى من چۆنى بێز هاتوو بچته لای ئەو ژنه هه‌لپزاو و ناحه‌زه، به قه‌لسی گوتی:

- من که‌میتبارى وهک تۆم ناوئى له‌به‌ر خاترى کورەکم هاتووم. ژنه‌که پرسى:

- کورەکه‌ت چى لى هاتوو؟

وهنگ لانگ له‌و په‌رى قه‌لسیدا وه‌لامى داوه:

- کورەکه‌م شه‌وى رابردوو لێره بووه.

ژنه‌که گوتی:

- ئیتره پر بوو له کور نازانم کامیان کورئى تۆ بووه!

دواى ماوه‌یه‌ک وهنگ لانگ پاراوه و گوتی:

- بېر بکه‌وه بزانه وه‌بیرت نایه‌ته‌وه، لاوتیکى بالا‌به‌رزه و تازه ده‌گاتى. پېم وانه‌بوو ئەو غېره‌ته‌ى بى و بتوانئى بېته ئەو جۆره جیگایانه.

- ژنه‌که دواى ماوه‌یه‌ک بېرکردنه‌وه گوتی:

- دوو لاو نه‌بوون؟

وهنگ لانگ گوتی:

- به‌لئى به‌لئى یه‌کیان کورئى من بوو.

ژنه‌که گوتی:

- مه‌به‌ستت له‌وه چیه‌به که ده‌لئى کورئى من بوو؟ ده‌ته‌هوى چ بکه‌ى؟

وهنگ لانگ گوتی:

- ئەوه پیت ده‌لئیم به قسه‌م بکه، ئەگه‌ر هات و جاریتکی دیکه هاته ئیتره ده‌بێ وه‌ده‌رى بنیئى و حالئى که، که ئەو جۆره جیگایانه تاییه‌تى پیاوی گه‌راوه و به سالاچوویه، نه‌ک لاوى وهک ئەو. هه‌ر جاریتکی که ریتگای نه‌ده‌ى دوو به‌راهه‌رى نرخى خۆت پوول ده‌ده‌مى.

له پاشان ژنه‌که به‌ پروویه‌کی ناخۆش گوتی:

- کئى به‌و پیتشیا‌ره‌ى تۆ رازى ده‌بێ؟ جا چ له‌وه‌ى چاکتر ئینسان کار نه‌کا و پوول

وهرگرئ. من بۆخۆشم زیاتر خۆشیم له پیاوان دئ، نهك دهم پرووتیک، چونکه لاوهكان ئەمانم پئ نادەن و ناهیتلن وه عەرزى كهوم.

ژنهكه زۆر به ئەدا و ئەتوار ئەو قسانەى دەرکرد، بۆ ئەوەى دلى وەنگ لانگ نەرم كا و بیهیتیتە ژوورئ. بەلام وەنگ لانگ خۆى به دەستەوه نەدا و گوتئ:

- هیوادارم بریارەكه بەریتوه بەرى و له بیرت نهچیتەوه.

له پاشان بەرهو مال بووهوه. بەلام ئەوەندەى بیز لهو ژنه هەستا بوو له مالیش هیلنجى دەهاتئ. وەنگ لانگ بۆ ئەوەى كۆرەكهى زیاتر لهوه ئالووده نەبئ هەر ئەو رۆژه به كووكووى گوت:

- رامهوهسته، ههسته برۆ لای تاجر و مهسهلهكهى جئ بهجئ كه، له ههوهلهوه تیکۆشه جیازهكهى زۆر بئ، بەلام ئەگەر زانیت كچهكه به كهلك دئ جیازهكه كهمیش بئ دەبئ.

دواى ئەوەى ئەو قسهى به كووكوو گوت گهراوه لای كۆرەكهى. دواى ماوهیهك ئۆلان وەرژووركەوت، له سەرەتاوه چووه بن سەرى كۆرەكهى و تەماشای كرد هەموو گیانی ئارەقەیه. چوو ئاوى هیتنا وەك بەچكه بەگزاذه به دەوریدا هات و چوو. خاوتنی كردهوه، بەلام كۆرەكه وهخه بهر نههات. وەنگ لانگ به چاوپێكهوتنى ئەو دیمه نه بهزەبى به كۆرەكهیدا هات و ههستا چووه لای مامى. بەلام ئەو جار به چاوى مامىك تەماشای نهكرد؛ بەلكو پیتی وابوو باوكى لاوتكى سووك و چرووكه، كه بۆته هۆى سەرگردانى ئەو كۆرە بئ تاوان و پاكه. بەم هۆیه به پهله وەرژووركەوت و گوتئ:

- مالهكەم كرددۆته هیلانەى مار و دوپشك خەریكه پیمهوه ددهن!

مامى كه خەرىكى نان خواردن بوو به بیستنى ئەو قسه وەك كیچ هەلبەزبیهوه و گوتئ:

- چ بووه؟!

وەنگ لانگ پرووداوهكهى له نووكهوه گێراوه، مامى پێكهنى و گوتئ:

- داخۆ گۆتم دەلبئى چئ؟! خۆ ئەوه شتیک نییه پتوهى ماندوو بئ! ئەتۆ ناتوانى پیشى ههوا و ههوهسى لاوتكى تازه پینگه شستوو بگری، مهگەر ديلهسهگى بهبا وهشوتین گۆله سهگ ناکهوى؟

وەنگ لانگ به پێكه نینى مامى هیتندەى دیکه تیک چوو. چونکه له پیتشدا هەردووک لاقى لئ دکهوشیک کردبوو و دهیگوت: «دەبئ زهوبیهكهت بفرۆشى!»؛ ئیستاش به خاو و

خیزانهوه خۆى به سەردا بریبوو. بێجگه له وهش هەر یه كه له لایه كه وه نارەحه تیبیان بۆ پیک دینا. بۆ وینه نامۆژنى له گەل كووكوو كلکیان لیک هالاندبوو، به كه یفی خۆى له نان و چیتستی نەیلووفهرى دهخوارد! ههرا مزاده و بیهژووى كۆریشى ئەو كارساتهى به سەر كۆرەكهى هیتنا. وەنگ لانگ به وهبیر هاتنه وهى ئەو شتانه سەرى زمانى خۆى گهست و گوتئ:

- هیچم نه ماوه بتاندهمئ یاللا وهدەرکهون؛ من له گەل ئینسانی وا خراپ و سپله و به ته ماح ناخاوتیمه وه.

مامى ههردەتگوت له گەل ویشیان نییه! دەستى له خواردن نه کیشاوه. وەنگ لانگ کاتیک زانى كه مامى به هیتندەى ناگرئ، چولیتی بدا. مامى لئى وەرپوراوه و گوتئ:

- ئەگەر دتوانئ و غیره ت ههیه دهرم كه.

وەنگ لانگ قیژاندى و گوتئ:

- ئەگەر دهرت كه م چ دهكهى؟

مامى سووكیك داوتنى كۆتهكهى ههلهداوه و ریشیكى سوورى دهسكردى پیتشاند. وەنگ لانگ کاتیک چاوى بهوه كهوت، وەك ئاوتیک به ئاوری داکهى كۆژاوه؛ چونکه ئەو ریشه نیشانهى تاقتیک رێگر و تالانگەر بوو كه له ناوچهى شیمال خەریكى تالان و دزی بوون و به سەدان مالیان ئاور تیبەردابوو. ههروهها ژمارهیهكى زۆریان ژن و كچ له گەل خۆیان بردبوو. جگه له وهش فهلاكانیان ههلهداوه، قهلاچۆیان دهرکردن و دهیانسووتاندن! زۆر بئ روحم بوون، بهزهیبیان به كهسدا نه دههات. وەنگ لانگ چاوى له ژیتلا هات و به سەر سورمانهوه وهدەرکهوت. بەلام مامى دەستى به خواردن كردهوه و قاقا پێكهنى.

وەنگ لانگ ههستى كرد تووشى گیتراوتى سەیر بووه، پیتی وانەبوو به خەونیش شتى وا دەبیتئ! ههروهها له حالیکدا بیری له نارەحه تى خۆى دهردهوه مامى به دەوریدا دههات و دهچوو پیتدهكهنى. وەنگ لانگ سەرەرای ئەوهى چاوى دوو سەرى به مامى ههلهدههات، به نابه دلى ریزی بۆ دادهنا، چونکه لهوه دترسا به لایهكى به سەر بیتئ. بەلام نه له دەورانى قاتى و قریدا و نه له دەورانى سەعادهت و خۆشبهختیدا چهته و رێگر پرویان له ماله وى نهكرد.

وەنگ لانگ جاروبار سەرى له ئاوابی ددها و گوتئ ددها خەلك كه باسى تالان و برۆى چهته كانیان دهرکرد، به نارەحه تى دهگهراوه، پیتی وابوو سەرەنجام رۆژتیک وەك ئەو خەلكه

تووشی ده‌بئ. به‌لام کەس خۆی تی نه‌گه‌یاندا، له ناکامدا وردە وردە ترسی شکا و وه‌غیره‌ت که‌وت.

وه‌نگ لانگ پیتی وابوو له ناسمانه‌وه یارمه‌تی پیده‌کری و خوشبه‌ختییه‌که‌شی هه‌ر له‌وێرپایه. له‌سه‌ر ئه‌و پروایه عوودی بۆ خوداکان نه‌ده‌سووتاند؛ خوداکانیش سه‌باره‌ت به‌ وی نه‌زهریان چاک نه‌بوو. به‌م هۆیه‌ بیجگه له مووچه و مه‌زراکه‌ی و کاروباری خۆی بیبری له هیج شتیکی دیکه نه‌ده‌کرده‌وه. له پاشان که‌وته بیبری ئه‌وه که نه‌گه‌ر مال و مندالی مامیشی به‌خێو کا، هه‌روا به‌ چاکی ده‌ژی؟ سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌ مامی زۆر نارێحه‌ت بوو، له لای کەس وه‌زعی ئه‌وی باس نه‌ده‌کرد که چ ده‌کا و چ کاره‌یه.

به‌لام کاتیک تووشی ئامۆژنی ده‌بوو به‌ زۆره‌ملی ده‌بیرده‌ وه‌تاغی خۆیان، بیجگه له‌وه بریکیشی پوول ده‌دايه، هه‌روه‌ها به‌ کورده‌مامه‌که‌ی ده‌گوت:

- بۆ خواردن په‌کی خۆت مه‌خه، هیندیک جار گیران پوولیشی ده‌دايه.

وه‌نگ لانگ له‌وه‌بینه‌دا به‌ ته‌واوی کورده‌که‌ی خسته به‌ر چاودێری خۆی هه‌رچه‌ند کورده‌که‌ی خۆی به‌م لا و ئه‌ولا ده‌دا و له منداله‌کانی دیکه‌ی ده‌دا نه‌یده‌هه‌شت شه‌وانه وه‌ده‌رکه‌وی.

وه‌نگ لانگ له سه‌ره‌تاوه ئه‌وه‌نده‌ی بییر له به‌دبه‌ختی و چاره‌ره‌شی خۆی ده‌کرده‌وه، ده‌ستی بۆ هیج کاریک نه‌ده‌چوو. هیندیک جار ده‌هاته سه‌ر ئه‌و باوه‌رپه و ده‌یگوت: «مامم ده‌ر ده‌که‌م و ده‌چمه‌ شار، هه‌م مامم له کۆل ده‌بیته‌وه، هه‌م چه‌ته و رێگره‌کان؛ چونکه شه‌وانه ده‌روازه‌ی شار داده‌خه‌ن زه‌فه‌رم پینابه‌ن». به‌لام ئه‌وه‌شی بۆ نه‌کرا، چونکه نه‌ده‌کرا مووچه و مه‌زراکه‌ی به‌جی بیلانی، بیجگه له‌وه‌ش بی چه‌ک مه‌علووم نه‌بوو چ به‌لایه‌کی به سه‌ر دی. هه‌روه‌ها له شاریش نه‌یده‌توانی خانه‌نشین بی و وه‌ده‌ر نه‌که‌وی. ئه‌وانه‌ش به جیگای خۆی! پیتی وابوو رۆژیک شاریش ده‌که‌ویته‌ ده‌ست چه‌ته و دزه‌کان و ده‌ست ده‌که‌ن به‌قه‌لاچۆی خه‌لک و تالان و برۆ، که‌وا بوو شاریش جیگای متمانه نه‌بوو. ده‌یتوانی کاریکی دیکه‌ش بکا، ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که به‌ شاره‌بانی بلتی مامم یه‌کیکه له‌وه‌ دزانه؛ به‌لام نه‌گه‌ر ئه‌وه‌شی کردبا که‌س باوه‌ری پێ نه‌ده‌کرد له‌وانه‌بوو بلتین بوختان به‌ مامی ده‌کا و خوری شۆر کوتابایان. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بوو که دزه‌کان پێ بزائن و تۆله‌ی لێ بسیننه‌وه. وه‌نگ لانگ هه‌شتا رێگا چاره‌یه‌کی بۆ ئه‌و گیروگرفتانه نه‌دۆزیبووه‌وه که کوو کوو له لای تاجرکه‌ گه‌راوه و گوتی:

- به‌لێنیان داوه، به‌لام به‌و شه‌رته‌ی له هه‌وه‌له‌وه نیشانه‌ی که‌ن، چونکه باوکی ده‌لێ کچه‌که‌م منداله و بۆ مالان نابێ پیم خۆشه تا سی سالی دیکه هه‌روا به نیشانه‌کراوی مینیتنه‌وه له پاشان ماره‌ی بکه‌ن.

وه‌نگ لانگ له‌به‌رئه‌وه‌ی کورده‌که‌ی بۆ دا‌بین نه‌ده‌بوو سی سالی پێ زۆر بوو. هه‌ر جۆریک بوو ئه‌و شه‌وه به‌ قه‌لسی پاروه نانیکێ خوارد، له پاشان به سه‌ر ئۆلندا قیژاندی و گوتی:

- ده‌بێ منداله‌کانم ده‌سگیرانیان بی؛ سی و دووی ناوی؛ ژن هینانه‌که به مه‌سه‌له‌حه‌تتره ئیمه ده‌بێ سی جاری دیکه ئه‌و به‌دبه‌ختییه بجیژین.

وه‌نگ لانگ ئه‌وه‌نده‌ی بییر له‌وه‌سه‌له‌ ده‌کرده‌وه شه‌وانه خه‌وی له چاوی نه‌ده‌که‌وت به‌یانانیش زوو لیبسه‌کانی له سووچیک دا‌ده‌نا، ده‌ستی ده‌دا پیمه‌رپه‌یک و ده‌رۆشت بۆ مووچه. کاتیک ده‌رۆشت له‌وه‌شه‌ چاوی به‌ کچه شیتته‌که‌ی که‌وت که وه‌ک هه‌میشه کوته په‌رۆیه‌کی به‌ ده‌سته‌وه‌یه و کایه‌ی پیده‌کا. وه‌نگ لانگ کاتیک چاوی به‌وه‌ دیمه‌نه که‌وت زۆر نارێحه‌ت بوو و گوتی: «زیاتر له هه‌موو شتیکی به‌وه‌ کچه شیتته‌ دلم ده‌کریتته‌وه و سه‌برم دی».

وه‌نگ لانگ رۆژانه ده‌چوو مووچه و کاری ده‌کرد، سه‌ره‌نجام زه‌وییه‌که‌ی له خه‌م پست و بریک بووژاوه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک په‌له هه‌وریش ورده‌ورده به‌ری ناسمانیان گرت و هینده‌ی دیکه خۆشحال بوو.

خه‌لکی ناوایی له حالیکدا ته‌ماشای په‌له هه‌وره‌کانیان ده‌کرد هه‌ر یه‌که‌ی شتیکیان ده‌گوت و ده‌ترسان له‌وه‌ی که کولله به ولات وه‌ری و به‌ره‌می یه‌ک ساله‌یان بکاته‌وه هیج. وه‌نگ لانگ وێرایی وان ته‌ماشای هه‌وره‌کانی ده‌کرد، هینده‌ی پێ نه‌چوو بایه‌ک هات و کولله وه‌ک له‌شکر به ولاتی وه‌ربوون.

له پاشان وه‌نگ لانگ هه‌موو شتیکی له بییر چوووه‌وه! نه‌ غه‌می مامی ما، نه‌ ئامۆژنی و کورده‌که‌ی! له ناکا و چوووه‌ نیتو خه‌لکه‌که و گوتی:

- ئیمه ده‌بێ بۆ پاراستنی به‌ره‌مه‌کانمان ده‌ژی ئه‌و کوللانه‌ راوه‌ستین ژماره‌یه‌ک گوتیان:

- هیچمان بۆ ناکری، کاری خودایه و ده‌بێ ئه‌وسالیش له برسان بمرین، له‌گه‌ل به‌لای ناسمان چ ده‌کری؟

له پاشان ژن دهستیان کرد به گریان و له خۆدان و بهرهو شار رۆښستن، ههر له یه کهی چهند دهنکیان عود کړی و له بهر پیتی خودا کانیان داگیرساند. ههروهها به سهدان تووک و دوغای دیکه، بهم چهشنه له بهر عهرز و ناسمان ده پارانهوه. بهلام کوللهکان وهک مار و میروو ولاتیان داگیرکردبوو.

وهنگ لانگ کریکاره کانی بانگ کرد چینگ و تا قمیکی دیکهش فه لا له دهوری کو بوونهوه، بو نهوهی زهره له نیوش بگه پتهوه ئاوریان له گهغهکان بهردا، له پاشان ئاوریان لینا. بهم شیتوه پریکیان گهنم له چنگ کوللهکان نهجات دا. ژنه کانیس لهو بهینه دا یارمه تیان زور کردن، بو وینه ئولان چیشتی بو دهردن و ژنه کانی دیکهش ههر یه کهی شتیکیان دهکرد.

ورده ورده ههوا تاریک بوو و وزه وزی کولله گوئی پیاوی کهر دهکرد وهک پالهی چاک له هه موو مووچه یهک دهنیشن نه وهندهی بلتی یهک دوو ده پرووتاندهوه و ده تگوت قهت مووچهش نه بووه! دواي نهوهی خه لکه که هیچیان بو نه کرا گوتیان:

- ویستی خودایه ده بی وایی.

بهلام وهنگ لانگ و کریکاره کانی له کوشتن و پی ریخستنیا رانه ده وهستان دیاره بهوش هیچ نه ده کرا چونکه یهک و دوو نه بوون. بهریه ره کانی وهنگ لانگ له گه ل کوللهکان بی تاکام نه بوو، سه ره نجام توانی یه کیک له باشتربن مووچه کانی له دست هرووژی کوللهکان نهجات دا. ژماره یه کیش هیچیان پی نه ما و دهستیان کرد به کولله سوور کردنهوه. وهنگ لانگ له بهر نهوهی زهره ریان لی دابوو دمی لی نه ده دان بهلام ئولان بریکی له روئیدا سوور کردهوه و دای به کریکار و منداله کان. هرووژی کولله بو ماوه یهک بیرورای وهنگ لانگ به خویه وه خافلاند بهلام دواي دوو سی روژ گوتی:

- ههر کهس دهر دیکي هه یه، منیش ده بی له بیرو چاره سه رکردنی مه سه لهی خوم دا بم و ماندوو نه بم.

مامم زور له من پیرتره و سه ره نجام روژتیک به لادا دی، ههر جوژتیک بی نهوه سی ساله له گه ل کوره کهم ده حاویته وه، پیویست نییه خوم به داخ و سه سه تانه وه بکوژم.

ورده ورده دست به کار بوون و دروینه کرا و باران باری شه تلله کانیان چه قاند و هاوین به سه رداها ت.

دواي نهوهی وهنگ لانگ دلنیا بوو که ماله کهی نه هوهن بوته وه، کاتی گه رانه وه له مووچه کوره گه وره کهی هاته لای و گوتی:

- باباه گیان بریاره بیمه ئینسانیکی دهرس خوین و خوینده وار ده بی جیتگا کهم بگوژمه وه چونکه دهرسم له لای ماموستا پیره ته واو بووه.
وهنگ لانگ گوتی:

- ده ته هوئی چ بکه ی؟

کوره که بریک مات بوو و گوتی:

- نه گهر بریاره درتزه به خویندن بدهم ده بی بروم بو جنووب. له وی ده چه قوتا بخانه یه کی گه وره و ههر شتییک بمه هوئی فیر ده بم.
وهنگ لانگ به قه لسی گوتی:

- نهو هاته ران پاته ران و قسه هیچ و پووچانه چن؟! نابی ناگات له دهمت بیت؟! جاریکی دیکه نهو قسه ت لی نه بیستم، نارچه تیشم مه که نهوه بو ئیمه نابی، حالی بووی؟ به شی نه وهندهت خویندوو به ری خوت له قوراوی دهر کیشی و زار له بهر خه لکی خوار نه که ینه وه.

بهلام کوره کهی گوئی نه دایه و له بن لیوی ههر پرته پرتی بوو. وهنگ لانگ له بهر نهوهی حالی نه بوو ده لی چی به سه ریدا گوران دی و گوتی:

- منگه منگت نه یه قسه بکه. بلتی بزائم ده لی چی؟

کوره که به هه لالا و بگه ری باوکی قه لس بوو و گوتی:

- با پیت بلیم من ده چم بو جنووب و تازه سیبه ری نهو ماله م به سه ر ناکشی. خو مال نییه، ده لی شیتخانه یه! بیجگه له وه شاره که شم پیخوش نییه، جا نهوه شاره؟! گوندیکی گه وره یه و پیتی ده لین شار. دهرم تا شتی تازه فیر بم و جیتگای تازه ببینم.

کهس پیتی وانه بو نهو کوره، کوری وهنگ لانگه. یه کیکی نه یناسیبان ده یگوت نهو

- تاوړم له دلې بهر بووه.

لهو دوو سې ساله ی دواييدا زگی نه ده کرد و شهو و روژ پانه ده وهستا، بهلام وهنگ لانگ وهک ئينسان نهبا، وهک هه موو شتيکی ته ماشا ده کرد! سهره پاي ته وهش کاروباري ماله که ی نه نجام ددها و کهس قهسه ی لي نه ده زانی. ئولان لهو ماوه دا چاوی به ديوخانی نه کهوت! نه گهر تووشی نه یلو و فهریش ده هات سهری خوئی داده خست و خوئی تی نه ده گه یانده. وهنگ لانگ سهره پاي ته وهی ده یزانی کاری زوره و زه حمهت ده کیشی به دروش جاريک نه یگوت هینده خوت نارپه حهت مه که و کلفه تیکت بگره.

ئولان شه ویک چووه لای و گوتی:

- نارپه حهت نابی شتيکت پی بلیم؟

وهنگ لانگ سهری هه لينا و گوتی:

- بلتی بزائم ده لیتی چی؟

وهنگ لانگ بهر له وهی خیزانی شتيک بلتی گوتی:

- ته ماشای تهو سهره سکه ته ی ده لیتی له وهختی جوانی بهش کردندا لهوئی نه بووه! ته وهش به قورربانی خوین شیرینی به که ی بی، هیشتا فیتر نه بووه که خوشی ژن و میرد یانی چی؟

ئولان دوی ته وهی گوتی لهو قسه خوزشانه ی میرده که ی بوو له خوئی نووسا و گوتی:

- کورپه گه وره کهت زور ده چته دیوه خانی، زیاتر تهو وهختانه ش ده چی که تو له مال نابی.

وهنگ لانگ له سهره تاوه هیچی لی حالی نه بوو، سهری هیئا پیش و گوتی:

- ده لیتی چی حافره ت؟

ئولان زور له سهره خو و ئارام به ده ست پیشانیدا که کورپه که ی ده چته کام وه تاغ. وهنگ لانگ باوهری بهو قسه نه ده کرد و گوتی:

- شیت بووی یان خهون ده بینی؟

ئولان گوتی:

- نه شیت بووم و نه خهونیش ده بینم.

بهلام نه یده و پیرا ناشکرای کا، سهره نجام گوتی:

- تاغا نه گهر به دزی بییه وه ته ودهم ده زانی چ خه بهره؟

برپیک مات بوو و دووباره گوتی:

- نه گهر ئیجازه ی بده ی پروا زورت به قازانج ته واو ده بی؛ ته نانه ت نه گهر بچته جنووبیش.

وهنگ لانگ سهری داخستبوو و بیبری ده کرده وه. ئولان دووسی جار گوتی چام بو دانای. هوئی ته وهی نه بوو، چایه که ی وهک دمی مردوی سارد بووه و نه یخوارده وه! پاش ته وهی چایه که ی بو گوژی وه ده رکه وت.

وهنگ لانگ بو ماوه یه که خه ربیک بوو شیت بی، برپیک مات بوو و گوتی: «ته وانه ههر ده بن، هه وئی هه روا پیک به خیلن و چاویان پیک هه لئایه! پیوست نیسه هینده خوم نارپه حهت که م. کورپه که شم تهو نارپه حهتی و تووره بوونه ی جارانی نه ماوه و خه ربیکی موتالا کردنه، به راستی تهو ژنه ی من زور دواکه و توویه». وهنگ لانگ شه وئی که چووه دیوه خانی نه یلو و فهر ریگای نه دا و گوتی:

- تهو بوئه چیه لبت دی ده زانم خوت نه شتووه، جاریکی دیکه ش نه گهر نارده زوی لای منت کرد له پیشدا خوت بشو، نازانی هه وا گهرمه؟

نه یلو و فهر له حالیکدا به نارپه حهتی زولفه کانی لاده دا، وهنگ لانگ دهستی بو برد که بیکی شیتته پیش خوئی، بهلام نه یلو و فهر شانی بادا و جوابی نه داوه، وهنگ لانگ ناچار به ته نیا راکشا و بیبری کرده وه له وهی که بو دوو سې شه وه نه یلو و فهر سهرجی بی ناکا؟ پی و ابوو به راستی له بهر گهرمی هه وایه، بهلام ورده ورده قسه ی ئولان هاته جی و گوتی:

- پرو ته نیا بخه وه، نه گهر مووی پیوانم لیها تیبی تازه تخونت ناکه وم.

پاش ته وهی نه یلو و فهری به جی هیشت چووه وه تاغه که ی پیشووی خوئی و راکشا. بهلام ههرچی ده کرد خهوی لی نه که وت تا به یانی هه جینگلی دا.

پاش ته وهی زانی که نه یلو و فهر مه سه له ی چوونی کورپه که ی بو جنووب به گوئی گه یشتوتته وه، زور نارپه حهت بوو و نه یده زانی که ته وهی له کوئی زانیوه؟ له لایه کی دیکه شه وه بیبری له وه ده کرده وه که کورپه که ی بو هیچ نالی، گوتی: «نه خیر و انیبه تا به هه دووک چاوی خوم نه یان بینم باوه ر ناکه م».

وهنگ لانگ بهو مهسه له وه زور نارحهت بوو، روژتیک نان و چای بهیانی خوارد و گوتی:

- من دهچم بو موچه و زورم پیدهچی.

به ره و شار وهری کهوت، کاتیک گهیشته په رستگه ی چوک ئیستیک راوهستا، دواى ماوهیهک چاوی به قه بریک کهوت و فکر هه لیکرت، له حالیکدا پیتی وابوو خوداکان ته ماشای دهکن، بیبری له وه ده کرده وه که له پیشدا چهنده له و خودایانه ده ترسا، به لام ئیستاکه ده وله مند بوو نیازی پیتیان نییه بو سهربان لیتدا؟ له پاشان گوتی: «واچاکه بگه ریمه وه». به لام له ناکا و شهوی رابردوی وه بیبر هاته وه که نه یلوو فهر ریگای نه دابوو، ههروه ها به وه شه وه زور نارحهت بوو که بوچی تا کو ئیستا خوئی بو ئه و ژنه مراندوه، به م هژیبه گوتی: «دهمزانی که له و گازی نو یه دا هه ر به رگه ی دوو سی سال دگرئ به لام ئیستا له مال له من وه ک خانم و خاتونان به ئیشتیای خوئی ده کا و ده خوا و کهس نییه دهستی وه بهر بیتن». له پاشان هه روا به قه لسی و تووره بی ههستا و له ریگایه کی دیکه را به دزی هاته وه و له پشت ده رگا خوئی گرت، ته ماشای کرد دهنگه دهنگ دئ، دواى ماوهیهک ههست راگرتن دهنگی کوره که ی ناسیبه وه.

وهنگ لانگ له ژیانیدا نه وه نده تووره نه بوو، چونکه مهسه له، مهسه له ی ناموس بوو، پیتی وابوو به زور ژنه که یان له دهست ده رهیتاوه و ده بی هه روا دانه نیستی، به لام ته رده که ی کی بو؟ کوره که ی خوئی بوو، سه ری سوور مابوو، نه یده زانی چ بکا، له نارحه تیای لیوی خوئی هه مو گهست، سه ره نجام داریکی دهست دایه و به ماته ماته چوووه ژوور، کاتیک په رده ی لادا ته ماشای کرد کوره که ی له په نا حه وزه که روو به رووی نه یلوو فهر دانیشته وه و خه ربکی چاوبرکییه، نه یلوو فهر بيش وه ک تازه بووک خوئی رازاندبووه وه و جار نا جار یک به ناز و نه دا چاوی هه لیتنا و پیده که نی.

وهنگ لانگ بی نه وه ی بیلی بزنان ورده ورده لییان نزیک ده بووه وه، به لام وه ک ناو ر بلتیه ی لی ده بووه وه و له حه یفان هه مو لیوی خوئی له خوین هینا. به کورتی داره که ی توند له نیو دهستی گرت و ئاماده بوو، هیشتا نه یلوو فهر و کوره که ی پیتیان نه زانیبوو. به ختی خویمان کوکوو راست له و وه خته یدا هاته ده ر، زیراندی و گوتی:

- وهنگ لانگ نه وه تا، نه وه بو ده لیتی له گوتی گادا خه وتوون و ئاگاتان له خو تان نییه. زووبن خو تان بشار نه وه.

به لام تازه له وه ده رچوو بوو خویمان بشار نه وه. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به و دیه نه کهوت نه مباریان بوو، خوئی به سه ر کوره که ی دادا و وه ریگه رایه، نه وه نده ی لیتدا شه لالی خوینی کرد. نه یلوو فهر دهستی گرت و کردی به زیفه زیق و هاوار هاوار، به لام وهنگ لانگ خوئی له دهست راپسکاند و نه ویشی بی بهش نه کرد. نه یلوو فهر که زانی زور تووره به خوئی رانه گرت و هه لات.

وهنگ لانگ نه وه نده ی له کوره که ی دا له زمان کهوت و کهوته سه ر عه رزی. به و حاله ش به زیبی پیتدا نه هات و له وانه بوو بو خوئی، له بهر نارحه تیای قه لبی راوهستی، ناچار داره که ی فریتدا و به کوره که ی گوت:

- برئ له پیش چاوم ون به، نه تبینمه وه. وه ده رکه وی ده تکوژم.

کوره که به بی دهنگی ههستا و رویشت. وهنگ لانگ له سه ر سه نده لیک دانیشت و نه ژنوکانی له باوهش گرت و بو ماوهیه کی زور مات بوو، کهس نه یده ویترا تخوونی که وی. دواى نه وه ی رقه که ی نیشته وه، چوو وه تاغه که ی خوئی و ته ماشای کرد نه یلوو فهر له سه ر ته خته که ی راکشاوه و به بانگ و سه لا ده گری. و گوتی:

- نه وه چ خه به ره خانم؟

نه یلوو فهر نه وه نده به کول ده گریا وه لامی بو نه دراوه، هه ر نه وه نده ی بو کرا ته ماشای وهنگ لانگ کا و جیگا داره که ی پیتیان دا که شین و رهش ببوووه. وهنگ لانگ گوتی:

- نه تو هه ر شیاوی نه و جیبه ی که لیتی بووی و...

نه یلوو فهر به بیستنی نه و قسه به گریانه وه ره خنه ی گرت و گوتی:

- نه خیر من نه و کاره م نه کردوه، کوره کهشت له بهر ته نیایی و نارحه تی خوئی هاتوته ئیره. نه گه ر باوه ر ناکه ی له کوکوو بیسه بزانه له و جیگایه ی که راوه ستابوو هه نگا ویک واوه تر هاتوه، چ دهگا به وه ی که هاتبیتته نیو نوین و بانی من.

له پاشان بو جاری دووم برینه کانی پیتشاندا و گوتی:

- ته ماشاکه بزانه چت له نه یلوو فهری خوت کردوه هیچ کهس نه زانی نه تو ده زانی که من له و دنیا پان و به رینه دا جگه له تو کهس شک ناهم نه گه ر چی نه وهش کوری تو به به لام تو بو من هه مو که سی.

نه یلوو فهر له حالیکدا به چاوی فرمیسکاوی ته ماشای کرد، وهنگ لانگ بیبری له و

مهسه له ده کرده وه، به لّام بۆی روون نه بووه وه که چیان له نیتواندا گوزه راوه. له لایه کی دیکه شه وه پیتی خوښ بوو که نه یلو فوهر نه وه مهسه له ی له بیر بچیته وه. دوا ی نا هومیدیکه زۆر به په نا وه تاغی کوره که یدا رویشته و گوتی:

- شته کانت تیکه وه پیچه و برۆ بۆ جنووب، به لّام تا له دوات نه نیرم مه یه وه.

له پاشان تووشی ئولان بوو که له سووچیک دانیشته بوو و لیباسی بۆ کوره که ی دهروو، وهنگ لانگ پیتی وابوو ئولان گوتی له وه لّلا و ههنگه مه بووه و لیبی ده پرسه چ بووه؟! به لّام وهسه ره خو ی نه هیتنا و هیچی لی نه پرسه. وهنگ لانگ رویشته تا که بشته مووچه له و ی وهک ئینسانیکه ماندوو له سووچیک تخیل بوو.

۲۵

کاتیک کوره گه وره که ی رویشته، ههستی کرد که مالحواله که ی نه هوهن بووه ته وه و له گپچه لّ و تهنگ و چه له مه نه جاتی بووه. بهم هویه تا راده یه ک هاته وه سه رحالّ و گوتی: «چاک بوو نه و لاره رویشته؛ نه و جار خاترجه می ده توانم به منداله کانی دیکه رابگم و ناگام لییان بی».

وهنگ لانگ گیروگرفتی وهک زه و یوزار و مووچه و مهزرا و تو و دروینه و گیره و کیشه و خه له و خه رمان، ههروه ها پرته بووله ی دوو ژنی هه و یسار و له م بابه تانه ی زۆر بوو! له بهر نه وه نه ده پرژا سه ر شتی دیکه که بزانی دوا ی کوره گه وره که ی منداله کانی دیکه ی چلۆن ده بن! له لایه کی دیکه شه وه به ته مابوو کوره نیتونجیه که ی نه نیریتته قوتابخانه و له لای کابرای تاجری دانّ و شاگردی پی بکا، چونکه له وه ی ده ترسا نه وهش په ندی کوره گه وره که ی به سه ر بیته ی و تووشی نارحه ته ی کا.

کوره کانی وهک یه ک نه ده چوون. کوره گه وره که ی وهک ژن و پیاوی شیمالی بالا بهرز و ئیسک پان و سووکاره بوو؛ که ده چوه وه سه ر دایکی. به لّام کوره نیتونجیه که ی کورته بالا و لاواز و رهنگ زرد بوو؛ نه ویش زیاتر شیه ی باوکی وهنگ لانگی ددا. جگه له وهش چاوزیت، وریا، فیله زان و جه فهنگی؛ ههروه ها تا راده یه ک بهرچاوتهنگ بوو. وهنگ لانگ ده یگوت: «نه و کوره ده بیته تاجریکی چاک، ناهیلّم بچیتته قوتابخانه و تاقی ده که مه وه، بزانه ده توانی بیته شاگرد عه للاف یان نا؟ نه گه ر بیته و نه و کاره نه نجام بدا، بۆ من حه جی دوو حه جه». بهم هویه روژتیک به کوو کووی گوت:

- برۆ به خه زووری کوره گه وره که م بلّی فلان که س کاری پیتته و پیتی خوښه پیکه وه شه رابیکیش بخۆنه وه. چونکه لای وایه تازه بوونه خزم و ده بی زیاتر خوینتان تیکه لّ بی.

کوو کوو خه بهری هیتناوه و گوتی:

- نه ویش حه ز ده کا بتبینی و پیکه وه دم ته ر که ن، نه گه ر پیت خوښ بی له وانه یه بیته ئیره ش.

وهنگ لانگ پیتی خوښ نه بوو تاجریکی شاری لی میوان بی، چونکه له وه ده ترسا نه و

جوړه‌ی پټوبسته خزمه‌تی بۆ نه‌کړی و ناچار بڼی ده‌ست بۆ نهم و نه‌و درټیز کا و تووشی شهرمه‌زاری بڼی. بهم هۆبه ناوټیکی به خویدا کرد، کوټیکی ناوړیشمی له‌به‌ر کرد و له مووچه‌را رۆیشت بۆ شاری. هه‌روه‌ک کووکوو نیو نیشانی دابوویه چووه شه‌قامی پردان و به‌ک سه‌ره چووه به‌ر ده‌رگایه‌ک که له‌سه‌ری نووسرابوو لی یو هه‌رچه‌نده خوینده‌وار نه‌بوو به‌لام به‌و نیونیشانه‌ی کووکوو مال‌ه‌که‌ی دپته‌وه. بۆ نه‌وه‌ی خاترجه‌م بڼی که هه‌وه له رټیوارټیکیشی پرسى. له پاشان له ده‌رگای دا و ژنیکی خزمه‌تکار ده‌رگای کرده‌وه و گوتی:

- نه‌تو کټی؟

وه‌نگ لانگ نیوی خو‌ی پټگوت. ژنه‌که بردی له دیوی میوانانی دانا، گه‌راوه نه‌ریابی بانگ کرد و گوتی:

- خه‌زووری کچه‌که‌ت هاتووه.

وه‌نگ لانگ وه‌ک مشت‌ه‌ری چاک ته‌ماشای دار و دیواری ده‌کرد و ده‌ستی له شته‌کان دده‌ا بۆ نه‌وه‌ی بزانی جینسه‌که‌یان چیبیه؟ پاش نه‌وه‌ی شتی نیو مال‌ه‌که‌ی هه‌ل‌سه‌نگاند حالی بوو که بنه‌مال‌ه‌یه‌کی گه‌وره و ماقوول و نیو به‌ده‌ره‌وه‌ن، به‌لام نه‌وه‌نده ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون خو‌یان لی بگوزی و پوول به‌ری چاویان بگړی.

وه‌نگ لانگ له یه‌کیکی هاوشانی خو‌ی ده‌گه‌را و بووکیکی نه‌ده‌ویست که پوز و نیفاده‌یان به‌سه‌ردا لیدا. داو ده‌رمان بکا و بر و بیانویان لی بگړی و برۆیان هه‌لداته‌وه! هه‌روه‌ها په‌لپ له فلان نان و چیشته بگړی و له‌م بابه‌تانه‌دا دل‌ی کوره‌که‌ی له دایک و باوکی ره‌ش کا.

وه‌نگ لانگ له حال‌یکدا بی‌ری له‌و جوړه شتانه ده‌کرده‌وه، ته‌ماشای کرد پیاوټیکی به‌سال‌اچووی قه‌له‌و، وه‌ژوور که‌وت. یه‌ک پټی له‌به‌ری هه‌ستا و ده‌ستیان له نیو ده‌ستی یه‌ک نا و چاک و خو‌شیان کرد. له بنه‌وه ته‌ماشای یه‌کتریان ده‌کرد، دیار بوو به دیداری یه‌ک شاد بوون، پاش نه‌وه‌ی مه‌شروویه‌که‌یان خوارده‌وه، قسه‌یان له به‌ره‌می کشتوکالی نه‌و ساله‌ کرد. دواى قسه‌ کردنیکی زور وه‌نگ لانگ گوتی:

- بی‌بیوه زه‌حمه‌تم دان و له کارم کردن، پرسیارټیکم هه‌بوو؛ ده‌مه‌ویست بزانه‌م نه‌زهرتان چیبیه؟ پرسیاره‌که‌ش نه‌وه‌یه، کوره نیونجیبیه‌که‌م زور به‌هوش و زیره‌که، پټم خو‌شه بی‌که‌یه شاگردی خو‌ت.

تاجرکه‌که به‌ سه‌ر و روویه‌کی خو‌ش گوتی:

- حه‌رزی برای خو‌م که‌م، من که‌سی‌کم ده‌وی سه‌ره‌رای زیره‌ک و به‌هوش بوونه‌که‌ی، سه‌ودای خو‌یندن و نووسینیشی هه‌بڼی.

وه‌نگ لانگ گوتی:

- سه‌ره‌رای نه‌وانه نووسراوی هه‌له‌ش راست ده‌که‌نه‌وه و راسته‌که‌ی ده‌نوسن.

لی یو گوتی:

- به‌ه به‌ه، له‌وه چاکتر ده‌بیته چی؟ زور چاکه، هه‌روه‌ختیک ویستت بینیره. به‌لام با نه‌وه‌شت پټی بلټیم تاکو فیتر ده‌بڼی، ده‌بڼی به‌ نانه زگی کار بکا و دواى سالی‌ک نه‌گه‌ر له کاره‌که‌ی رازی بووم، مانگانه سکه‌یه‌کی ده‌ده‌می؛ هه‌روه‌ها سټی سا، مانگټی سټی سکه‌ی زیوی بۆ له‌به‌رچاو ده‌گرم. له پاشان له شاگردی نه‌جات ده‌بڼی و کاری چاکتری ده‌ده‌می. نیستاش جگه له نه‌هاره‌که‌ی نه‌گه‌ر زیره‌ک بڼی و بتوانی له مشت‌ه‌ری و کړپار حالی بڼی و به‌که‌لکی نیسه‌ بڼی، پارووی له رۆنی ده‌که‌وی. هه‌روه‌ها دواى زامنیشی لی ناکه‌ین، چونکه تازه بووینه خزم و فیل لټیک ناکه‌ین.

وه‌نگ لانگ به‌و قسانه گه‌شاده، پټیکه‌نی و گوتی:

- بۆ نه‌وه‌ی خزمایه‌تییه‌که‌مان پنه‌وتر بڼی پټم خو‌شه نه‌گه‌ر کورتان هه‌بڼی بی‌که‌مه زاوای خو‌م.

تاجرکه‌که پټیکه‌نی و گوتی:

- حه‌رز بڼی له خزمه‌تتان کوړم هه‌یه، به‌لام وه‌ختی ژن هینانی نییه، هه‌ر ده سال ده‌بڼی، نه‌ی کچه‌که‌ی تو چنه‌ند ساله؟

وه‌نگ لانگ بزه‌یه‌کی هاته‌ سه‌ر لیو و گوتی:

- نه‌ویش هه‌ر له‌و ته‌مه‌نه‌ دایه، هه‌رچه‌ند جوان نییه پیاو تاریفی مال و مندالی خو‌ی بکا، به‌لام ده‌لټی گوله!

هه‌ردوویان پټیکه‌نین و تاجرکه‌که گوتی:

- نه‌تو ده‌زانی نه‌گه‌ر نه‌و خزمایه‌تیشمان سه‌ر بگړی به‌ هیچ لټیک نابینه‌وه؟

وه‌نگ لانگ هیچی نه‌گوت چونکه نه‌وه شتیک نه‌بوو که هه‌ر له‌وی ته‌مای بۆ بگړی،

به لّام دواى ئه ودى هاته وه به چاوى مشتته رى چاوى له كچه كهى كرد و پى سهر بوو، وهك دايكى ناچى و پى پان نىيه، برىكى لى نريك بووه وه و ته ماشاى كرد گرياهه، دهستى گرت و گوتى:

- رۆژه بو گرياهى؟

كچه كه له حالىكد ا له شهرمان دهستى له دوگمهى كه و اى باوكى وهردهدا و گوتى:

- دايكم لاقم زور توند دههستى شهوانه ئه و نه دهان دهكا له حهيه تان خهوم لى ناكه وى.

وهنگ لانگ به سه رسورمانه وه گوتى:

- وا نىيه ئه وه هه وه لى جار هه گوتى له گريانى تو ده بى.

كچه كه زور به ساكارى گوتى:

- ئاخىر دايكم دهىگوت نابى بگرى دنا باوكت نارحهت ده بى و دلى لىمان دىشى! زور دلناسكه و خوى بو راناگرى. جا له به ره وهى وهك دايكم لى به سه نهيه و مىترده كهم خوشى نه وىم هه وهك تو دايكمت خوش ناوى ناچار ئه و دهرد و ئىشه م قه بوول كروه وه.

وهنگ لانگ كاتىك ئه وهى بىست زانى ئه و قسه، قسه لى ئولانه و وهك خه نجه ر كارى لى كرد و گوتى:

- كچم ئه و قسانه چن دهيانكهى؟! ئه و رۆ مىتردىكى چاكم بو پيدا كروه وى. به كووكو ده لىم بزانم ده توانى جى به جى كا؟

كچه كه سه رى بادا و پىكه نى چونكه ده بزانى تازه بوته گوره كچ. وهنگ لانگ هه ره وه شه وه چوه ديوه خانى و به كووكووى گوت:

- برۆ بزانه مه سه له چى لى دىته وه، ده بى يان نا؟

وهنگ لانگ ئه و شه وه زور به بى وازى له لاي نهيلووفه ر خهوت و هه ر چى كردى خه وى لى نه كهوت. فكر و خه يال دايگرت و بىر له ژيانى خوى ده كروه وه، به تاييهت له وهى كه ئولان زور به نه مه گ بوو و به جى نه هيشتوه و وهك كلفه تىك به دهرىدا هات و چوه، خره متى كروه وه، كاتىك زانى ئولان به وه هه مو نه فامىيه خوى ناهه قىيه كانى هه ست پىكروه وه، زورى پى تىك چوه، له حه يبه تان نه يده زانى چ دهكا و سه رى لى شىتو بوو.

دواى چهن د رۆز قاقه زى نىشانه كرنى كچه كهى مۆر كرد و به كوره كه يدا ناردى بو شار.

ههروه ها سه بارهت به جىاز و زىر و زىوى بووكىش قسه براره. له پاشان وهنگ لانگ نه فه سىكى به ئاسوده بى كىشا و گوتى: «چاك بو منداله كان هه موو دامه زران، ماوه ته وه كچه شىته كه م خو ئه وىش كايه لى منداله نه لى، به سه! كوره چكوله كه شم نانىر مه قوتابخانه و با ناگى له مووچه و مه زرا بى و به سه ر ولاتى رابگا. دوويان سه وادى خوتندن و نووسىنيان هه يه به سه». به م جۆره له وهى كه سى كوره كانى به كيان خوتنده وار و يهك تاجر و ئه وى سىيه ميان وه رزىر بوو زور خوشحال و ئاسوده و رازى بوو. به لّام له بىرى دايكى ئه و منداله ندا بوو كه تاكو ئىستا به سارد و سرى له كه لى جوولا وه ته وه و به چاوى سووك ته ماشاى كروه وه. به كورتى دواى ئه وهى وه زعى منداله كانى روون بووه وه و له باهت مووچه و مه زراكه لى ده ساوه ههروه ها چىنىكى چاكى نه يلووفه ر كوتا و تارام دانىشت و كه وه ته وه بىرى ئولان. چوه لاي و ته ماشاى كرد به لّام نهك به چاوىكى سووك به لكو به چاوى تاوانبار و په شىمان له كروه وى رابردوو. ئه و دوو سى سالى دواىش له به ر لومه و قسه لى خه لكى نه يده ناره ده مووچه و ده ترسا بلتىن: «له سه ر ئه و ده ولت و سامانه را كار به ژنه كهى دهكا؟!».

وهنگ لانگ ته ماشاى كرد ئولان رۆز به رۆز زباتر رهنگ و رووى ده گورى و زهر د هه لده گورى! پى سهر بوو دهىگوت: «خو ئىستا ناچته مووچه ش بو ده بى و ابى؟!» جگه له وه ش به يانان كاتىك له خه وه هه لده ستا و خه رىكى ته ندوور و ئاور ده بوو پشتى هه لنه ده هاته وه و ده ينالاند. وهنگ لانگ كاتىك دهىگوت:

- حافرهت بو واده كهى؟

ژنه بىده نگ ده بوو و هىچى نه ده گوت. وهنگ لانگ به بى ئه وهى بزانى بوچى تووشى عه زابى رووحى بووه گوتى: «بلتىم چى نازانم بو دلّم بوى ناچى و خوشم ناوى! رهنكه پىاو هه روا بن دنا له وه تى ژنى منه لىشم نه داوه، بو پولىش قه تم ده ست وه به ر نه هىناوه». به لّام سه ره راي هه موو ئه وانه قسه لى كچه كهى له بىر نه ده چوه وه، وهك گولله كارى خوى كرده بوو و نه يده زانى ئه وه چ سورىكه! كاتىك ده بوىست هۆبه كهى بدوزىته وه دهىگوت: «خو له زور مىتردانىش چاكرت بووم». تى مابوو رىگا چاره لى نارحه تىيه كانى بو نه ده چوه وه سه ر يهك. له لايه كى دىكه شه وه، وه ختىك ئولان نان و چاى بو دادنا و ئه و لاو ئه و لاي ده كرد، چاوىكى هه ر له لاي وى بوو. رۆژىك ته ماشاى كرد ده ستىكى به زگيه وه يه تى و كه سكى له ولاتى ده دا. وهنگ لانگ پرسى:

- چ بووه؟

ئۇلان زۆر لەسەرەخۆ پرووی وەرگیترا و گوتی:

- شتییک نییە لە میژە وام، تۆزتییک دلّم دیتیسی چاک دەبەوه.

وہنگ لانگ بە کچەکە ی گوت:

- پۆلە دایکت نہخۆشە ئەو گەسکە ی لی وەرگرہ و ولاتەکە ی بۆ خاوین کەوہ، ناتوانی فەقیرہ.

لە پاشان بە سەر و پروویەکی خۆش بۆ ھەولین جار بە ئۆلانی گوت:

- بپۆ لەسەر تەختەکەت پراکشی، بە کچەکە ی دلّیم قەنداغیکت بۆ دروست کا، تازە تۆ ناتوانی کار بکە ی لە جینگای خۆت مەزوو.

ئۇلان چوو پراکشا و دەستی کرد بە نالەنال. وەنگ لانگ لە پەنای دانیشت و تا ماندوو بوو گوتی لە نالەنالەکە ی گرت. لە پاشان ھەستا پۆیشت بۆ شار تا بە لکو دووکانی حەکیم باشی پەیدا بکا. زۆر گەرا؛ نەیدیتەوہ. سەرەنجام بە یارمەتی یەکییک لە میرزاکانی ھاوکاری کورەکە ی دووکانی حەکیم باشی دیتەوہ. سلاوی کرد و گوتی:

- خیزانم زۆر نہخۆشە چم لی دەکە ی؟

حەکیم باشی دەستیکی بە چاویلکەکانی گرت و گوتی:

- ھەر ئیستا دپم.

کاتییک گەرانەوہ ئۇلان تازە چاوی لە بییرە خەو پراچوو بوو، تک تک ئارەقە ی بە سەر لیتوہکانیدا دەھاتە خوارئ. حەکیم باشی کە چاوی بەو ئارەقە کەوت، نەزمی دەستی گرت، لە پاشان سەری لە قاند و گوتی:

- سیپەلاکی چاک کار ناکا و بەردی لە مندالدانای دایە و قەلبییشی چاک کار ناکا، پتیم وایە کرمی تیتدا بئ.

بە بیستنی ئەو قسانە قەلبی راوہستا. پاش ماوہیەک یەک بە خۆی قیژاندی و گوتی:

- ئەدی بۆ راوہستاوی؟ زوو کە دەرمانی بدە یە.

ئۇلان کە لەبەر ئیش و ئۆفی خۆی مات بسوو، بە گورہ گورپی وەنگ لانگ چاوەکانی کردوہ، بەلام ئاگای لە خۆی نہبوو! حەکیم باشی بپیکی بۆلە بۆل کرد و گوتی:

- نہخۆشییەکە ی زۆر سەختە و دەرمانەکە ی باوہر ناکەم وەگیر کەوی! ئیستاش بۆ چاک بوونەوہ ی دوو پیت لەبەرہ، پیت خۆشە بە زەمانەت چاک بیتتەوہ یان بی زەمانەت؟ ئەگەر بی زەمانەت دەرمانی دەمی، دە سکە ی زیوت لی وەر دەگرم و نوسخە یەکت لە گول و گیا دەدەمی و دەبی لەگەل جەرگی پلینگ و ددانی ئەژدیبھا ئیشکیان کە یەوہ. لە پاشان پیکەوہ بیانکولتینی و ئاوہکە ی بخواتەوہ.

حەکیم باشی کە تەماشای کرد نہخۆشەکە چاوی ھەلینا، گوتی:

- پەنگە چاک بیتتەوہ و زەمانەتی پینسەد سکەت لی وەر دەگرم.

ئۇلان بە بیستنی پینسەد سکە ی زیو، وەزمان ھات و گوتی:

- نا! نەکە ی پوولەکەت لە ئاوی کە ی، کەولم سی شایی ناھینئ. خۆت مالویران نەکە ی، بەو پوولە دەتوانی پارچە یەک زەوی چاک بکپی.

وہنگ لانگ بەو قسە زۆر نارەحەت بوو و گوتی:

- پتیم خۆش نییە کەس لە مالە من بمرئ، پوول چیبە؟ دوو ئەوہندەش بی دەیدەم.

کاتییک حەکیم باشی ئەوہ ی لە وەنگ لانگ بیست لە خۆشیان چاوی وە زیتە زیت کەوت و تەماح بەرچاوی گرت، بی خەبەر لەوہ ی ئەگەر بۆی چاک نہبیتتەوہ لەگەل قانون تەرەفە و دەبی جواب بداتەوہ. وەنگ لانگ دوا ی ئەوہ ی لە مەبەستی حەکیم باشی حالی بوو گوتی:

- جا ئەو پینسەد سکە ی زیو لە کوئ پەیدا کەم؟ مەگەر زەووییەکانم بفرۆشم.

ئەوہش ھیچ دەردتیکی دەرمان نہدە کرد، چونکە حەکیم باشی دە یگوت:

- تازە ئاوی حەیاتیشی بدە یە ی نانی زیندووان ناخوا.

وہنگ لانگ کە ئەوہ ی لە حەکیم باشی بیست، دە سکە ی زیوی دایە و بە رتی کرد. لە پاشان غوربەت ھەلیگرت و چوو لە ئاشپەزخانە تیر تیر گری.

بەلام ئۆلان ئەوئەندە پىر نەبوو كە لە ماوئەيەكى كورت دا بمرئ، چوارمانگ ھەر بە گيانەللاوھ بوو. دواى ئەوئەي ئۆلان تووشى ئەو نەخۆشيبە بوو، وەنگ لانگ و مندالەكان تازە بە برىنى خۆيان دەزانى و حالى بوون كە مالى لى چۆل كرددوون و كەس نىبە جىگاي بگرتتەوھ.

بەراستى مالىان لى شىوا، چونكە تەواوى كارەكانى بۆ خۆى ئەنجام دەدا، بەلام ئىستا نە كەس بوو بە تەندووور و ئاورەكە پابگا، نە نان و چىشتىك لە گۆرئىدا بوو! ئالۆزى ولاتەكەشيان لەولاي راوئەستى. بن مئىز و سەندەلئىبەكان پىر بوو لە وركەنان و زىل و زال و لە دوورەوھ بۆگەنىوى دەھات! وەنگ لانگ لە حەيفان دەچوو سەگى دئنا ولانى بلىستتەوھ، يان دەيكرەدە ھەللا و گرمە لەسەر كچە چكۆلەكەى! پىرەبايىش ئەوئەندە كز و بى تاقەت ببوو نەيدەتوانى لە جىگاي خۆى بچولئىتەوھ. بە دەست ھەلگىر وەرگىرئان پىدەكرد! لەبەر بى كەسى، كورە چكۆلەكە كارەكانى ئۆلانى ئەنجام دەدا.

پىرەباب ھەر بۆلە بۆلى بوو. وەنگ لانگىش بۆى حالى نەدەبوو كە ئۆلان نەخۆشە و ناتوانى خزمەتى بكا. بەلام بە كئ دەلئى ئۆلانى لە زارى نەدەكەوت و بانگى دەكرد. وەختىك ئۆلان جوابى نەدەداوھ، نارەحەت دەبوو وەك مندال گرووى دەگرت و ھەر شتىك وەبەر دەستى كەوتبا فرئى دەدا! سەرەنجام رۆژتىك وەنگ لانگ باوكى بردە لای ئۆلان و گوتى:

- ئۆلان نەخۆشە بۆيە جوابت ناداتەوھ.

پىرەباب كاتىك ئۆلانى بە نەخۆشى چاوپىكەوت قەلەمى دەست و پئى شكا. فرمئىسك بە چاوەكانىدا ھاتە خوار. دەستى بە نىو چاوانى گرت و بىرى لە لئقەوماوى حۆى كرددەوھ. لەو بەينەدا بىجگە لە كچە شىتەكە، ھەموويان نارەحەت بوون و بەرنامەى ژيانىان بە تەواوى لى شىوابوو، بەتايبەت بەو كچە زۆر نارەحەت بوون، چونكە بە تەنيا يەكئىكى دەويست نان و چاي بداتئ و دەر و ژووورى پئ بكا! رۆژتىك لە بىربان چوووبوو بىبەنەوھ ژووورئ، تا بەيانى لە دەرئ مابوووھ و لە سەرمان ھەلەرزى بوو. وەنگ لانگ

زۆر نارەحەت بوو، شرت و شۆى مندالەكانى بە جئىو و قسەى سووك دەرھئنا و گوتى:

- ئىتوھ كەى دەبنە ئىنسان؟ بۆ ئاگاتان لەو كچە بەستەزمانە نابئ؟

بەلام دواى ماوئەيەك حالى بوو كە توورە بوونەكەى لە خۆرايىبە و ئەو مندالانە ناتوان جئىگاي دايكىيان بگرنەوھ. لە پاشان تەماى گرت بۆ خۆى ئاگاي لئى بئ، ئەگەر بەفر و باران بارىبا يان بايەكى توند ھاتبا دەيھئناوھ ژووور. پرىكى خۆلەمئشى گەرم لە تەندووورئ بۆ دەر دەدا و دايدەنا تا گەرم دەبووھوھ.

ئەو ماوئەي كە ئۆلان نەخۆش بوو وەنگ لانگ نەدەپرئا سەر كاروبارى مووچەكەى، ناچار كارەكانى بە چىنگ دەسپارد. چىنگ سەرەراى ئەوئەي بە دروستى ئەركى خۆى ئەنجام دەدا رۆژئى جارئكىش سەرى لە ئۆلان دەدا و ئەحوالى دەپرسى. سەرەنجام وەنگ لانگ ماندوو بوو ئەوئەندە جوابى بداتەوھ و بلى ئەورۆ كەمئكى دۆكلئىو خواردوھ يان پرىكى شۆرئابو ھەلقوراندووھ. بە كورتى جارز بوو گوتى:

- ھئندە مەيە ئىرە و كارەكانى خۆت بكە چاكترە.

وەنگ لانگ سەرەراى ئەو زستانە دوور و درئژە لە بن سەرى ئۆلان دانئىشت و وەك پەرسئارى چاك لەبەر دەستئدا ھات و چوو. گەرم دايپۆشى ئاورى بۆ دەكردەوھ و مەنقەلئى بۆ دادەنا. ئۆلان جار نا جارئىك سەرى ھەلئدئنا و دەيگوت:

- پرىك دەست پئوھ بگرە خەرج گرانە.

وەنگ لانگ گوتى:

- ئەو قسانە مەكە، ئەگەر بە پوول چاك بووبايەوھ، حازر بووم ھەموو شتىكت بۆ بفرۆشم.

ئۆلان بەو قسە وەك گول گەشاوھ و بە نالەنال گوتى:

- نەكەى مالى خۆت لەبەر خاترى من ھەرزان فرۆش كەى، تازە ئاوى حەياتئىشم بە زارى داكەن ناژئىم. كەوابوو مالئوئالى خۆت تئىك مەدە.

وەنگ لانگ لە حالئىكدا كە دەيزانى خئزانى دەمرئ و ھەر ئەورۆ سبەيەتى؛ بە ئەركى خۆى دەزانى كە ئەوئەي لە دەستى دئ ئەنجامى بدا. بەلام ھىچى بۆ نەكرا، دواى ئەوئەي دلئىا بوو لەسەر سەفەرە و دەرئا، رۆژتىك چوو بۆ شار يەكسەر چوو بۆ لای تابووت فرۆشئىك و تابووتئىكى رەشى جوانى ھەلئبئارد. كابراى تابووت فرۆش وەتەماح كەوت و گوتى:

- ئاغا گيان! ئەگەر دوو تابووتان بىكرى ھەرزانتىرت بۇ حىساب دەكەم. بۇ يەككىش بۇ خۆت ناكىرى و خاترجەم بى، دنيا ئاخىرەكەى ھەر مردنە. وەنگ لانگ گوتى:

- نا بابم بەكەم بەسە، دەزانم بۇ خۆشەم دەمرم. بەلام بى كەسىك نىم، ئەوە كارى كورەكانمە.

لە پاشان گوتى: «جا بۇ تابووتىكىش بۇ بابم نەكەم، خۇ ئەوئىش پىيەكەى لەسەر لىتوى قەبرىە». گوتى:

- بابم بىكە دوو تابووت لە وانەيە ھەتا دەچمەوہ بابىشەم بىرى با جارىكى دىكەش نەيەمەوہ. كابرا بەلىتىنى پىدا و گوتى:

- ئەتۇ پىرۆوہ، دوو تابووتى چاكت بۇ دەنپىرمەوہ.

كاتىك وەنگ لانگ مەسەلەكەى بە ئۇلان گوت ئۇلان خۆشحال بوو لەوہى كە مپىردەكەى بوى بە پەرۆشە و پىوہى ماندوويە. وەنگ لانگ جارى و ابوو دوو سى سەعات لە لای ئۇلان دادەنىشت بەلام ئۇلان ئەوئەندە كز و بى تاقتە بىو قسەى بۇ نەدەكرا! جار جارىك بۆلەيەكى لى دەھات و باسى سەردەمى مندالى خۆى دەگىپراوہ. وەنگ لانگ گوتى بۇ شل دەكرد و ئەوئىش نارەھەتى و بەسەرھاتى دلئەزىنى خۆى بۇ دەگىپراوہ و دەيگوت:

- لە ئاشپەزخانەرا چىشتەم تا بەر دەرگا دىنا... بەلام دەمزانى ناحەزم و ناتوانم بەو شكىل و قەلافتەوہ خۆم لە خانى گەورە ئاشكرا كەم!

بە ھەناسە پرکە درپژەى بە قسەكانىدا و گوتى:

- لىم مەدە... تۇ خودا لىم مەدە تۆبە تازە لەو قاپەدا ناخۆم.

ھەرۋەھا دەيگوت:

- ئاخىر دايك و بابىشەم روى مەجلىسىيان نەبوو! من بۇ خۆم چاك دەزانم شتىكى ناحەزم و كەس بىزى نايە چاوم لى بكا.

وەنگ لانگ بە بىستىنى ئەو قىسانە زۆر نارەھەت بوو ناچار بۇ ئەوہى دلخۆشى بداتەوہ، دەستە زوور و قەلەوہكانى لە نىو دەستى خۆى گرت لاواندىيەوہ. ھەرچەند لە كەردەوہى خۆى سەبارەت بە ئۇلان شەرمەندە و پەشىمان بوو، بەلام ئەو جۆرەى بۇ لىتوى ھەلقىرچاوى نەيلووفەر دلئى دەبوو بە ئا، مردنى ئۇلانى ئەوئەندە لا گرینگ نەبوو. حەزى

دەكرد ژنەكەى ئەوہ بزانى كە سەبارەت بە وى بەئەمەگە بەلام تازە ئۇلان لەوہ دەر چووبو ھەست بەوہ بكا چونكە ھۆشى نەبوو. غەم و نارەھەتى ئۇلان بوو ھۆى ئەوہ كە وەنگ لانگ سەبارەت بە نەيلووفەرىش زۆر گەرم و گور نەبى. ئۇلان رۆژتىك چاوى ھەلىنا و داواى كووكووى كەرد. وەنگ لانگ بە سەر سورمانەوہ كووكووى بۇ بانگ كەرد. ئۇلان پىتى گوت:

- تۇ لە دىوہخانى، خانى پىر ژياوى و رەنگە پىيانگوتىبى جوان چاك و خوين شىرىن و ئىفادەت لى پەيدا بووى، بەلام من خۆشحالەم بەوہى كە ژنى پىاوتىك بووم و چەند مندالم لىتى بوو، كەچى تۇ ھىشتا كلفەتى.

كووكووى بىستى بە قەلسى وەلامى بداتەوہ، بەلام بە تكاى وەنگ لانگ ھىچى نەگوت و وەدەرکەوت. لە پاشان وەنگ لانگ گوتى:

- ئاگای لە خۆ نىبىە، نەخۆشە. ئەو قىسانە وەدل مەگرە.

ئۇلان بە وەنگ لانگى گوت:

- كاتىك مردم و عومرى درپژم دا بە ئىوہ، وەسىەتم ئەوئەيە كە نەھىلى ئەو دوو ژنانە روو لە وەتاغەكەى من كەن و دەست لە شتەكانى من دەن. بىتتوو ئەو كارە بکەن روحم دەنپىرمەوہ سەر دنيايە بۇ ئەوہى تىف و نەحلەتبان بكا.

دواى ئەو قىسانە بىپھۆش بووہوہ و سەرى ناوہ سەر سەرىنەكەى.

ئۇلان رۆژتىك بەر لەوہى سال تازە بىتتەوہ، ھاتەوہ سەرحال: لەسەر تەختەكەى دانىشت دەستىكى بە سەر و چاويدا ھىنا و داواى چاى كەرد. كاتىك وەنگ لانگ ھاتە ژوور پىتى گوت:

- نىزىكە سال تازە بىتتەوہ، بەلام ھىچم ئامادە نەكردوہ، ھەر ئىستا بىرم لەوہ دەكردەوہ كە چ بکەم و كى شتمان بۇ دروست بكا؟ پىشەم خۆش نىبە كووكووى بچىتە ئاشپەزخانەى من، وەرە تكات لىدەكەم بنپىرە لە دووى دەستگىرانى كورە گەورەكەم، بە بەردىكى لە دوو نىشانان دەدەم. ھەم چاوم پىتى دەكەوئى، ھەم حالى دەكەم چ بكا.

وەنگ لانگ ھەرچەند ئەو سالە خۆى بۇ گرتنى جىژن ئامادە نەكردىبوو بەلام لەبەر خاترى ئۇلان، كووكووى نارە لای لى يۇ تا بەلكو رازى بكا.

لى يۇ لەبەرئەوہى پىتى و ابوو ئۇلان خۆى بكوژئ دەگاتە ئاخىرى زىستانى، ھەرۋەھا كچەكەشى بىوہ شازدە سال و بۇ مالە مپىرد دەبوو و پرىك مات بوو و گوتى:

- هر چۆنیک بیت پئیان چاکه و ابکهن من قسه یه کم نییه بووکی خویانه.

له پاشان له بهر دلی ئۆلان زۆر به ساکاری و بی سهر و سه دا دایکی بووکی له گه ل کلفه تیک کچه که یان هینا بو ماله و هنگ لانگ. دایکی بووکی کچه که ی ته سلیمی ئۆلان کرد و بو خوی گه راوه، به لام کلفه ته که ی به جی هیشته بو ئه وه ی کاره کانی بو ئه نجام بدا. به هاتنی بووک نالوگۆرپیک له ماله که یاندا پینک هات. بو وینه منداله کان وه تاغه که ی خویان دا به بووکه که. وهنگ لانگ خوی ده گرت و له گه ل بووکی قسه ی نه ده کرد و پئی که سری شان بوو! ههروه ها کاتیک بووکه که سلای لی ده کرد زۆر به فیز و سهر له قانندن وه لامی ده داوه. له لایه کی دیکه شه وه خوشحال بوو له وه ی که کچه که به بیده نگی ئه رکی خوی به رپتوه ده برد و بی سهر و سه دا کاری خوی ده کرد.

کچه که سه ره رای ئه وه ی به چاک له گه ل ماله میردی خوی رپیک که وتبوو زۆریش جوان چاک و به ناز و ئه دا بوو؛ به لام نه ک ئه دا و ئه توار جندان. ههروه ها کاره کانی شی زۆر به جی و ری و جوان بوون. له لایه کی دیکه شه وه رۆژی جاریک وه ک بووکی چاک سه ری له ئۆلان ده دا و وه ک په رستاری چاک خزمه تی ده کرد. وهنگ لانگ به چاوپیکه وتنی ئه و کارانه، تا راده یه ک نارچه تی ئۆلانی له سه ر که م بووه وه، ئۆلانی شی زۆر رازی بوو. وهنگ لانگ رۆژیک پرسی:

- چلۆن ده خۆت ده گه ی؟

ئۆلان گوتی:

- بهر له وه ی بمر هیچ قسه یه کم نییه.

وهنگ لانگ به نارچه تی وه لامی داوه و گوتی:

- ئه وه چ قسه یه که ده یکه ی. تو نابی باسی مردن بکه ی، پیت وانه بی من به مردنی تو خوشحال ده بم، به لکو زۆریش نارچه تی ده بم.

ئۆلان پینش ئه وه ی بزهی پیکه نینه که ی بگاته سه ر لیوی گوتی:

- تازه به هیوای من مه به، بو خۆم چاکتر له خۆم ده گم، به لام نامرم تا ئه و رۆژه ی کوره که م دیته وه و له گه ل تازه بووکه پیک شاد و شوکر ده بن. پیم خوش بوو هه ر ئیستا کوره که م گه را باوه، ههروه ها حه زم ده کرد بهر له وه ی بمر زه ماوه ندی ئه و دووانه م به چاوی خۆم دیبا، جا ئه و جار چش ده مردم.

ئۆلان له و رۆژانه دا قسه ی وای ده کرد که له کاتی ساغیش دا لیتی چاوه روان نه ده کرا. وهنگ لانگ هه رچه ند پئی خوش بوو زه ماوه نده که ی گه وره کاته وه، به لام له بهر دلی ئۆلان گوتی:

- ئه ورۆ یه کیتی ده نیرم بو جنوب و ده لیم پئی بلین بو زه ماوه نده که ی بیته وه، به لام به و شه رته ی به لیتی به دی که قسه له مردن نه که ی. چونکه بی تو ماله که مان چۆله. وهنگ لانگ به و قسانه زۆری دلخۆشی داوه، زۆریش به جی بوو، پاش ئه و قسانه ئۆلان له سه ر پشت راکشا و چاوه کانی ویک نا. وهنگ لانگ پیاویکی خوی نارد بو جنوب و پئی گوت:

- برۆ به کوره که م بلتی دایکی له حالی خوی دایه و هه دادانی له ولاتی هه لگرتوه، زۆری تاسه ده کا. هه رچی شیر و رپوی بو دیننه وه بیده نگ نابی مه گه ر ئه وه که تو لیبا سی زاوا یه تی له بهر که ی و چاوی پیت بکه وی، جا ئه گه ر حورمه تی دایک و بابت له به ره لایه کی سه رت لیره بتاشه و لایه ک له وی. چونکه له خه لکیکی زۆری گه رپاوه ته وه و تا سی رۆژی دیکه زه ماوه ند ده ست پی ده کا.

وهنگ لانگ پوولی دا به کووکوو و گوتی:

- چیت پیوسته بکه و ئاشبه زیش له گازینۆکان بیته، ده بی زۆر به روو سووری ئه و زه ماوه نده به رپتوه به رین و گله ییمان نه یه ته وه سه ری، ده مه وی ئه و میوانداری به ی ئیمه له میوانداری خانی گه وره چاکتر و به جیورپتر به رپتوه بچی، دلته به پووله وه نه بی، پوول زۆره.

وهنگ لانگ له پاشان ناردی له شار و له دی له خه لکی گه رپاوه، به مامیشی گوت:

- ئیوه ش دۆست و ئاشنای خۆتان له بی نه چی.

وهنگ لانگ ئه و پینشیاره ی له ترسان بو مامی کرد نه ک له خۆشه ویستیان، چونکه ده یزانی چ کاره یه. شه ویک بهر له وه ی زه ماوه ند ده ست پی بکا، کوره که ی هاته وه. وهنگ لانگ کاتیک چاوی به کوره که ی که وت هه موو نارچه تیکی له بی چووه وه، کوره که ی له و ماوه دا که له سه فه ر بوو نالوگۆرپیکی زۆری به سه ردا هاتبوو، بو وینه بسوه پیاویکی چوارشانه و بالا به رز. ههروه ها زۆر پاک و خاوین و کۆک و پۆشته بوو. وهنگ لانگ به چاوپیکه وتنی له خۆشیان نه یده زانی چ بکا، پاش ماوه یه ک له نامیزی گرت و ماچی کرد، هیندیکی له گه ل راوه ستا و بردی بو لای دایکی. زاوا کاتیک له بن سه ری دایکی

دانیشت و چاوه‌کانی پر بوون له ناو، به‌لام له‌بهر خاتری دایکی خۆی راگرت، دل‌خۆشی دایکی داوه و گوتی:

- خۆ شوکر زۆر چاکی ئەدی بۆ منیان زراو بردوو کرد.

ئۆلان زۆر به ساکاری گوتی:

- رۆڵه گیان دەمه‌وێ چاوم به زهماوه‌نده‌که‌ی تۆ بکه‌وێ جا له پاشان بمرم.

بهر له‌وه‌ی زاوا و بووک یه‌کتر بیه‌ین نه‌یلوو‌فه‌ر بووکی برده وه‌تاگی خۆی تا بۆ شه‌وی بووکی‌نی بیه‌رازینه‌وه. له پاشان کوو‌کوو و ئامۆژنی وه‌نگ لانگی‌شی بانگ کرد، سێ به سێ ده‌ست به کار بوون، له سه‌ره‌تاوه پاک و خاوتین شوتیان عه‌تر و گولایان پێدا کرد. له پاشان کراسیکی سپی گولدار و تارایه‌کی سووری جوانیان پێدا‌دا، سووراو سپیاو و هه‌نیه‌یان کرد. به کورتی زۆر جوانی رازاندیانه‌وه و سه‌ره‌نجام تانجیکی تابه‌تی بوو‌کانیان له سه‌ری نا و جغ‌جغه‌یان پێوه‌ه‌ل‌واسی. نینه‌وکیان سوور کرد و که‌وشی پانی بلندیان له پێ کرد. کچه‌که له‌و ماوه‌دا که به ده‌وریدا ده‌هاتن و ده‌چوون و ده‌یان‌رازانده‌وه، زۆر به شه‌رم و حه‌یا له‌بهر ده‌ستیان راوه‌ستا‌بوو و هیه‌چی نه‌ده‌گوت.

وه‌نگ لانگ له‌گه‌ڵ مامی و میوانه‌کان چاوه‌روانی بوو‌کی بوون، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک کلفه‌تیک و ئامۆژنی هه‌ریه‌که‌ی پیلینکیان گرت و هینایانه لای میوانه‌کان. بووک کاتیک گه‌یشه‌ لای میوانه‌کان زۆر به شه‌رم و حه‌یا سه‌ری داخست و ئیحترامی بۆ میوانه‌کان دانا. وه‌نگ لانگ زۆری پێخۆش بوو له‌بهر خۆیه‌وه گوتی: «دیاره کچیکی به مشوور و چاکه». دوا‌به‌دوا‌ی بوو‌کی هه‌رسیک برا به سه‌ر و رووی تاشراو و لیباسی خاوتین هاتنه‌ نێو میوانه‌کان. وه‌نگ لانگ به چاوه‌پێکه‌وتنی ئەو دیمه‌نه ده‌تگوت له خۆشیان خه‌نی بوو! له‌و به‌ینه‌دا پیره‌باب له هه‌موو شتیک بێ خه‌به‌ر بوو، به‌لام به هه‌را و هوربای خه‌لکه‌که حالی بوو چ باسه! له ناکاو ده‌ستی کرد به پێکه‌نین و گوتی:

- زهماوه‌نده! زهماوه‌ندی نه‌وه‌کان، دیسانیش منداڵ زیاد ده‌بن.

ئه‌وه‌نده به دل پێده‌که‌نی میوانه‌کانی‌شی وه‌پێکه‌نین خست. وه‌نگ لانگ به ئاواته‌وه بوو ئۆلان به له‌ش ساگی له‌و زهماوه‌نده‌دا به‌شدارێ کردبا. له‌و ماوه‌دا وه‌نگ لانگ له‌ بنه‌وه ته‌ماشای کوره‌که‌ی ده‌کرد بزانی چاوه‌پێکه‌وتنی ده‌کا یان نا، کوره‌که جارنا‌جاریک به‌دزی چاوه‌پێکی له‌ بوو‌کی ده‌کرد و بزیه‌کی ده‌هاتی، وه‌نگ لانگ له‌بهر خۆیه‌وه ده‌یگوت: «وادیاره به هه‌له نه‌چووم و کچیکی چاکم بۆ کوره‌که‌م هه‌لبێژاردوه. به بزهی سمیلی را

دیاره زۆر خۆش‌حاله!» . له پاشان بووک و زاوا به پیتی داب و ده‌ستووری خۆیان رێزیان بۆ پیره‌باب و وه‌نگ لانگ دانا و چوون بۆ لای ئۆلان. ئۆلان کاتیک بووک و زاوای لێ وه‌ژوو‌ر که‌وتن وه‌ک گوله‌باغ روومه‌تی سوور هه‌لگه‌را، به هه‌ر جۆریک بوو هه‌ستا و له‌گه‌ڵیان دانیشت. وه‌نگ لانگ کاتیک چاوی به ره‌نگ و رووی که‌وت پیتی وابوو چاک بووه‌ته‌وه و له خۆشیان گوتی:

- زۆر شوکر.

له پاشان زاوا و بووک ده‌سته‌ونه‌زه‌ر له به‌را‌به‌ریدا راوه‌ستان. ئۆلان ده‌ستی به ته‌خته‌که‌ی گرت و گوتی:

- وه‌رنه پێش، وه‌رن دانیشتن و شه‌راب و برینجی زهماوه‌نده‌که‌و لیته‌ بخۆن، پێم خۆشه ئەو شتانه هه‌موو ته‌ماشاشا که‌م. ئەو ته‌خته‌خه‌وه‌ش ده‌بێته هی ئێوه، چونکه به‌م زووانه له‌سه‌ر ئەو ته‌خته‌ ده‌مه‌ینه‌ خوارێ.

که‌س دلی نه‌ده‌هات جوابی ئەو قسانه‌ی ئۆلان بداته‌وه، زاوا و بووک زۆریان شه‌رم لێ ده‌کرد و پێکه‌وه قسه‌یان نه‌ده‌کرد. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ئامۆژنی وه‌نگ لانگ سینگی هینا پێش و به پیه‌له‌یه‌ک شه‌راب لێیان وه‌ژوو‌ر که‌وت. ئەو دوو لاوه ده‌ستیان کرد به شه‌راب خواردنه‌وه؛ یه‌کی پیه‌له‌یه‌کیان به ته‌نیا خوارده‌وه، دوو پیه‌له‌شیان به نیشانه‌ی ئەوه‌ی که له‌مه‌وه‌دا گیان و رووحیان بوو به یه‌ک. به کورتی به‌م چه‌شنه‌ خوارده‌مه‌نی دیکه‌شیان لێک دا و خواردیان. به‌لێ رێپوره‌سمی ماره‌کردن ده‌ستی پێکرد و ئەویش ته‌واو بوو و پاش رێزدانان بۆ وه‌نگ لانگ و ئۆلان وه‌ده‌ر که‌وتن.

مێز و سه‌نده‌لی له چوار ده‌وری هه‌وشه و وه‌تا‌غه‌کان داندرا و میوان به سه‌ر وه‌ربوون و به‌زم و شادی ده‌ستی پێکرد. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه بۆنی چێشت و پلاو ولاتی پر کردبوو! خه‌لکیکی زۆری تێرژابوو، ئی وای تێدا‌بوو هه‌ر نه‌شیانده‌ناسی! به‌لام که‌س کاری پێیان نه‌بوو، چونکه وه‌نگ لانگ پیاویکی نێویه‌ده‌ره‌وه و ده‌وله‌مه‌ند بوو کوو‌کوو بۆ ئەوه‌ی ئیراد نه‌یه‌ته سه‌ر نان و چێشته‌که‌یان له شاری را تاشپه‌زی هینا. هه‌روه‌ها له به‌رئه‌وه‌ی تاشپه‌زخانه‌که‌یان چکۆله‌ بوو نان و چێشتیکی زۆریان له شاری را له‌گه‌ڵ خۆیان هینا. تاشپه‌زه‌کان به مۆده‌ی شارستانی هوما‌یلینکیان له خۆ دا‌بوو و ده‌هاتن و ده‌چوون و خۆیان ده‌نواند و به نان و چێشته‌که‌یان ده‌نا‌زین! شتیش هه‌تا بلێی زۆر بوو، هه‌ر که‌س هه‌رچی ئیشتای لێ با تا ده‌یتوانی ده‌بخوارد و ده‌بخوارده‌وه؛ به‌زمی ده‌گه‌ی‌را و که‌یفی ده‌کرد.

ئۆلان له پيشدا پیتی گوتبوون که ده بیج دەرگا و په نجه ره کانی ناواله کهن و په رده کانیش لادن، تا به زم و شادی و پیکه نینی میوانه کانم گوی لیبی و بونی چیشته کانم بو بی. وهنگ لانگیش که ده چوو سه ری لی ددها پیتی ده گوت:

- هه موو شه رایبان خوار دووه ته وه؟ شیرنی و پلاوی سه سفره که گهرمه؟ خو روڤن و شه کری شیر نیبه که کهم نیبه؟ میوه کانیان به چی و ری داناوه؟

دوای ئه وهی وهنگ لانگ دلنیا ی ده کرد که هه موو شتیک زوره و که موکوری نیبه، گویی ددها وه به زم و شادی و پیکه نینی خه لکه که. سه ره نجام زه ماوه نده که به خو شی ته واو بوو و میوانه کان رویشتن، دوای ئه وهی شهو زرین گاو ه بیده نگیکی سه رسور هینه ر ولاتی داگرت! ده تگوت ئاو به ئاو ریدا کراوه؛ ولاتیکی کش و مات! ورده ورده ئۆلانیش داهینرا، له پاشان زاوا و بووکی بانگ کرد و پیتی گوتن:

- له وه که به ئاواتی خۆم گه یشتم زور خوشحالم و شوکری خودای ته واو ناکه م، جا ئه و جار خۆم به دهرده که م ده سپیرم با هه رکاریکی له دهستی دئ بیکا بی منته بی.

له پاشان وه سیه تی بو کوره که ی کرد و گوتی:

- کورم ئاگات له باب ه گهرت بی.

به بوو که که شی گوت:

- کچم ئه توش بی ئیحترامی به میترده که ت و خه زوور و پیره باب مه که و هه تا بو ت ده کری خزمه تیان بکه، ئه گه کرا جانا جاریکیسه ده ستیک به سه ر و چاوی ئه و کچه شیتته دا بیته، خیرت ده گاتی؛ که سی نیبه. تازه بوو به ئی ئه و ماله و ئه رکیتی قورست که وتوو ته سه ر شانی ده بی به چاکی ئه نجامی بده ی.

مه به سستی له و قسانه ی ئاخردا نه یلوو فهر بوو چونکه سه ره رای ئه وهی ماله که ی لی شیواند بوون؛ ده سستی له ره ش و سپیش نه ددها. له پاشان چاوی له بیره خه و راچوو، چاوه پروان بوون بزنانن قسه ی ئاخری چییه؟ به لام کاتییک وه خه بهر هاته وه هوشیکی وای نه بوو، بۆله یه کی لیتهات و گوتی:

- ئه گه ر ناحه زیش بووم چانییه کورم بوو، کلفهت بووم به لام ئیستا کوری به ژن و مندالم هه یه.

بریک بیده نگ بوو، له پاشان دریشه ی به قسه کانیدا و گوتی:

- ئه و ژنه ی دیکه قوونه بانی ئه وهی نیبه نان و چیشته دروست کا، له بهر ئه وهی جوانه خزمه تی که سپیش ناکا، به لام جوانی کوا ده بیته کور؟

وهنگ لانگ له و ده مه ی دا وه ژوو رکه وت و ته ماشای کرد کوو کوو و نه یلوو فهر له په نا ئۆلان دانیشتبوون و ئه ویش قسه ی ده په راند. ئه وانی وه دهرنا و بو خو ی له په نای دانیشته و بیری له تاوانباری خو ی ده کرده وه که بو ده بیج له کاتی سه ره مه رگیشدا به زه بییم به و ژنه به سته زمانه دا نه یه و بلیم: «بی پان و ناحه ز و لیو ئه ستور». له حالیکدا خو ی سه رزه نشته ده کرد ته ماشای ئۆلانی ده کرد، ئۆلان سه ری هه لپنا که ته ماشای کا، به لام خو ی بو رانه گیرا و سه ری له سه ر سه رینه که ی که وته خوار، بریک له رزی له پاشان عومری دریزی دا به ئیوه. کاتییک مرد وهنگ لانگ دلای پروای نه دا ده سستی لیدا، بانگی ئاموژنی کرد و گوتی:

- ئاوی بو گهرم که و بیشو.

پاش ئه وهی شوشتیان وهنگ لانگ دلای پروای نه دا بچته وه تاغه که ی، به لام دوای ئه وهی کفنیان کرد پیتی له تابووته که نان و بو خو ی هه سته رویشته بو شاری. زور نارحه ت بوو، به لام تازه هه چی بو نه ده کرا. سه ره نجام ته مای گرت دوو سی که س له گه ل خو ی بینی بو ئه وهی تابووته که لاک و مۆرکه ن. له فالگیریکیشی پرسی:

- چ روژتیک بو مردوو به خاک سپاردن چاکه؟

فالگیر گوتی:

- دوای سی مانگی دیکه ته سلیم به خاکی کهن.

له پاشان وهنگ لانگ چوو بو په رستگه ی شار تا جیگایه ک له وی به ئیجاره بگری و ته رمی ئۆلان له وی دانین. دوای چهنه لیدانیکی زور جیگایه کیان دایه و له وی به جینی هیشت. دوای ئه و کارانه لیباسی ره شی بو خو ی و کوره که ی به دروون دا و خو بان بو پرسه و سه ره خو شی ئاماده کرد.

وهنگ لانگ دوای مه رگی ئۆلان پیتی خو ش نه بوو له وه تاغه که ی وی بخه وی به م هۆیه شتومه کی خو ی برده وه تاغی نه یلوو فهر و به کوره که ی گوت:

- ئه تو له گه ل خیزانت بچوو وه تاغی دایکت، ئه و وه تاغی که له وی زگی به تو پر بوو له وی له دایک بووی بو خو شی هه ر له وی کوچی دواپی کرد، برۆ با ئه توش کوره کانت له وی له دایک بن.

زاوا و بووک زۆر به خوشحالییهوه چوونه وهتاغهکهی ئۆلان. بهلام هیندهی پی نهچوو که پیرهبابیش دواى له تابووت نانى ئۆلان نارهحەت بوو و لهسهه تهختهکهی راکشا. بهيانى که نهوهکهی چای بو دها تهماشاهکا به سهه چاواندا کهوتوو و ههرچی بانگی دهکا جواب ناداتهوه! کچهکه له ترسان دهزيرتني و به گريان دهچتهوه لای وهنگ لانگ و دهلي:

- باباه! باباه! بگهيه، پيم وايه باباه پيره نهماوه!

وهنگ لانگ کاتيک دهچته ژوو تهماشاهکا باب له حهوت سالان راست بوتهوه! دواى ئهوهی دلنيا بوو باوکی نهماوه ههر بوخوی شوستی! کفنی کرد و له تابووتی نا، راوهستا و گوئی:

- ههر دووکیان له رۆژتیکدا به خاک دهسپيرين.

پارچه زهوييهکی ديارى کرد و کردی به قهرستانى بنهمالهی خوی و گوئی:

- بو خوشم ههر ليره بنيتزن، چونکه باوكم زۆرى دل پيمهوه بوو، با به مردووييش ليى دوور نهکهمهوه.

وهنگ لانگ بو باوکی زۆر نارهحەت بوو، چونکه زۆر به زهليلی مرد. دواى ئهوهی سى مانگه تهواوو ژمارهيهکی پياوى ئاينى بانگ کرد تا لهسهه تهرمی ئۆلان و باوکی دوعا و سروودی ئاينى بخویننهوه. دواى ههر دوعايهکی که دهيانخويند سکهيهکی زيوى ددانى؛ بهم چهشنه ئه و رپورهسمه تا بهيانى دريژهی بوو.

له پاشان وهنگ لانگ ديوارى له دهورى پارچه زهوييهکه کيتشا و نيوى نا گۆرستانى بنهمالهی وهنگ لانگ. دواى ئهوهی رپورهسمى دوعا خویندن تهواو بوو تهرمهکانيان له کهژاوهيهک نا، ههریهکهی بهرمالتيکی سپييان به سهه شانى دادان و به شان بردنيان بو قهبران. تهواوى بنه و بنهچهکهی مالى تهناهت نهيلووفهريش له و رپورهسمه دا بهشداريان کرد. ههموو نارهحەت و پهريشان بوون و دهگريان، بهلام کچه شيتهکه ههر پيیدهکهنى. وهنگ لانگ له لای دوو قهبرهکه راوهستا تا تابووتهکانيان دانا سهه عهرزى، له پاشان گوئی:

- له پيشدا باوكم تهسلیم به خاک کهن.

- ههموو به دهنگ گريان و نارهحەت بوون، بهلام وهنگ لانگ به بيیدهنگی له نيو

خويدا وهک مهنجهل دهکولى و دهیگوت: «ههموو گياى مردنين و ئه و رۆژهمان له بهره، چاره نييه و له گهل مردن چ ناکرى». دواى ئهوهی تهرمهکانيان تهسلیم به خاک کرد و دايانپوشين، وهنگ لانگ کهژاوهکهی ناردهوه و به پييان گهراوه مالى، کهچی بو سهه قهبران سواری کهژاوه ببوو و خهلهکهکهی ديکه بهدوايدا دهريشتن. وهنگ لانگ زۆرتر له ههموو شتيک بهوهوه نارهحەت بوو که بۆچی ئه و دوو گهوههراوهی له ئۆلان وهرگرتهبووهوه و دابووى به نهيلووفهر، بهتاييهت که له گوئی نهيلووفهردا چاوى پيى دهکوت دهیگوت: «خۆزگه ئه و کارهه نهکردبا، بهلام با تازه وهداوى چوان نهکهم، دها له کاتى خويدا ئهوهه نهکردبا». ههروهها دهیگوت: «خۆزگه به و سهردهمهى که پيکهوه لهسهه ئه و موچه و مهزرايه کارمان دهکرد، ئاخ و سهه ئاخ تازه چاوم به و رۆژه ناکهويتتهوه». له پاشان گوئی: «تازه مال و حالى چى! بوته غهخانه! تازه ژيان به کار نايه و شادى و هيوا و ئه مهيگيت له گۆزیدا نييه». له پاشان وهک مندال دهستی کرد به گريان و فرميسک به چاويدا هاته خوار.

له ماوهی زهماوند و سه‌ره‌خوشییه‌که‌دا و‌هنگ لانگ بۆی نه‌کرا سه‌ر له به‌ره‌هم و کشتوکال و زه‌ویوزاره‌که‌ی بدا. رۆژتیک چینگ هاته لای و گوتی:

- ئیستا که شین و شایی ته‌واو بووه ئیجازه بده‌ی چ‌ه‌ند قسه‌یه‌که‌م هه‌یه.
وه‌نگ لانگ گوتی:

- دیسان چ‌ خه‌به‌ره؟ من له‌و ماوه‌دا ته‌نیا بیرم له‌و پارچه زه‌وییه ده‌کرده‌وه که ئۆلان و باوکمی لی بنیژم، پی‌م وانه‌بوو زه‌ویشم هه‌یه.

چینگ پاش ئه‌وه‌ی و‌هنگ لانگ ته‌واو بوو ده‌سته‌ونه‌زهر راوه‌ستا و گوتی:

- خودا له‌ زارم نه‌روانی و زمانم لال بی، ئه‌وسال و دياره تووشی سیلاو و با و بۆرانیکی سه‌خت ده‌بین، چونکه هیشتا هاوین نه‌هاتوه ئاو رۆژ به رۆژ زیاد ده‌کا و ده‌وربه‌ری زه‌وییه‌کان هه‌موو ئاو، به بی‌ری هه‌یج که‌س ئاو ئه‌و وه‌ختانه ئه‌وه‌نده زۆر نه‌بووه.

وه‌نگ لانگ به‌ قه‌لسی گوتی:

- خیرم له‌و پیره‌ی ئاسمانان نه‌دیوه، چ‌ عوودی بۆ بسووتینی چ‌ بۆی نه‌سووتینی ئه‌وه‌ی ده‌یکا هه‌ر ده‌یکا! با برۆین سه‌ریک له‌ زه‌وییه‌کان بده‌ین.

وه‌نگ لانگ زۆر قه‌لس بوو، به‌لام چینگ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیاویکی شه‌رمیون و ترسه‌نۆک بوو هه‌ینده‌ی دیکه‌شی خراپه له رۆژگار دیبا نه‌یده‌ویرا وه‌ک و‌هنگ لانگ له به‌را به‌ر خوداکان راوه‌ست و ده‌یگوت: «پیاو له‌گه‌ل کاری خودا چی بۆ ناکر و ده‌بی رازی بی». به‌لام و‌هنگ لانگ هه‌رچی به‌ زاریدا هاتبا نه‌یده‌گه‌یتره‌وه. دوا ئه‌وه‌ی و‌هنگ لانگ چووه مووچه و ته‌ماشای کرد ئاو ولاتی داگرتوه گوتی:

- خۆ هیشتا باران نه‌باریوه هاوین نه‌هاتوه زه‌وییه‌کان به‌ سیلاو به‌ تالان، ئه‌دی ئه‌گه‌ر باران بباری روو له‌ کوئی که‌بین؟ بلتی دیسان تووشی قاتی و قری نه‌بینه‌وه؟

وه‌نگ لانگ ده‌تگوت داشه‌هاریه هه‌لده‌سووری! حه‌جمینی نه‌بوو! بی‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه

که برینجه‌که‌ی له‌ کوئی بچینی چاکه به‌لام کاتیک چاوی به‌و هه‌موو ئاو هه‌وت دینی له‌ کن نه‌ما، ده‌ستی کرد به‌ کفر و ناشکوری و هات و هاوار و گوتی:

- به‌ که‌یفی پیاوه پیره‌ی ئاسمانه‌کانه له سه‌ره‌وه ته‌ماشای به‌دبه‌ختی و برسیده‌تی ئه‌و خه‌لکه ده‌کا، خۆ شوکر له‌وه زیاتر هه‌یچی دیکه‌ی له ده‌ست نایه.

وه‌نگ لانگ زۆر به‌ قه‌لسی ئه‌و قسانه‌ی ده‌کرد به‌لام چینگ به‌ له‌رزه له‌رز له‌به‌ر خۆبه‌وه ده‌یگوت:

- سه‌ره‌رای هه‌موو ئه‌وانه‌ش ئه‌و له ئیمه چاکتره، ئه‌ریاب گیان! ئه‌و قسانه مه‌ چاک نییه.

وه‌نگ لانگ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌ند بوو له هه‌یج شتی که نه‌ده‌ترسا، به‌ بۆله بۆل به‌ره‌و مال بووه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ریتگا چاره‌یه‌ک بۆ به‌رگری له‌و لافاوه بدۆزیته‌وه. سه‌ره‌نجام هه‌ر چی پیش بینیان کردبوو هاته دی، له لای شیماله‌وه لافاو هه‌ستا و ئاوبه‌نده‌کان خۆیان رانه‌گرت و شکان، به‌ر له‌وه‌ی ئاو بگاته وان کۆبوونه‌وه به‌کیان پیک هه‌نا و هه‌ر که‌سه به‌ پیتی توانای خۆی پوولتیکیان دانا و بردیان بۆ شاره‌داری ئه‌و ناوچه‌یه که ئاو به‌نده‌کانیان بۆ تازه کاته‌وه تا به‌لکو له به‌لای ئه‌و لافاوه به‌ دوور بن. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شاره‌دار پیاویکی فه‌قیر و تازه‌کار بوو به‌ چاوپیکه‌وتنی ئه‌و هه‌موو پووله وه‌ک شیتی لیه‌تات، چونکه هه‌روا دوو س رۆژتیک بوو دامه‌زرا بوو! ئه‌ویش به‌ هه‌زار قه‌رز و قوله و خانوو فرۆشتن و فه‌رش و شتی دیکه ئه‌و پله‌وپایه‌ی کرپوو! به‌و ته‌مایه که به‌ نه‌وایه‌ک بگا و ده‌وله‌مه‌ند بی.

کاتیک لافاو ئاوبه‌نده‌کانی وه‌به‌ر خۆیدا و مووچه‌کانی داگرت خه‌لک کردیانه هات و هاوار و به‌رده‌رکیان به‌ شاره‌داری گرت، شاره‌دار به‌ فیتی خۆی زانی و له ترسان خۆی شاردوه. چونکه ئه‌و س هه‌زار سه‌که‌ی که له خه‌لکه‌که‌ی وه‌رگرتبوو له ماله‌که‌ی خۆی خه‌رج کردبوو، کاتیک خه‌لکه‌که‌ ئه‌وه‌یان زانی به‌رچاویان تاریک بوو به‌ته‌مای کوشتن رۆانه ماله‌که‌ی، شاره‌دار که هرووژمی خه‌لکه‌که‌ی چاوپیکه‌وت له ترسان هه‌لات و خۆی به‌ ئاو دادا و خنکا. به‌ له به‌ین چوونی شاره‌دار خه‌لکه‌که‌ بریک ئه‌هوه‌ن بوونه‌وه، به‌لام پووله‌که‌یان هه‌ر چوو.

ورده ورده ئاو هارهات و زۆربوو، تا سه‌ره‌نجام ئاوبه‌نده‌کانی یه‌ک له دوا یه‌ک شکاند و وه‌به‌ر خۆیدان و ئاسه‌واری نه‌هیشتن، هه‌ینده‌ی پێ نه‌چوو زه‌وییه‌کانیش هه‌موو پر بوون له

ئو، ھەرۋەھا ئاۋايىيەكانىش ئاۋ دەۋرى دان و خانوۋەكانىش تىك قرمان و پروخان. خەلگەكە دۋاي ئەۋەى ھىچيان بۆ نەكرا راۋەستاۋون تەماشاي لافاۋەكەيان دەكرد كە چلۆن مالىۋحالەكەيان لى ويران دەكا. لەلايەكى دىكەشەۋە زەۋبىيەكانىان دەتگوت قەتيان ئاۋ نەدبۋە پىتوبىستيان بە بارانەيە. سەرت نەيەشېنم ئەۋەندە باران بارى ئاۋايى بۋوبە كەلەكى سەر ئاۋى!

مالە ۋەنگ لانگ لەسەر تەپۆلگەيەك بۋو كە دەپروانىيە ئاۋايى. ۋەنگ لانگ لە وپرا تەماشاي ۋلاتى دەكرد و پىتى ۋابۋو لافاۋ مالە وان ناگرېتەۋە، بەلام لەۋە دەترسا ئاۋ بگاتە گۆرستان و قەبرەكان تىك پروۋخېنى.

ئەۋ سال خەلگى جارىكى دىكەش تۋوشى قاتى و قىرى بۋون و لە برسان ۋەگيان ھاتن، بۆ چارەسەرکردنى خۆيان ھەريەكەى پرويان لە جىگايەكى كىرد و ۋەشۋېن كارىكى كەۋتن. بۆ ۋېنە تاقمىك ۋەك پىشۋو رۆيشتن بۆ جنۋوب، ژمارەبەكيش لە ھەيفان رەگەل چەتەكانى ئەۋ ناۋچەيە كەۋتن و دەستيان كىرد بە دىزى و رېگرى. خەلگى شارى زۆر تەنگاۋ بۋون، ناچار بۆ بەرگرى لەۋ كارە چەپەلە جگە لە دەروازىك بۆ ئاموشۋ ھەموو دەروازەكانى دىكەيان داخست و نىگابانىان دانا، كە شەۋانە ئەۋ دەروازەشيان دادەخست. ژمارەبەكيش كە لەبەر پىرى نەچۋو بۋون بۆ جنۋوب و رېگرىشيان بۆ نەدەكرا، ھەروا بە زگى برسى لەۋى مانەۋە، تا سەرەنجام لە برسان پەنايان برد بۆ گژ و گەلای داران ۋەك چىنگ. لەۋ نېۋەدا ژمارەبەكيش لە برسان مردن.

ۋەنگ لانگ پىتى ۋابۋو بەم زوۋانە لافاۋ نانىشىتەۋە و تۋوشى قاتى و قىرىكى سەير دەبن، دۋاي ئەۋەى دلنبا بۋو كە ئەۋ مەترسىيەى لە پىشە لەگەل كوۋكوۋ كىردى بە كىشە و گوتى:

- دەبى دەست پىتۋە بگرى، ھىندە مەچۋە شار و ھەموو رۆژى گۆشتى مەكپە؛ دەرنابەين.

ۋەنگ لانگ لە لايەكەۋە پىتى خۆش بۋو سىلاۋ ھاتوۋە چونكە رېگاي شارى لە كوۋكوۋ گرتىۋو و ئاموشۋى بۆ نەدەكرا، بەلام ئەگەر زۆر پىتوبىست با ۋەنگ لانگ لۆتكەى بۆ بە ئاۋ دادەدا و دەينارد بۆ شار. كوۋكوۋ بەۋ مەسەلەۋە زۆر نارەھەت بۋو، ھىندىك جار لە چىنگىش تۋورە دەبۋو بەلام چىنگ لەبەر دلئى ئەربابەكەى خۆى لى لادەدا.

ۋەنگ لانگ لە پاشان ھەموو شتىكى خستە ژىر چاۋدىرى خۆى و نەيدەھىشت ھىچ

شتىك بە فېرۆ بۋو، ھەرۋەھا ھاتە سەر ئەۋ باۋەرە كە چىنگ و كرىكارەكانىش جواب كا، سەرەنجام لەبەر ناچارى لە زستانىك دا جوابى كىردن تفت ھەلاۋىشتىبا دەبىست! چىنگ و كرىكارەكانىش بە قسەى ۋەنگ لانگ رۆيشتن بۆ جنۋوب تا ھەتا بەھارى لەۋى بن و لە پاشان بگەرتىنەۋە. ئەۋەى لەۋ نېۋەدا بە كەيف بۋو نەيلوۋفەر بۋو چونكە بە دىزى ھەمووشتىكى ۋەردەگرت و بۆ ھىچ شتىك كەمايەسى نەدەكېشا. بەلام بۆ رۆژى جىژن جگە لە بەرازىكى موۋچەى خۆيان و ماسىيەك ھىچى دىكەيان نەخوارد! ۋەنگ لانگ ۋاش فەقىر و دەس تەنگ نەبۋو كە ھىچى نەبى بەلكو پولىتىكى زۆرى لە كەلېن و قوژىنى ۋەتاغى كور و بۋوكەكەيدا شارەبۋوۋە، بەلام ئەۋان بەۋ مەسەلەيان نەدەزانى. بىجگە لەۋەى برىكى دىكەى پولىتىكى زىو كە لە كوۋپەيەكدا لە ژىر ەرزى نابۋو، دوو سى چالىشى دەغلىۋدان ھەر ماۋو. بەم جۆرە خۆى و بنەمالەكەى لە قاتى و قىرى نەجات دا، بەلام خەلگىكى زۆر لە دەۋر و بەرى وان لە برسان مردن. ۋەنگ لانگىش ئەۋ سەردەمەى ۋەبىر ھاتەۋە كە بۆ خۆى يەكېك بۋو لەۋ فەقىرانەى دەۋرۋەرى دەۋلەمەندەكان تف و نەحەتى دەكردن، بەلام ئىستا بە پىچەۋانەى رابردوۋ جىگاي دەۋلەمەندەكانى گرتىۋوۋە و خەلگ قسەيان پىدەگوت و لە ترسان دەرگاي مالەكەى گالەدابۋو، ئەۋەشى دەزانى ئەگەر لەبەر مامى نەبا ھەروا بە ئاسانى چەتە لە كۆلى نەدەبۋونەۋە. جا لەبەر ئەۋەى خۆى پىارتىزى مالە مامى ھەر چى كوتبايان نەيدەگوت نا.

مالە مامى كاتىك ھەستيان بەۋە كىرد كە ۋەنگ لانگ لىيان دەترسى پۆز و ئىفادەيەكى زۆريان بە سەردا لىدەدا؛ بە تايبەت ئامۆژنى ھەر رۆژە بىيانۋىيەكى دەگرت. ۋەنگ لانگ دەيزانى كە ئەۋ كارە كارى ئامۆژنى و ئامۆزاکەيەتى، چونكە مامى ھەسەلەى ئەۋ جۆرە كارانەى نەبۋو. رۆژىك تەماشاي كىرد مامى ھان دەدەن و دلېن

- پولىتىكى زۆر و زەۋەندى ھەيە با برىكى لى گل دەبىنەۋە.

ئامۆژنى گوتى:

- قەت ۋامان بۆ ھەلئناكەۋى چونكە بۆ خۆشى ئەۋە چاك دەزانى كە ئەگەر ئىۋە نەبان دەمىك بۋو مالەكەيان بە تالان دەبرد، ئىستاكە تۆ جىنشىنى سەرۋكى رىش سورەكانى تا ھەلە كارىكى بكە.

ۋەنگ لانگ كاتىك ئەۋ قسەى بىست لە داخان خەرىك بۋو يەك بەخۆى ھاۋار بكا، بەلام بە ھەر جۆرىك بۋو خۆى راگرت، زۆرى بىر كىردەۋە كە خۆى لە دەست ئەۋ سى كەسە

نهجات دا به لّام هيچي بؤ نه ده كرا رۆژتيك مامي هاته لاي و پتي گوت:

- برزاي خو شه ويست بؤخوم توو تنم نه ماوه و خيژانيشم كوته كه ي دراوه. برپيكم پوول دهيه.

وهنگ لانگ نه ويرا بلتي نا، دهستي برد بؤ پشتيننده كه ي و سي سكه ي زيوي دايه، به لّام له داخان جييره جييري دداني رتي رۆژتيك ده رويشت و ده تگوت له خو ي ده كاته وه. دو اي دوو رۆژان ديسان مامي هاته وه و گوتي پوول. سه ره نجام وهنگ لانگ خو ي بؤ رانه گيرا و گوتي:

- بؤ دهست پتوه ناگري، خو بني له تاويدا نيبه، يان پيت خو شه ئيمه ش له برسان بمرين؟

مامي قاقايه كي لي دا و گوتي:

- شوكري خوداي بكه رۆژگار له گه ل تو زور چاك بووه، نازاني خه لك له بهر ده رگاي خو يان له سيداره دراون، بؤ نه تو چاوت له وان ره شتره؟ من سه نگ و سووكيم زور له گه ل كر دووي قه دري خو ت بزانه و چه نه دريژي مه كه.

- وهنگ لانگ كاتييك نه و قسانه ي بيست له حه بيه تان هه موو گياني بوو به ئاره قه، له پاشان دهستي برد بؤ گيرفاني و پووله كه ي بؤ له سه ر دهستي راگرت و گوتي فه رموو قوربان.

له و ماله دا جگه له و سي كه سه هيج كه س گوشتي نه ده خوارد، له حالتيكدا تمه نييك به حه وت برايان وه گير نه ده كه وت به ئيشتي ياي خو يان ده يان كرد و ده بان خوارد. وهنگ لانگ بؤ نه وه ي نه چته بهر ده رگاي خه لك و ئاواره ي ولا تان نه بي سيغار كي شانيشي كه م كر دبووه وه، به لّام مامي چونكه زه حمه تي پتوه نه ده كي شها هه ر نه يده كوژانده وه، له لايه كي ديكه شه وه كوره كه ي وهنگ لانگ له بهر نه وه ي تازه زاوا بوو هه ر له بييري خو شگوزه راني خو ي دابوو، هه روه ها چاويكي شي كر دبووه چوار چاو له سه ر كوره مامه كه ي، چونكه زور سپله و چاو حيز بوو؛ له كه س نه ده فكري. به م هؤيه تا نه و كوره له مال با نه يده هيشت ژنه كه ي وه در كه وي. كاتييك تيگه بي كه نه و سي كه سه باوكي ناره حه ت ده كه ن له حه يفان سوور هه لگه را و گوتي:

- خو ئيمه به و سي كه سه وه نه درواوين با ماليكي ديكه بؤ خو مان دروست كه ين و ئيره ش بؤ نه وان به جي بي لين.

وهنگ لانگ تا نه و كاته پريسكه ي دلي خو ي له لاي هيج كه س نه كر دبووه وه، زور به ساكاري به كوره كه ي گوت:

- له خو شه ويستي نيبه كه ريزيان لي ده گرم و شتيان ده ده مي، باوه ركه وه ك سه گ لي تيان بي زارم. نه گه ر هيج رووناكايه ك با يه ك و دووم لي نه ده كرد و له كو ل خو م ده كر دنه وه، به لّام نه تو نه وه ي ده زاني كه مامت سه رو كي تا قميك دز و چه ته يه؟ نه گه ر بيتو به خيوي نه كه م گيان و ژباغان ده كه ويته مه ترسييه وه؟

كوره كه به بيستي نه و قسانه هينده ي ديكه ناره حه ت بوو، برپي ك مات بوو و به تو وره يي گوتي:

- پيشنياريك هه يه، نه و يش نه وه يه نه وان سي كه سن و ئيمه ش به چينگه وه ده بينه سي كه س، با له گه ليان به شه ر بيين، يان خودا به وان ددا يان به مه، نه گه ر ده روه ستمان نه هاتن به ئاويان داده ده ين، پيم وايه نه وه له هه موو شتيك مه سلحه تتره.

به لّام وهنگ لانگ هه رچه ند به خو يني سه ري مامي تووني بوو دلي برواي نه دا نه و كاره بكا و گوتي:

- نه خيتر نه وه ريگا چاره نيبه. كه يفي خو به تي با نه و خراب بي من مامي خو م به ئاو دانادم، هيج ده زاني نه گه ر نه و مه سه له به گوتي دزه كان بگاته وه چ به لايه كمان به سه ر دين؟ به خوداي خو يمان به كه ولي داده كه ن به قسه ت ناكم چونكه ده زانم تا نه و زيندوو بي ئيمه ش سلا مه تين، هه روه ها نه گه ر بؤ خو ي بمرئ نه مه ش وه ك خه لكي ديكه تووش تالان و برؤ ده بين.

ماوه يه ك هه ردوو كيان بي ده نگ بوون له پاشان كوره كه ي گوتي: «بابم راست ده كا مردن ريگا چاره نيبه، ده بي له ريگايه كي ديكه را بؤي بچين». سه ره نجام وهنگ لانگ دو اي بي ركردنه وه يه كي زور گوتي:

- نه گه ر بتوانين به خيويان كه ين و نه وان يش ناره حه تيمان بؤ پي ك نه هين، هه روه ها نه مين بن زور مان به قازانجه، به لّام نه و كاره ش له وانه به دووره. كوره كه ي گوتي:

- حالي بووم ده لتي چي، نه دي پيت چونه فيري ترياك كي شانيان بكه ين؟ پيشم وايه ريگايه كي چاك بي، له هه وه له وه هه وه سيان بؤ شل ده كه ين با به كه يفي خو يان بكي شن

دوای ئه وهی به چاکی فیر بوون له بهر ئه وهی بو خویان بویان ناکردی ده بنه میوه پوون له بهر دهستاندا.

- وهنگ لانگ له بهر ئه وهی بییری لهو مهسه له نه کردبووه گوتی:

- خو نابیی ههروا بهرهلایان کهین و به کهیفی خویان مل پیوه نین، له دور و مهرجانیس به قیسه تتر بی هه ر ئه وه مان چاکتره، به راستی بنه ماله یه کی نه حاواوه و ناپاکن؛ به تایبهت ئه وه تبهوه چا و حیزه یان.

وهنگ لانگ لهو پیوانه نه بو ههروا به هاسانیس به لینی به کوره کهی بدا، چونکه ئه وه کاره پیویستی به پوولیکی زور هه بوو، له لایه کی دیکه شه وه ئه وه نیگه رانییه هه بوو که قه بوولی نه کهن.

هیشتا ئه وه مهسه له یان بو حهل نه بوو ته ماشایان کرد غه میکی دیکه شبان بو زیاد بوو؛ ئه ویش ئه وه بوو که کوره مامه کهی ته ماحی له ناموزا کهی خوی کردبوو. له حالیکدا وهک خوشک و برا وا بوون و پیک نه ده شبان، به کورتی شه و پیک به ربینگ به که کهی ده گری و نامیزی پیداده کا، به لام که کهی خوی به دهسته وه نادا و دهیکاته ههرا ههرا. وهنگ لانگ کاتییک ئه وهی چا و پیده که وئ به غاردان ههرا ده کاته سه ر کوره مامه کهی و به مست و پیتلاقه وه ری ده گه رپیتی. ئه وه تبهوه بی ئه وهی پی بچی ده تگوت سه گه گوشتی به ده مه وه گرتوه. به زوریس که کهی بهر نه ده دا، سه ره نجام دوای گیره و کیشه به کی زور وهنگ لانگ که کهی له ده ست ده ره پناوه. هه تیو له پاشان دهستی کرد به پیکه نین و گوتی:

- قومارم له گه ل ده کرد، مه گه ر خوشکی خوم نییه؛ پیوا ته ماح له خوشکی خوی ده کا.

هه رچه ند به روالهت ئه وه قسانه ی ده کرد به لام شه هوه تی له نیوچاوانی ده باری؛ وهنگ لانگ سرتیه کی له گه ل که کهی کرد و ناردییه وه وه تاغه کهی خوی. وهنگ لانگ شه وئ که ئه وه مهسه له ی بو کوره کهی گپراوه، کوره کهی زور نارچهت بوو گوتی:

- ده بی بینیرینه شار و له ماله لی یو داینین رهنگه لی یوش بلتی سه له کهی خراپه و ناتوانم، ده نا ئبروو مان ده چی و له وانیه که چینییه کهی به ری.

سه ره نجام وهنگ لانگ پیشنیاری کوره کهی قه بوول کرد به یانی زوو چوو ماله تاجرکه و گوتی:

- که کهم بوته سیزده سال و وهختی میرد کرد نییه تی.

لی یو به دووولی گوتی:

- بوخوت ده زانی ئه وسال شتیکی وام نه بووه که بتوانم نان خوژیکی دیکه ش به خاووخیزانم زیاد کهم.

وهنگ لانگ له رووی هه لئه ده هات بلتی له ترسی برازا کهم ناویرم رایگرم ئه وهی کرده بیانو و گوتی:

- دایکی نه ماوه، ئه منیش ناتوانم ناگام لپی بی، حافره ته و خوی ناسیوه، چاک نییه له مالتی دا بی، سه ره رای هه موو ئه وانه ش خه لک زورم ناموشو ده کهن و ئینسانی جوړبه جوړ دین و ده پوون، به کورتی که چینییه کهی لیره چاکتر ده پاریزری. با له لای خوتان بی. هه ره وهختیک پیتان خوش بوو بیده نه به میرده کهی.

کابرای تاجر له وه لامدا گوتی:

- ده بیینی بهیته با بزاین دوای کو کردنه وهی خه له و خه رمان ده توانین زه ماوه ند وه ری خه یین؟

وهنگ لانگ پاش ئه وه به لینی دانه به خوشحالی وه ده رکه وت و چوو بریک تووتن بو خوی بگری. کاتییک کابرای دووکاندار تووتنه کهی بو کیشا و گوتی:

- میرزا تریاکیشته هه یه؟

میرزا گوتی:

- ئه و روژانه تریاک فرۆشن قه دهغه کراوه به نازادی ناتوانین بیفرۆشین به لام ئه گه ر پوولت هه یه و ده کری له وه تاغی پشته وه هه م ده کیشن، هه م ده فرۆشین، مه ترسه زور گران نییه.

وهنگ لانگ به بی ئه وهی مه به سستیکی هه بی گوتی:

- شه ش مسقالیشم له وی بده یه.

وهنگ لانگ بهر له وهی دووه مین کچی خوی بهر پی کا و دلئی ناسووده بی به مامی گوت:

- مامه گیان! برپکم تریاک بو کرپوی.

مامی به پیکه نینه وه تریاکه که ی لی وهرگرت و گوتی:

- چه مردریتز بی بابم، له پیشدا یهک دوو مژم لی داوه، وهک بزائم نهو رۆژانه زور گران بووه، مالت ناوهدان بی زورم پیخوش بوو.

وهنگ لانگ ههروا به سارد و سړی وهلامی داوه:

- جا چ بوو گرانه؛ پوول چیه قوربانی تو بی. ههروا وهک بوخوت دهزانی باوکم له بهر نهوهی زور پیر بوسو شهوانه خهوی لی نه دهکوت، ناچار برپم تریاک بو کرپی، ههروا وهختیک خهوی رهو بباوه یهک دوو مژمی لی ددها و خراپ بوی دهکوت. بهختی خوت نهو پور له نیوشی و شالات دا دیمه وه. له دلئی خومدا گوتم نهوه بو مامم چاکه. با له لات بی، ههروا وهختیک پیت خوش بوو یان نارحمت بووی دوو مژمی لی ده.

مامی پاش نهوهی تریاکه که ی لی وهرگرت له بهر خوی وه گوتی: «بونی چهند خوشه، خو که سیکی دهوله مهند نه بی نهو رۆژانه تریاک بو ناکیشری». پاش نهو قسانه چوو حوقه و ماشه یه کی کرپی ملی له تریاک کیشان نا.

وهنگ لانگ چوو بازار و به دزی ماله مامی دوو سح حوقه و ماشه ی کرپی و هینایه وه، ههریه که له گوشه یه کی دانان بو نهوهی شوینه ونکه یان لی بکا و بلین بو خوشی فیتری تریاک کیشان بووه. له لایه کی دیکه شهوه به نهیلوفهر و کورپه که ی دهگوت نه کهن دهست له تریاک ی بدن، زور گرانه دهرنا به یین، به لام له بنهوه ناموژنی هان ددها و تاریفی تریاک بو ده کرد. به کورتی فیتری کردن و نه بده هیششت لییان بپری چونکه رپنگاهه دیبووه وه و له دهستیان ناسووده ببوو.

ورده ورده زستان ته و او بوو، لافاو نیشته وه. وهنگ لانگ رپنگای بو کراوه و رۆژانه دهچو سه ری له زهوییه کان ددها. رۆژتیک کورپه که شی وه و اوای کهوت و گوتی:

- نزیکه نان خۆزیکه دیکه شمان بو زیاد بی و بیبه بابه گهوره.

وهنگ لانگ کاتیک نهو قسه ی بیست به پیکه نینه وه ناوری داوه و گوتی:

- به هه به ه، به راستی رۆژتیکه خوشه! هیوادارم هه همیشه خوش خه بهر بی.

ههروا به پیکه نینه وه به چینگی گوت:

- ههسته برۆ بو شار، ها نهوه پوول برپک ماسی و که لپه لی چاک بکره و زوو وه ره وه.

وهنگ لانگ شته کانی دا به بوو که که ی و گوتی:

- بخو بخو، با مندله کهت خه په تو له و قه له و بی.

وهنگ لانگ به له دایک بوونی نهو منداله وهک گول گه شاوه، زور خوشحال بوو، به چاوپیکه وتنی منداله که هه موو شتیکی له بیر دهچوو وه، هاوین هات و نهوانه ی له ترسی لافاو و برسیایه تی هه لاتبوون تاق و لوق و پول پول که ماندوو به تی کاری زستانیان لی دیار بوو گه رانه وه. هه رچند هیچیان نه ما بوو، به لام له وهی که به سلامه تی گه رابوونه وه ولاتی خویان زور خوشحال بوون، چونکه ده یاننتوانی دهست بکه نه وه به کار و چوار دیوارتیک بو خویان پیکه وه نین.

ژماره یه که هاتنه لای وهنگ لانگ و داوای قهرزیان لی کرد، وهنگ لانگ گوتی بهو شرتی قهرزو له گه ل ده که م که زهوییه کانتان له گرهو بنین. بهو پوول کاره کانیان بو ته و او نه بوو و نیوه چل ماوه. نه شیانده توانی پوولی دیکه قهرز کهن، ناچار بو ته و او بوونی کاره کانیان زویان ده فرۆشت، فرۆشتنی زهوی به که یفی وهنگ لانگ بوو، چونکه زهوییه کی زوری به هه رزان وه دهست کهوت.

زهوی له لای نهو خه لکه زور گرینگ و به نرخ بوو بهم هویه تاقمیک له جیاتی زهوی کچه کانیان ده فرۆشت، ژماره یه ک هاتنه لای وهنگ لانگ و پیشنیاری فرۆشتنی کچه کانیان پیکرد. وهنگ لانگ که زوری دل به داها ت و مناله وه بوو، پینج کچی لی کرین، یه کی له جیاتی کوکو بو خزمه تی نهیلوفهر دانا چواره که ی دیکه شی بو نیو مال و هه لوژاردن و قاپ و که وچک شوتن دیاری کرد. چهند رۆژی دیکه ی پیچوو پیاو یک کچتکی حهوت ساله ی بو برد، وهنگ لانگ گوتی:

- نهوه زور چکوله یه به که لکی نیمه نایه.

به لام نهیلوفهر منداله که ی وه بهر دلکهوت و گوتی:

- ئەو چىكۆلەيى بىدە بە من ئەۋەيى دىكە زۆر ناھەزە بۆنى لى دى، نامھەۋى.
ۋەنگ لانگ زىگى بە كچەكە سووتا و دلى نەيلووفەرى نەشكاند و گوتى:
- چۆنت پىخۆشە وا بىكە.

سەرەنجام مندالەكەي بە بىست سىكەي زىو كرى و لە ئىختىيارى نەيلووفەرى دانا. دواي ئەۋەي ۋەنگ لانگ وردە ۋە دەھاتە سەرخۆ و خەيالى ئاسوودە بوو لافاۋىش كشاۋە و توانى سەر لە موۋچە و مەززاكەي بدا و لەگەل چىنگ قسە بىكا و لە نىكەۋە كاروبارەكان بىخاتە ژىر چاۋدىرى خۆي.

ۋەنگ لانگ ھەر ۋەختىك دەچوو بۆ موۋچە كوپرە چىكۆلەكەي لەگەل خۆي دەبرد بۆ ئەۋەي چاۋ و گوتى بىكرىتەۋە و بە كارەكان ئاشنا بى، چۈنكە بىر بار بوو ئەو كارانە بەۋى بسپىرى، بەلام ۋەنگ لانگ دوۋدل بوو لەۋەي كە ئەو كارەي بۆ دەكرى يان نا، چۈنكە كوپرەكەي سەرى بەردەداۋە و ھىچى نەدەگوت. كاتىك كارەكان جى بەجى دەكران ۋەنگ لانگ بە خۆشخالى دەگەراۋە و دەيگوت: «خۆ من تازە ئەو تاقتە و ھەسەلەي سەردەمى جەۋانىم نەماۋە كە بە دەست و مستى خۆم كار لەسەر زەۋىيەكانم بىكەم، پىم وايە ئەو ھەموو خەم و نارەھەتتەش زىادەيە، ئەۋەي لە دەردەۋە پىبوست بى كرىكارەكان ئەنجامى دەدەن، لە مالىش كوپرەگە بىشتونى كە ۋابوو خۆ ماندوو كرىنى منى ناۋى». بەلام بەۋە ھالەش كاتىك دەھاتەۋە نەدەھەساۋە، ھەرچەند بوۋكى بۆ گوتىزىبۋەۋە و كلفەتى زۆر بوون، ھەرۋەھا مامى و مامۆزنىشى بە تىراك كىشەنەۋە خافلا بوون، پەرىشان بەر چاۋ دەكەۋت، چۈنكە مەسەلەي نىۋان ئامۆزاكەي و كوپرەكەي گەۋرە بىۋەۋە، كوپرەكەي زۆر رىق ئەستور بوو و نەيدەتوانى چاۋپۆشى لەو كارە بىكا، ناھەقىشى نەبوو چۈنكە مەسەلەي ناموس ۋەك ھىچ شىك نىيە، بۆ چاۋپۆشى نابى.

ۋەنگ لانگ بۆ خۆشى ئەۋەي دەزانى كە ئامۆزاكەي زۆر دلپىس و خراپە و جىگاي متمانە نىيە لەۋانەيە لەگەل كلفەتەكان و تەنانەت نەيلووفەرىش تەماي خراپى ھەبى، ھەرچەند نەيلووفەر پىر و بى نمود بىۋو و لەۋ بوختانانە بە دوور بوو و لە بىرى زىگ تىر كرىنى خۆيدا بوو و ھەسەلەي ئەۋ جۆرە كارانەي نەماۋو، بەۋە ھالەش جىگاي باۋەر نەبوو. نەيلووفەر لەۋ دوايانەدا ئەگەر ۋەنگ لانگىش نەھاتبا لاي نارەھەت نەدەبوو.

رۆژىك كە ۋەنگ لانگ لەگەل كوپرە چىكۆلەكەي ھاتەۋە مال؛ كوپرە گەۋرەكەي كىشايەۋە سوۋچىك و پىي گوت:

- گەيشتە ئىسكەم، چىدىكەم خۆ بۆ راناگىرى! چ بىكەم لە دەست ئەۋ ئامۆزا حىز و سىلەيە؟ ۋەگىيان ھاتووم چىم لى دەكەي، ئەۋ ناپىاۋە شەۋ و رۆژ بە يەخە و بەروۋكى ئاۋەلەۋە ۋەك چەقۆكىش خەرىكى چاۋ لەۋەراندىن و ھەز لىكرەندە و شۆخى لەگەل كلفەتەكان دەكا!

بەلام نەيتوانى لە لاي باۋكى پرىسكەي دلى بىكاتەۋە و بلى بە ناھەزى تەماشاي زرداىك دەكا، چۈنكە لەۋ بابەتەۋە بۆ خۆشى تاۋانبار و خەجالەت بوو و پىي خۆش نەبوو ئەۋ مەسەلە بۆ باۋكى زىندوو بىتەۋە، بۆيە ھەر باسى كلفەتەكانى كرى. ۋەنگ لانگ لەبەر ئەۋەي ئاۋ كشاۋەۋە و لە كاروبارى كوپرە چىكۆلەكەي رازى بوو ھەزى نەدەكرد بەۋ قسانە پەشىۋى لە مالەكەي بىكەۋى، بەم ھۆيە بە بىستىنى ئەۋ مەسەلە بە قەلسى ۋەلامى داۋە.

- بىدەنگ بە ھەر دەلىيى مندالى ساۋى. كەسىكى خۆ بە پىاۋ بزانى ھىندەي ژن خۆش ناۋى، ئەۋىش ژنىك كە دايك و باب پەسندى كرى، بۆ پىت وايە خىزانەت جندەيە، ئاخىر ھەقلىكىيان گوتوۋە و پىاۋەتىك؛ يانى چى؟ بۆ ۋادەكەي؟

كوپرە گەۋرەكەي بەۋ تانوت و لۆمەي بابى زۆر نارەھەت بوو، پىي ۋابوو ئەگەر زىاترى لەسەر بروا دەلىن خۆ تۆ لەۋى سالىح و پاكتر نى. ناچار لە ۋەلامدا گوتى:

- لەبەر ژنەكەي خۆم واناكەم، پىم وايە ئەۋ جۆرە كارانە لە مالە ئىمە و بۆ باۋكم كەسرى شانە.

ۋەنگ لانگ گوتى نەدا قسەكانى و بە قەلسى گوتى:

- بەسە شەر ۋە ھەللا ھەللا ئاخىر تاكەي؟ ماندوو بووم.

لەبەر خۆيەۋە بىرى دەكردەۋە و دەيگوت: «تازە پىر بووم و ئەۋ شورور و شەقەي سەردەمى جەۋانىم نەماۋە، بەقەۋلى پىشنىيان تلىپاتى تەرم پى نىيە، ئىستا كە ھىچم لە دەست نايە نابى كەمىك ئاسوودە بىم و بىھەسىمەۋە؟ دەلىن ئاش بە نۆرەيە، بەلى ئەۋجار نۆيەي كوپرەكەمە». لە پاشان قىزاندى و گوتى:

- دەلىيى چ بىكەم؟

كوپرەكەي لەبەر باۋكى ھىچى نەگوت تا ھاتەۋە سەرەخۆ و رىكەي نىشتەۋە، لە پاشان گوتى:

- كاتىك ئاسوودە دەبىن كە ئەۋ مالە بەجى بىلىن و بچىن بۆ شار. تاكەي ۋەك

دیهاتیبیان بژین؟ له حالیکدا دهتوانین بچین بۆ شار و ئیرهش بۆ ماله مامم بهجی بیلین.
وهنگ لانگ کاتیک نهو قسهی بیست پیتی وابوو خهون دهبینی و وهک با به بن گویتیدا
رۆیشت، به دهم سیغار کیشانهوه گوتی:

- پیت خوش بی و پیت ناخوش بی ئیره ماله منه و زهویش زهوی خوومه، بۆ کهسیش
بهجیتی ناهیتلم، نهگهر نهو زهوی و ماله نهبا، ئیمهش وهک باقی فهقییر و ههژارهکانی
دیکه له میژبوو له برسان مردبووین، ههروهها نهتوش ئیستا نهتدهتوانی نهو قسه زهلامانه
بکهی، له سایهی نهو خاکه چاکهیه که تو له دیهاتییهکانی دیکه چاکتری.

له پاشان دهستی کرد به پیاسه کردن و قهدهم لیدان و تفی له عهرزی دهکرد و دههات و
دهچوو، سههرهپای نهوهی کورپهکهی خوش دهویست و شانازی پیوه دهکرد، زۆری
بهسهرداهات و لۆمهی کرد. کهس پیتی وانهبوو که نهو کورپه، کورپی نهو ئاو و خاکهیه و لهو
ولانه گهوره بووه! کورپهکه له کۆل بابی نهبووهوه و گوتی:

- ماله هوانگ به ئیجاره دهگرین و به ناسوودهیی لاق رادهکیشین، کاریکی واش
ناکهین بنهپر بین، ههر وهختیک پیتان خوش بوو له گهل برا چووکهکهم بچنهوه ئاویی و
سههر له موچه و مهزراکه بدن، منیش له دهست نهو توتکه سهگهی مامم ناسووده دهیم.

پاش شیر و رپوی هینانهوهیهکی زۆر ئاو به چاویدا هاته خوار و گوتی:

- منیش ههمیشه تیکوشاوم کورپیکی چاک بم بۆ تو، بۆ وینه قومار ناکهیم، تریاک
نهکیشم و بهو ژنهی که بۆت هیناوم رازی بم. نهتوش نهو پیشنیاره چووکهی من قهبوول
که، چ دهبی؟

هیچ مهعلووم نهبوو که نهو فرمیسکانه کاری خویان دهکهن و وهنگ لانگ به قسهی
کورپهکهی دهکا، یان نا؟ تهنیا وهنگ لانگ بۆ خوئی نهوهی دهزانی و بهس.

مهسهلهی کرپنی ماله هوانگ بۆ وهنگ لانگ ببوو شتییک، چونکه هیشتا نهو
مهسهلهی له بیر نهچوو بووهوه که رۆژتیک لهو ماله به چاوی سووک تهماشایان کرد و زۆر
به بی حورمهتی ریتگی ژوورییان داوه و له ژووریش وهک بهنده له بهراهه خاتوونی پیردا
راوهستاوه، ههستی بهوه کردوو که له نیوان خهلکی شار و دی دا فهرق و جیاوازی زۆره!
ههر نهوهنده بووه وهکتیو نهکهوتوو!

وهنگ لانگ بهو قسهی کورپهکهی که گوتی لهوئی دهبین، رابردووی وهبیر کهوتهوه و
گوتی نهو وهخته من دهههه خانی پیر و دهست و پیوهند وهک عهبد و بهنده له بهر دهستم دا

دین و دهچن، به هینانه بهرچاوی نهو دیههه گوتی: «خۆ نهوه کاریکی زۆر هاسانه». به
دهم نهو فکرانهوه به چیلکه ناوری قههنهکهی خوش کرد، قههنهکهی داگرتوهوه و گوتی:
«دهتوانم زۆر کاران بکهیم». له سههرهتاوه زۆری پتی خوش بوو بهلام ناشکرای نهدهکرد،
پاش بیرکردنهوهیهکی زۆر خرابی کورپه مامهکهی وهبیر کهوتهوه، بۆ راستی و دروستی
قسهی کورپهکهی چاویکی کرده چوار چاو تاکو بزانی تهماشای کلّفهتان دهکا یان نا؟ دواي
نهوهی بۆی روون بووهوه گوتی: «تازه ژیان له گهل نهو سهگه تاله». له لایهکی دیکه شهوه
مامی نهوهندهی تریاک کیشابوو وهک گۆچان چهمابووهوه، کوخه کوخه کهشی لهوئی
راوهستی! ئامۆژیشی زۆر له مامی خرابتر بوو.

وهنگ لانگ له لانی مامی و مامۆژنی ناسووده بوو، چونکه تریاک کاری خوئی کردبوو،
بهلام ئامۆزاکهی وهک درووی مههم و زین وابوو، شههوت بهرچاوی گرتبوو و له کۆلیان
نهدهبووهوه! تریاکیشی نهدهکیشا تا بخهوی و له دهستی ناسووده بن. له لایهکی
دیکه شهوه وهنگ لانگ پیتی خوش نهبوو لهو ماله دا ژن بیتهی چونکه بۆ خوئی سههبار بوو
چ دهگا به منداله کهی. ههتا بلیتی لایکی دهغه و بیکاره و تهمهله بوو، بهلام له کۆلان
گهپیدا کهسی نهدهگهیشتی!

دواي نهوهی خهلک گهراوهوه، چهتهکان کشانهوه کپوهکانی شیمال، بهلام نهو نهرویشتی
چونکه له تهری دهخوارد و له وشکی دهخهوت! حازر نهبوو جیگا به خوئی لیتکا. به کورتی
وهنگ لانگ نهوهندهی پیوه نارحمت بوو کاتیک چاوی پتی دهکوت دهتگوت حهریفی
دایکی دهبینی بهتاییهت که به لینگی رووتی دهتلاوه. رۆژتیک وهنگ لانگ چوو بۆ شار
و له کورپهکهی پرسی:

- رۆله گیان! کاکت پهلهپی گرتوووه بۆ شار و دهلی ماله خانی گهوره به ئیجار دهگرین،
نهتۆ دهلی چی؟

کورپهکه گوتی:

- زۆرم پتی چاکه، منیش ژن دینم و وهک بنه مالهیهکی گهوره لیتک کۆ دهبینهوه و
ژیانیکی خوشمان دهبی.

ژن هینانی نهو کورپهش بۆ وهنگ لانگ بوو به مهسهلهیهک، چونکه نهوهی بییری لێ
نهکردباوه ژن هینانی نهو کورپهی بوو، بهلام دواي نهوهی ههستی به کهمتهرخهمی خوئی کرد
و گوتی:

- بچ خه بهر نه بووم له وهی که توش وهختی ژن هینانته، به لّام رهنگه بۆ خوشت نه وهی بزانی کار و گرفتاریم نه وهنده زور بووه سه ری خۆم پچ نه خوراوه! له لایه کی دیکه شه وه نه گهر له و قاتی و قریبه دا زه ماوه ندمان کردبا که س چی چاک پچ نه ده گوتین، به لّام ئیستا که خه لک گه رانه وه و به مالو حالئ خویان شادبوون ئیمه ش خۆمان ده خوریتین.

نه و جار بیی له وه ده کرده وه که له کوئ کچیک بۆ کوره که ی په یدا کا؟ کوره که کاتیک باوکی به په ریشانی دیت و گوتی:

- کاریکی خیره و منیش ژن دینم، خو ژن هینان هیچ قازانجیکی نه بی، نه و قازانجه ی هیه که پیاو تووشی جنده خانه نابی، هه روه ها پیاو ده بی مندالی بی و مالو حالئیکیان گوتوه، با نه وه شت پچ بلیم من چا و له کاکم ناکه م و ژنی شاریشم ناوی، چونکه هه وات به سه ردا لی دده ا و ده لی مالله بابی من و ابوون و اچوون! له مالله بابم هه ر رۆژه پارچه به ک و که وشیک و له و با به تانه یان بۆ دینامه وه. ناوه لّلا من هه وه له ی نه و جزه شتانه م نیبه. به که می خۆم رازی ده بم و ژیان له خۆم تال ناکه م.

وهنگ لانگ له و قسانه سه ری سوړما بوو، چونکه بیی له وه نه کردبو وه که بوو که که ی ئیفا ده له سه ر میرده که ی لی بدا به لکو زوریش چاک بوو، به لّام نه و قسانه ی کوره که ی زور پیخوش بوو، چونکه نه وه نیشانه ی تیگه یشتووی و پاشه رۆژ له به ر چا و گرتن بوو. له به ر خو به وه گوتی: «بۆ تا کو ئیستا من نه و کوره ی خۆم نه ناسیوه؟». هۆبه که شی نه وه بووه که له به ر کوره گه وره که ی که متر به وه یان راده گه یی، هه روه ها له کاتی قسه کردندا که س گوپی بۆ رانه ده گرت و به هیندیان نه ده گرت، به تاییه ت دوا ی نه وه ی له پیش چاوان ون ببوو و وه دوا ی کار که وتبوو هه ر به جاریک له بیی چوو بووه وه که چی وهنگ لانگ ده یگوت سن کورم هه یه.

وهنگ لانگ کاتیک کوره که ی وا به پیاوانه ها ته به رچا و به سه رسوړمانه وه گوتی: «نه وه ش کوری منه؟». له پاشان به کوره که ت گوت:

- رۆله گیان! پیت خو شه نه و کچه ی ده یهینی چۆن بی؟
کوره که زور به نارامی گوتی:

- عه رز بی له خزمه تتان هه زده که م کچه که خه لکی ناوایی خۆمان بی، له بنه مالله یه کی خو ش نیو بن و باو کیشی خاوه ن ملک و زه وی بی، که سوکاری فه قیر و هه ژاری نه بی. به کورتی کچیک بی جیازی زور بی، زوریش جوان نه بی. به لّام واش نه بی پیاو بیزی لی

بکا، هه روه ها له کاروباری نیو مال کابان بی و بتوانی لیباسیش بۆخوی بیی. ژنیکی نه و سیفه تانه ی هه بی پیم خراب نیه.

وهنگ لانگ به بیستنی نه و قسانه هه لبه زیبه وه، زوری پچ سه یر بوو! له به ر خو به وه گوتی: «چۆن نه وه کوری منه و وا لیبی بی خه به رم؟!». نه و کوره به پیچه وانه ی بابی و کاکو وه دوا ی ژنان نه ده که وت و دلته ر نه بوو! کاتیک وهنگ لانگ دایین پاکو نه و کوره ی بۆ روون بووه وه ئافه رینی بۆ نارد و به پیکه نینه وه گوتی:

- حالئ بووم چ کچیکت ده وی. بۆت له هه ول دا ده بم چینگیش له و کارانه دا زور شاره زایه و به ویش ده لیم.

وهنگ لانگ به پیکه نینه وه هه ستا و به ره و مالله خانی گه وره وه ری که وت. کاتیک گه یشته به ر ده رگای خان وه ک جار ان را وه ستا و چا وه روان بوو ری نوینی بکه ن. به لّام دوا ی نه وه ی که س دیار نه بوو بۆخوی وه ژوو ر که وت. وهختیک چوو ه ژوو ر نه و رۆژه ی وه بیی ها ته وه وه که چوو ه لای جنده یه ک و هه والئ کوره که ی لی پرسو. وهنگ لانگ یه که سه ره رووی کرده وه تاغی نه و جنده یه، که ده رگای کرده وه ته ماشای کرد پیاویتی پیر له جیگای وی بوو! زوری پیخوش بوو! چونکه فه قیر و هه ژار جیگای ده ره به گ و ده و له مه نده کانیا ن گرتبو وه وه و نه ویش له نیو واندا وه ک خان و ابو و نه وانی پچ پیس و پوخلیو بوو! له به ر بۆن که پۆی گرتبوو و پیی که سری شان بوو به لایاندا بروا. سه ره نجام له هه وشه ی پیشه وه تیپه ری و به پاریز به ره و دیوه خان رۆیشت. کاتیک نزیک بووه وه ته ماشای کرد پییژنییک له به ر ده رگا ده و پیژنیکی. ورده ورده لیبی چوو ه پیش و گوتی: «خۆ نه وه ده رکه وانه که یه، نه وه بۆ وا پیس و بی نوود بووه؟!». وهنگ لانگ نه و رۆژه ی وه بیی که وه ته وه که منداله که ی له نامیز گرت و هینایه وه نه و به ر ده رگایه. بۆ هه وه لاین جار هه ستی به پییری خو ی کرد و به ژنه که ی گوت:

- پییژن هه سته ده رگام بۆ بکه وه.

پییژن له خه و را په ری، چا وه کانی هه لگلفی، به زمان لیوی ته ر کرد و گوتی:

- به منیا ن گوتوو ه ده رگای له هیچ که س مه که وه، مه گه ر که سیکی هه سوو هه وشه که به کری بگری.

وهنگ لانگ گوتی:

- زۆر چاگه ئهگهر به دلم بى به ئىجاره دهگرم.
بهلام خۆى به پىريژنه كه نه ناساند. پىريژن گوتى:
- ئهگهر وايه به دوامدا وهره.

وهنگ لانگ هه موو جىگاكانى دهناسىبه وه ته ماشاى كرد هه وشهى ديوه خان په پووى لى
دهخوينى و سربوه نه دههات! ليره ش قهرتاله كهى وه بىر كهوته وه كه به جىي هيشت و چووه
ديوه خانى به دواى پىريژندا رويشت تا گه يشته دالانىكى گه وهره. له ناكاو وه بىرى كهوته وه
كه رۆژتيك لهو بهردهرگايه بۆ چاوپيكهوتنى كلفه تىك پاره ستاوه بۆ ئه وهى په سدى كا و
مارهى كا! له رووبه رووبه كه شى ته ختيكى جوانى وینه لى هه لكه ندر او داندرابوو كه
خاتوونى پىر به ناز له سه رى دانىشتبوو. وهنگ لانگ به يادى ئه و سه رده مهى كه
ئاره زووى رۆژتيكى واى ده كرد چوو له سه ر ته ختى خاتوونى پىر دانىشت و ده ستى به م لا و
ئه ولای ته خته كه دا به رداوه و ته ماشاى ئه و پىريژنهى ده كرد كه به چاوى رىپۆقاوى
ته ماشاى ده كا. وهنگ لانگ زۆر خۆش حال بوو و پىي وابوو به ئاواتى خۆى گه يشتووه، له
ناكاو مستىكى له موزه كهى پيش خۆى دا و گوتى:
- ئه و ماله م ده وى.

۲۹

وهنگ لانگ كاتىك له سه ر شتىك ته ماى ده گرت ده بوو بى ئه م لا و ئه ولا ئه نجام بدرى؛
چونكه هه تا پىرتر ده بوو دلناسكتر و كه م هه وسه له تر ده بوو! هه روه ها پىي خۆش بوو پيش
ئه وهى رۆژ ئاوا بى كاره كانى ته واوكا و ديمه نى رۆژ ئاوابوون له ئاسۆ ته ماشا كا. پاش
ئه وهى ته ماى خۆى به كورپه گه وهره كهى راگه ياند له دواى كورپه كهى ديكه شىان نارد و
ماله كه يان گويزته وه.

له سه ر هتاوه نه يلوفهر و كووكوو و قه ره واشه كان شتومه كى وانىان برد، وهنگ لانگ بۆ
رۆيشتنه كهى په لهى نه ده كرد. له بهر ئه وهى زه حمه تىكى زۆرى له سه ر ئه و مووچه و مه زرايه
كىشابوو. له گه ل كورپه چكۆله كهى ماوه دواى ئه وهى كورپه كانى زۆريان هه ول له گه ل دا
گوتى:

- ئىستاكه له كۆلم نابنه وه هه وشه يه ك بۆ من له بهر چا و بگرن هه ر وه ختيك پىم خۆش
بوو دىم، به لام رۆژتيك دىم كه بۆ سه بهى نه وه كه م له داىك بى. له پاشانىش هه ر وه ختيك
پىم خۆش بوو ده گه رىمه وه ئاوايى و سه ر له مووچه كانم ده ده م.

- ئاخىر ئه و كچه شىته چ لى بكه م؟ نازانم ئه وىش له گه ل خۆم بىنم يان ليره بى؟ به لام
چاره نىيه ده بى به جىي نه هىلم چونكه كه س نىيه ئاگادارى لى بكا و پارووه نانىكى
بداتى!.

مه به ستى وهنگ لانگ له و قسانه بووكه كهى بوو، «بووكى به تۆ ده لىم خه سوو گويت
لىيى». راست ئه وه يه. چونكه بووكه كهى به هىچ جۆر تخوونى خۆى نه ده كرد و ده يگوت:
- ئىنسانى وا نابى بىنى، چونكه هه ر كه س چاوى لى بكا منداله كهى به له ك و
ناته واو له داىك ده بى.

سه ره راي ئه وهى مېرده كهى خۆ له به رابه ر ئه و قسانهى خىزانيدا بىده نگ بوو، توانج و
ته شه رهى وهنگ لانگيش بىه ووده بوو. له پاشان وهنگ لانگ له وه لامى كورپه كه يدا
گوتى:

- من جارئ نایم با بزائم ژن هینانی ئەو کورپه به کوئی دهگا.

بەم چەشنە کورپە گەورەکەشی پازی کرد. لە گەڵ کچەکە و کورپە چکۆڵەکە، هەر وەها ژمارەیهک کرێکار و بنەمالە مامی و چینگ لە ئاواپی مانەوه، دواى ئەوێ کورپە گەورەکەى رۆیشت ماله مامی گوێزتیانەوه وەتاغەکەى نەیلووفەر. وەنگ لانگ تازە لەوه دەرچوو بوو کە خۆی بەو جوړە شتانەوه ماندوو و نارەحەت بکا، چونکە مامی پیتیەکی لەسەر لیتیوی قەبر بوو. بە مردنی ویش ئەرکی وەنگ لانگ لە بەراپەر ئەو بنەمالەدا تەواو دەبوو، ئەوجار ئەگەر کورپە مامەکەى وەدەربیش نابا هیچ کەس لۆمەى نەدەکرد.

دواى ئەوێ هەرکەسە لە جینگای خۆی دامەزرا، وەنگ لانگ ژنیکی چوارپەل قایمی بوو کاروباری نیو مال بەکرئ گرت، لەبەر ئەوێ کەس نەبوو نارەحەتی بکا جگە لە خەو و خواردن هیچ کارێکی دیکەى نەبوو. بەلام ژن هینانی کورپی دووهمی هەر لە بییر بوو سەرەنجام لە خۆی نووسا و بە چینگى گوت:

- حەولیکمان بوو بەدە.

چینگ هەرچەند زۆر کز و بێ تاقەت بوو، بەلام وەک سەگ سەبارەت بە وەنگ لانگ وفادار و بەئەمەگ بوو، بەو حالەش چاویکی دەکرده چوار چاو و بە سەر کرێکارەکان پادەگەبى و نەبەدەهیشت دەنکینکیش دەغلۆدان بە فیرۆ پروا. چینگ کاتیک لە مەبەستی وەنگ لانگ حالتی بوو وەک خوازیبێنجی چاک لیباسی لەبەرکرد و ئاماده بوو. دواى ئەوێ دوو سێ ئاواپی گەرا و چەند کچیکى چاو پیکەوت، گەراوه لای وەنگ لانگ و گوتی:

- ژن پەیدا کردم زۆر پێ هاسانتره تا بوو کورپەکەى تۆ، سێ ئاواپی خوارتر کچیکى زۆر جوان و ژیکەلانەى لیبیە جگە لەوێ دەم بە پیکەنینه هیچ عەیبیکى دیکەى نییە. ئەمن ئەو کچەم زۆر پێ چاکە، جا بوو خۆشتان دەزانتن هەر وەها باوکی کچەش خزمایەتی ئیوهی زۆر پێخۆشە، جیازەکەشى چاکە؛ خراب نییە. خاوەن زەویوزاریشن، ئەو هەیه ئیوه دەلێن چی؟

وەنگ لانگ زۆری پێ چاک بوو و گوتی پامەوهستە دواى ئەوێ لە هەموو باریکەوه قسە براوه و سەنەد و بەلگەى مارهکردن ئالوگۆر کرا وەنگ لانگ گوتی: «چاک بوو ئەوێش دامەزرا. ماوهتەوه کورپەکم ئەوجا لە کوڵ خوازیبێنی دەبەوه و بە ئاسوودەبى دادەنیشم». دواى ئەوێ رۆژی زەماوەندەکەیان دیاری کرد وەنگ لانگ بە خەیاڵیکى

پراحت لەبەر تاوی خۆی هەلەدەخست و دەخەوت. کاتیک وەنگ لانگ هەستی بەوه کرد کە چینگ کارى پێ ناکرئ و بوو خۆشى پیر بووه، لە لایەکی دیکەشەوه کورپی سیتیەمیشی گەورە بووه و لە خەم رستوو بەشیکى زۆری لە زەویەکانى بە نیوہی دا بە خەلکی ئاواپی. پاش ئەوێ لەگەڵ خەلکەکە قسەیان براوه و پینک هاتن، هات و چۆی شارى دەکرد و لەسەر نوێن و بانى خاوین دەخەوت و کارى بە هیچ نەبوو. بەیانانیش کە دەروازەى شار دەکراوه بە پياسەکردن و قەدەم لێدان بەرەو مووچە دەرۆیشت. وای خوو بە مووچە و مەزرا گرتبوو بە هیچ شتیکی دیکە دلێ نەدەکراوه، هەر دوور و نزیکى مووچە دەبوو وەک گوڵ دەگەشاوه.

وەنگ لانگ ورده ورده سەبارەت بە خوداکان دلێ نەرم بوو، چونکە پیتی وابوو خوداکان ئیجازەیان داوه کە بوو تۆشەى داهاوو شتیکی کوکاتەوه! لە لایەکی دیکەشەوه کورپە مامەکەى کە بریک هاتبووه سەر عەقل، هاتە لای وەنگ لانگ و گوتی:

- دەلێن لە شیمال شەرە، پیم خۆشە لەو شەرەدا بەشداری بکەم تا بتوانم کارێک بکەم و شتیکی ببینم، بوو کیسە خەو و لیباس و تەفەنگ بریکم پوول دەوی.

وەنگ لانگ لە خۆشییان وەک گوڵ گەشاوه و لە وانەبوو گەشکە بێ بەلام وەسەرە خۆی نەهینا. زۆری پێخۆش بوو لە کوڵی بێتەوه، بەلام بە روالەت نارەزامەندی خۆی دەربری و گوتی:

- رۆلە گیان! ئەوێ چ تەمایەکە گرتووتە! خو ئەتۆم نەبێ چم بوو ناکرئ و کەس نییە مامم لەگەڵ بە خاک بسپێرئ.

کورپەکە بزەبەکی هاتە سەر لیتو و گوتی:

- هیندەش نەفام نیم سەری خۆم لە پرتسکەوه پێچم، دلنیا بە هەر جینگایەک خورەى ئاوی لیبی خۆی لێ نادەم. تەنیا پیم خۆشە ئالوگۆرێک لە ژباغدا پیک بێ، هەر وەها پێش ئەوێ پیر بم و لە کار بکەوم کەمیک چاوم بە ولات بکەوی.

پاش ئەو قسانە وەنگ لانگ مستیکى پوولێ زیو دایە و گوتی: «خودا بکا لەو تەمایەى خۆی پەشیمان نەبیتەوه. بەراستی ئاسوودە دەبین هەر ئەوێندە پروا کار تەواوه، چونکە دانیشتوانی ئەو ولاتە بێ شەر ناخاوتنەوه».

وەنگ لانگ گوتی: «خۆ لە شەریدا شیرنی بلاو ناکەنەوه بەلکو بکوژرئ و لە کوڵمان

بیتهوه». به کورتی لهو ههلهی که هاتبوه پیش زۆر خوڤشحال بوو، بهلام ئاشکرای نهدهکرد. کاتیک دیتی که نامۆژنی بۆی نارحهته و دهگری بۆ نهوهی له بیبری بهریتهوه خوڤهکهی بۆ نامادهکرد و گوتی:

- نارحهته مه به پله و مهقامی دهچیتته سهر و دهبیتته هۆی شانازی ئیمه.

بهو دلخوڤشی دانهوه ماله که بریک نههوهن بووهوه و ولاتیکی کش و مات، کهس سربوهی نهدههات. چونکه کهسیکی وا نهمابوو بیته هۆی نارحهته. له لایهکی دیکه شهوه بوو که کهی شاری له سهر مانگ و رۆژی خوڤی بوو.

وهنگ لانگ له لایهکی بیبری لهوه دهکردهوه که نهوهکهی نزیکه له دایک دهبن، له لایهکیش بیبری لهوه دهکردهوه که رۆژیک بنه ماله یهکی وهک ماله هوانگ لهو ماله دا ژیاون و ئیستا جینگای وی گرتوه تهوه. زۆر خوڤشحال بوو، به ئیشتیا پوولی خهرج دهکرد، به تۆپ پارچهی ئاوریشمی دهکری، چونکه جوان نهبوو به لیباسی پهشمیهوه له دهوری نهو میژ و سهندهلییه جوانانه دانیشن؛ تهنانهت بۆ دهست و پتوهندهکانیشی پارچهی زۆر چاکی دهکری. هه موو نهو کارانهی زۆر به دلخوڤشی نهجام دهدا به میوانهکانی کوره کهی له شاری را دهیهینان و چاویان به شتهکانیان دهکوت هیندهی دیکه خوڤشحال دهبوو. قولی نهو قولی نهمابوو! نهو وهنگ لانگی که رۆژی به له تیک نان و کهمیک سیر و پیواز رازی بوو ئیستا شام و نههار و بهرچایه کهی یهک له یهک چاکتر بوون و به تهواوی لاسای دهوله مه ند و نه شرافهکانی دهکردهوه. کوو کوو کاتیک نهو ئالوگۆرهی چاوپنیکهوت گوتی:

- رابردوی نهو ماله م بۆ زیندوو بووه تهوه بهو توفیره که ئیستا پیر بووم و به کاری خانی پیریش نایه م!

به دم نهو قسانهوه به ناز و نه دا ته ماشای وهنگ لانگی دهکرد. وهنگ لانگیش هیچ سل نهدهبوو خوڤی واپیشان دهدا که نهو جلفیتیهی وی نه دیوه و نه بیستوهه. بهلام خوڤشحال بوو له وهی که کوو کوو وهک خانی پیری حیساب دهکا؛ به کورتی به سهر ژیاونیکه خوڤشدا کهوتبوو. به کهیفی خوڤی ده بخوارد و دهخهوت و ههرچی ئاره زووی لی با دهیکرد. له لایهکی دیکه شهوه چاوه پروانی له دایک بوونی نهوه کهی بوو و رۆژ بژیبری دهکرد. سهر نهجام بوو که کهه وته ژانان و کوره کهی گوتی:

- کوو کوو پیتی وایه زۆری پتوه دهبن چونکه کزه و بن تاقهت.

وهنگ لانگ که زانی چی له دهست نایه، گهراوه هه وشه کهی خوڤی و دانیشته. دواي

گوتی لی بوون له ناله نالی ژنه که ههستی بهوه کرد که پتوبستی به یارمهتی یه کیک له خوداکان ههیه. ههستا چوووه دوکانیک و دوو سی لقی عوود کری. چوووه په رستگه یهک له شار که خودای رحهته به لیباسیکی زهره له سووچیک داندرابوو، بریکی پوول دا به مالیک و گوتی:

- نهو عوودانه م بۆ بسووتینه به لکو خودا به زهی پیمان دا بن و نهوه کهم به سلامهتی له دایک بن.

وهنگ لانگ له حالیکدا ماله که خهریک بوو عوودهکانی له بهر اهر خودای رحهته دا دهسووتاند، به دلتهنگی گوتی:

- نهوه هاتوه کور نهبوو کچ بوو؟!

به شوین نهوه وه دا گوتی:

- نهگه کورین بهر مالیکی سووری جوان بۆ خودا دهکرم، بهلام نهگه کچ بن چاوی به هیچ ناکه وی.

له پاشان به نارحهتهی وه ده رکوت له بهر نهوهی له پیشدا بیبری لهو مهسه له نه کرد بووهوه که نهگه منداله که کور نهبوو کچ بوو چ بکا. ناچار بریکی دیکه ی عوود کری، بهلام نهو جار چوووه لای نهو دوو خودایه ی که ئاگایان له مووچهکانی بوو، لهوی عوودهکانی سووتاند و به ملکه چی گوتی:

- ئیمه تا کو ئیستا خزمه تیکی زۆرمان به ئیوه کردوه و ئاگامان له ئیوه بووه. ئیستاش نزیکه بيمه با پیره گهوره و نهگه نهوه کهم کور نهبن له مه وه به دا به هیندتان ناگربن و پروتان تی ناکه بن.

دواي نهو کارانه ماندوو و مردوو گهراوه، چوو له پشت میزیک دانیشته و چاوه پروان بوو کلفه تیک چای بۆ بینتی و یه کیش تۆزی ریگای له سهر و چاوی کاته وه. بهم هویه یهک دوو جار دهستی لیک دا تا بهم جوژه حالیان کا که هاتوه تهوه، بهلام له بهر نهوهی زۆر قهره بالخ بوو کهس ئاوری وی نه دا! له خوڤی رانه ده دیت پیرسی منداله که له دایک بووه یان نا. هه روا به سهر و چاوی خوڤی دانیشته و کهس خوڤی تی نهگه یاند. سهر نهجام نهیلوفهر خوڤی هاویشته سهر شانی کوو کوو و به پیکه نین هات و گوتی:

- مزگینیم دهیه نهوه کهت کوره و زۆریش جوان و خه په توله یه.

وهنگ لانگ به بیستنی ئەو خەبەرە زۆر خوشحال بوو، له قاقای پتیکەنینی دا و گوتی:
- چاک بوو له کۆژ ئەو خەمەش بوومەوه، به راستی پتیهی نارەحەت بووم.

دوای ئەوێ نەیلوو فەر گەراوه وەتاغەکەى خۆى وهنگ لانگ گوتى: «زۆرم پتێ سهیره
خۆ کاتیک کورەکەى خۆم له دایک دەبوو ئەوەندە نەدەترسام». پاش ماوێهەک بێرکردنەوه
ئۆلانی وهبیر کهوتەوه که له کاتی مندال بوون دەچوو وەتاغیکی تاریک و تنووک و بێ
ئەوێ کهسێک مامانی بێ دوابەدوای بەک کورێ دەبوو. سەرەرای ئەو هەموو زگ کردنە
به زەبستانی هەلدهستا دەچوو مووچە و کاری دەکرد، کهچی بوو کهکەى بێجگه لهو هەموو
دەست و پتیهوند و کلفهتهی که لهبەر دەستی دایه، مێردەکەشی دەستەونەزەری پراوەستاوه!
بهلێ رابردووی وهبیر کهوتەوه بهتایبەت ئەو وەختانەى که ئۆلان له مووچە دەستی له
کارکردن دەکێشاوه و شیرى دەدا به مندالەکەى. ئەوانه بۆ وهنگ لانگ وهک خەون و
خەيال و ابوون. له حالیکدا بیری لهو شتانه دەکردهوه کورەکەى به پتیکەنین وەرژوور کهوت
و گوتی:

- بابە گیان! کورەکەم له دایک بوو! دەبێ دایه نیکى بۆ په پیداکهین، با خهیزانم
مه مکه کانی نه شه مزین و ناحهز نه بێ. جگه له وهش مۆد نییه ژنه دهوله مەند شیرى بدا به
مندالی خۆى.

وهنگ لانگ به بێ ئەوێ بزانی لهبەر چی نارەحەتە، گوتی:

- زۆر چاکه کورم بۆ خۆت چۆنت پتێ مه سلەحه ته و ابکه.

دوای ئەوێ مندالەکە بوو به مانگیک، کورەکەى تەدارەکی جیژنی له دایک بوونی
مندالەکەى گرت و میوانیکی زۆری له شار و کەسوکاری خهیزانی بانگ کرد. بۆ ئەو
میوانییە سەد هیلکەى سوور کرد و دای به میوانهکان. له پاشان بهزم و شادی دەستی
پێکرد. دوای ئەوێ گوتیهانهکه تهواو بوو کورەکه هاته لای وهنگ لانگ و گوتی:

- ئیستاکه بووینه سێ پشت، وا چاکه شه جهه نامه یهک بۆ خۆمان دروست کهین و
بنه چه کهى خۆمان دیاری کهین. ههروهها کاتیک له وههکان ئاماده کران له جیگایهکی
تایبه تییان داده نین و له رۆژانی جیژندا رێزیان لێ دهگرین چونکه تازه له ریزی چینی
دهوله مەند و پیاوی ماقوولین و نیو به دهه وه.

وهنگ لانگ خۆشی لهو قسه هات و خهیرا دهستووری دا له وههیان دروست کرد و

دایاننان. پاش ئەوێ باپیره گهوره و باپیری لهسه ره له وههیهک نووسرا، جیگای نیوی
وهنگ لانگ و کورەکانیشیان هیتتهوه تا دوای مردنیان بنووسن، کورە گهوره کهى
مه نقلیکیشی بۆ عوود سووتاندن کړی و داینا.

دوای ئەو کارانه وهنگ لانگ بهلینى خۆى که کرینى بهرمال بۆ خوداکهى بوو برده سه
و بهرماله کهى کړی. چونکه پتیی و ابوو ئەو خودایانه به خۆپایی کار ناکهن و ئەگه
بیشیکهن، کهلینیکی هه ر دیلنه وه که له لایهکی دیکه وه پتیه دهه! له حالیکدا بیری لهو
مهسه له دهکرده وه یه کتیک به ههلات ههلات هاته لای و گوتی:

- چینگ له گیانه لالا دایه و داوای تۆ دهکا.

وهنگ لانگ به بیستنی ئەو قسه تووړه بوو و گوتی:

- خه ریکم باوه ر دهکم که ئەو دوو خودا له عنه تییانهى مووچه لهبەر به خهیلایه تی چاویان
به ئیمه هه لئایه و له حه یفان لهوانه یه لهبەر یهک بلاو بن. له لایهکی دیکه شه وه لهبەر
ئەوێ بهرمالیکم بۆ خودای په رستگه ی شار کړیوه، له حه یبه تان لهوانه یه خۆ به ئاو و ئاور
دادهن. بهلام دهبێ ئەوێ بزانی که ئەوان ته نیا خودای خاکن و چیدیکه یان له دهست نایه.

وهنگ لانگ له نارەحەتییان نه هاریشی نه خوارد، ته نانهت به قسه ی نەیلوو فەریش
دانه نیش و به په له وه ده رکوت. نەیلوو فەر به غاردان کلفه تیکی وه دوا خست، به لام وا
رۆیشت کلفه تی بێچاره تۆزیشی نه شکاند. وهنگ لانگ خۆی گه یانده وه تاغی چینگ و
پرسی:

- نازانن بۆ وای لیتها تووه؟

وه تاغە کهى پر بوو له کرێکار و هه ره کهى قسه یه کیان ده کرد، یه کیان هه لیدایه و گوتی:

- ده یویست جه نه ره کهى بۆخۆی بکا.

ژماره یه کی دیکه گوتیان:

- زۆرمان پتیکوت ئەو کاره به تۆ ناکرێ و تازه پیر بووی.

یه کی دیکه لهو لاوه گوتی:

- ده یویست ئەو کرێکاره تازه فیر بکا.

وهنگ لانگ به قه لسی گوتی:

- دا ئه و کرێکاره م بۆ بێنن بزائم.

کرێکاره کانی دیکه به پالاستۆ هینایانه پیتش، کابرای بێچاره له ترسان وهک شهق شهقه دهله رزی و ههردووک ئهژنۆکانی نووشتابوووه. وهنگ لانگ ورده ورده لیتی نزیك بووهوه به هیز و قهوهتی خۆی زلیکی لیتدا؛ کهس نهیده ویترا تکای لێ بکا. کابرای فهقیریش له ترسان ههست و خوستی له خۆی پرېبوو. له حالیکدا چینگ ناله نالی دههات وهنگ لانگ گوتی:

- ته ماشای ئه و سهودایه ی کهن ئه وه خه ریکه ده مرئ و منیش له وه دهدهم.

له پاشان له په نا چینگ دانیشته دهستی له نیو دهستی خۆی نا، به لام چینگ دهسته کانی سارد ببوونه وه و به حال نهف سهی دههات، وهنگ لانگ ملی خوار کرده وه و گوتی:

- چینگ من ئه وه لیرهم نارچهته مه به تابووتیکت بۆ ده کرم له تابووتی بام چاکترین.

به لام چینگ له وهی ده رچوو بوو که گوتی له دهنگی وهنگ لانگ بێ و له زمان که وتبوو، سه ره نجام کهس قسه ی لێ نه زانی و مرد. دوا ی ئه وهی چینگ مرد، وهنگ لانگ سه ری له سه ر سینگ دانا و دهستی کرد به گریان؛ گریانیککی وا که بۆ بابیشی ئه وهنده نه گریبوو. له پاشان ناردی تابووتی بۆ کپی و بۆ به خاک سپاردنه که ی چه ند پیاوی ئایینی بانگ کرد. ههروه ها بۆ خۆشی لیباسی ره شی له بهر کرد و له گه ل جه نازه که ی رۆیشته بۆ قه بران. هه رچه ند کوره که ی گوتی ئه وه خزمه تکاریککی ئاساییه و شیاوی ئه وه هه موو ریز و حورمه ته نییه، وهنگ لانگ وهک مردوو به کی بنه ماله ی خۆبانی ته ماشا کرد و سێ رۆژی پرسه بۆ دانا. نه یانه یشت ده نا پتی خۆش بوو له لای بابی و ئۆلان بینه ئیژی. کوره کانی کردیانه پرته و بوله و گوتیان:

- چۆن ده بی دایک و بابی ئیمه له گه ل خزمه تکاریک له گۆرستانیک بن، ئه گه ر بیتوو ئه و کاره ی بکه ن ده بیته داب بۆ ئیمه ش.

به کورتی قسه ی وهنگ لانگیان له عه رزی دا و جوا بیا ن نه داوه. وهنگ لانگ له بهر ئه وهی نه یده و یست له سه ر مه سه له یه کی وا ساده شه ر و هه لالا ساز کا، دوا ی ئه وهی چینگیان له سوو چیک ته سلیم به خاک کرد گوتی:

- ئه گه ر مر دم له لای چینگم بنیژن.

دوا ی مه رگی چینگ، وهنگ لانگ که متر ده چوو مووچه، چونکه هه وسه له ی کار کردنی نه مابوو. به م هۆبه زۆربه ی زه ویبه کانی دان به ئیجاره، خه لکه کهش ئه وه یان زۆر پیتخۆش بوو، چونکه زه ویبه کانی زه وی چاک بوون. وهنگ لانگ سه ره رای ئه وهی له کار که وتبوو، حازر نه بوو زه ویبه کانی بفرۆشی. خانووبه ره که ی ئاوا بیهی دا به یه کیک له کرێکاره کان و گوتی:

- ئاگایه کیشته له و دوو تریاک کیشه پیره بێ.

ته ماشای کرد کوره چکۆله که ی به جۆریککی ته ماشا ده کا، بریک راوه ستا و گوتی:

- نارچهته مه به به جیت ناهیتم. کچه کهش له گه ل خۆم ده به م بۆ شار، جاران له بهر دلنیا بوون له چینگ به جیم ده هیشتن. ئیستا که چینگ نه ماوه، بۆ کیتان به جی بیلتم؟

به لێ دوا ی ئه وهی چو بۆ شار، زۆر که م پتی راده گه یی بگه ریته وه ئاوا بی و سه ر له مووچه و مه زرا و مامی و ئامۆژنی بدا

بوو، خەریک بوو له خەیفان بکشیتتهوه و خۆی پێدادا! وهنگ لانگ ترسا و پیتی وابوو به لایهک به سەر خۆی دیتنی، چونکه به مندالیش هەر قه‌لس و تووره بوو، ناچار بۆ ئه‌وی شتییک له خۆی نه‌کا گوتی:

- هەر کاریک پیت خۆشه بیکه و ده‌ست له من هه‌لگره.

کورکه کاتییک ئه‌وی بیست گوتی هه‌تا په‌شیمان نه‌بووه‌ته‌وه با برۆم. به په‌له، تا ئه‌و جیگایه‌ی بۆی کرا، ژماره‌یه‌کی میز و سه‌نده‌لی به دروست کردن دا. هیندیکی په‌رده‌ی سووری ئاوریشمی بۆ ده‌رگاكان له‌به‌ر چاو گرت و بریکیشی گولدان و چینی کری. هه‌روه‌ها به‌ردی مه‌رمه‌ری له دیواره‌کان دا و ته‌پۆلکه‌یه‌کی ده‌سکردی له نیتو حه‌وشه‌کاندا دروست کرد. له‌و ماوه‌دا که خه‌ریکی ئه‌و کارانه بوو رۆژی دوو سێ جارن ده‌چووه‌ ده‌ر و ده‌ها‌ته‌وه. ئه‌وه‌شی زۆر پێ ناخۆش بوو، چونکه بیزی له خه‌لکه‌که ده‌کرد. وه‌ختیک به لایاندا ده‌رۆشت به ده‌س‌رۆکه‌به‌ک لووتی ده‌گرت و چاوی ده‌قووچاند. خه‌لکه‌که‌ش دوا‌ی ئه‌وی له‌وان تبه‌ده‌په‌ری له قاقای پیکه‌نبنیان ده‌دا و ده‌یانگوت:

- ته‌ماشای ئه‌و پۆز و ئیفا‌ده‌ی! بۆگه‌نی ما‌له بابی له بیر چووه‌ته‌وه!

به‌لام هه‌یج که‌س نه‌یده‌وتیرا رووبه‌روو ئه‌و قسانه‌ بکا، له‌به‌ر ئه‌وی پوولدار بوو هه‌یچی پیتوه‌ دیار نه‌بوو.

سه‌ره‌نجام رۆژی جه‌ژن له باره‌ی نرخ‌ی ئیجاره‌ی زه‌وییه‌کان ته‌مایان گرت و خه‌لکه‌ هه‌ژاره‌که له‌به‌ر ئه‌وی ئیجاره‌که‌یان بۆ نه‌ده‌درا به ناچاری رۆیشتن. خه‌لکه‌که له پاشان بۆیان ده‌رکه‌وت که ئه‌و کاره به یارمه‌تی کورپی هوانگ کراوه. به‌م چه‌شنه ئه‌و خه‌لکه‌ هه‌ژاریان به فی‌ل و ته‌له‌که وه‌ده‌رنا و زه‌وییه‌کانیان پێ به‌جێ هه‌شتن، به‌لام له کاتی پێچانه‌وه‌ی شتومه‌که‌کانیاندا هه‌موو تف و له‌عنه‌تیان ده‌کرد و ده‌یانگوت:

- تاکه‌ی ژیر ده‌ستی پوولدار بێن و زۆریان لی بکه‌ن؟!

خه‌لکه‌که له‌وی رۆیشتن، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی بلتی دل پر و تووره‌ بوون و ده‌یانگوت:

- بلتی رۆژیک تۆله‌ی خۆمان بکه‌ینه‌وه؟ له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه پیتیان وابوو پوولدار له‌وه چاکتر نابێ و هه‌رکه گیرفانیان پر بوو سوالکه‌ر و چه‌ته لیبیان وه‌خۆ ده‌که‌ون. وه‌نگ لانگ له‌و شتانه بێ خه‌به‌ر بوو، چونکه پیر و بێ تاقت ب‌بوو. بێجگه له خواردن و خه‌وتن کاری به شتی دیکه نه‌بوو؛ له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه کاروباری ما‌له‌که‌ی و ده‌سه‌لاتی هه‌موو شتیکی دابوو به کوربه‌گه‌وه‌که‌ی.

وه‌نگ لانگ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌وییه‌کانی به ئیجار دابوو و مانگه و مانگیش پوولته‌که‌یان ده‌دا‌یه پیتی وابوو به ئاواتی خۆی گه‌بشتوه! ده‌توانی له په‌نا کچه شیتته‌که‌ی سه‌نده‌لیک دانێ و به ئاسووده‌یی سیغاری خۆی بکیشی. ئه‌گه‌ر کوربه‌گه‌وه‌که‌ی لیبیان گه‌رابا، کاریان زۆر چاک بوو. به‌لام به‌داخه‌وه ئه‌و کوربه‌ی له‌وانه نه‌بوو به هه‌موو شتییک رازی بێ، هه‌میشه له بیری رازاندنه‌وه‌ی ولات دابوو، به‌م هۆیه رۆژیک هاته لای بابی و گوتی:

- ئیمه پیتو‌بستیمان به زۆر شت هه‌یه و ده‌بێ هه‌ر له ئیستاوه ئاماده‌یان که‌ین. شه‌ش مانگی ماوه بۆ زه‌ماوه‌ندی برا چووه‌که‌م، نه سه‌نده‌لیمان به ئه‌ندازه‌ی میوانه‌کان هه‌یه، نه قاپ و که‌وچک. جگه له‌وه‌ش پیاو خه‌جاله‌تی ده‌کیشی به‌و میوانه ماقوولانه بلتی به نیتو ئه‌و ره‌ش و پرووت و سوالکه‌رانه‌دا بینه دیوی میوانان. هه‌روه‌ها ده‌بێ دوا‌ی زه‌ماوه‌نده‌که له بیری حه‌وشه‌یه‌کی دیکه‌شدا بێن؛ چونکه مندالی دیکه‌مان ده‌بێ و جیگامان ناییتته‌وه.

وه‌نگ لانگ دوا‌ی ئه‌وی ته‌ماشای کوربه‌که‌ی کرد چاوی له‌سه‌ر یه‌ک دانا، مژگیکی له سیغاره‌که‌ دا و گوتی:

- بلتی بزانه‌م چیت ده‌وی، قسه‌ی حیسابیت چیه‌ی؟

کوربه‌که که زانی بابی به‌و پیتشیا‌ره رازی نییه، به ده‌نگیکی به‌رز گوتی:

- ده‌لیم ده‌بێ حه‌وشه‌ی ده‌ره‌وه‌شمان هه‌بێ، ئه‌و شتانه بۆ ما‌لیکی گه‌وره‌ی وه‌ک ما‌له ئیمه زۆر شتیکی ئاسایی و ساده‌یه.

وه‌نگ لانگ مژگیکی دیکه‌ی له سیغاره‌که‌ی دا و گوتی:

- زه‌وی ئی خۆمه و تۆ ده‌ستت لی نه‌داوه.

کوربه‌که به بیستنی ئه‌و قسه‌ تووره‌ بوو و گوتی:

- بابه گیان! تۆ بۆ خۆت له‌به‌ر خویتندنت نام و گوتت خویتنده‌واری باشه. ئیستا که ده‌مه‌ه‌وی له‌به‌ر خاتری تۆ لیتها‌توویی خۆم پیتشان دم ته‌شه‌ر و لاتاوم پێ داده‌دی و خه‌ریکی به زۆره‌ملی به سه‌رماندا بسه‌پیتی که من و خیتزانم وه‌ک دیتها‌تیان بژین!!

کوربه‌که دوا‌ی ئه‌و قسانه‌ خۆی سوور هه‌لگێرا و ناره‌حه‌ت بوو. کاجیکیان له حه‌وشه‌که‌دا

ئەو كۆرە گەورەى وەنگ لانگ ھەرۆك گوقمان زۆر لە خۆرازی و بە پۆز بوو؛ پاش ئەوئەى ئەو خەلكە ھەزارەیان وەدەرنا، بۆ خاوتین كۆرئەوئەى ئەو وەتاغەى كە خەلكە فەقىرەكە چلكن و خراپیان كۆرئەوئەى، ژمارەبەكەى بەننا و دارتاش ھینا و ولاتى پىن خاوتینكۆرئەوئەى، ھەرۆھا ھەوزى نىو ھەوشەكانىشى دروست كۆرئەوئەى و پرى كۆرئەوئەى لە ماسى. لە دەوران دەورى ھەوزەكانىش گولئەى دانا.

رۆژتیک خیزانى بە ئىشتیا ھاتە دەر تاكو بزانی مێردەكەى چ دەستە گولئەى بە ئاو داداوە و چى كۆرئەوئەى. چاوتى بە ولاتى دا خشاند و سەرى پاوەشاند، ديار بوو وەبەر دلئەى نەكەوت. كەموكۆرئەوئەى بە مێردەكەى گوت و گەراوە. سەرەنجام خەلك ھەموو لە مەبەستى كۆرە گەورەكەى وەنگ لانگ ھالى بوون و پىكتريان دەگوت:

- ئەو مائە وەك پىشووئەى لىھا تووئەتەوئەى و دەرەبەگایەتى ژباوەتەوئەى! ھەر ئەو خەلكە كە رۆژتیک بە نىوئەى وەرژتەر وەنگ لانگیان بانگ دەكۆرئەوئەى، ئەورۆ بوو بە وەنگ لانگی ئەشرف و خان.

وەنگ لانگ لەو ھەموو خەرچەى كە بە فیرۆ كرابوو پىن خەبەر بوو! ھەموو رۆژئەى كۆرئەوئەى دوو سى جار دەھات و دەبگوت:

- بۆ فلان كار پىوئەستەم بە سەد سەكەى زىو ھەبە، فلان دەرگا خراپ بوو دەبى چاك كرتتەوئەى، جىگای مێرەكان دەبى بگۆرین.

وەنگ لانگ لەبەر ئەوئەى پىنى وابوو پوولەكەى بە فیرۆ دەروا، چكە چكە پوولەكەى دەداپە. چونكە زەوئەىكانى بە ئىجارە دابوون زۆرى دل بە پوولەكەىبەوئەى بوو. پوولئەىكى مەفتى وەگبەر دەكەوت و مەفتىش لە دەستى دەچوو دەر. ھەرۆھا ئەگەر ئەو كۆرئەوئەى دووئەى پىنى نەگوتبا لەوانەبوو ھەر نەزانى كە ئەو پوولە چلۆن خەرچ دەكۆرئەوئەى! رۆژتیک ھاتە لای بابى و گوتى:

- بابە گيان! ئەو ھەموو خەرچە پىن جىئەى كەى تەواو دەبى؟! بۆ ئىمە ھەتەن دەبى لە كۆشك دا بژین؟ ئەگەر ئەو پوولانەمان بە سەدى بىست بە سوود دابا ئىستا زباتر لە وەزنى خۆى پوول دىناوئەى. ھەرۆھا ئەو ھەوز و دار و گولانە خۆ بەريان نابى چ سوودئەى ھەبە؟ ناخر گولئەى سوئەن و نەیلووئەى چ دەردتیک لەسەر ئىمە سووك دەكا؟

وەنگ لانگ كاتىك زانى كە ئەو دوو براپە نزىكە لە گيانى بەكتر بەر بن، بە پەلە و لە ترسى ئەوئەى مائەكەیان نەشپوئەى گوتى:

- رۆلە گيان! ئەو كارانە لەبەر خاترى زەماوئەكەى تۆبە. كۆرئەوئەى لە ھەبەگانى پىكەنى و گوتى:

- وەللا بەزمىكى چاكە، خۆ خەرچى زەماوئەكەى دە بەرابەرى خەرچى بووكەكە ھەلئەگرتى، خۆ بابە گيان! وانابى، ئەو پوولانە ئىرسن كە دەبى دواى تۆ لە بەبىنى ئىمەدا دابەش كۆرئەوئەى؛ كەچى ئىستا كاكە لەبەر پۆز و ئىفادەى خۆى بە فیرۆ خەرچى دەكا!

وەنگ لانگ دەبزانى كە ئەو كۆرئەوئەى زۆر لەسەر شت دەروا و دەست ھەلئەگرتى گوتى:

- زۆر چاكە سەبارەت بەو مەسەلە لەگەل كاكە قسە دەكەم و ھەرۆا پىشى بەرەللا ناكەم، ھەق بە تۆبە؛ راست دەكەى.

كۆرئەوئەى بەوش رازى نەبوو، دەستى دا قەلەم و قاقەز و ھەموو ئەو خەرچانەى كە كاكى كۆرئەوئەى نووسى و لە پىش بابى دانا. وەنگ لانگ كاتىك چاوى بە سوورەت ھىساب كەوت گوتى:

- رۆلە گيان! ھىشتا ھىچم نەخواردووئەى. داىبىنى دواپە تەمانشای دەكەم. پاش ئەوئەى لە كۆل خۆى كۆرئەوئەى، لەگەل كۆرئەوئەى قسەى كۆرئەوئەى گوتى:

- رۆلە گيان! پوول خەرچ كۆرئەوئەى بەس نىبە؟ بۆ لەبىرت چووئەتەوئەى كە ئىمە دىھاتىن، كوا ئەو كارانە لە ئىمە دەوئەشپتتەوئەى؟

كۆرئەوئەى نىوچاوانى تىك نا و گوتى:

- نەخپەر وانىبە! خەلكى ناو شار بە ئىمە دەلئەى بنەمائەى وەنگ. ئىمە دەبى جۆرتىك بژین كە لەگەل نىوئەكەمان بىتتەوئەى. ئەگەر براكەم ئەوئەى نازانى من و خىزانم ئەوئەى تىدەگەبن كە شەرەف و گەورەبى بنەمائەى خۆمان بپاريزین.

وەنگ لانگ تازە دەبزانى كە خەلكى ناو شار بەو نىوئەیان دەناسن، چونكە ھەتا پىرتەر دەبوو كەمتر وەدەر دەكەوت. نەدەچووئەى گازیئەوئەى، قاوئەخانەش. كاروبارى بازپىشى بۆخۆى نەدەكۆرئەوئەى، چونكە كۆرئەوئەى دىكەى بەو كارانە رادەگەبى. وەنگ لانگ لە ھالىكدا بەو خەبەرە خۆشچال بوو گوتى:

- كۆرئەوئەى بزانی كە بنەمائەى گەورەكانىش لە ساپەى پىت و بەرەكەتى زەوئەوئەى ماقول بوون.

كۆرئەوئەى زۆر زىرەكانە وەلامى داوئە و گوتى:

- قسه كهت دروسته، به لّام نه توش نه وهی ده زانی که ریشه لك و پویی زور لی
ده بیته وه و هیئتیک له وان ده بنه گولیش.

وهنگ لانگ پیتی وانه بوو کورپه کهی وا حازر جوابه، برپیک پاره وستا و گوتی:

- نابج چیدیکه نهو زیوانه به فیرو برۆن، نه گهر به قسهی تو نهو ریشانه گولّ درکه ن
یان میوه یان پیته بی، ده بی له و خاکه دا ریشه داکوتن.

پاش نهو قسانه شهو به سهر داهات و وهنگ لانگ پیتی خوش بوو به تنیا برپیک بیر
بکاته وه. به لّام کورپه کهی سهره رای نه وهی به تاره زووی خوئی ولاتی پازاند بووه وه و قسهی
خوئی کردبوو بابی به جی نه هیشت و گوتی:

- جارئ به سه، به لّام شتیکی دیکه ماوه.

وهنگ لانگ کیسه و قه ننه کهی فری دا و گوتی:

- که و ابوو من نابج قهت نانپکی به تاسو ده بی بخوم؟

کورپه که دهستی هه لنگرت و گوتی:

- نهو مه سه له پیته نندی به کورپه کهی تووه زیاتره تا من و کورپه کهم، به لّام دیسانیش پیتم
خوش نییه برا چکولّه کهم نه فام و نه خوینده وار بی، ده بی دهرس بخوینی و شت فیتر بی.

وهنگ لانگ بهو قسه یه زور نارچه ت بوو، چونکه نهوه هه وه لاین جار بوو که نهو قسهی
ده بیست! له لایه کی دیکه شه وه له پیشدا له باره ی کورپه چکولّه کهی دا بیبری کردبووه وه که
ده بی چ بکا و چ کاره بی. هه بر بویه گوتی:

- خوینده واری دیکه مان ناوی، دوو که سمان به سه، ده بی دوا ی مه رگی من یه کینک بی
به سهر مووچه و مه زراکه رابگا.

کورپه که له وه لّامدا گوتی:

- نهوه بویه شه وانه ژیر نابیته وه، کز و لاوازیه که بیه که شی هه ر له بهر نه وه یه.

وهنگ لانگ بیبری له وه ده کرده وه که چلۆن تا کو نیستا لهو کورپه ی خوئی نه پرسپوه چ
کارکت پیخوشه و بوخوئی کاری بو دیاری کرده وه. به لّام نه وهی کورپه گه وره کهی ده بیگوت
شتیکی دیکه بوو، هه بر بویه نهو قسه کاری لیکرد و هانی دا له باره ی کورپه سییه می دا
زیاتر بیر بکاته وه. نهو کورپه ی وهک هیچ کام له براکانی دیکه ی نه ده چوو، وهک دایکی
بیته دنگ بوو! له بهر نه وهی هیچی نه ده گوت کهس رووی نه ده دایه. وهنگ لانگ به دوو

دلی له کورپه کهی پرسی:

- تو بوخوت نه وهت لی بیست؟

کورپه که له وه لّامدا گوتی:

- ده توانی بوخوشت قسه ی له گه ل بکه ی و لپی بیرسی.

وهنگ لانگ وهک نهوه ده چوو دلی نه رم بووی! برپیک مات بوو و گوتی:

- نه من نه وانه نازانم ده بی یه کتان تاگاتان له مووچه و مه زراکه بی.

کورپه که پازی نه بوو و گوتی:

- ناخر له بهر چی بابه گیان؟ تو ده ولّه مه ندی و تازه پیوستیت به وه نییه که کورپه کهت
وهک دیته تییه که له مووچه کار بکا. کهس چی چاکمان پی نالی، هه روه ها پیتمان ده لپین
له چهر و پیس.

سهره نجام قسه ی کورپه کهی وه راست گه را و خه لک به ده ست وهنگ لانگیان ده ست
نیشان ده کرد و ده یانگوت نهو پیواوه له سه ر نهو هه موو سه روه ته را وهک کرپیکاریک له
مووچه کار به کورپه کهی ده کا؛ به لّام بوخوئی وهک خانزادان ده ئی! کورپه کهی له بهر نه وه ی
ده یزانی بابی حیساب له سه ر خه لک ده کا له درپژهی قسه کانیدا گوتی:

- نهوه دهردی بی دهرمان نییه و ده ست نییه له گوزهی دا مابی، زوریش ساده یه
ده نیرین ماموستایه ک بی و له مائی دهرسی پی بلتی. دوا ی نه وهی که میک چاو و گوتی
کراوه ده نیرین بو یه کینک له قوتا بخانه کانی جنووب. من بوخوم له لای توّم، براکه ی
دیکه شم خه ریکی کار و کاسپییه و جیگای نیگه رانی نییه، نیجازه بده با نه وهش به دلی
خوئی کاریکی بکا.

وهنگ لانگ گوتی:

- پیتی بلتی با بی بزائم.

کورپه سییه م هاته لای بابی و پاره وستا، به لّام هه ر ده تگوت لهو تایفه نییه! هه تا ده ست
هه لپینی بالابه رز و شوخ و شه ننگ بوو. هیچ کوئی وهک دایک و بابی نه ده چوو، ته نییا له
بیته دنگی و له له سه ره خوئی دا وهک دایکی ده چوو، وهنگ لانگ ده تگوت قه تی نه دیوه،
دوا ی نه وهی ماوه یه کی زور ته ماشای کرد گوتی:

- کاکت راست ده کا ده لی پیته خوشه خوینده وار بی؟

کورده که له وهلامدا گوتی:

- بۆ پیتم ناخۆشه، خۆ شیت نه بووم پیتم ناخۆش بی!

وهنگ لانگ سیغاریکی پیچاوه و گوتی:

- حالی بووم دهلیتی چی. ئەتۆش ههز ناکهی به سهه مووچهکان رابگهی، چۆن دهبی له وهموو کوره یهکیان حازر نهبن ناگاتان له مووچه و مهزراکه بی؟

وهنگ لانگ دیار بوو ئەو قسانه به قهلسی دهکا، بهلام کوره کهی هیچی نهگوت. سههه نجام خۆی بۆ رانهگیرا و به تووردهیی گوتی:

- بۆ مرتهقت له خۆت برپوه و هیج نالیتی؟ راست دهکهن دهلین پیت خۆش نییه به سهه مووچهکان رابگهی؟

کورده که دیسانیش به وشه ی بهلن وهلامی داوه، وهنگ لانگ له بههه خۆیهوه گوتی: «خۆ به پیری سهه ریش له دهستیان ئاسووده نیم، چیان له گهل بکهه؟». دوا ی ماوهیه ک گوتی:

- به من چی چ ده کهی چ ناکهی! برۆ له پیتش چاوم ون به!

دوا ی ئەوهی کوره که رۆیش وهنگ لانگ دانیشته و گوتی: «ههه چی بی کچه کانم له کوره کانم چاکترن! یهکیان شیتته و کاره کهی ئەوهیه پارووه نانیک بخوا و به کوته په رۆیه ک کایه بکا، ئەوهی دووه میسه میردی کرد و کاری به ئیمه نه ماوه». زۆر زوو له کوره کانی جارز ده بوو، بهلام دوا ی ئەوهی رقه کهی ده نیشته وه دهیگوت: «ههه چی پیتیان خۆشه با بیکهه». له پاشان کوره گه وه کهی بانگ کرد و گوتی:

- وا دیاره برا چکۆله کهت پیتی خۆشه دههه بهخوینتی، برۆ مامۆستایه کی بۆ بیینه با دههه سی پنی بلتی. ئەمن ناره ههت مه کهن چ ده کهن بکهه.

له پاشان کوره کهی دووه می بانگ کرد و پیتی گوت:

- ئەگهه برپاره هیج کام له ئیوه به سهه مووچه و مهزراکه رانه گهن ئەتۆ ناگات له پوولتی ئیجاره کان بی با فیلمان لی نه کهن

کورده کهی ئەو پیشنیاره ی زۆر پیتخۆش بوو، چونکه پووله کانی بابی بهوی دهگه یشت و له ژیر چاودیری وی خهه ده بوو. وهنگ لانگ ئەو کوره ی دووه می خۆی زۆر پنی سهه بر بوو، چونکه له رۆژی زه ماوه نه ده که شدا ههه له بیری ئەوه دا بوو که پوولتی زیادی خهه نه کهن له حالیکدا ده بی زاوا له رۆژی وادا گیرفانی بکاته وه و ئەو شتانه ی وه بههه رچاوه نه یه.

فهه قیری و دهوله مه ندی له هه موو وهخت و کات و ساتیک خۆ ده نوینتی و دیاره، لهو زه ماوه نه دهه خه لکی شار و دیتیان لیک جیا کرد بوونه وه! بۆ وینه سفره ی میوانه کانی شار به نان و چیتشتیکی چاک و مهه شرووب رازا بووه وه، بهلام نان و چیتشتی دیتهاتیهه کان کهمیک له ئی رۆژانه ی خۆیان چاکتر بوو.

ههه وهک گوتمان کوره نیونجیهه که زۆر به مشوور بوو، نه یده هیتشت هیج شتیک به فیرو پروا، ته نانهت ناگای لهو شتانهه شو که میوانه کان هیتنا بوویان بۆ سهه زه ماوه نه ده که ی. ههروه ها سه بهارهت به خزه تکار و کلفه ته کانیش زۆر توندی گرتبوو له سهه جارن جاریک شتیک ده دانتی! رۆژیک دوو سه که ی زیوی دا به کوو کوو بهلام کوو کوو به دهنگیک بههه رز گوتی:

- دیاره ئەوانه زۆر سووالکهه رن، ئەگهه ر بنه ماله یه کی دهوله مه مند و نیوه به دهه وه بان ئەوهنده پیس و چنۆک نه ده بوون، ئەو دهه و دهه زگایه بۆ ئەو بنه ماله یه نابتی.

کورده گه وهه که ی وهنگ لانگ به بیستنی ئەو قسه زۆر ناره ههت بوو، به دزی چهه ند سه که ی زیوی له دههت کوو کوو هاویشته و بههه چهه شهه رق و توورده یی خۆی سه بهارهت به برا چهوکه که ی دهه بری. ئەوهنده ناره ههت بوو خۆی پنی رانه گیرا و لهو کاته ی دا بوو که که بان له که ژاوه نا ته نیا دوو سه کسه له دۆسته کانی خۆی بانگ کرد، چونکه پیتی و ابوو بههه چاوتهنگی برا که ی دهه بیتته هۆی ئابروو چوونی وی له لای دۆسته کانی. له لایه کی دیکه شه وه چونکه کچه که دیتهاتی بوو زۆری پیتوه ماندوو نه بوو، کاتیک بووکیان دادهه بزانده له سووچیک راوههستا و به ته شهه ر گوتی:

- ته ماشای ئەو برابیه ی من له سهه ر ئەو هه موو سهه روه ته ی بابم را چ ژنیک ناچه زی هیتناوه، خۆ فه قیریک نییه نه توانتی و دههستی نه پروا، دههتوانتی ژنیک زۆر جوان بیتنی.

- کاتیک زاوا و بووک ئیحهترامیان بۆ برا گه وهه که ی و براژنی دانا، برا که ی به هیتندی نهگرتن و ژنه که شی زۆر به پۆز و ئیفا ده له گه لیان روویه روو بوو، لهو کاته دا ئەوه ی لهو چه وشه دا ده ژیان که سه به ته وه وی ئاسووده نه بوو جگه له نه وه چکۆله که ی وهنگ لانگ؛ ته نانهت وهنگ لانگ بۆ خۆشی به نه یلوو فه ریش دللی نه دهه کراوه، ههه تا و نا تا ویتیک له خهه رادهه پری و ههله دههستا داده نیشت. زۆر به ئاواته وه بوو بگه ریتته وه خانوویه ره که ی ئاوی و به ئیشتیا قونچه که سیغار و تلته چای فری دا و ترسی ئەوه ی نه بی که جیگاوبان و ته خته که ی پیس ده بی.

کوردهکانیش وهک بابیان نارپهحهت بوون و نیگه‌ران؛ کورپه گه‌وره‌که‌ی له‌بهر ئه‌وه‌ی نیگه‌ران بوو که له‌و زه‌ماوه‌نده‌دا له‌چهری بکه‌ن و له‌بهر چاوی خه‌لک چکۆله‌ بیتته‌وه یان میوانه‌کانی دپهاتی به‌ده‌رگای میوانه‌کانی شاردا بیته‌ ژوور و ئابرووی بچج. کوری دووم له‌بیری ئه‌وه‌دا بوو پووله‌کان به‌ فیرو خه‌رج نه‌که‌ن و ته‌واو نه‌بی، هه‌روه‌ها کوری سیپه‌میش هه‌ولتی ده‌دا تو‌له‌ی ئه‌و چهند ساله‌ی بکاته‌وه که وه‌ک مندالیکی دپهاتی له‌بهر تاو سووتاووه و کاری کردووه، هه‌روه‌ها وه‌ک براکه‌ی خوینده‌وار بی.

هه‌ر وه‌ک گوتمان ته‌نیا نه‌وه‌که‌ی وه‌نگ لانگ شاد و به‌که‌یف بوو، ئه‌ویش له‌بهر ئه‌وه‌ی بوو نه‌یده‌فامی، وه‌نگ لانگ به‌چاوپیکه‌وتنی ئه‌و منداله‌ ژور خو‌ش‌حال ده‌بوو، وه‌ک سیپه‌ر لیتی جیا نه‌ده‌بووه‌وه، هه‌میشه‌ چاوی به‌سه‌ره‌بیه‌وه بوو، نه‌کا بکه‌وی و جیگایه‌کی بریندار بی، له‌پیکه‌نین و هه‌لبه‌ز دا‌به‌ز و قومار کردنه‌که‌ی تیر نه‌ده‌بوو. به‌کورتی وه‌نگ لانگ له‌و ماله‌دا ته‌نیا به‌و مندالانه‌ دل‌ی ده‌کراوه، مندالیش رۆژبه‌رۆژ ژماره‌یان زیاد ده‌بوو. پیتیان ده‌گوت بوو که گه‌وره‌که‌ت دیسانیش زگی پره‌. وه‌نگ لانگ به‌پیکه‌نینه‌وه ده‌یگوت:

- به‌ل‌ی زگی پره‌، جا چ بوو تا خاوه‌نی ئه‌و زه‌ویوزاره‌ بین نان خۆر با هه‌ر زیاد بی.

دوای ئه‌وه‌ بووکی دوومه‌یش مندالی بوو هینده‌ی دیکه‌ خو‌ش‌حال بوو، له‌بهر ئه‌وه‌ی نۆبه‌ره‌ی بووکی دووم کچ بوو زیاتر ئی‌حترامیان له‌بووکی گه‌وره‌ ده‌گرت. وه‌نگ لانگ دوای پینج ساله‌ حه‌وت نه‌وه، چوار کور و سێ کچ ده‌وربان دا و حه‌وشه‌ پر بوو له‌ زاق و زووق و پیکه‌نینه‌ی مندالان. سه‌ره‌نجام مامیسی مرد، به‌لام له‌و سالانه‌ی دوایی دا هینده‌ی پیتوه‌ نارپه‌حه‌ت نه‌بوو، چونکه‌ چیان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات و بی‌ترباکیشی نه‌ده‌کردن. زستانی ئه‌و ساله‌ ژور سارد و سه‌هۆلبه‌ندان بوو. بایه‌کی ده‌هات که پیاو له‌بهر سه‌وه‌ش گه‌رم نه‌ده‌بووه‌وه! وه‌نگ لانگ بیستی که مامی و مامۆزنی حالیان چاک نییه‌، به‌تایبه‌ت مامی خۆی بۆ راناگیرئ و هه‌ر که ده‌جوولیتته‌وه‌ خوین ده‌رپشیتته‌وه، گوتی با بچم سه‌ریکیان ل‌ی بده‌م، که چوو ته‌ماشای کرد به‌ حال ماوه، له‌پیشدا دوو تابووتی بۆ دروست کردبوون گوتی:

- مامه‌ ئه‌وه‌ش تابووت نیگه‌ران مه‌به‌.

مامی به‌ده‌نگیکی له‌رزۆک و ئارام گوتی:

- تو بۆمن وه‌ک کور وای... ژور له‌و کورپه‌ به‌رله‌لایه‌ی خۆم بۆ من چاکتر بووی.

ئامۆزنی که‌میک له‌ مامی سه‌ر زیندووتر بوو گوتی:

- ئه‌گه‌ر هاتو مردم و چاوم به‌ کورپه‌که‌م نه‌که‌وت به‌ل‌ینیم پیتته‌ده‌ی کچیتکی چاکی بۆ په‌یدا که‌ی که‌ کوری بی؟

وه‌نگ لانگ دل‌نیای کرد که ئه‌و کاره‌ش ده‌کا، به‌لام ئاگای له‌ گیاندانی مامی نه‌بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی بیست کاتیک خزمه‌تکاره‌که‌ شپوی بۆ ده‌با ته‌ماشای ده‌کا له‌ حه‌وت سالان راست بووه‌ته‌وه. وه‌نگ لانگ دوای ئه‌وه‌ی له‌ گۆرستانی بنه‌ماله‌ی خۆیان له‌ خواره‌وه‌ی بابی ته‌سلیم به‌ خاکی کرد ده‌ستووری دا تا سالیکی ره‌ش پووش بن، ئه‌وه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ی نه‌بوو که به‌راستی بۆی په‌رۆشن، چونکه‌ مامی هه‌میشه‌ کۆسپیک بوو له‌سه‌ر ر‌یگای وه‌نگ لانگ، به‌لام نه‌بده‌ویست ره‌سمی بنه‌ماله‌ی خۆیان پ‌ی شیل کا.

له‌ پاشان ئامۆزنی برده‌ شار و به‌ کووکوی گوت به‌ کله‌ف‌تیک بل‌ی ئاگای ل‌یبی و خزمه‌تی بکا. پیریزن شه‌و و رۆژ کاری ئه‌وه‌بوو ترباک بکیشی و بخه‌وی. تابووته‌که‌شی له‌ لای خۆی دانا‌بوو و جار جار ته‌ماشای ده‌کرد. وه‌نگ لانگ بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که زه‌مانیک له‌ ده‌ست ئه‌و ژنه‌ له‌ هیچ کو‌ی خۆی نه‌ده‌گرت و زۆری ل‌ی ده‌ترسا، به‌لام ئیستا له‌ کار که‌وتوووه‌ و وه‌ک خاتوونی پیری ماله‌ هوانگ تووشی به‌ده‌بختی و ترباک کیشان بووه‌.

وهنگ لانگ سه بارهت به شهري زوري بيستبوو، به لام بوخوي تووشي نه هاتبوو، له سردهمي جهواني دا جاريكي ديوو، ههروهه بابيشي قسهي بو كردبوو، خه لكيش دهيانگوت كهس نازاني نهو سال شهري له كوئي دهست پيئدهكا. شهري بو وهنگ لانگ ببوو مهسه له يه كي وهك مهسه له ي لافاو و ئاسمان و زهوي، زوري پيئوه ماندوو بوو، نه شيده زاني له بهر چي به شهري دين به لام نهو وندهي ده زاني كه شهري هه يه. ههروهه له م و لهوي ده بيست كه ده يانگوت ئيمه ده چين بو شهري.

نهو خه لكه ي نهو هيان دهگوت له برسان دهستييان وهه چي جيگايهك رانه دهگه يي له لايه كي ديكه شهوه پييان خوش بوو به سه ربازي برن چاكتره له وه ي سوال بكنه و له برسان برن، هينديك جاريش له بهر بيكاري ده چوون بو شهري كه كوري مامي يه كييك بوو لهو كه سانه. شهري به لاي ئاسمان و لافاو وهك توفاني تووره هه ده هات و لييان نزيك ده بووه. وهنگ لانگ بو هه وه لين جار هه والي شهري له كوري دووه مي خوي بيست. دواي نان خواردن كوره كه ي پيئي گوت:

- ده غلودان گران بووه چونكه له جنوب شهري و روزه پوژ له ئيمه نزيك ده بيتته وه، هه لي چاكه با حه مباره كان خالي نه كه ين، هه تا له شكر له ئيمه نزيك بيتته وه شت گرانتتر ده بين، نهو وه خته به كه يفي خومان ده يفروشين.

وهنگ لانگ راوه ستا تا قسه كان ي ته واو بوو، له پاشان گوتي:

- پيم خوشه بزانه شهري چونه؟ چونكه هه ر بيستومه بو خوم هيجم نه ديوه!

له پاشان نهو روزه ي كه وته وه بير كه ده يانويست به زور بينيرن بو شهري، نهو ترسه ي هه ر له دلدا مابوو، به لام ئيستا پير ببوو و به كه لكي سه ربازي نه ده هات، جگه له وهش تازه ده وله مه ند ببوو و پوولدار له شتي وا نه ده ترسا، له پاشان به كوره كه ي گوت:

- بو ده غلودان به من مه لي، بو خوت چيت پي چاكه وا بكه.

وهنگ لانگ دواي نهوي له خه وتن و خواردن و سيغاركيستان ماندوو ده بوو، يان ده گه ل نه وه كان ي كا به ي ده كرد يان وه دواي كچه شيتته كه ي ده كه وت. سه ره نجام روزه يكي له لاي

شيمالي روزه تاوا تا قميكي زور پياو به ليباسي بو، وهك كوله به نيو شاري وه ربوون. نهوه چكوله كه ي كاتييك چاوي بهو پياوانه كه وت به غاردان هاته لاي بابي و گوتي:

- بابه گه وه! بابه گه وه! زووكه وه ره بزانه نه وانه كين دين؟

وهنگ لانگ له بهر خاتري نه وه كه ي تا بهر ده رگا هات، ته ماشاي كرد هه موو ولا تييان داگرتوه، زوريش تووره بوون و پياو پيئي وابوو هه رچي وه بهر ده ستيان كه وي له ت و په تي ده كه ن! وهنگ لانگ له ترسان منداله كه ي بو لاي خوي كيشا و له بهر خويه وه گوتي:

- بابه گيان! بابچينه وه ژوور، نه وانه بو ته ماشا كردن نابن.

به لام پيش نه وه ي ده رگا كه پيئوه ده ن يه كييك له سه ربازه كان هاواري كرد و گوتي:

- نهوه ي برازاكه ي باوكم.

وهنگ لانگ كاتييك ناواري داوه ته ماشاي كرد برازاكه يه تي هه راي لي ده كا. له پاشان به سه ربازه كان ي ديكه ي گوت:

- دوستان ده توانين ليتره ميئينه وه. نهو پياوه زور ده وله مه نده و خزمي ئيمه يه.

وهنگ لانگ له ترسان قه له مي ده ست و پيئي شكا، پيش نه وه ي وه لام بداته وه، ژماره يه ك له سه ربازه كان به بي نه وه ي خولقيان بكنه چونه ژوور و به نيو مالي وه ربوون! وهنگ لانگ ته ماشاي كرد به هه موو شتيك دوژمن، بو وينه به سه ر نيزه كان يان له مييز و سه نده لي و دار و ديوار يان ده دا! سه ره راي هات و هاوار و بگره و به رده يه كي زور، پيس و پوخليويش بوون! به لوچان له حه وزه كان ناويان ده خواره وه، به لغه م و چلم و تفيان فري ده دا سه ر ولا تي.

وهنگ لانگ زور به ناره حه تي و په ريشاني ده ست ي نه وه كه ي گرت و چوو رووداوه كه ي بو كوره گه وه كه ي گيراهه. كوره كه ي هه ستا وه ده ركه وت كه بزاني چ خه به ره. كاتييك چاوي به ناموزاكه ي خوي كه وت زور په شوكا و تيك چوو، دووليش بوو له وه ي كه چ بكا، جنيتوي بداتي؟ ئيحترامي بگري؟ به خيري بيئي يان له گه لي به شهري بي؟ هه روا ته ماشاي سه ربازه كان ي ده كرد و پيشي ده خواره وه، له پاشان به بابي گوت:

- هه ر يه كه ي كي رد يكيان پيئيه.

سه ره نجام له ترسان هاته سه ر نهو باوه ره كه خوي تووشي گيره و كيشه نه كا، به م هويه گوتي:

- نامۆزا گیان! به خیر هاتیه وه، خوشحالتین له وهی که جاریکی دیکهش به دیدارت شاد بووینه وه.

کوری مامی بزه به کی هاته سه لیبو و گوتی:

- چهند که سیشم میوان له گهل خو هینا وه.

کوره که ی وهنگ لانگ گوتی:

- نه و قسانه چن دهیانکه ی؟! ماله خوته، پیتان له سه چاومان. له وهی گه ری پیتم بلتی بزائم هه تا نه ریشتوون نان و چیشنتان بو دروست که یین؟

کوری مامی به گالته پیکه نی و گوتی:

- به لئی نان و چیشنتان بو دروست که و باسی ریشتان مه که، هیچ په له یه کمان نییه. رهنگه چهند ریژ یان چهند مانگ و یا یه که دوو سال بمینینه وه. تا دووباره ده گه ریینه وه بو شهر نیگابانی نه و شاره یین.

کاتیک وهنگ لانگ و کوره که ی نه و قسه یان بیست زور نارحه ت بوون، به لام له ترسی بریقه بریقی سه رنیزه ی تفهنگان ناشکرایان نه کرد و گوتیان:

- زورمان پیخوشه، ماله خوته.

له حالیکدا وهنگ لانگ و کوره گه وره که ی زور نارحه ت بوون و نه یانده زانی چ بکه ن کوره که ی دووه می به غاردان و هانکه هانگ له ده رگای دا و گوتی:

- هه موو ماله کان ته نانه ت که پرۆ که ی هه ژاره کانیش پر بوون له سه ربازا! ویستم پیتان بلتیم جگه له وهی ریگیان بدن هیچی دیکه تان بو ناکری! نه که ن شتیک بلتین و نارحه تیان که ن. یه کیک له هاوکاره کانی من ده چته وه و ته ماشا ده کا وه تاغی ژنه که شی پره، کاتیک ره خنه ده گری له جوابدا کیردیکه ی له زگی ده دن، له پشتی وه ده ره که وهی! کوره له درتیه ی قسه کانیدا گوتی:

- نه وه م بویه بو گیترا نه وه که حیسابتان بیته ده ست و هه رچی گوتیان، نه لیتن نا. تووشی ریژیکه ی رهش بووین ته نیا ده بی دو عا بکه یین هه رچی زووتر شهر لیتره ته او بی و نه وانیش پرۆن.

له پاشان هه رسیکیان له بیری نه وه دا بوون که چ بکه ن و چلۆن ژنه کانیان له ده ست نه و چاو برسییانه نه جات دن؟ کوره گه وره که ی ژنه جوانه که ی خو ی هینا به رچاو و گوتی:

- نیمه ده بی ژنه کائمان له جیگایه ک دانیتین که هاتوچوی به سه ره وه نه بی، هه ره ها شه و

و ریژیش لییان خافل نه یین و ده رگیان له سه ر گاله ده یین. ده رگای پشته وهش که نیوی ده رگای ناشتیبه بکه یینه وه نه گه ر هیرشیان بو هینانین له ویتوه بو ی ده رچین.

سه ره نجام نه و کاره یان کرد، ژن و منداله کانیان برده نه و وه تاغی که نه یلوو فهر و کوو کوو و قه ره واشه کانی لی بو، له پاشان هه رسیک کوره کان به نویه سه ریان لی ده دان و کیشکیان ده کیشا. به لام سه ره رای نه و هه موو خو ماندوو کردنه له ده ست کوری مامیان خه و و خو راکیان نه بو، چونکه خو ی به خزم و تایفه ده زانی و پیتشیان بو نه ده گیرا. نه ویش گوتی له و شتانه نه بو و به پشت نه ستووری سه رنیزه که ی به که یفی خو ی ده خولا وه. کوره گه وره که بو هه ر کوئیه ک ریشتبا، وه دوای ده که وت؛ به لام نه یه ویترا قسه بکا و له کیرده که ی ده ترسا. هه تیوی مامیشی په ریژینی له به ر نه بو! به ئیشتیا خه ریکه چاو له وه راندنی خو ی بو، شوخی له گهل ژنه کان ده کرد و قسه ی پییده گوتن. جاریک تووشی خیزانی کوره گه وره که ی بو، به پیکه نینه وه گوتی:

- به به به، نامۆزا گیان شتیکی جوانت بو پیتوه بووه! له چاوی پیس به دوور بی چهنده جوانه! به ژنی کوری دووه میشی گوت:

- به به به، نه وهش ده لیبی تووری فه رهنگیه! دیهاتی و وا خر خو ل و نه رم ونۆل! راستی ده کرد ژنی کوری دووه سه ره رای قه له و بیبه که ی، زوری له به ردلان بو. هه ره ها زور حازر جواب و به غیره ت بو، قسه ی له هیچ که س نه ده پیتچا وه. له حالیکدا کوره گه وره که ی وهنگ لانگ له ترسان ژنه که ی وه پشت خو ی ده دا، له وه لامی قسه ی نه و کوره دا گوتی:

- به لئی هیندیک پیوا مه زه ی توور و گوشتی سوور و سپیان پیخوشه. نامۆزای میرده که ی وه لامی داوه:

- منیش پیتم خو شه.

له پاشان دهستی درتیر کرد که دهستی بگری، کوره گه وره که ی به شوخی کردنی نه و دوو که سه زور نارحه ت بو، چونکه له گهل داب و ده ستووری وان نه ده هاته وه و به تاییه ت له به ر ژنه که ی خو ی که شارستانی بوو زور خه جاله ت بووه وه. نامۆزاکه ی کاتیک نه وه ی زانی له به ر به ده فیری گوتی:

- به لئی من هه میشه خواردنی گوشتی سوورم پی له ماسییه کی سارد و بی مه زه چاکتره، هه ر وه که نه مه یانم پی جوانتره.

کاتیکی ئهوهی گوت بووکه گهورهکهی وهنگ لانگ وهک ژنیکی سهنگین و به حهیا ههستا چوو وهتاغیکی دیکه. له پاشان کوره مامهکهی به پیکه نینهوه به نهیلوفه ری گوت:

- بهلئی خانم ئهوه کچانهی شار زۆر به پۆز و ئیفاوه، لهو باره دا بروای ئیوه چیه؟

دوای ئهوهی به وردی تهماشای نهیلوفه ری کرد له درێزه ی قسه کانی دا گوتی:

- دیاره مام دهوله مهنده و چاکتان پی رادهگا، له خۆرا ئهوه هه موو گۆشتهت وهسه ر یهک نه ناوه! ههستان و دانیشتنه کهشت هه ر وهک دهوله مهندان دهچی! بهراستی ئیوه خاتونن؟

نهیلوفه ر به وشه ی خاتون زۆر خوشحال بوو و قاقایه کی لیدا، چونکه ئهوه شوهر ته نه نیا تایبه تی بنه ماله ی دهوله مهنده کان بوو. له پاشان دهستووری دا ئوری قه نه که ی بۆ بگه شینه وه و به کوو کووی گوت:

- چ پیاویکی قسه خۆشه.

له بنه وهش زۆر به ناز و ئه دا ته ماشای ده کرد. کوره کهش له قاقای پیکه نینه ی دا و گوتی:

- ئیستاش وهک دیله سه گی پیر ده ستت لهو ئه دا و ئه تواره هه لئه گرتوه؟

کوره گه وره که له تاوان حه جمینه ی لئ هه لگه رابوو و هیه چی له ده ست نه ده هات. کوره دوای ئه وهی له گه پ و گه مه تیر بوو، ویستی سه ر له دایکی بدا. وهنگ لانگ بر دی وه تاغی ئامۆژنی پێشان دا. به لام ته ماشایان کرد خرپ خه وی لئ که وتوه. کوره که ی به قۆنداغه تفه نگ وه خه به ری هینا، پیریزن دوای ئه وهی چاوه کانی هه لگه لۆفی و سه ری هه لئینا پیتی وابوو خه ون ده بین. کوره که ی گوتی:

- نابینه کوره که ت لیره راوه ستاوه؟! بۆ هه لئاستی!؟

پیریزن تا نبوقه دی خۆی له نیو جیگا وبانه که هینا دهر و به سه ر سوپمانه وه گوتی:

- رۆله گیان! ئه تۆ کوپی منی؟

دوای ئه وهی ماوه یه کی چاک تییه وه پروانی، له پاشان حۆقه که ی خۆی دایه چونکه بۆ به خیره یه تانی له وه چاکتری شک نه ده برد. به قه ره واشه که یه شی گوت:

- وه ره حۆقه که ی بۆ داگره.

کوره که ته ماشایه کی کرد و گوتی:

- نه خیر حۆقه م ناوی.

وهنگ لانگ که له په نا ته خته که ی راوه ستا بوو و ته ماشای ده کردن له نا کاو ترس دایگرت و گوتی کوره که ی نه لئی ئه وه بۆ وات له دایکم کردوه و فیبری تریاک بووه. به م هۆیه پێش ده ستی کرد و گوتی:

- زۆرم پێخۆش بوو تریاکه که ی که م کاته وه، چونکه رۆژی مستیتیکی پوولی زیو ده ویست. خۆ لهو ته مه نه شدا نه مانده توانی به قسه ی نه که یین، ئه ویش رۆژه رۆژ زیادی ده کرد.

کوره که هیه چی نه گوت دوای ئه وهی بریکی بیر له چاره نووسی دایکی کرده وه وه دهر که وت. بۆ نا ره حه ت کردنی بنه ماله ی وهنگ لانگ سه ر بازه کان هه موو لایه ک بوون و ئه وه کوره ش لایه ک. به م هۆیه پێشان خۆش نه بوو چاویان پی بکه وی. دیاره سه ر بازه کانی دیکه ش له چاوی وی شیخ نه بوون، ئه وانیش به سه ر نینه هیه چ دار و دیواریان نه هیشته بوو! لق و پۆیی داره کانیان ده شکاند و به شه ق له مېز و سه نده لیبان هه لده دا و له نیو حه وزه کانیان داویشتن، به لام ئامۆزاکه ی خۆیان ده چوو له ی کلفه ته کان و گالته ی له گه ل ده کردن. وهنگ لانگ و کوره کانیشی له به رابه ردا جگه له وهی دان به جه رگی خۆیاندا دا بگرن هیه چی دیکه یان له ده ست نه ده هات، کوو کوو که ئه وهی زانی گوتی:

- ئیوه ته نیا به شتیکی ده توانن ده ستی لهو جوژه کارانه کورت که نه وه. ئه ویش ئه وه یه کلفه تیکی بۆ دیاری که ن و کاری به که سی دیکه نه بی؛ ده نا زۆر له وه خراپتر ده بینن.

وهنگ لانگ ئه وه پێشنیاره ی زۆر پێخۆش بوو، چونکه شه و و رۆژ بیبری له و مه سه له ده کرده وه و خه و و خۆراکی نه بوو، که مپیک راوه ستا و گوتی:

- پێشنیاریکی زۆر به جیه.

له پاشان به کوو کووی گوت:

- برۆ کام کلفه تی ده وی؟

کوو کوو دوای ئه وهی قسه ی له گه ل کرد، گه راوه و گوتی:

- کچه که ی لای خانمی ده وی.

کاتیکی کلفه ته که ئه وهی بیست زیراندی و ده ستی کرد به گریان و له خۆدان. له حه یبه تان چادانیکی چا له ده ست به ربووه وه، له پاشان خۆی به سه ر که وشه کانی خانم دا دا و گوتی:

- قورم بهسه ر خانم گیان چم لی دهکە؟ له کۆل من بنهوه لیتی دهترسم و دهترسم بکۆژی.

نهیلوفهر بهو قسهی کلفه تهکه نارچهت بوو و گوتی:

- یانی چی؟ خو ناتخوا، ئه ویش بوخۆی پیاویکه، خو ئهژدیها نییه، جگه له وهش پیاو ههموو وهک بهک وان، که وابوو ئه و ئه دا و ئه تواره ی ناوی.

له پاشان به کووکوی گوت:

- برۆ ئه و کلفه تهکه ی بدهیه.

کاتییک کلفه تهکه ئه وهی بیست دهستی کرد به هاوار و له خوډان و شین و واوهیلا؛ دهتگوت دهیبهن له داری دهدهن! له ترسان ههموو گیانی دهله رزی. وهک جوگه ئاوی به چاویدا دههاته خوار! ههر جاره ی رووی له یه کییک دهکرد و دهپاراوه، بهلام هیچی بو نهکرا و کهس جوابی نه داوه. له ترسی نهیلوفهر کهس نهیده وپرا قسان بکا. سه رهنجام وهنگ لانگیش نارچهت بوو، بهزه یی به کچه کهدا دههات و نهشیده ویست نهیلوفهر وهخو خا، لهو بهینه دا تی مابوو چ بکا؟ زۆری زگ به کچه که دهسوتا، ورده ورده لیتی نزیک بووه وه و له ئامیزی گرت، ته ماشای کرد وهک میژووکه دهله رزی! وهنگ لانگ دوا ی ئه وهی پیکه وه هه لئ سهنگانن حالی بوو که بو یه کتر نابن، چونکه کچه که زۆر چکۆله و ناسک و جوان بوو، ئامۆزاکه شی هه تا بلتی ناله بار و قه له و و پان و پۆر بوو! له بهر ئه وهی بهو کاره رازی نه بوو به کووکوی گوت:

- چاک نییه ئه و کچه جحیله بهم چهشنه نارچهت کهین.

وهنگ لانگ زۆر به له سه رهخۆبی ئه و قسه ی کرد، بهلام نهیلوفهر به توندی وهلامی داوه و گوتی:

- ئه وه دهستووره و ده بی بیکا. گریان یانی چی؟ من پیم وایه ههموو ژنییک ئه و ریگایه ی له پیشه و ئینسانی نه فام دهگری.

بهلام وهنگ لانگ دیسانیش گوتی:

- ئیجازه بده بزانی هه یچ ریگاچاره یه ک هه یه یان نا؟ کاری وا بو په له کردن نابن ههرچه ند من بی دلئ تو ناکه م بهلام که مییک هه وه له ت بی بزانی چ ده کهین؟

نهیلوفهر له میژوو به هیوا بوو سه عاتیکی خارجی و ئهنگوستیلیکی یاقووت بکری.

پیتی هه لیتی چاک بوو و بیدهنگی له مه سه له که کرد. وهنگ لانگ به کووکوی گوت:

- برۆ به کوری مامم بلتی ئه و کچه نهخۆشه، بووی نابی. ئه گه ر هات و رازی نه بوو بلتی له پاشان ئه مه به خه تابار نه زانی، وهبالی خو ی به ئه ستۆی خو ی. ههروه ها پیشی بلتی کلفه تی دیکه مان زۆرن.

له پاشان ته ماشای کلفه ته کانی ده وره به ری خو ی کرد له حالیکدا هه موو رووی خو یان گرتبوو به ئه دا و ئه توار پیده که نین یه کیان به پیکه نیبه وه گوتی:

- ئه گه ر په سندم کا من رازیم، رهنگه وهک ده لئین هینده ش خراپ نه بی.

وهنگ لانگ خه یالی ئاسوده بوو و گوتی:

- زۆر چاکه برۆ.

کووکوو به کچه که ی گوت:

- به دوا ی من دا وهره، ده زانم ئه و جو ره پیاوانه حازری به قه رز نادهن.

کچه که به قسه کانی کووکوو برتیک هاته وه سه ر حال به لام نهیلوفهر هه روا به قه لسی چوه وه وه تاغه که ی خو ی. وهنگ لانگ به کچه که ی گوت:

- دوو سی رۆژان مه چوه لای خانمه کت تا خا و ده بیته وه. ههروه ها کاتییک چاوت به ئامۆزاکه م کهوت خو ت بشاره وه با دیسان ته ماحت تی نه کا.

کچه که به قسه ی وهنگ لانگی کرد و رۆیشت. ئامۆزاکه ی وهنگ لانگ ماوه ی مانگ و نیویک ماوه و ههر وهختییک پیتی خو ش با ده چوه لای کچه قه له وه که و له گه لئ دهخه وت، سه رهنجام زگی پر بوو و زۆر به شانازییه وه له لای ئه م و ئه و باسی ده کرد! هینده ی پی نه چوو که سه ربازه کانیان بو شه ر بانگ کرده وه. ئامۆزاکه ی وهنگ لانگیش یه کییک بوو لهو سه ربازانه که تفهنگه که ی به سه ر شانی دادا و به گالته گوتی:

- ئه گه ر بوخۆشم نه گه رامه وه یادگاریکی چاکم بو ئیوه و دایکم به جی هیشتوو. یه کییک له چاکییه کانی ژبانی سه ربازی ئه وه یه، که توو ده چینی و ده روا، ئه وه ش کاری هه موو ره ش و رووتییک نییه که بتوانی له ماوه ی یه ک دوو مانگ دا یادگاریکی ئه و تو به جی بیلی، ههروه ها خزمهت و گه وره کردنه که شی له کۆل ده بیته وه.

هه تیوی قۆشمه و دوومۆر له حالیکدا پییان پیده که نی ره گه ل سه ربازه کانی دیکه کهوت و رۆیشت.

کاتییک سه‌ریازه‌کان رۆیشتن وه‌نگ لانگ و دوو کورپه گه‌وره‌کانی بۆ هه‌وه‌لین جار له سهر نه‌نجام دانی کارتییک پتیکه‌وه هاوده‌نگ بوون، نه‌ویش نه‌وه بوو که ویرانییه‌کانی ماوه‌ی دوو مانگ چاک که‌نه‌وه. له سه‌ره‌تاوه دارتاش ده‌ستی کرد به میژ و سه‌نده‌لی چاک کردنه‌وه و برتیکی رتییک و پتییک کردن، ره‌نجبه‌ره‌کانیش سه‌وشه و ده‌رک و بان و سه‌وزه‌کانیان خاویین کرده‌وه و ناوی تازه‌یان تی کردن. له لایه‌کی دیکه‌وه کورپه گه‌وره‌که‌ی ماسی و گول‌دانی جوان جوانی کړی و لق و پژیی شکاوی داره‌کانی بری، به کورتی پیش نه‌وه‌ی سال‌ تازه‌ بیتیوه، باغچه‌کان پر بوونه‌وه له گول و ولاته‌که‌یان وه‌ک رابردوو خاویین بووه‌وه. هه‌روه‌ها هه‌موو که‌س چوه‌وه سه‌ر جیتیگای خوی و بۆ جارتیکی دیکه‌ش به ناسووده‌یی لیتییک کۆ بوونه‌وه.

وه‌نگ لانگ نه‌وه کلفه‌ته‌ی که له کورپی مامی زگی پر بوو، کرده قه‌ره‌واشی نامۆژنی و پیتی گوت تا ده‌مری ناگات لیتی بیتی و نه‌گه‌ر مردیش له نیو تابووته‌که‌ی خوی بیتی. هینده‌ی بیتی نه‌چوو کلفه‌ته‌که کچیکی بوو، وه‌نگ لانگ زوری پتیخۆش بوو، چونکه نه‌گه‌ر منداله‌که‌ی کورپه‌ی، دایکی شانازی پتیوه ده‌کرد و خوی لی ده‌کردنه شه‌ریک و برابه‌ش. به‌لام له‌بهر نه‌وه‌ی منداله‌که‌ی کچ بوو ده‌تگوت هیچ نه‌قه‌وماوه، له راستیشدا و ابوو چونکه کلفه‌تییک کلفه‌تیکی ببوو! وه‌نگ لانگ سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش دل‌خۆشی داوه و پیتی گوت:

- دوا‌ی مه‌رگی نامۆژنی‌شم نه‌گه‌ر پیتی خۆش بوو هه‌ر له‌وه‌تاغه‌ بیتیوه‌وه و جیتیگابانه‌که‌شی بۆ تۆ.

بیتیگه له‌وه‌ی به‌لینی وه‌تاغه‌که‌ی پتییدا برتیکیشی پوول دایه. کلفه‌ته‌که دوا‌ی نه‌وه‌ی پووله‌که‌ی له وه‌نگ لانگ وه‌رگرت گوتی:

- نه‌ریاب تکات لیتیده‌که‌م نه‌وه پوولانه‌م بۆ جیبار بۆ راگره، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت نه‌بیتی بده به پیاوتیکی دیتیاتی فه‌قیر و هاوشانی خۆم. هیوادارم خودا پاداشتی نه‌وه چاکانه‌ت بداته‌وه، نیستاش بۆخۆتان ده‌زانن چه‌تونه تازه‌ بتوانم به‌ته‌نیا دانیشم، حافره‌تم که‌س چی چاکم پیتی نالی.

وه‌نگ لانگ به‌لینی پیتی دا و گوتی:

- هیچ ناره‌حه‌ت مه‌به‌ میتیدیکت بۆ ده‌بینمه‌وه به‌ دلی خۆت بیتی.

له‌ حالیکدا بییری له‌وه‌مه‌سه‌له‌ ده‌کرده‌وه نه‌وه رۆژهی وه‌بیر که‌وته‌وه که بۆ خوی وه‌ک نه‌وه کلفه‌ته‌ بۆژن هینان هاتبووه نه‌وه ماله! به‌ قسه‌ ئولانی وه‌بیر هاته‌وه و بیروه‌ری ناخۆشی رابردوو؛ به‌لام ئولان له‌ کوی و بۆخوی له‌ کوی؟ دلی پر بوو و گوتی:

- کاتییک نه‌وپیریژنه‌ مه‌سته‌ مرد پیاوتیکت بۆ پتییدا ده‌که‌م.

سه‌ره‌نجام وه‌نگ لانگ به‌لینی خوی برده‌ سه‌ر، به‌یانیتییک کلفه‌ته‌که‌ هات و گوتی:

- نه‌ریاب بۆم له‌ سه‌ول دابه‌، نه‌ورۆ به‌یانی پیریژن خه‌وه‌که‌ی بوو به‌ خه‌وی یه‌کجاری و له‌ تابووته‌که‌شم ناوه.

وه‌نگ لانگ دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بییرکردنه‌وه به‌کیکی نارد له‌ دوا‌ی نه‌وه لاه‌ی که‌ ببوو هۆی مه‌رگی چینگ و گوتی: «نه‌وه‌ بابته‌ی نه‌وه کلفه‌ته‌یه» . پاش نه‌وه‌ی هه‌ردووکی بانگ کرده لای خوی و گوتی:

- کورپه‌ پتییم خۆشه‌ نه‌وه بیوه‌ژنه‌ی بده‌م به‌ تۆ جگه‌ له‌ نامۆزاکه‌شم هیچ که‌سی دیکه‌ تخوونی نه‌که‌وتوه‌وه.

پیاوه‌که‌ له‌بهر نه‌وه‌ی هیچی نه‌بوو ژنی دیکه‌شی بۆ نه‌ده‌هات، سه‌ری به‌رداوه‌ و هیچی نه‌گوت.

وه‌نگ لانگ وه‌ک رۆژ له‌ ئاوابوون نزیک ببوووه‌وه و ته‌مه‌نی شیست و پینیج سال‌ بوو. نه‌وه‌ش وه‌ک خیز و خۆل ده‌ور و به‌ریان گرتبوو! سی کورپی له‌ کورپه‌ گه‌وره‌که‌ و دوو کورپی له‌ کورپی دووه‌می بوو، کورپی سیتییه‌می له‌سه‌ر مراد بوو که‌ به‌ ژن هینانی نه‌وه کورپه‌ی نه‌رکیکی نه‌ده‌ما و ده‌یتوانی به‌ خه‌یالیکی ناسووده‌ سه‌ر له‌سه‌ر عه‌رزنی دانی و بخه‌وی. به‌لام ده‌تگوت خوداکان ناسووده‌بیان له‌ چاره‌نووسی وه‌نگ لانگ ره‌ش کردووته‌وه! هه‌ر جاره‌ی تووشی که‌ند و کۆسپ و ناره‌حه‌تیکی تازه‌تر ده‌بوو! هیشتا به‌ ته‌واوی غه‌م و ناره‌حه‌تی سه‌ریازه‌کانی له‌ دل نه‌چوووه‌وه ده‌ر ته‌ماشای کرد بووکه‌کانی له‌سه‌ر شتی هیچوپوچ لیتیان ده‌بووه شه‌ر و نامبازی یه‌ک ده‌بوون! بناغه‌ی نه‌وه شه‌ر و هه‌للایه‌ش نامۆزاکه‌ی خوی بوو، چونکه له‌وه‌ رۆژه‌وه که‌ تاریفی ژنه‌ دیتیاتییه‌که‌ی کرد و به‌ ژنی کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی پتیکه‌نی، نه‌وه دوو ژنه‌ رقیان لیتی هه‌لگرت و ئیدی نه‌پراوه! ژنی کورپه‌ گه‌وره‌که‌ی کاتییک به‌ په‌نا

هیتوهرژنه که پیدا دهرۆښت جگه له وهی به چاوی سووک ته ماشای دهکرد، به دهنگیکی بهرز به میرده که شی دهگوت:

- ئه وه ئه وه پهری بی شه رمیبه که پیاویک به ژنیک بلتی کوله گوشتی سوور، ئه ویش به ده میتوه پی بکه نی! ته ماشای که ئیمه له گهل کتی له مالتیک داین؟
ژنی کوری دوو همیشه له وه لامدا دهیگوت:

- ده زانم بۆ ئاوری گرتوه، چونکه ئه وه پیاوه پیتی گوتوه ماسی سارد و بۆگه نیو!
ئه وه که نده و کوژی و نیسو و نرکه لیک هه لدا نه رۆژبه رۆژ به خبایه تی ئه وه دوو ژنه ی سه بارهت به یه ک قولتر دهکرد. ژنی برا گه وره که که خۆی به شارستانی ده زانی پیتی که سه ری شان بو له گهل ها و اجه که ی (هیتوهرژن) دم به دمه بکا. به قهستی پیده که نی و تیده کوژا وه سه ره خۆی نه هینتی که ئه وه ژنه له گه لیشی له مالتیک دایه. ههروه ها کاتییک منداله کانی له هه وشه ی ماله خۆیان ده چونه دهر هه رای ده کرد و دهیگوت:

- رۆله گیان! خۆ له وه منداله بی سه روبه رانه مه ده ن.
هیتوهر ژنه که شی به منداله کانی خۆی دهگوت:
- له گهل ئه وه بیتچوه مارانه کایه مه که ن! پیتانه وه ده ده ن.

به م چه شنه رۆژبه رۆژ نیوانیان ناخۆشتر ده بوو. یه کیکی دیکه له وه هۆبانه که ئه وه دوو ژنانه پیکه وه نه ده حاوانه وه ئه وه بوو که براکانیش دانی به خیریان پیک دانه دینا!
برا گه وره که له بهر ئه وه ی خۆی و ژنه که ی به خۆینده وار و شارستانی ده زانی پیتی وابوو ده بنه هۆی ئابروو چوونی وان و به هاوشانی خۆیان نه ده زانین. برا چوکه که ش له وه ده ترسا که برا گه وره که ی به رق دا بچی و ویلخه رچی بکا. برا گه وره که به شتیکی دیکه شه وه ناره حهت بوو، ئه ویش ئه وه بوو که سه روه تی بابی له ژیر چاودیری برا چوکه که ی دابوو. وهنگ لانگیش له وه بهینه دا بی تاوان نه بوو، چونکه هه ر پوولیکی وه دهستی که وتبا، کوره چوکه که ی بی خه بهر نه ده کرد و ئه ویش له برا گه وره که ی ده شارده وه. کوره گه وره که زۆر ناره حهت بوو، چونکه به و سه ر و سیما یه وه ده بوو وه ک منالان بجیته لای بابی و داوی پوولی لی بکا!

دوژمنایه تی و نیوان ناخۆشی ئه وه دوو برایه بووه هۆی ئه وه که ژنه کانیان به خۆینی سه ری یه کتر توونی بن! له لایه کی دیکه شه وه وهنگ لانگ به و مه سه له وه زۆر ناره حهت بوو، هه موو جار ی دهیگوت:

- هیچ نه ماوه ئه و جار نۆبه ی دم به دمه ی ژنانه! ناخر بۆ ده بی سه عاتییک ئاسوده نه بین؟
وهنگ لانگ له و رۆژه وه که لایه نگری له کلفه ته که ی نه یلوو فهر کردبوو له گهل نه یلوو فهر نیوانیکی وایان نه بوو، سه ره رای ئه وه ی کلفه تی بیتچاره شه و رۆژ به دهری نه یلوو فهر دا ده هات و ده چوو هه ر لیبی لا لوت بوو! ههروه ها ئه گه ر وهنگ لانگ ده هاته و تاغه که ی کلفه ته که ی وه دهر دهنه و به وهنگ لانگی دهگوت:

- ده زانم چیت له بن سه ری دایه و له خۆرا لایه نگیری لی ناکه ی؟
به لام وهنگ لانگ بیتجگه له وه ی به زه یی به منداله که دا ده هات هیچ مه به ستیکی دیکه ی نه بوو؛ هیچی شی له باراندا نه ما بوو. هه رپیتی وابوو یه کیکه وه ک چه شته که ی خۆی. کاتییک نه یلوو فهر ئه و بوختانه ی پتوه هه لبه ست وهنگ لانگ گوتی: «خۆ شه ر و نیوه شه ر هه ر یه که، با بزانه بۆ ئه وه ی ده بی خۆمی له سه ر پیاو خراب که م؟». خودا هه لئاگر ی ده تگوت خونچه یه، نیوی خۆی به خۆیه وه بوو "گوله هه رمی". وهنگ لانگ به و چاویلکردنه مووی سه ری گرژ بوون به پیری سه ری ئیشتیای سه رده می لاوه تی لی زیندوو بووه وه! به لام بۆ ئه وه ی سو ری ئاشکرا نه بی به پیکه نینه وه به نه یلوو فهر ی گوت:

- زۆر سهیره تو پیت وایه من به و ته مه نه وه کوره جحیل به کم و ده بی هه میشه کچی کم له ئامبیز دابی، هیچ کهس نه زانی ئه تو ده زانی که من سالی س جاره سه رجیتی تو م پی ده کری.

وهنگ لانگ ته ماشایه کی که شه که ی کرد و سه ری داخست. نه یلوو فهر سه ره رای ئه وه هه موو نه فامیبه ی خۆی ته نیا شتیکی چاک ده زانی، ئه ویش ئه وه بوو که په یوه ندی نیوان ژن و پیاوی زۆر زوو هه ست پیده کرد و ده یزانی چ ده که ن. ههروه ها ده شیزانی که پیاو له کاتی پیری دا چاو چنوک ده بن و عیشقی جه وانی له سه ریان ددها و تووشی به دناوی و ئابروو چوون ده بن. به م هۆبه خۆشی له کلفه ته که نه ده هات، له پاشان بۆ ئه وه ی له کۆل خۆی کاته وه گوتی: وچاکه به یه کییک له گازینۆکانی بفرۆشم، له لایه کی دیکه شه وه، بی کلفهت نه ده حاواوه چونکه کوکوو پیر ببوو و له کار که وتبوو، زۆر له کاری کلفه ته رازی بوو، به لام رۆژ نه بوو بیانوی پی نه گری.

وهنگ لانگ دوا ی ئه وه حالی بوو که نه یلوو فهر زوو تووره ده بی و قه لسه، هینده ی قسه له گهل نه ده کرد. هه رچی ده یکرد دلیشی له که شه که نه ده بووه وه. له و نیوه دا مه سه له ی کوره چوکه که ش هاته گۆری، چونکه له پیتشدا ئه وه نده سه رگه رمی کتیب و دهرس خۆیندن

بوو له کټوونو نه و هه کانی نیو خوښیاند ا به شداری نه ده کرد، هه روه ها ماموستا که شی وه که سیبهر لپی جیا نه ده بووه وه. نه و کورده یان له بهر نه وهی له نیو سهر بازان ژیا بوو و گوټی دا بووه نه و چیرۆکانه ی که باسی شهر و تالان و برۆ و کوشت و کوشتاریان ده کرد داوای له ماموستا که ی کرد کتیبی چیرۆکی بو بکړی به تایبته نه و چیرۆکانه ی که باسی سی پادشا و تاقمی چه ته و تالانچی ده کا، بو نه وهی بزانی که قه دیم چلۆن له غار و نه شکه و تاندا ژیاون. دوا ی خویندنه وهی نه و کتیبانه فکری گورا، رۆژنیک چووه لای بابی و گوټی:

- ئیستا که شاره زا بووم ده بی چ بکه م ده به سهر باز و ده چم بو شه ر.

وهنگ لانگ به بیستنی نه و قسه زور نارحه ته بوو، له بهر خو به وه گوټی: «نه وهش نه هاتی و به دبه ختیکی دیکه!». له پاشان به دهنگیکی به رز گوټی:

- کورم بو شیت بووی، ده ته هو ی چ بکه ی؟! بوخوم ده زانم من سه عاتیکی له ده ست ئیوه نابج ئاسووده بم.

زور تیکو شا کورده که ی به نسحه ت کردن رازی کا هیچی بو نه کرا! له پاشان گوټی:

- رۆله گیان! له قه دیمه وه گوټو یانه سهر ټیک که نایه شی نابج له پر ټسکه یه وه بیچی، ناخر که سیکی تیگه یشتن و عه قلیکی بی له خورا ده بیته سهر باز؟ نه تو هیچ بیر له وه ده که یه وه که تو پاشه به رهی منی و دل م زور پیته وه؟ ناتوانم نه تو به کیو و به نده نانه وه بی و من به ئاسووده یی دانیشم.

کورده که له حالیکدا له سهر ته مای خو ی سوور بوو برۆکانی تیک نا و گوټی:

- قسه ی لی مه که. تازه من ته مای خوم گرتووه، ده روم.

وهنگ لانگ دهستی کرد به پارانه وه و گوټی:

- بی له که ری شه یان بیته خوار! چ کارت به شه رداوه! هه ر قوتابخانه یه کی پیته خو شه بچوو، چ قوتابخانه یه کی گه وره ی جنوب بی، چ قوتابخانه یه کی خاربیجی. هه روه ها نه گه ر ده ست له سهر بازی هه لگری بی دل یت ناکه م، بو منیکی ده وه له مه ند که کورده که ی بچیته سهر بازی که س چی چاکی بی نالی.

وهنگ لانگ له درپشه ی قسه کانیدا گوټی:

- رۆله گیان! چاو بکه وه بزانه من کیم، ناخر نابج بزانه بو ده چی بو سهر بازی؟

کورده که گوټی:

- شه رټیک ده بی که ته نانه ت پیاو به خه ونیش نه ییدی، شو رشیکی بی وینه ده کړی که له و شو رشه دا ولاتی ئیمه ش نازاد ده بی.

وهنگ لانگ به په شو کاوی و سهر سورمانه وه گوټی:

- سهر م له و قسه انه ی تو ده رناچی، ولاتی ئیمه نازاده و نه و هه موو زه ویوزاره چا که ش نی خو مانه و هه رکه سیس پیتم خو ش بی به ئیجاره ده یده می و بو من وه ک خه زینه وایه، ئیوه شم به پوول و به ره می نه و ناو و خا که گه یان دووه تی، به راستی نازانم نازادیت له وه زیاتر بو چییه؟

کورده که له حالیکدا زور مات بوو گوټی:

- بابه گیان! تو نازانی من ده لیم چی، به داخه وه زور له وه ی پیرتر بووی که له و قسه انه حالی بی.

وهنگ لانگ دیسانیش به سهر سورمانه وه ته ماشای کرد و گوټی: «بو ده بی نه زانی من به و رۆژم گه یان دووه بو هیچ شتیکیش ده ستم وه بهر نه هیتاوه؟! به راستی زورم پی بی نه مه گه! بو ده بی به قسه ی من نه کا؟!». بریکی ته ماشا کرد و گوټی: «رهنگه پیویستی به شتیکی دیکه هه بی و من نه زانم». سینگی خاوین کرده وه و گوټی:

- رۆله گیان به م زوانه خه یالی ژن هیتانن نییه؟

کورده که گوټی:

- باسی ژنم بو مه که هه لدم، من وه ک براکانم پیتم وانییه ژن هیتانن ده بیته هو ی له ناو بردنی تنگ و چه له مه ی ژیان.

وهنگ لانگ زانی که به هه له چووه، بو نه وه ی قسه ی پینه کا گوټی:

- نه خیر، نه خیر خو ئیستا ژنت بو ناهینم، مه به ستم نه وه بوو نه گه ر پیته خو ش بی ده توانی له گه ل کلفه تیک...

کورده که گوټی:

- من له و لاوه ساکارانه نیم و ناوات و ناره زوم زوره، پیتم وایه ده بی به پله و پایه ی گوره بگه م و شانازیم پیته بکه ن؛ ژن هه ر ده بی.

بریکی راما و گوټی:

- جا ئەكەر كارى وابكەم بۆ لەگەڵ ئەو كلفەتە ناحەزانەى دەكەم، خۆ شىت نەبووم،
رەنگە ئەوەى دیوہ خانى شتىك بى، بەلام من لەوانە نىم.

وہنگ لانگ سەرى زمانى خۆى گەست و زانى مەبەستى گولەھەرمىيە. زۆرى پى
ناپەحت بوو، هىچىشى بۆ نەدەكرا، چونكە زۆر پىر بىو، كورەكەشى تازە ھەرەتى
جەوانى بوو، وەنگ لانگ بە قەلسى گوتى:

- بە هىچ جۆر نابى تخوون كلفەتەكان كەوى، پىم خۆش نىيە ئەو رەسمە گلاوہى
بەچكە دەولەمەندەكان رەچاوەكەن. ئىمە دىھاتى سادە و ساكارىن و ئىجازە نادەم ئەو كارە
ناحەزانە پەرە بستىنى.

كورەكە شانى ھەلتەكاند و گوتى:

- من بى تاوانم، بۆخۆتان ئەو مەسەلەتان ھىنا گۆرى.

ئەو قسەى كرد و دەرگای لەسەر بابى پىوہدا و رۆيشت. وەنگ لانگ ھەروا لەبەر
خۆبەوہ دەيبۆلاند و دەيگوت: «تازە خۆ لە مالىە خۆشم ناحەسىمەوہ! جا تەماشای ئەو
شانس و بەختەى! ئەو كورە لە نىو ئەو ھەموو كلفەتە تانە تەماحى لە كى كردوہ؟».

۳۳

وہنگ لانگ قسەى كورەكەى سەبارەت بە گولەھەرمىى لە دل نەدەچووہ دەر. ھەروہا
كاتىك كچەكە دەھاتە وەتاغەكەى چاوى لى نەدەترووكاند، بى ئەوەى بە خۆى بزانى بە
تووندى سەوداسەر و گىرۆدەى بوو، بەلام نەيدەویرا لە لای كەس پرىسكەى دلى بكاتەوہ
و قسە بكا. بە كورتى بە پىرى سەرى تووشى عىشقى بى وادە بوو.

شەوتىك لە بن دارىك دانىشتبىو و بۆنى بە گولانەوہ دەكرد، لە پىر دەورانى لاوہتى
ھاتەوہ بىر و پىى خۆش بوو گۆرەوى و پىلاو فرى بدا و بە پىى پىخواسى بچتە مووچە و
مەزراكەى بە سەر كاتەوہ، بەلام لەبەر لۆمەى خەلك پەشىمان بووہوہ چونكە تازە لەو
شارە نىوى دەرکردبوو و دەيانناسى. ھەروہا وەرزیو و تاجرىكى سادە نەبوو، خەلك
حىسابىيان لەسەر دەكرد و پىاوئىكى دەولەمەند بوو.

وہنگ لانگ لە ناحەتە تىيان نەيدەزانى چ دەكا، جارى وابوو لە حەوشە قەدەمى لى دەدا
و دەھات و دەچوو، بەلام خۆى لە حەوشەى نەيلووفەر نەدەدا، نەيلووفەرىش لەبەر قولتە
قولتەى قەلىانەكەى زۆر بەو شتانەوہ ماندوو نەبوو! ھەروہا حەوسەلەى ئەوەى نەبوو
لەگەڵ بووك و كلفەتان گىرە و كىشە بكا.

وہنگ لانگ لە لایەك گىرۆدەى ئەو كچە بىوو، لە لایەكى دىكەشەوہ لە بىرى
كورەكەيدا بوو، برىك مات بوو و گوتى: «پىم وايە ھەر لە تەمەنىك دان، كورەكەم ھەژدە
سالە و كچەكەش ھەر ئەوہندە دەبى». پاش ئەوەى بىرى لە تەمەنى حەفتا سالەى خۆى
كردەوہ پىى لە ھەلەى خۆى نا و گوتى: «وا چاكە ئەو كچە بدەم بەو كورەى. زۆر جار ئەو
فكرەى كردبووہوہ، بەلام ھەر جارىكى كە ئەوى بە دلەيدا دەھات برىنى لى تازە
دەبووہوہ!».

رۆژەكانى زۆر تال لى دەگوزەرا، شەوانەش تەنبا بوو كەس نەبوو وەك دۆست دەرگای
لى بكاتەوہ. شەوتىك يەكەى بە پەنايدا رابرد و تىپەرى، كە ئاوپى داوہ تەماشای كرد
گولەھەرمىيە. بە دەنگىكى بارىك بانگى كرد و گوتى:

- گولەھەرمى!

کچه که به ترسه وه ملی خوار کرده بزانن کییبه، وهنگ لانگ دیسانیش بانگی کرد و گوتی:

- بۆ کوئی دهچی وهره لای خۆم.

کچه که دواي ئه وهی دهنگی ناسییه وه، ورده ورده لیبی نزیک بووه وه و زۆر به شهرم و هیا دهسته ونه زهر راوه ستا، وهنگ لانگ دهستی درپژ کرد و داوینی گرت و گوتی:

- خانم گیان!

به شوین ئه و قسه دا بیده نگ بوو و هیچی دیکه ی نه گوت، پاش ماوه یه ک گوتی: «ئه وه به و سهر و سیمایه وه ئه و کاره سووکه چ بوو کردم؟ خو ئه وه به کچی من ده شی!» کچه که له حالیکدا مرته قی له خوئی پریسو به و قسانه ی وهنگ لانگ ته واو دلئ نه رم بسوو، پریک له په نای دانیش و دهستیان کرد به قسه ی خویش، له پاشان وهنگ لانگ کوتی:

- خانمه گیان من پیرم زۆریش پیرم.

کچه که کوتی:

- من تووم خوش دهوی، چونکه پیاوی پیر زۆر به روو حمترن.

وهنگ لانگ گوتی:

- کچیککی چووککی وهک تو ده بی ژنی لاویتی جحیل و بالا به رز بی، نهک پیریکی وهک من.

له پاشان گوتی:

- ده بی ژنی پیاویکی وهک کوری من بی.

به لام نه یوترا ئه و قسه دووبات کاته وه، له وه ده ترسا که کچه که به و قسه فریو بخوا، ئه گهر ئه و فریهش وه راست گه رابا، وهنگ لانگ خوئی بۆ رانه ده گیرا، کچه که گوتی:

- جحیله کان زۆر بی روو حمن.

گوله ههرمئ کچیککی جلف و سووک نه بوو، به قسه و جه فهنگ و دهست بازی و گالتته ی ناشقانه رازی بوو، چونکه بۆ وهنگ لانگ کچۆله یه ک بوو نهک خیزان، له لایه کی دیکه شه وه پیتی مه سلله حهت نه بوو کهس به سوپی بزانی، ئاخیر به گیانی ناخیری پیتیان دهگوت به گ و خان.

به لام کووکوو زۆر زوو له کهینه و بهینه ی وهنگ لانگ حالی بوو، له و کاته دا که کچه که دهیویست به بیده نگی له حهوشه ی وهنگ لانگ بیتته دهر جومگه ی گرت و گوتی:

- به ه به ه دیسانیش عیشقی پیری گوتی کرده وه!!

وهنگ لانگ کاتیک دهنگی کووکوو بیست به په له که وایه کی به سهر شانی دادا و به بی په رده گوتی:

- باشه بیده نگ به، من پیم پیشنیار کردوه بۆ خوئی کورپکی جحیل په یدا کا، به لام خوئی له منی پیر دی.

کووکوو له حالیکدا دوو زمانی و شهیتانی له نیوچاوان دهباری گوتی:

- بیانویه کی چاکم بۆ خاتوون وه گیر کهوت.

وهنگ لانگ وه لامی داوه و گوتی:

- من بۆ خویشم نازانم بۆ وای لیها ت هیچ به هیوا نه بووم ژنیکی دیکه ش به ماله کهم زیاد کهم، باوه رکه به خۆم نه بوو.

دواي ئه وهی کووکوو گوتی ده بی خاتوون بزانی؛ وهنگ لانگ له بهر وهی له زمانی نه یلوو فهر ده ترسا له بهر کووکوو پاراوه و گوتی:

- ئه گهر له دهست پرته و بۆله ی نه یلوو فهر نه جاتم ده ی مستیکت پوولی زبو ده ده می.

کووکوو گوتی نیگه ران مه به. وهنگ لانگ راوه ستا و تا کووکوو هات و گوتی:

- مه سه له کهم باس کرد زۆر تووره بوو، به هینانه گۆزی ئه و سه عاته ی که بریار بوو بۆی بکری سهرم گهرم کردوه. له جیاتی گوله ههرمئ کلفه تیکی دیکه ی دهوی، ده بی کاریکی وا بکه ین که چاوی به گوله ههرمئ نه که وی. ئه تویش نه که ی بهم زووانه خوئی پیشان ده ی.

وهنگ لانگ له خویشیان گوتی:

- بی دلئ مه که، چی دهوی بۆی بکړه.

وهنگ لانگ به وهی زۆر خویش حال بوو که بهم زووانه چاوی به نه یلوو فهر ناکه وی. سهره نجام به کرینی هیندیک شت چاوی نه یلوو فهر یان نووساند و رقه که ی نیشته وه، به لام کورپه کانی ههر به دواوه ی بوون بۆ ئه وهی بزانی چ دهکا. وهنگ لانگیش سهره رای ئه وهی له پرووی هه لئه ده هات ته ماشایان کا له بهر خو یه وه گوتی: «مه گهر من خانی ئه و بنه ماله گه وره

نیم؟ کلفه ته و پوولی خۆم پێداوه و دهیکه مه ئی خۆم، خۆ بهردم به گومبه زیدا نه داوه؟!». سهره پرای هه موو ئه و قسانه ش خه جاله تی ده کیشا، به للام به دل له و کاره ی خۆی رازی بوو و ده یگوت: «پیاو که پیر بوو له بهر چاوی خه لکی سووک ده بی و به هیندی ناگرن!». له لایه کی دیکه شه وه چونکه ئه و کچه ی به ئی خۆ ده زانی پیتی وابوو جحیل بووه ته وه.

چاوه پروان بوو کوره کانی بینه لای و قسه ی بۆ بکه ن. کورپی دووه می هات و باسی زه ویوزار و به ره هم و وشکه سالی بۆ کرد و گوتی به ره همی ئه و سالمان هه ر نیوه ی پار ده بی. به للام وه نگ لانگ ئه و رۆژانه بیسی له شتی وا نه ده کرده وه، له بهر ئه وه ی سالی پیشوو پوولتیکی زۆری پاشه که وت کردبوو و قهرز و قۆله شی زۆر بوو، ههروه ها بریکیشی پوول به سوود داوو. کاری کوره گه و ره که شی ئه وه بوو که ئه و پوولانه کو کاته وه. کورپی دووه له حالیکدا قسه ی بۆ باسی ده کرد له بنه وه چاوی له که لین و قوربینی وه تاغه که ده گپرا، وه نگ لانگ حالی بوو که له چی ده گه ری. کوره که پیتی خۆش بوو بزانی مه سه له ی ئه و کچه راسته یان درۆیه؟ وه نگ لانگ گوله هه رمیتی بانگ کرد و گوتی:

- خانم گیان وه ره چامان بۆ بینه.

کچه خپرا هات و دهسته ونه زه ر پاره ستا، به للام کچ چ کچ! کولمه ی ده تگوت سیوی لاسوره! کوره که زۆری ته ماشا کرد. له وانه بوو باوه ر نه کا به وه ی که بیستوو به تی، خۆی له و مه سه له گیل کرد و باسی کرئ گرتنه و زه ویوزار و شتی له و با به تانه ی کرد. وه نگ لانگ باسی منداله کانی له کوره که ی پرسی، کوره که وه للامی داوه:

- هه موو کوخه ره شه یان گرتوو.

سه ره نجام کوره که ی شتیکی هاته ده ست و حالی بوو؛ هه ستا رۆیشت. وه نگ لانگ له باره ی ئه و کوره ی دووه میدا فکری ئاسوده بوو. له پاشان کوره گه و ره که شی هات و له لای دانیششت. وه نگ لانگ شه رمی له قه لافه تی پیاوانه ی کوره که ی کرد و نه وپرا له لای وی گوله هه رمی بانگ بکا. وه نگ لانگ له وه للامدا گوتی:

- بۆ وانه بی؟ مال ماله خۆمه.

کوره که هه ناسیکی هه لکیشا و گوتی:

- به لئێ راسته وایه ده وله مه ندی و هه موو کاریکت له ده ست دئ...

له پاشان به هه ناسه ساردی درپژهی به قسه کانیدا و گوتی:

- پیم وایه ئه گه ر پیاو چا وچنۆک نه بی ژنیکی به سه و لیتی سه روزیاده...

قسه که ی بۆ ته واو نه بوو، به للام قه لسی و تووره بی له نیوچاوانی ده باری. وه نگ لانگ ته ماشای کرد و پیکه نی، چونکه ده یزانی بۆخۆی به ژنیکی دانا که وی ته نانه ت به و ژنه ناسکه ی خۆشی دا بین نه ده بوو. کوره که به بیده نگی هه ستا وه ده ر که وت. وه نگ لانگ دانیششت و دهستی کرد به قه ننه کیشان، زۆر خۆش حال بوو له وه ی که له و ته مه نه دا به ئاواتی خۆی گه یشبوو.

کوره چکو له که له وه ختی کدا له باسی وه ژوو رکه وت که له گه ل گوله هه رمی بی خه به ر دانیشتی بوون و خه ریکی گالته و جه فه نگی خۆیان بوون. کاتی ک چاوی به و دیه نه که وت نیوچاوانی تیک نا و گوتی:

- من ئه وه رۆیشتم بۆ سه ربازی.

وه نگ لانگ له حالیکدا ده یویست وه للامی بداته وه، کوره که مه ودای نه دا و گوتی:

- هه ر ئیستا ده رۆم، به لئێ ده رۆم.

بریک رۆیشت و گه راره ته ماشای کچه که ی کرد، کچه که له بنه وه چاویکی لی کرد و سه ری خۆی به رداوه. کوره که رووی لی وه رگپرا و به په له وه ده رکه وت.

وه نگ لانگ له حالیکدا ته می له سه ر نیشتی بوو په رۆش و نار په حه ت بوو گوتی:

- کچی چاک من بۆ تو پیرم، ئه وه ش بزانه که من ئه وه چاکتر ده زانم.

کچه که دهستی له چاوی کرده وه و به ناز و ئه دایه کی که بۆ وه نگ لانگ بی وینه بوو گوتی:

- جحیله کان زۆر بی روو حمن، من تازه له پیره کان خۆشیم دئ.

به یانی رۆژی دوا یی کوره چکو له که ی وه نگ لانگ رۆیشت و که س نه یزانی بۆ کوی چوو.

عیشقی سهردهمی پیری وهنگ لانگ له گهل گوله ههرمی وهک تاوی سهرمابردوو وابوو، ههروهها وهک شه میتیک دهچوو که له بهر با و گیتزه لووکه ههلکرابی، بهم هویه ورده ورده دامرکا و کوژاوه. گوله ههرمیتی خوش دهویست بهلام وهک بابینک؛ به دامرکانی تهو عیشقه سهرمای پیری له میتشکی گهرا و چرای ته مهنی وهپته پت کهوت، بهو حالهش گوله ههرمیتی ههر خوش دهویست چونکه لهو دواپانه دلای پیتی دهکراوه؛ به تایبته بهوه زور خوشحال بوو که تهو کچه جوان و جحیلله له گهل پیاویکی واپیر و کهوتوو و تیکچرماو به سهر و روویه کی خوش ههلدهستی و دادهنیشی. له لایه کی دیکه شهوه وهک خزمه تکاریکی چاک خزمه تی دهکرد، خزمه تیکی واکه مندال به بابی خوی دهکا.

گوله ههرمی له بهر خاتری وهنگ لانگ خزمه تی کچه شیتته کهشی دهکرد. وهک دایکی چاک له هه موو بابته تیکه وه پیتی راده گهیی، وهنگ لانگ لهو بابته شهوه نیگه رانی نه بوو، سهره نجام رۆژتیک وهنگ لانگ پرتسکهی دلای کردهوه و به گوله ههرمیتی گوت:

- زور جارن بیرم لهوه ده کردهوه که دواي مهرگی خوم چاره نووسی تهو کچه بهسته زمانه به کوئی دهگا؟ چونکه جگه له خوی کهسی نه بوو پتیهی ماندوو بی.

وهنگ لانگ له بهر تهوهی نهیده زانی چاره نووسی تهو کچه به کوئی دهگا. رۆژتیک چوو شووشه یه کی ژهر کری و به گوله ههرمیتی گوت:

- له کاتی سهره مهرگی خومدا هیتدیکتی لهو ژهره دهدهمی.

بهلام بهو کاره شهوه زور ناره حته بوو، کاتیک گوله ههرمیتی واکه مگ و سهر و روو خوش بهر چاو کهوت بانگی کرد و پیتی گوت:

- پاش خوم لهو دنیا پان و بهرینه دا جگه له تو هیچ کهس شک نابهم بهو کچه بهسته زمانه رابگا، دهزانم بهم زوانه نامری چونکه بییر له شت ناکاتهوه و نه خوشیش نییه؛ به نه خوشیبه کهی بمری. تهوهش دهزانم که دواي من تووشی ناره حته تی دهبی، ته نیا ریگای نهجات دواي مهرگی من بووی تهو بهسته یه، پیم خوشه دواي خوم بووی له برینج کهی، با تهویش له گهل من بمری و غه مم نه مینتی. ته گهر تهو کارم له گهل بکهی پیاوه تیکی زور گه وره یه.

بهلام گوله ههرمی شته کهی لی وهرنه گرت و گوتی:

- من دلیم بروا نادا میرووله یهک بکوژم چ دهگا بهو کچه بهسته زمانه! نه خیر ئه رباب تهوه کاری من نییه، بهلام بهلینی دهدهم به تهوی چاکه کانی تو منیش ده رهق بهو کچه وهک دایک واپم و نه هیلیم که مایه سی بکیشی، خاترجه م به له تو زیاتر ناگا لیتی دهبی.

وهنگ لانگ به بیستنی تهو قسانه چاوی پر بوو له ناو، چونکه کهسی واکه مگ نه دیووو! زیاتری خوش ویست و گوتی:

- تهو قسانه به جیگای خوی؛ وهره وهک کچی چاک لیم وهرگره؛ چونکه جگه له تو باوهر به کهسی دیکه ناکه م، ههرچه ند زورم پی ناخوشه و تهو قسهی ده کهم بهلام توش رۆژتیک ده مری. من ژن و کوپ و بوو که کانی خوم چاک ده ناسم و دهزانم ژنه کان له بهر شه ره دندوو کهی خویان فریای شتی دیکه ناکه ون، کوپه کانیش وده رده کهون و خویان بهو جو ره شتانه ماندوو ناکه ن.

دواي تهوهی گوله ههرمی بهسته کهی له وهنگ لانگ وهرگرت، وهنگ لانگ له بابته تهو کچه شهوه خاترجه م بوو. باری پیری رۆژبه رۆژ زیاتر قورسایی دهخسته سهر شانی وهنگ لانگ، له لایه کی دیکه شهوه جگه لهو ژن و کچه فه قیره هاوده میتکی دیکه ی نه بوو! هیتدیک جار به زوری سهری ههلدینا و ته ماشایه کی کچه کهی ده کرد و دهیگوت:

- تهو ژیانه بو تو زور جیگای داخه و ناخوشه.

بهلام کچه که له وهلامی تهو قسهی وهنگ لانگ دا به سهر و روویه کی خوش دهیگوت:

- ژیانیکی بیدهنگه، بهلام سلامه ته.

جاری وابوو وهنگ لانگیش ناره حته ده بوو و دهیگوت:

- ناخر من بو تو زور بیرم جگه لهوهی که هیچم لی ههلناوه ری مندالبشم لیت نابی.

کچه که به سپاس و ریتیکی زور گوتی:

- تهوه چ قسه یه که دهی کهی؟ تو بو من پیاویکی روو سووک و لهسه ر دلانی؛ منیش تهوه ندهم بهسه.

وهنگ لانگ کاتیک تهوهی بیست لیتی پرسی:

- خانم گیان چ شتیک بوته هوی تهوه که تو هیتنده له پیاوان ده ترسی؟

وهنگ لانگ له حالیکدا چاوه روانی تهوه بوو کچه که وهلامی بداته وههسته ی بهوه کرد،

کچه زۆر نارپهحه ته. پاش ماوه بهک کچه که دهستی به سهر و چاوی گرت و گوتی:

- من جگه له تو له هه موو پیاویک بیتزارم، له هه موو پیاویک ته نانهت له بابیشم که منی فرۆشت. چونکه بیجگه له تو؛ له خراپه زیاتر چیدیکه م له وانه نه دیوه و پیم خووش نییه چاوم پیتیان بکه وی.

وهنگ لانگ به سهر سورمانه وه پرسی:

- من پیم وانه بوو له ژبان له گه ل من رازی و ئاسووده بی.

کچه که گوتی:

- دلّم پره له کینه و له هه موو پیاویک بیتزارم به تایبتهت له جحیلّه کان.

ئه وهندهی گوت و بیدهنگ بوو.

وهنگ لانگ بیرى له وه ده کرده وه که نه یلووفه ر چاو و گوپی به ستووه و به قسه ی هیچ و پوچ فریوی داوه! یان کووکوو به زۆربلّیسی و هه رزه یی خوئی ترساندوو یه تی! یان ئه وه شتیک پرووی داوه شهرم دهکا باسی بکا، سهری لئ شیتو بوو و نه ییده زانی چ دهکا. هه ناسیکی هه لکیشا و هیچی دیکه ی له کچه که ی نه پرسی، چونکه ماندوو ببوو و پتویستی به حه سانه وه هه بوو.

وهنگ لانگ له پاشان وهک بابی ده چوو خوئی له بهر تاو هه لده خست و ده بگوت: «پیتیه کم له سهر لیبوی قه بره و هیتدهم نه ماوه». جاروباره سهریکیشی له نه یلووفه ر ده دا، نه یلووفه ریش له باره ی کلفه ته که دا هیچی نه ده گوت، چونکه تازه پیر ببوو و خوئی به و جوړه شتانه وه ماندوو نه ده کرد. زیاتر به وه خووشحال بوو که شه راب و پوولتیکی ده یاندا یه لیبی نه برن و سهرگه رم بی.

دوای تپه ر بوونی چهند سال کووکوو و نه یلووفه ر پتیکه وه ببوونه دۆست و مه سه له ی خاتوون و خزمه تکار له گۆرپدا نه ما بوو. وهک دهسته خوشکان داده نیشتن و باسی رابردوو یان ده کرد، یان جحیلّه کانی گازینۆکانیان وه بیر ده هاته وه و ده ردی دلّیان ده کرد. جگه له خه و و خواردن و پتیکه نین و لیباسی چاک له بهر کردن کاریکی دیکه یان نه بوو. ههروه ها له کاتی بیتکاریدا له پشت سهری ئه م و ئه و قسه یان ده کرد و وهخت گوزهرانیان ده کرد

کاتییک وهنگ لانگ ده چوو هه وشه ی کوره کانی زۆریان رپیز ده گرت و به ده وریدا

دههاتن و ده چوون و خزمه تیان ده کرد، ئه ویش ده یگوت:

- مندالی دیکه تان چ بووه بیتان چاوم پی بکه وی.

له بهر ئه وه ی شتی زۆر زوو له بیر ده چوو وه هه ر تاوانا توویک ده یگوت:

- بلّین چهند نه وه م هه یه ؟

یه کتیک له کوره کانی گوتی:

- نه وه کانت بوونه یازده کوپ و هه شت کچ.

وهنگ لانگ به پتیکه نینه وه گوتی:

- له بیرتان نه چچ هه موو سال دووان زیاد کهن، حیسابم له ده ست دایه فریوم نه دهن.

دوای ئه وه ی له ده وری خوئی کو ده کردنه وه و ته ماشای ده کردن ده یگوت: «ئه مه یان وهک بابی ده چچ، ئه وه ش شتیه ی لی یۆی تاجر ده دا، به لّام ئه وه ی دیکه یان وهک سه رده می جهوانی من ده چچ». له پاشان له منداله کانی ده پرسی:

- ده ی جو جیلّه کان ده چنه قوتا بخانه ؟

ئه وانیش وپرای یهک یان تا ق و لوق ده بانگوت:

- به لّی با به گه وه.

له پاشان وهنگ لانگ لیبی ده پر سین.

- بلّین بزانه چوار کتیب ده خوینن؟

کوره کان ده یانگوت:

- نه خیر با به گه وه. دوای ئه وه ی خه لک راپه رین و شوړش کرا ئیدی هیچ کهس ئه و چوارکتیبه ی نه خویند.

وهنگ لانگ له بهر خو یه وه گوتی:

- به لّی به لّی وه بیرم هاته وه، من له باره ی شوړش دا شتم زۆر بیستووه، به لّام له بهر گیروگرتی ژبان نه پرژاوم بیرى لی بکه مه وه. هه میسه له بیرى زهویوزاردا بووم.

به شوین ئه و قسه دا مندال ده ستیان کرد به پتیکه نین. وهنگ لانگ دوای ئه وه ی هه سته ی کرد وهک میوان ده چچ هه ستا رۆیشت و ماوه یه کی زۆر سهری لئ نه ده دان، به لّام جاریک له کووکوی پرسی:

- بلّی بووکه کانم پیکهوه ناشت بووبنه وه، یان وهک پیکهاتنه وهی سهگ و پشیلله له دووره وه قه پال لیک دهگرن؟

کووکوو تفتیکی له عهرزی کرد و گوتی:

- تازه ئه دووانه پیکهوه ناشت نابنه وه، بهلام کوره گه وره کهت له دهست ئه و شهر و هه لالا و پرته و بولانه وه گیان هاتوو و هه وسه له ی به سه رچوو! ژنه که ی زور به پوز و نیفاده یه و هه میسه له به رخویه وه بولّه بولیبه تی و ده لئی من له ماله بابم و ابووم و وام کرد، لیباسم و ابوو و واده خه وتم! به کورتی به و زوریلّی یانه ی خوی، میرده که ی کونده جهرگ کردوو. هه روه ها ئه و روظانه له م لا و ئه ولا قسه له ژن هینانی کوره گه وره کهت دهکرا.

وهنگ لانگ گوتی:

- جا چۆن شتی وا ده بی؟

دوای ئه وه ی زوری بیر له و مه سه له کرده وه له کووکوو ی پرسى:

- کهس هه والی کوره چکۆله که ی منی هه یه؟ پیتم وایه کهس نازانی له و ماوه دا چۆته کوئی و چ کاریکی کردوو؟

کووکوو له حالیکدا له سیر هه تا پیواز له شتی ئه و ماله باخه بهر بوو، له وه لامدا گوتی:

- کاغه ز نانوسین، بهلام جاروبار به کییک له جنوب را دی و ده لئی بۆته پیاویکی گه وره ی نیزامی و له و شته ی که نازانم... شوړشی پی ده لئین پله و مه قامیکی گه وره ی هه یه، بهلام نازانم بۆ ئه و پله و مه قامه یان داوه تی. رهنگه ئه وه ش چه شنیک کاسپی بی، وه لاله ی تیبی ناگم خودا ده زانی.

وهنگ لانگ دیسانیش گوتی:

- به لئی به لئی.

کاتییک ده بیوست بیر له و مه سه له بکاته وه شه و به سه ر داده هات و تاوتوی دایده گرت و ده خه وت. گوله هه رمی شه وانه ئیسکی سارد و سړی بۆ گه رم دادینا و به ده وریدا ده هات و ده چوو. وهنگ لانگیش له و ته مه نه دا ئه وه ی پی ناخۆش نه بوو.

چهند به هار هات و رۆیشته له عومری وهنگ لانگ کهم ده بووه وه و کهم زهین ده بوو،

بهلام شتیکی له زهین نه ده چوو ده ر، ئه ویش مووچه و مه زراکه ی بوو. سه ره رای ئه وه ی مالی له شار بوو و سه روه تیکی زوری وه سه ر یهک نابوو دلّی له زهوی و مووچه و مه زراکه ی نه ده بووه وه. هه ر که بۆنی به هاری بۆ ده هات هه لده ستا، هه لته ک هه لته ک ده رۆیشته بۆ مووچه؛ هه رچه ند ده ستی پاشباره ی نه ده گرت و پیتمه ره ی بۆ هه لته ده سوورا، بهلام به چا و پیکه وتنی ئه و شتانه دلّی روون ده بووه وه. هیندیک جاریش جیگا و بانه که ی به یه کییک له ره نجبه ره کان هه لده گرت و ده بیرد و له خانووبه ره که ی قورماوی پیشووی راده خست و ده خه وت. ئه و خانووبه ره ی که منداله کانی له وئی له دایک بوون و ئۆلانیس هه ر له وئی مرد. هه موو به یانان که له خه و هه لده ستا ده رۆیشته بۆ مووچه، هیندیک جاریش به له رزه له رزه گه لایه کی هولوی لی ده کرده وه تا ئیواری به ده ستیه وه ده گرت.

رۆژیک به قه ده م لیدان رۆیشته تاگه یشته قه برستانی بنه ماله ی خوی. خوی هاویشته سه ر گۆچانه که ی و ته ماشای قه بره کانی کرد. ژبانی یهک یه کی وانی هینا به رچا و و له گه ل ژبانی کوره کانی هه لده سه نگاند. ته ماشای کرد چاره نووسی وان جگه له کچه شیتته که و گوله هه رمی له هه مووان روونتره. له پاشان که وته بیرى کچی دووه می که له میتزبوو لی پی بی خه بهر بوو، بریک مات بوو و گوتی: «ئه و جار نۆبه ی منه».

دوای ئه و قسانه چوو ئه و شوپنه ی که له خواره وه ی قه بری بابی و مامی و چینگ و ئۆلان بۆخوی دیاری کردبوو، له به رخویه وه بریکی قسه کرد و گوتی: «وا چاکه بلّیم تابووته کهم بۆ دروست کهن».

هه رچه ند زور ناره حته بوو، بهلام بۆ ئه وه ی مه سه له که ی له بیر نه چیتته وه، چوو شار، له دوای کوره گه وره که ی نارد و پی گوت:

- ده بی شتیکت پی بلّیم.

کوره که وه لامی داوه:

- ناماده م بۆ بیستنی، فه رموو.

وهنگ لانگ هه ر چی کردی قسه که ی وه بیر نه هاته وه، له حه بیه تان فرمیسک به رچاوی گرت، ناچار په نای بۆ گوله هه رمی برد و گوتی:

- خانم گیان! نازانی ده مگوت چی؟

گوله هه رمی به سه ر و روویه کی خۆش پرسى:

- ئەو پۇرۇلە كۆيى بووى؟

ۋەنگ لانگ لە ۋەلامدا گوتى:

- چووبووم سەر لە زەوبىيەكان بىدەم.

گولەھەرمى پىرسى:

- كام زەوى؟

ۋەنگ لانگ بەو پىرسىيارە ھۆشى ھاتەۋە بەرخۆيى و بە پىكەنەن و چاۋى پىر لە ئاۋ گوتى:

- بەلى بەلى ۋەبىرم ھاتەۋە، پۇلە گىيان! من جىڭگاي خۆم دىيارى كىردوۋە، لە پەنا داىكت مېنىڭ، پىم خۆشە بەر لەۋەى بىرم چاۋم بە تابووتەكەم بىكەۋى.

كۆرەكە گوتى:

- خودا نەكا بابە گىيان ئەو قىسانە مەكە، بەلام بە سەر چاۋان ھەر كارىكى بىفەرموۋى بە دل و بە گىيان ئەنجامى دەدەم.

سەرەنجام كۆرەكەى تابووتىكى وىنە لى ھەلەكەندراۋى بۇنخۆشى جوانى بۇ كرى. ۋەنگ لانگ بە چاۋ پىكەۋتنى ئەو تابووتە زۆر خۆشحال بوو. دەستوورى دا بردىان لە ۋەتاغەكەيان دانا، لە پاشان گوتى:

- ئەو تابووتەم بۇ بەرنە ئاۋايى، پىم خۆشە ئەۋەندەى ماوم لەۋى بىم و لەۋىش بىرم. بى دلەيان نەكرد و تابووتەكەيان بۇ برده ئاۋايى. ۋەنگ لانگ دەستى گولەھەرمى و كچە شىتەكەى گرت و دوو سى رەنجبەر و قەرەۋاشىشى بۇ خىزمەتكىردن لەگەل خۆى برد و پۇششت. سەرەنجام نەمرد و جارىكى دىكەش گەراۋە سەر موۋچە و مەزراكەى و خانووبەرەكەى شارى بۇ بنەمالەكەى بەجى ھىشت.

بەھار ھات و پۇششت. ھاۋىن و فەسلى درۋىنەش تەۋاۋ بوو و پايز بەسەرداھات ۋەنگ لانگ ۋەك بابى لە بن دارىك دادەنىشت و خۆى ۋەبەر بەر بەرپۇچكە دەدا، زىاتر لە بىرى ئەۋە دابوۋ زگى تىر بى، ۋەك رابردوۋ بە تۆۋ چاندن و شىۋەرد پىرەن و ئەو جۆرە شتانەۋە خۆى ماندوۋ نەدەكرد، لە زەوى زىاتر بىرى لە ھىچ شتىكى دىكە نەدەكردەۋە. جارى ۋابوۋ مستىكى گل ھەلدەگرت و ۋەك دەسحىب لە دەستىدا دەبىينا و دەبىرد. پىتى ۋابوۋ ئەو گلە قامكەكانى بەھىز دەكا. لە لايەكى دىكەشەۋە زۆر خۆشحال بوو بەۋەى كە موۋچەكەى دەستى لى نەدراۋە.

ھەرۋەھا كۆرەكانىشى زۆرىان رىز لى دەگرت، ھەموو پۇرۇلە يان پۇرۇ نا پۇرۇتىك سەرىان لى دەدا و چىشتىيان بۇ دىنا، ۋەنگ لانگ ۋەك بابى پىتى خۆش بوو ئەو چىشتانە لەگەل ناۋى گەرم تىكەل كا و بە پىنخور بىخوۋا؛ ئەگەر كۆرەكانى يەك دوو پۇرۇ دىيار نەبان گلەبى دەكرد و بە گولەھەرمى دەگوت:

- چ كارىكان ھەيە، بۇ سەرىك لىرە نادەن؟

گولەھەرمى دلخۆشى دەداۋە و دەيگوت:

- ھەموو كەس لە سەرەتاي ژيانىدا كارى زۆرە، كۆرە گەۋرەكەت لە نىتو شار ناسراۋە و كارى زۆرە. ھەرۋەھا خەلك پىزى بۇ دادەنەن، ماۋەيەكىشە ژنىكى دىكەشى ھىناۋە كۆرى دوۋەمىشت خەرىكە بازارىكى دەغلىدان بۇ خۆى دروست دەكا. ۋەنگ لانگ لەبەر ئەۋەى ھۆشى ھەر لەلای موۋچە و مەزراكەى بوو ھىچى لى حالى نەبوو. بەلام پۇرۇتىك بەرلەۋەى كۆرەكانى پىن و سەرى لى بدەن، بىرىك خۆشحالتر بەرچاۋ دەكەوت و بۇ ئەۋەى دەبوو شتى گوى لىتى و حالى بى؛ كۆرەكان دواى سلاۋ و چاك و خۆشى و رىزدانان بۇ بابىان بە پىاسە كردن پۇششت بۇ سەر زەوبىيەكان. ۋەنگ لانگ لە حالىكدا بە كوتە كوتى گۇچان ۋەدوايان كەۋتەبوۋ گوتى لە قسەكانىان بوو و كۆرى دوۋەمى گوتى:

- ئەم زەوى و ئەو زەوى دەفرۆشەن پوۋلەكەى لە نىتو پراست دا بەش دەكەين؛ ئەگەر پىتى خۆش بى پوۋلەكەى تۆشم بە سوود دەۋى چونكە رىڭگاي قەتار تا سەر دەرىا دەروا ھەلىكى چاكە بىرنجەكەم بەرم بۇ بەندەر، ئەۋكاتە منىش...

بەلام پىاۋە پىرە كاتىك وشەى فرۆشتنى زەوبىيەكانى بىست بە توۋرەبى و لەرزە لەرز گوتى:

- نامەردانە تەماحتان لە زەوبىيەكان كىردوۋە بىانفرۆشەن!؟

لە ھەيفان قسەى بۇ نەدەكرا و لەۋانەبوۋ بىكەۋى، بەلام كۆرەكان چوونە بن پىلى و نەيانھىشت بىكەۋى. پىرە پىاۋ دەستى كرد بە گرىان، كۆرەكان دلخۆشيان داۋە و گوتىيان:

- نا نا، خاترجەم بە ئىمە ھىچ ۋەختىك زەوبىيەكان نافرۆشەن.

ۋەنگ لانگ بە دەنگىكى لەرزۇك گوتى:

- سەرەتاي بەدبەختى بنەمالەيەك ئەو ۋەختەيە كە دەست دەكا بە زەوى فرۆشتەن. ئىمە لە خاك... دروست كراۋىن... و تەسلىم بە خاك... دەكرىن، ئەو خاكە مەفرۆشەن. ژيانتان

بهو خاکه‌وه‌یه، نه‌که‌ن له ده‌ست خۆتانی بکه‌نه‌وه... که‌س ناتوانی زه‌وی له ئیوه‌ بدزی. پیره‌ پی‌او له حالیکدا فرمی‌سکی چاوی نه‌ستری و هه‌روا هاته‌ خوار و له قاپیلکی چاویدا وشک بوو، داهاته‌وه و مستیکی خاک له زه‌وییه‌که هه‌لگرت و به هه‌زار ئه‌للا و وه‌للا گوتی:

- ئه‌گه‌ر... ئه‌و زه‌ویبانه‌ بفرۆشن ته‌مه‌نی بنه‌ماله‌ی ئیجه‌ش ته‌واو ده‌بی. به شوتین ئه‌و قسانه‌دا ده‌ستی کرد به له‌رزین. دوو کورچاونه‌ بن پیللی نه‌یانه‌یشت بکه‌وی. پیره‌ پی‌اویش خاکه‌که‌ی وه‌ک ده‌سحیب له ده‌ستیدا دینا و ده‌برد، کورچه‌کان دلخۆشیان داوه‌ و گوتیان:

- نا با‌به‌ گیان دلنیا‌به‌ هیچ که‌س زه‌وی نافرۆشی. به‌لام کورچه‌کان به‌دزی با‌بیان چاویان لیک ده‌کرد و پیک پیده‌که‌نین.